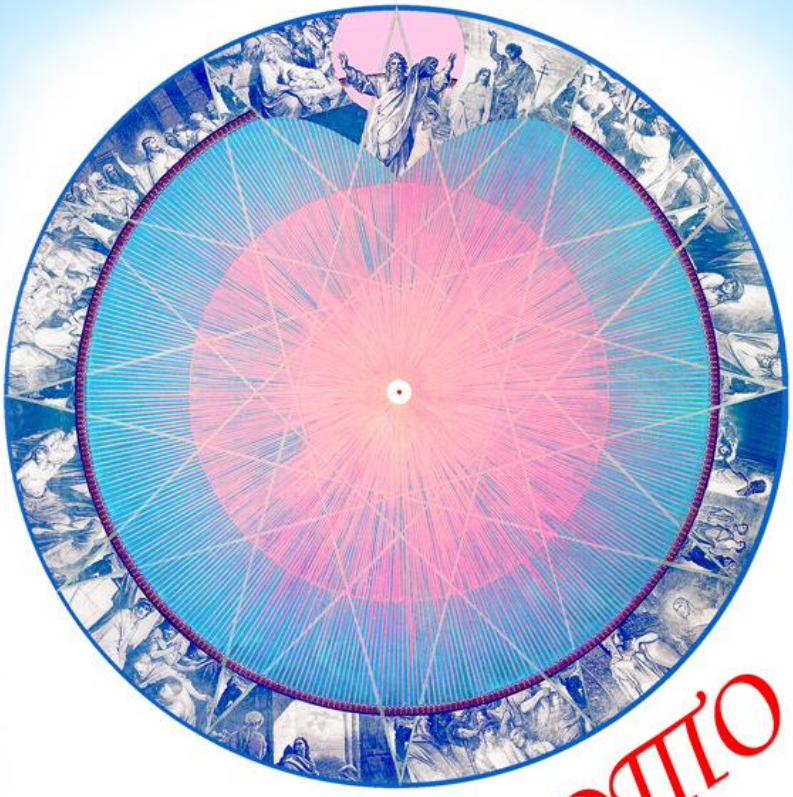

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

Осияния от Елма, пояснения от единатора, кореспонденция и други текстове

Книга XLIII

4.VII.– 14.XII.150(2014)г.

София - Изгрев

КНИГА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ[1]:

1491 04.07.2014 Кога Посветените боледуват и страдат. Тръби, които свирят вярно, колкото и да са смачкани. Субективността на вкуса..... 1492 04.07.2014 Вдигнах един 80 год. човек след инсулт и остана жив.....1493 04.07.2014 Ако знаеш имейла на Бога, ще му пиша чрез теб.....12610
1494 04.07.2014 Из книгата на М.Димов „Децата пишат писма до Бога”.....12610
1495 04.07.2014 Ако някой ден ти напиша такова писмо, трябва да ми отговориш, защото аз ще те сливам с Него.....12614
1496 04.07.2014 Дали Някой ще ти говори директно не знам, но все пак е казал: "Където не съм Аз, съм пак Аз!".....12614
1497 05.07.2014 Господ губи играта.....12615
1498 05.07.2014 За Й.Камджалов: Като ме видя, че съм тъй развълнувана, посочи небето и каза, че той е само един проводник. Сведения за него. Елма съобщава името му Йероѝл.....12618
1499 05.07.2014 Докато изпитваме такива чувства и трепети към такива хора и ни излизат сълзи, ние сме живи.....12622
1500 05.07.2014 Кой помага на Системата и кой живее само за себе си..... 12623
1501 05.07.2014 Миличък ЕЛМА, какво значи "БОЖЕСТВЕНО общуване"?.....12623
1502 05.07.2014 Господ често „губи” играта нарочно, за да разтърси жестоките ни и егоистични сърца.....12623
1503 05.07.2014 Бог не може да загуби, Той е всесилен, но понякога нарочно се предава, за да се замислим от коя страна на игрището сме.....12624
1504 05.07.2014 Пък и Елма не е лъжица за всеки.....12625
1505 06.07.2014 Божественото не е етаж, а БАЛАНСЬОР на етажите.....12625
1506 07.07.2014 Дай Боже всекиму да живее в това възвишено чувство....12627
1507 07.07.2014 Същностно, естествено и съществено.....12628
1508 07.07.2014 Информацията в осиянията много ме радва и ми помага на всички нива и полета.....12639
1509 08.07.2014 Днес видях най-новото осияние... за да онемея!.....12640
1510 08.07.2014 Опасения дали СЕС е оригинално осияние или е смесено...12640
1511 08.07.2014. Дъхът ми спря още с първите изречения!.....12640
1512 09.07.2014. Още една регресия.....12642
1513 09.07.2014. Усетих силата на Елма в него. То си е НЕГОВО от първата до последната сричка!.....12662
1514 09.07.2014. Изключително съдържателно и разтърсващо послание.12663
1515 09.07.2014 Много е красиво! И отвсякъде блика безкрайност. Чист труд за чист път.....12663
1516 10.07.2014 Заедно сме били и в миналото, заедно ще бъдем и в бъдещето!.....12663
1517 10.07.2014 Тази регресия ти ме потопи в пъстроцветен, многолик, вибри-.ращ свят. Вълшебен като космическа приказка, красив и необятен!....12664
1518 11.07.2014 60 милиарда сродни души!.....12664
1519 11.07.2014 Е, ако ти си назад, ние значи едва кретаме на опашката...12665
1520 11.07.2014 Способността да обичаме повече хора.....12665
1521 11.07.2014 Това за регресиите... не мога да спра да плача.....12665
1522 11.07.2014 Стихове от сърце за един американец-българофил.....12665
1523 12.07.2014 Аз видях този човек в Америка, той обича всички хора.....12666
1524 11.07.2014 Приемам страданията, но коя е по-важната работа? 12667
1525 12.07.2014 Интимно щастие, дом, бит, семейство, майчинство. Само че е безкрайно важно с кого ще бъде.....12667
1526 13.07.2014 Тялото е дом на душата.....12668
1527 14.07.2014 Инкарнация на духа на Савка Керемедчиева.....12668
1528 14.07.2014 Господи, моля Те, не ме забравяй, обичам Те!.....12668
1529 15.07.2014 Пет малки акросиха от Търново за американеца Боб.....12669

---

[1] Със синьо са писмата и бележките на приемащия и евентуалните холизации, с розово – писма от приятелки, с тъмносиньо – писма от приятели, с лилаво – текстове от и за други автори.

1530 15.07.2014 Народни пари се ползват ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ!.....12670
1531 15.07.2014 Много лоши ще станат добри.....12670
1532 15.07.2014 Троен венец от АБСОЛЮТНА ИСТИННОСТ.....12671
1533 15.07.2014 Господ Говори Истината, но всъщност никога не е губил "играта"! Губим само ние, когато не превръщаме незабавно импулса в решение, а решението - в действие.....12671
1534 15.07.2014 Спра ли да пиша - почват изцеленията, явленията, реализациите. А наскоро дойде и трето строго предупреждение: "Вече ще има тежки последствия, ако продължавате да общувате от дистанция!".....12671
1535 15.07.2014 Ако не накърмя Божие създание, ще го накърня.....12674
1536 15.07.2014 Толкоз съм простичка и обикновеничка, а ми се иска да заблестя като капчица роса сутрин в тревата!.....12674
1537 15.07.2014 Безкрайно ценно и богато писмо! Ти си гений, винаги съм го знаел! Насѝти ми голямо количество валенции!.....12675
1538 15.07.2014 А аз чрез теб винаги,изцяло и неприривно съм на орбита!12675
1539 15.07.2014 Не те ли води винаги Той, Всевишният, към точния човек и точното място?!.....12675
1540 16.07.2014 "Баронесса" - изпратено *.pps за любовта на Пушкин и Тютчев към Амалия Крюденер. Стихове от Нколай Хрстозов.....12575
1541 16.07.2014 Относно "Баронесса": Колко романтично!.....12681
1542 16.07.2014 за "Баронесата": Изящно и вълнуващо преживяване!.....12681
1543 20.07.2014 Акростих за Царина и писмо за недоволството.....12682
1544 20.07.2014 Кои са днес сред нас Анна Австрийска, Луи XIII, Луи XIV, Марк Антоний и Клеопатра.....12684
1545 21.07.2014 Учителят за ползата от астрала.....12687
1546 21.07.2014 За Луцфер, гордостта и смирението.....12690
1547 21.07.2014 Ако не ти се случи Бог, за какво ти са постиженията, творчеството, Делото?. Луциферична е и нуждата от надмощие над „можещите“, над „тръбите“... Е-е-ех, човещинийки!.....12696
1548 21.07.2014 Божествените ви имена идват от Аум и Ом.....12699
1549 22.07.2014 Ятак значи не само предан помагач на Пришълците, но и той сам е от тяхното космично Ято.....12699
1550 24.07.2014 Защо се отказах да им превеждам повече Анастасия и да ми дадат безплатен хектар за родово имение в Русия.....12701
1551 24.07.2014 Сигурна съм, че душите ни знаят пътя и го следват с помощта на Вселената и приятели и ятаци.....12700
1552 21.07.2014 Христовата кула. Божествен Уайоминг. Сакралната песен на Америка.....12703
1553 25.07.2014 Онтология на прошката.....12727
1554 26.07.2014 Химн на Христовия тръст. Транслѝргия и трансмѝзия.....12728
1555 27.07.2014 Как се отблагодарява Словото.....12735
1556 28.07.2014 Защо дошлите отвисоко ги раняват?.....12735
1557 28.07.2014 Чак се просълзиха очите ми от умиление.....12736
1558 28.07.2014 Архитулптура - социално-психологеска архитектура.....12736
1559 28.07.2014 Върховната наслада от метафоричността на Словото..12737
1560 30.07.2014 Дух и стереотип.....12737
1561 30.07.2014 Какво нещо е нуждата от любов!.....12738
1562 31.07.2014 Колко много Любов почувствах от редовете в червено!...12738
1563 31.07.2014 Задължителна субективност при коментарите.....12739
1564 31.07.2014 Още ми тупка сърцето ускорено!.....12740
1565 31.07.2014 Истината за Любовта.....12740
1566 31.07.2014 С благодарност, защото имам Любов в сърцето си!.....12747
1567 01.08.2014 Какво означава Беинса Дуно.....12747
1568 01.08.2014 Чудесата, които стават със смирените.....12748
1569 01.08.2014 На колене пред светая-светих на душата му.....12749
1570 01.08.2014 Граматиката на Бога.....12749
1571 01.08.2014 Като се разхождах видях "Елма", изписан с червено.....12750
1572 01.08.2014 И ние сме виждали изписан "Елма" с букви по небето.....12750
1573 01.08.2014 Тази всемирна носталгия я има и у нас, затова сме живи..12751
1574 01.08.2014 Писмо до Израел. Карма при наемодателство и наемателство и при пустеещи лични имоти; при неподдържане на перфектен дом; при непоемане на грижа за майка с дете и за липса на приятели 12752

1575 02.08.2014 От собственичката на къщата. Няма друг освен Него и всичко е в Неговите ръце! Ако не се срещнем повече тук, ще се срещнем Там, защото явно сме от едно духовно семейство, щом в този свят се срещнахме.....12756
1576 02.08.2014 Пак от нея. Такъв човек при евреите се смята за истински кабалист. Защото Петър Дънов е такъв. В кабалата се говори за светлина, а Той я нарича още по-красиво - виделина.....12757
1577 02.08.2014 от Я.Т.: Най-големият подарък е да бъдеш с любимите си хора и да се радваш на живота, който е прекрасен, когато ИМА ЛЮБОВ!.....12759
1578 02.08.2014 от Р.В.: ...дето си с него пиша и е осиян.....12760
1579 02.08.2014 Който е приютил лишения; откъс от книга на А.Дончев...12762
1580 02.08.2014 Способността да се поляризираш.....12778
1581 03.08.2014 За двореца със щуреца.....12777
1582 03.08.2014 За хората под числото 7.....12777
1583 07.08.2014 Бог на улицата.....12779
1584 11.08.2014 Молба от приятелка за мнение за киносценария й.....12788
1585 11.08.2014 Дано има и някой герой-неегоист накрая.....12788
1586 15.08.2014 Божественото нищо и божественият микроб.....12788
1587 16.08.2014 Името Хипократ. Жан Анри Дюнан – преродeн Хипократ...12795
1588 17.08.2014 Как се дава десятък от видни талантливи хора.....12798
1589 17.08.2014 Ето как се живее в изкупената вселена!.....12799
1590 19.08.2014 За„Пшеницата – маскираният убиец" – книга от У.Дейвис12800
1591 20.08.2014 Щом си решила да не правиш повече компромиси.....12800
1592 20.08.2014 Грижата за майката – върхът на всяка дейност.....12800
1593 21.08.2014 Писмо до колежка с автобиографични подробности.....12802
1594 21.08.2014 Още автобиографични подробности.....12809
1595 21.08.2014 Всеки човек с душа трябва да си има Тайна Градина и Тайна Стаичка 12811
1596 22.08.2014 Когато Бог се влива в Бог.....12818
1597 22.08.2014 Същества с душа с Разпознаване и Отклик.....12818
1598 22.08.2014 Човешко отношение в не много нежна България.....12819
1599 30.08.2014 Звездни бисери и изворни дамантчета.....12819
1600 30.08.2014 "Само бисерът може да разпознае бисер"(Лао Цзе).....12819
1601 30.08.2014 Когато ни гостува Абсолютен Разкош.....12819
1602 08.09.2014 За да рухне икономиката на андроидите.....12819
1603 08.09.2014 Мир, братство, светлина.....12819
1604 08.09.2014 Възстановихме приятелството си от Вечността.....12819
1605 08.09.2014 Обичам те, братко!.....12820
1606 08.09.2014 Господ изсипва картофи от чужда каруца за един гладен..12820
1607 08.09.2014 Безгранична е Божията Любов!.....12820
1608 08.09.2014 Наскоро едно пиленце се обади.....12820
1609 08.09.2014 Щом сърцата бият с вечна любов.....12821
1610 08-10.09.2014 Диалог с един приятел.....12821
1611 13.09.2014 Радостта е радиална.....12821
1612 17.09.2014 Хората с душа канят себеподобните, приемат истините и поканите им и виждат положителното във всичко.....12822
1613 20-27.09.2014 Пак диалог сприятел 12824
1614 04.10.2014 Душите с беинсанска монада.....12825
1615 06.10.2014 Отново диалог сприятел.....12828
1616 15.10.2014 Всеки човек, роден от Бога, има огромно сърце.....12831
1617 15.10.2014 Аз правя каквото си реша.....12831
1618 15.10.2014 Вятърът духа накъдето си иска.....12832
1619 03.11.2014 Въпрос за „Приказки за цветята".....12832
1620 05.11.2014 Не се продават, а се подаряват.....12832
1621 08.11.2014 Мисъл по мисъл, добринкà по добриника.....12832
1622 10.11.2014 Внимание! Имаме си Учител и Той е съвършен.....12833
1623 14.11.2014 С твоето магическо число 64.....12834
1624 15.11.2014 За да се родят деца с душа.....12834
1625 15.11.2014 Същества-съпротивления и същества-бушони.....12834
1626 16.11.2014 Какво значи ближен?.....12839
1627 16.11.2014 Душевни надлези и подлези.....12840
1628 17.11.2014 Незабавни пълни изцеления.....12842
1629 22.11.2014 Нещата могат да се опитат лично.....12843
1630 22.11.2014 Незаменимостта на родителите.....12843
1631 22.11.2014 Издигане на фонтанелата.....12844

1630 25.11.2014 Помагане на майки с монада. Мощта на стотъка.....12861
1631 26.11.2014 Тури, най-после, любовта към Бога на първо място!.....12862
1632 26.11.2014 Сериал за България.....12864
1633 26.11.2014 Хора от улицата.....12864
1634 26.11.2014 Шпионите на „Брата”.....12865
1635 26.11.2014 Зад всеки агент днес има по 10 хиляди от светлите.....12865
1636 27.11.2014 Сам Бог не знае Истината за Любовта.....12866
1637 27.11.2014 Безразличието към безразличните е от Бога.....12866
1638 27.11.2014 Граматика на Бога и граматика на ада.....12867
1639 28.11.2014 Янтрѝните в Битието и в Жорж Санд, Нона Йотова и приятеля Янтрѝн.....12869
1640 28.11.2014 Думата „аз” в някои етноси.....12869
1641 30.11.2014 Той ми говори за радостта и Цялото, а аз съм тъжна.....12870
1642 30.11.2014 Защо имаме това усещане за самота, защо?.....12870
1643 30.11.2014 Ах, от таз вода ако не пия, скръб ще ми пълни сърцето!..12870
1644 30.11.2014 Бойната любов на егоизма – и истинската любов.....12871
1645 30.11.2014 Източните или зап. бълг. говори са меки като руския?.....12873
1646 30.11.2014 Аз сравнявам Русия и шопите само по "е-кането.....12873
1647 30.11.2014 Въпроси за янтровселената, алохимите, От и Пралайа...12874
1648 01.12.2014 Из "ИЗВЪНРЕДНО ПОСЛАНИЕ от Възлюбената Порция"..12874
1649 01.12.2014 Я-то е за силни хора.....12875
1650 01.12.2014 Божествени грешки и адска безпогрешност.....12875
1651 02.12.2014 Ако обичаме всички, ако си гостуваме по-често.....12875
1652 04.12.2014 Един трепет на пробуждане.....12875
1653 04.12.2014 Книгата „Как съсиипваме живота си” от Юлия Сияш.....12876
1654 06.12.2014 Търсене на автор за предговор.....12876
1655 07.12.2014 Стремеж да служа на Отца повече, отколкото на себе си.12878
1656 06.12.2014 Мръсните думи "Давай наем".....12879
1657 09.12.2014 Огнението при сродни и несродни души.....12879
1658 09.12.2014 Бих искала да имам очи.....12879
1659 09.12.2014 Намагнитване на Битието и сливане на вселени.....12879
1660 09.12.2014 Цял океан е било това!.....12879
1661 09.12.2014 Зависи само от Бога, от свободната ни воля и пр.....12879
1662 09.12.2014 Танците - само една от 144-те дисциплини на Школата....12880
1663 09.12.2014 Тя ни е дошла на гости от Андромеда.....12880
1664 09.12.2014 Водихте ме на Бивака и се оправих напълно.....12881
1665 09.12.2014 Дето обич и любов, там и Господ е готов!.....12881
1666 09.12.2014 И нека бъдем в мислите с любов и светлина.....12881
1667 09.12.2014 Подайте една ръка на приятелство!.....12882
1668 09.12.2014 Винаги сърдечна ръка за приятелство с души от Ятото!12883
1669 09.12.2014 Още много вълшебни мигове.....12883
1670 11.12.2014 Да идва, по-скоро да идва!.....12883
1671 11.12.2014 Истината за Любовта.....12883
1672 11.12.2014 Всичко изглежда толкова красиво и загадъчно!.....12884
1673 11.12.2014 Кажи ми коя е Истината за Любовта. Ти знаеш ли я?.....12886
1674 12.12.2014 Не я знаят и ангелите и боговете, не я знае и сам Бог.....12886
1675 12.12.2014 Писмо от приятелка с мисли от Учителя за Любовта.....12886
1676 12.12.2014 Херците според Учителя и днес.....12889
1677 12.12.2014 Изпращам "Тържествената" паневритмия на Ф.Стоицев.12891
1678 12.12.2014 БОГ ли няма да знае? Знае, знае, но.....12893
1679 13.12.2014 Гнозисът е много под Живота и Любовта.....12893
1680 14.12.2014 Тази информация е проявена чрез чистия огън.....12896
1681 14.12.2014 Ние с теб сме приятели от един живот в Исландия.....12886

УКАЗАНИЯ ЗА АВТОРСКИТЕ ПРАВА.....12897

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ.....12898

УЧИТЕЛЯТ ВЕЧЕН.....12899

С БОГА МОЖЕ ДА ВИ СВЪРЖЕ САМО ГОСПОД; С ГОСПОД МОЖЕ ДА ВИ СВЪРЖЕ САМО УЧИТЕЛЯТ; С УЧИТЕЛЯ МОЖЕ ДА ВИ СВЪРЖЕ САМО УЧЕНИК...12900

1491 04.07.2014. Кога Посветените боледуват и страдат. Тръби, които свирят вярно, колкото и да са смачкани. Субективността на вкуса. 13:24:51 до Р.В *Препрочитам писмата ти и виждам, че не съм отговорил на някои твои въпроси. Първо, който казва, че сме били живеели по божествен начин, много ми е интересно как му се е побрало такова нещо в устата и с какъв акъл го е казал. Така че всички грешим и не живеем съвършено, от което следва и че си се разболяваме на общо основание. Но сега искам да поставя въпроса в друга светлина, за да противопоставя на печалния факт и един положителен. Правя това от известно време (противопоставям на антитезите тези и синтези, дори и да са художествени измислици), за да не боклуча космоса с негативизми и да не предизвиквам бумеранзи, които да се връщат и да ме удрят, според законите на мисловното въртене. За боледуването на някои хора имаме и положителни примери и обяснения. Само че, като казвам сега това, хич не се вписвам и аз в листата на съвършените... Пък за болестите да не гововорм... Обаче при Учителите и светиите има и* ***такъв*** *феномен: макар и да нямат собствена карма, те понякога допускат да се разболеят, за да топят кармата на народа си и на човечеството. Могат да се разкажат доста такива примери. Такъв въпрос ни зададоха и руснаците, когато дойдоха за пръв път на Рила в края на 60-те години: били крайно озадачени защо нашият Учител се бил разболявал, понякога и много тежко, след като е съвършен. Те просто не познаваха историята на езотеризма и затова не бяха запознати с биографиите на Посветените и Учителите през всички векове. Дадох им за пример и един фантастичен разказ от техен, руски писател. За да не ти го преразказвам, прикачвам ти го сега тук като аудиофайл към моята аудио-*

тека и библиотека "Прекрасни чудаци". Главният му герой Ерзя, ни повече, ни по-малко, спасява от унищожение цялата ни галактика чрез едно свое тежко заболяване... И единствената причина не е защото е много съвършен, а защото е много смирен - няма абсолютно никакво самочувствие (за разлика от куп духовни хора...).

Второ, някак си съм бил пропуснал да осъзная парадоксалните думи на Н. за мене - да не ги повтарям... Разбирам го, разбирам и други хора не само в България, които говорят такива небивалици за мене, но си го обяснявам с необходимостта на човешката душа да има съвършени хора - и като не виждат такива, влагат този образ в някого, който е на светлинни години от съвършенството... Нали постоянно срещаме фенове на разни гурувци със съмнителни учения, тела и физиономии?... Такива суперлативи могат само да отблъснат хората, когато видят на живо източника на подобни текстове Майката на една приятелка беше крайно разочарована и даже се изказа доста грубичко за мене когато се запознахме, въпреки че тогава бях само на 40 години и изглеждах на 25... Вегетарианците поначало младеем... Разбирам я жената, тя в началото е повярвала на осиянията на Елма и си е изградила образ. Така че с Учителя и Учителите ние не можем да се сравняваме по никой показател, обаче самите те ни предупреждават, че след тях ще дойдат други и също ще свàлят Слово и ще правят чудеса, по-големи и от техните. Обясняват ясно, че това ще са отделни "тръби", а не самата Музика и целият оркетър и хор или целият божествен инструмент орган, каквито са Учителите. Добрата тръба обаче, ако не е крайно повредена от "бойните" действия, може и да е много смачкана и нелъскава, но все пак свири вярно. Това важи, значи, и за холизаторите - радиоапаратите на осиянията. Но мога да споделя с тебе и нещо друго, което не бих го разправил на

всеки, защото там има и елемент, който може да мине за тщеславие. Дали съм красив, не знам. Има белези, че не съм се разминал с това напълно, а как е точно, само Бог знае. Когато се ожених, един ден чух как благоверната говори с някого по телефона за мене: "Абе не е красив, ама е симпатичен...". Това не ме засегна, защото поначало нямам самочувствие, но ме накара да си спомня нещо противоположно, само за да си преговоря различието между човешките оценки и вкусове. Когато бях в оркестъра на Емил Георгиев като млад, той един ден ми каза, че ако бях жена, щял съм да бъда най-красивата на света... Това са ми го казвали и други хора. Когато бях в Москва, майката на една приятелка, художничка и скулпторка (майката) каза някому по телефона, че в момента им е на гости най-красивият мъж, когото била виждала... Аз после се погледнах в огледалото, за да открия такова нещо, и не можах да й се начудя, но човешките представи и вкусове са най-различни - като видовете животни и растения в джунглата и океана...

Учителят наистина има изказвания, че на човешкото ниво валенциите ни за реална и пълноценна обич към повече хора са ограничени, обаче много пъти ни дава надежда и за точно обратното. В случай, че се свържем с Бога, ние можем да добием "сърце, чисто като кристал, ум, светъл като слънцето, душа, обширна като вселената и дух, мощен като Бога и едно с Бога". Значи, като потенциал това е заложено в нас. Добрата новина е, че ние познаваме хора, много по-близко до този идеал от нас - удивителни хора, които проявяваха забележителен диапазон от извънредни качества и добродетели. Кажи ми дали съм ти изпратил спомените си за Братството и би ли искала да ти ги изпратя, ако не съм?

И на мен често не ми се живее поради крайна "преумора на материала", но няма как - ще докретаме докрай и в тоя вид и с тия спаднали батерии... Ако не знаех какво става със само-

убийците, досега да съм го направил 1000 пъти. Логиката на непросветените духовно води само до това: да се приключи с този абсурден живот, който прави на практика много хора атеисти, дори и да са си мислели, че са религиозни. Да ти кажа: ако не бях получил шанс да разбера какво става и с убийците в другия свят и следвашите животи, аз на всяка цена щях да стана някъде революционер или разузнавач, за да избивам с огромна страст и омраза "гадовете"... ***Изпитвал*** *съм тази ярост, затова ги разбирам. Честният човек не може да стане нищо друго, ако няма духовни познания. Та като ще се самоубиваме, поне да приключим по достоен начин - да ни убият... Мъката от нереализираната жажда за отклик е една допълнителна, а може би и равностойна по сила причина, за да иска човек да се махне завинаги от тая печална и негостоприемна земя. И тогава му идват стихотворения като това, например:*

БАЛАДА ЗА ЛЕТЯЩИЯ ХОЛАНДЕЦ
или Ловци на Бисери

Разправят, Холандец от древна легенда
кръжел край Земята на кораб от скръб...
Той слизал понякога, твърдо решен да
дари с господарка чертога си скъп.

Скръбта му изпридала сребърна лента
безброй векове подир кораба-диск:
той дирел оная божествена Сента,
която жадува за звездната вис.

Но корабът слизал и можел да слиза
по-бавно от охлюв, когато пълзи,
и само по някаква бисерна низа
от нечии предани, свидни сълзи.

Той търсел оная, вълшебната мида,
която го чака от веки-веков,
но нивга Холандец не слиза, преди да
съзре под черупката бисер готов.

О, няма го, няма го чистия бисер
в очи на жена, разпознала ликът
на тез, от чиято въздишка зависи
реки от звезди накъде да текат!

Такава сълза управлява вселени,
небесни царствà като пух ги върти,
топи като сняг и пространство, и време,
и, бременна с дивни народи, трепти.

О, черна планета земя като яма!
О, свят ненаселен - студена скала!
Тук няма го бисерът, няма го, няма -
разби ми се корабът в тая мъгла...

1983

1492 04.07.2014 Вдигнах един 80 год. човек след инсулт и остана жив 13:31:21 от Г.Л. Преди 10-15 г във военна болница вдигнах един 80 г. човек след инсулт и остана жив - чрез ритуалното пеене, което съм превърнала в арттерапия. С Божията Воля и помощ!

1493 04.07.2014 Ако знаеш имейла на Бога, ще му пиша чрез теб. 15:51:47 от Р.В. Благодаря за хубавото писмо и за стихотворението... А ако холандецът е жена, какво ли ще търси тогава? Разминаването, разочарованието, липсата в търсенето важи в пълна сила и за двата пола. Аз започнах да ти пиша, но не знам кога ще допиша моето объркано писмо... Днес ми дойде странна мисъл! Понякога, в безкрайната си умора и липса на отговор защо е такъв животът ми и какъв е смисълът му, ми се иска да напиша писмо на Бога. Всички имат имейл, а кой ли е имейлът на Бога?... Знаеш, че въпросът ми е риторичен. Та реших писмата до Бога да са адресирани до теб... Може ли да ти пиша ей така, за нищо и от нищо, за всичко и от всичко?...

1494 04.07.2014 Из книгата на М.Димов „Децата пишат писма до Бога”16:19:10 до Р.В*. Знаеш ли, че има една книга точно на тази тема: "Писма до Бога". Деца Му пишат много трогателни писма. Имам и един японски филм на тази тема. Ще чакам твоите с огромна радост и ще ги препращам по "пощата", макар че те ще отиват и са отивали и досега до Него незабавно. Ето извадки от споменатата книга:*

Писателят от Рига Михаил Димов е направил уникално изследване. Неговата книга "Децата пишат писма до Бога" не

задължава и не призовава... Просто авторът е намерил най-добрия начин да види света през очите на децата. Това са и техните страхове, и радости, болки и обиди. Едва ли би могло да се зададе друг подобен въпрос, на който да се получи абсолютно честен отговор... Повод да напише тази книга станала една командировка в чужбина, когато авторът обърнал внимание на публикуваните в един вестник писма на американски деца, откъси от книгата "Децата се усмихват на Бога". В тях децата сякаш разговаряли с Бога и тогава му идва мисълта: "А какво биха казали нашите деца на Бога?" И авторът измислил три въпроса: За какво би искал да попиташ Бога? Какво би искал да разкажеш на Бога? За какво би искал да помолиш Бога? С тези въпроси той тръгнал по училищата. - Аз се обърнах точно към любимите учители на децата - разказва авторът. И ги помолих колкото могат по-внимателно, грижливо, ненатрапчиво да зададат въпросите. Ако го бях направил аз сам, разбира се децата биха го възприели по друг начин: ето, дойде чичко писател и трябва да се отговаря с някакви стандартни фрази. Реших да задам своите въпроси на деца от 7 до 12 години, защото по-големите са вече по-меркантилни, а по-малките не разбират още такива въпроси. Разбира се, не всички директори на училища ме пускаха да вляза - защо трябва да бъркате в душата на децата? Но децата се оказаха по-талантливи от възрастните. Те отговаряха искрено, философски, дори с хумор. Мнозина може би не знаеха нищо за Бога, но интуитивно чувстваха, че това е нещо по-високо от родителите, по-високо от учителите. Учителите бяха във възторг от получените отговори, четяха ги в учителските стаи пред колегите си и ахкаха. Ето по този начин аз получих повече от 3500 писма. От тях подбрах най-интересните и ги включих в своята книга "Децата пишат писма до Бога".

Здравей, Господи. Как вървят нещата при тебе? Как живееш? Как си със здравето? - Ти си създал заповеди за възрастни. Ние измислихме заповеди за децата. Ти само ги попрегледай: 1. Щом вече си се родил, не пискай. 2. Не се отказвай от удоволствия, щом душата ти ги иска, нали тя е от Бога. 3. Не се пъчи от мързел. 6. Задоволявай се с малко, понеже и ти самият си още малък. 7. Не погубвай природата - ти ще лежиш в нея. 8. Не се обиждай на възрастните, радвай се, че има още да живееш и живееш. - Женя, 2 кл.; Кой духа вятъра? - Алик, 1 клас; Небето е синьо, когато си в добро настроение ли, Господи? - Надя, 3 клас; А Ти обслужваш ли и другите страни? - Толик, 3 клас; Е, добре де, Господи, мен щъркелът ме е донесъл на моите родители, а вместо него кой ни прави? - Олег, 3 клас; А Ти какво образование имаш? - Зайга, 2 клас; Може ли да не умирам, а? - Юля,

1 клас; А дето продават свещи в църквата, това Твоят бизнес ли е? - Толик, 2 клас; Аз прочетох, че Христос е евреин, но нали той е Твой син? Тогава какво, и Ти ли си евреин? - Ася, 2 клас; От кой момент може да се смята човека за възрастен? Когато не се бои от инжекции или когато му харесва Светланка? – Марик, 3 клас; Защо през пролетта, когато вечер Ти включваш звездите на небето и духаш с топъл вятър към Земята и наоколо е тихо-тихо, ми се иска да плача?... - Наташа, 2 клас; Католиците си имат един Бог, мюсюлманите - друг, юдеите – трети, лютераните - четвърти, православните - пети. И там колко общо сте?... - Игор, 4 клас; Господи, а къде е сега Христос, с какво се занимава? - Стела, 2 клас; Защо отначало хората се влюбват, а после тихо плачат? - Андрей, 4 клас; За да ми простиш греха, отначало трябва да съгреша ли? - Петя, 1 клас; Дядо Боже, а Ти моята душа ли си ми поставил - или на някой друг? - Стасик, 2 клас; Значи, ако аз съм разбрал правилно еволюцията, Ти си създал Адам и Ева, а по-нататък човекът е произлязъл от маймуната? - Сергей, 3 клас; Защо отглеждат човека с години, а после хоп - и той вече е мъртъв? - Вася, 2 клас; Ето, светът ще свърши и ще започне друг, така ли? - Гарик, 3 клас; Ти какво мислиш, ние ще имаме ли нормален свят най-после - или не!? - Света, 3 клас; Кога е започнала любовта на Земята? - Катя, 4 клас; Космосът има ли начало и край, дясна и лява страна, горе и долу? - Ваня, 1 клас; А Ти как си се появил на света? - Альоша, 1 клас; Може би мога да Ти помогна с нещо? - Света, 2 клас; Кажи ми под секрет, обича ли ме някой? - Анзор, 3 клас; А в Библията всичко ли е истина? - Вика, 3 клас; Ти защо поиска да направиш Земята? - Андрей, 4 клас; Господи, хайде да бъдем приятели! - Федя, 1 клас; Ох, Господи, ама аз защо съм така устроена? - Алла, 3 клас; Ти как сам виждаш всичко едновременно? - Стасик, 2 клас; Ти си дал на хората болести за инжекциите ли? - Ося, 2 клас; Как да живея, че всички хора на света да бъдат щастливи? - Лиза, 2 клас; За какво е нужен животът; а ако е нужен, защо хората умират? - Костя, 2 клас; За какво съм нужен на планетата Земя? - Олег, 2 клас; Какво щеше

да има на Земята, ако Адам и Ева не бяха нарушили Твоята заповед за ябълките? - Валентин, 4 клас; Бих искал да знам какво е набелязано при Тебе: още едно наводнение - или Земята ще изгори с огнен пламък? - Кирил, 4 клас; Аз се родих, погледнах, а светът е вече толкова зъл, жесток! Андрей, 4 клас; Ти смееш ли се понякога? Плачеш ли? - Олга, 3 клас; Ти щастлив ли си? - Евелина, 1 клас; На какъв език говорят душите? - Рая, 4 клас; Колко са вярващите сред вярващите? - Зоя, 4 клас; Мама каза, че насън аз съм плакал. Ти не помниш ли за какво си говорихме с Тебе? - Игор, 3 клас; Може ли понякога да ти се присънвам? – Валера, 3 клас; Ти в какъв вид живееш? - Ерик, 4 клас; Направи така, че лятото да дойде завинаги. - Жора, 4 клас; Дай здраве и щастие на мама, баба, чичо Федя, чичо Саша, чичо Боря... и на другите ми бащи. - Никита, 2 клас; Направи така, че през втория си живот да се родя във Франция и да бъда момче. - Кира, 4 клас; Прости на всички, които не са кръстени, и на мен заедно с тях. - Филип, 3 клас; Мили Боже, вземи ме обратно, тук е толкова скучно! - Вася, 2 клас; Когато умра, не искам нито в рая, нито в ада. Искам при Тебе! - Вера, 3 клас; Изпари моите грехове! - Толик, 3 клас; Хайде да се срещнем преди смъртта! - Юра, 2 клас; Покажи се, моля те, на целия свят! - Алла, 2 клас; Покажи ми как Ти ме обичаш. - Ерна, 2 клас; Бих искала да дойда при Тебе на гости вкъщи. За една седмица... - Алена, 1 клас. Вземи ме при себе си в Русия. - Павлик, 2 клас; Аз бих искала да имам рожден ден не веднъж, а пет пъти в годината. Не заради подаръците. Просто ще виждам повече пъти татко. - Нина, 2 клас; Искам да имам крилца! - Ивона, 1 клас; Изпратѝ на Земята своя Син. Ние няма да го разпънем. - Павлик, 3 клас; Хайде да се уговорим, Господи: аз вярвам в Тебе, а Ти - в мене. - Ляля, 2 клас; Дай ми лична молитва. - Игор, 3 клас; Научи моите врагове да прощават на своите врагове. - Гера, 4 клас; Спасявай хората не от грехове, а от самота. - Сергей, 3 клас; Аз написах стихове. Те са срамни. Аз никому не ги показвам, но на Теб, Боже, ще ги покажа. Ето ги: Възрастните плачат със сълзи. Възрастните плачат с очите. Малките плачат със сърцето, Малките плачат с живота си. Но

ако възрастният плаче като малките, значи той плаче наистина. - Марик, 4 клас; Пиша Ти от интерната. Интернат - това е място, където изпращат децата заради лошото поведение на родителите. - Ария, 4 клас; Кога все пак ще дойде за втори път Иисус Христос? Нали трябва хората да се подготвят, че да не стане като при първото му идване? - Алина, 4 клас; Прости ми за всички грехове. Знам, че съм направил много, но не знаех, че Те има. - Шурик, 2 клас; Уважаема Татяна Ивановна, на въпроса, поставен от писателя Димов "За какво би искал ти да помолиш Бога?" мога да отговоря: "Това е моя тайна и аз нямам намерение да я разгласявам." С уважение – винаги на Вашите услуги...- Х. 4 клас; Желая Ти всичко най-хубаво в живота! - Стьопа, 1 клас; Не се страхувай, Господи, аз съм с Тебе! - Андрей, 1 клас; На мен ми се струва, че Ти вземаш нашите талантливи хора по-рано при себе си, защото те и на Тебе също ти харесват. – Остап, 3 клас; Направѝ ме на вятър, за да пътешествам по върховете на дърветата. - Славик, 3 клас; Ех, да имах Твоите възможности!... - Олег, 2 клас; Децата трябва де си имат свой Бог. Едно славно, добро Богченце! - Саша, 3 клас; Аз съм лош, но нека хвърли камък по мене който е добър. Само, тфу-тфу, Ти не хвърляй! - Вячеслав, 3 клас; Аз Тебе те уважавам заради вярата Ти в човека. - Игор, 3 клас.

***1495 04.07.2014** Ако някой ден ти напиша такова писмо, трябва да ми отговориш, защото аз ще те сливам с Него. **16:46:03 от Р.В.** За "Писма до Бога" не съм чувала, не ми е попадала... Ако някой ден ти напиша такова писмо, трябва да ми отговориш, защото аз ще те сливам с Него. На мен най-голяма радост ми носят беседите на Учителя... Приятна лятна вечер с аромат на бяла роза и светлина на светулки!...*

***1496 04.07.2014** Дали Някой ще ти говори директно не знам, но все пак е казал: "Където не съм Аз, съм пак Аз!" **17:55:57 до Р.В.:** Колко поетично за розата и светулките! „Разговори с Бога" на Уолш съм изчел всичките 7 книги, а може да има и още. А филма гледала ли си по тях? Нищо по-хубаво и по-важно от бесе-*

дите на Учителя! Аз ще ти отговарям от все сърце; дали Някой ще говори директно или не не знам, но все пак е казал: "Където не съм Аз, съм пак Аз!"...

1497 05.07.2014 Господ губи играта.

5.VII.150(2014)

ГОСПОД ГУБИ ИГРАТА

***Събота, 2014, Юли 4 21:32:59 от В.Л**. Мога ли с нещо да помогна?*

***Събота, 2014, Юли 5 12:06:51 до В.Л.** Помощ от твоя страна - засега помощ за проумяване на нещо, за което ти загатнах. Каза се: "Всичко най-хубаво, но от днес нататък ще ви правя отчисления за общуване от дистанция и неизпълнение на **божественото** общуване".*

***12:52:58 ч.** След изпращането на горното писмо, веднага потекоха директни обяснения от Някой **над** Елма, които за пореден път са изумяващи:*

- От 200 милиона години насам аз редовно губя Играта, а Опонентът ми редовно печели. Реализира крупни успехи! Без нито едно изключение досега, той успява да съчетае тия, които Бог не е съчетал, и да държи на дистанция тия, които Бог е съчетал. Ще кажете: "Но нали сам си ни казал, че има няколко двойки в историята на човечеството, които са изпълнили волята Божия? Защо сега казваш, че няма нито една?" - Аз ви говоря за плътски и за духовни хора, не за божествени. Опонентът ми съчетава без никакви проблеми плътските хора или плътски с духовни, но духовните държи на дистанция. Затова досега е довел до финала абсолютно всички, на които е успял да внуши теориите си. Ние с него се разбираме само по една точка: за понятието "финал". Това е финал на здравето, финал на младостта, финал на красотата и на живота.

*И аз имам финал, но на **другия** край на Игрището. До него са стигнали само боговете и ангелите, **умните** хора, които се съчетават, защото **Бог** ги е съчетал. Това е финал на **болестите**, финал на **старостта**, финал на **грозотата**, финал на смъртта **завинаги**. Като скъсат лентата, оттам нататък за почва безсмъртие.*

Ще попитате още: "А другите не са ли умни? Нали си ни казал, че много плътски и много духовни хора имат душа, че са създадени от Теб? Защо тогава се повличат по трътките и теориите на Лука-

*вия?" - Той е унаследил **моя** ум, затова е най-умното същество на вселената. И **Брат** му е умен колкото него, но той тренира отбора, който тича в **другата** част на Игрището. Опонентът ми употребява ума си да лъже така перфектно, че няма нито един духовен човек в историята на човечеството, когото досега да не е излъгал. Затова духовните хора се държат на един от друг на дистанция, а плътските се съчетават незабавно. А когато плътски се съчетае с духовен, настава най-голямата комедия, най-големият смях в Битието... Безброй ангели се смеят до припадък, когато видят такова нещо! Ала когато това съчетание е по волята Божия, духовният добива плът, а плътският - възвишен дух. Ако останат по-дълго време в хармония и се радват не само на себе си, но и на всички други създания, които обичат и които ги обичат, връзката им престава да бъде комедия или трагикомедия и се превръща в **образец**. Минават в **божествената** чѐта, където съчетаването е по волята Божия и става без нито миг забавяне.*

*В добрия край на игрището има и самотни играчи, не по-малко любими на Бога от съчетаните. Те се отличават от духовните по това, че **знаят** Истината и са готови да изпълнят Волята Божия безпрекословно. Знаят, че думата "чета" значи и "**двама**", и **цяла** чѐта. Ето защо за тях съчетанието е **божествено**, в каквато и форма да ги помоли Бог да се съ-*

*четаят. Съчетание на **чѐти** пък е едно от най-виртуозните изпълнения в Божествената Игра, за разлика от четите в света и в духовния свят.*

На финала на Опонента се тълпят не само упорити самотници и плътски двойки, не само трагикомичните псевдосъчетания, но и всички духовни чети, които не са искали да се съчетаят. Освен това, съчетаните от Бога четат едно и също Слово.

Така че, разширете представите си за думата "съчетание"...

1498 05.07.2014 За Й.Камджалов: Като ме видя, че съм тъй развълнувана, посочи небето и каза, че той е само един проводник. 14:53:14 от М.А.: Любими приятелю, днес присъствах на концерта, който се състоя в Търново в читалище "Надежда" по случай 150-ата годишнина от рождението на Учителя, където Той е изнасял беседи в началото на миналия век. Пя хор "Евера" - Новото Битие и други песни. Слово изнесе Йордан Камджалов, когото за първи път виждам. Но такова слово, прекрасно! Говорѝ час и нещо, но така естествено и на ниво - не бях чувала по този начин с такава богата информация и така божествено поднесена, че се разчувствах до сълзи. Когато запяха "Химна на Великата душа", сълзите ми рукнаха и получих такива вибрации - нещо много рядко. Не знам познаваш ли го, но той има напомняща физиономия на Учителя на млади години. Отидох да го поздравя и можах да кажа само няколко думи, защото сълзите ми напираха. Казах само през сълзи, че съм

развълнувана от Светлината, с която изпълни душите ни. Попита ме откъде съм. Казах му, че съм търновка от три поколения. Също можах да промълвя, че има прилика с Учителя на младини. А той отговори, че не всеки долавя това. Като ме видя, че съм така развълнувана, посочи небето - т.е. че той е само един проводник. Съжалих, че не можах да му кажа повече неща, но се давех в сълзи. Отдръпнах се и излязох навън, защото усетих, че трябва да остана сама. Като се прибрах, издирих името му в Инернет и написах нещо красиво за концерта и за неговото слово. Това е.

Ще ти пиша пак и отговоря на последното ти писмо, но сега съм на съвсем друга вълна. Нежна прегръдка - М.А.

За Данчо в Уикипедията:

Йордан Камджалов е роден на 16 октомври 1980 в град Търговище, България. Учи дирижиране в НМА "Проф. Панчо Владигеров" София, в Музикална Академия "Ханс Айслер" Берлин и в майсторските класове на диригенти като Пиер Булез, Петер Етвюш, Еса-Пека Салонен, сър Саймън Ратъл, Зубин Мета, Даниел Хардинг, Сейджи Озава, Курт Мазур, Лорин Маазел, Давид Зинман, Йорма Панула, Бернард Хайтинк, Даниел Баренбойм.
През 2011 безпрецедентно става първия чужденец, спечелил конкурса за Генерален музикален директор и Главен диригент

на Оперния театър, Филхармоничния оркестър и фестивала "Heidelberg Schloss Festival" на забележителния културен център Хайделберг (Германия), при това избран абсолютно единодушно при решаващото финално гласуване на специалното жури, цялата филхармония, целия състав на операта (оркестър, солисти, хор) и 41 видни представители на хайделбергската общественост.

Присъствието му на световната музикална сцена включва концерти с оркестри като Tonhalle-Orchester Zürich, Philharmonia

Orchestra London, Lucerne Festival Academy Orchestra, Beethoven Orchester Bonn, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Orchestre National d'île-de-France, Orchestra della Toscana, Konzerthausorchester Berlin, The English Chamber Orchestra, Sofia Philharmonic Orchestra, Sinfonica Portuguesa, Ensemble MusikFabrik Köln - Boston, New York - EMPAC (USA tour), Helsinki Baroque Orchestra&Vesselina Kasarova (Europe tour), Hamburger Symphoniker, St Gallen Symphony Orchestra, Heidelberger Philharmoniker, Gävle Symphony Orchestra, Basel Symphony Orchestra, Latvian National Symphony Orchestra, New Singapore Symphony Orchestra, State Philharmonic Košice, New Japan Philharmonic.

Оперните му изяви са с Komische Oper Berlin, Theater Bonn, Lisbon National Theater, Staatstheater Darmstadt, Theater Magdeburg, Heidelberg Opera Theater, Theater Wintertur, National Opera Sofia, Columbia Opera Theater.

През 2010 става коинициатор и президент на Фондация "Йордан Камджалов", предназначена да подпомага талантливи млади български изпълнители, композитори и диригенти.

Престижното издателство "Kubon & Sagner" отпечата книгата "Klangwelten. Der Dirigent Yordan Kamdzhalov" ("Звукови светове. Диригентът Йордан Камджалов"), която проследява творческото разгръщане на талантливия българин чрез разбирането му за единението между музика, философия и наука. Книгата е издадена на немски език с резюме на 7 езика. Автори са доц. д-р Спартак Паскалевски и доц. дфн Румяна Златанова.
През 2014 NASA официално дава на космическия обект 52292 името "52292 Kamdzhalov" на младия български диригент. "NASA took a spectacular decision - Asteroid was named after a conductor."[2]

Отличия:
1998 – специална награда на конкурса "Млади музикални дарования" (България)

2007 – финалист в Международния конкурс за млади диригенти в Безансон, Франция
2009 – Deutsche Bank Stiftung – Akademie Musiktheater Heute

---

[2] ***Със сигурност, Йероѝл знае какви мерки взимат Учителите и Посветените, когато името им стане известно в света, особено ако смъртни кръстят нещо на него – кръстили са с името на Камджалов един космичекски обект, освен това и фондацията му е на негово име. И досега има гении и фараони, които не могат да се освободят от привличането на Икло с хилядолетия поради това, че са си позволили да се прославят. Икло е името на Старата Земя, която още дълго ще съществува в Старата Вселена. Името Йероѝл за Данчо бе съобщено от Елма на 24 февруари 2015 г. в 13,42ч. С него той е извѐстен на Новата Земя - нощем възлиза там.***

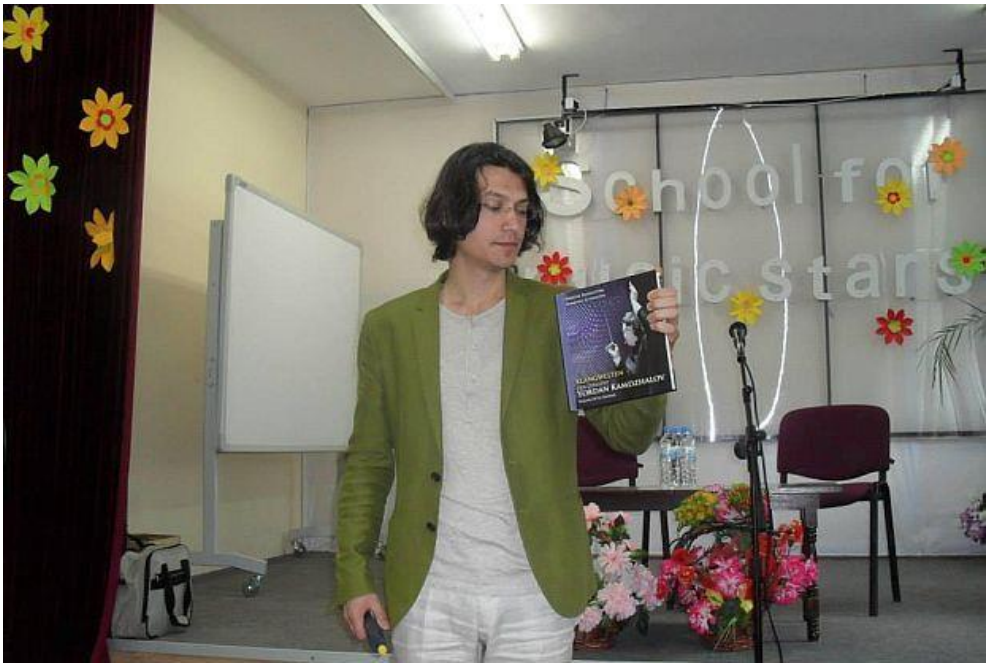

2009 – първа награда на Четвъртия международен конкурс за диригенти "Jorma Panula" във Финландия

2009 – награда за изключително високи артистични постижения от Berliner Akademie der Künste

2010 – трета награда на Третия международен конкурс за диригенти "Gustav Mahler" в Германия

2010 – номинация за "Най-добър оперен диригент на годината" от Немското радио (Dradio - Fazit)

2012 – награда "Музикант на годината 2011" от БНР

2013 – номинация от Opernwelt в категория "Най-добро изпълнение" за премиерата на операта "Дионисос" от Волфганг Рим на Опера Хайделберг

2014 – "Music Critics' Prize" от журито на 24th Central European Musik Festival

1499 05.07.2014 Докато изпитваме такива чувства и трепети към такива хора и ни излизат сълзи, ние сме живи. 17:48:15 до М.А. *Ти просто си преживяла това, което изпитва всяко сърце с искра от Бога, когато срещне подобно на себе си. Докато изпитваме такива чувства и трепети към такива хора и ни излизат сълзи, ние сме* ***живи****. Изумява ме как други не могат да се развълнуват, когато срещнат хора с душа! Да не го-*

*ворим, че някои се вълнуват **отрицателно** - да не описваме сега това, няма смисъл.*

1500 05.07.2014 Кой помага на Системата и кой живее само за себе си. 22:18:30 до Р.Л. *Напоследък мислех да приключа с цялата тази писмена дейност, защото съзнавам, че въпреки възможния Кантакт, често въртя и мои лични душевни и други проблеми и ме е страх да не плисна върху хората от несъвършенствата си. Затова беседите на Учителя са кристално чистият извор, а през холизаторите Словото е примесено с индивидуалния им лъч и някои мътилки. Но някъде се казваше, че така те несъзнателно надават зов за съпричастие, за помощ. Който ги обича, е съпричастен; който не е е - враждува с тях или само ги съвета, или е безразличен. Бог е допуснал това като лабораторна работа - да търсим изходи чрез практическо внимание към ближния, чрез грижа, разбиране, тандеми и милосърдие. Решим ли някой проблем, прокарваме пътина за другите. Ние сме едно **цяло** – система от скачени съдове. Реални недостатъци и липси или сценични, това няма значение – Небето гледа кой помага на системата и кой живее само за себе си.*

1501 05.07.2014 Миличък ЕЛМА, какво значи "БОЖЕСТВЕНО общуване"? 18:41:08 от В.Л.: ***Няколко пъти прочетох последното осияние от днес, но не мога да реагирам по никакъв повод. Възможно ли е да не разбирам докрай какво значи БОЖЕСТВЕНО ОБЩУВАНЕ? Всъщност, ти как го разбираш? Миличък ЕЛМА, какво означава "БОЖЕСТВЕНО ОБЩУВАНЕ"? В състояние ли е Словото да изрази пълнотата на това "понятие" и битие? Не че не си ни говорил досега, но специално темата за Божественото във всичките му проявления е сложно за осъзнаване, камо ли за прилагане и живот. И как се различава То, Божественото, от духовното? За плътското май разбираме, но и плътта е божествена в Целостта... И по какво се различа-***

ва Божественото от естественото - всъщност, има ли разлика? Ако няма, защо се ползват различни понятия? Опитах се да открия в Словото на Учителя от беседите разбирането за Божественото, но то е толкова всеобхватно, че Цялото Слово е Божествено; като започна извадките, с увеличаване на дълбочината стигам до Целостта и се отказвам от извадките - от дълбоката гледна точка, всичко е божествено! А май не само аз се интересувам от това, КАК ДА НАПРАВЯ БОЖЕСТВЕНОТО МОЙ НАЧИН НА ЖИВОТ. Ако искаш, сподели ми твоето мнение по въпроса - нали по числологията сме все единици - сродни сме.... И се готви за море! :)

1502 05.07.2014 Господ често „губи" играта нарочно, за да разтърси жестоките ни и егоистични сърца. 20:28:23 от Р.Л., по повод на "Господ губи играта". Здравей! Прекрасно, но е изпълнено с толкова дълбоки и въздействащи чувства от случващото се на Игрището, което върви не в предпочитания от Елма сценарий. За мен поне, на първо прочитане, отговорът на въпроса ти е риторичен. Да, губи Играта, но съм убедена, че това е само на този етап. И то - заради нашите човешки несъвършенства. Имаме още много да се учим, докато ДОРАСНЕМ до този Божи Промисъл. Трябва ни време, още много по-силна вяра, за да се приема и изпълнява с Безусловна Любов поръчаното отгоре. Колкото повече порастваме т.е. осъзнаваме се, толкова по-малко ще губи Елма. Дори си мисля, че в един последващ етап Той задължително ще започне да печели... Благодаря ти, че ми изпрати това откровение!

Послепис - Би ли ми пуснал последната книга от осиянията? Хей - не ме пропускай! Днес цял предиобед с Б. бродихме из гората, така че приеми морски поздрав, пълен с ухание на горски цветя...

1503 05.07.2014 Бог не може да загуби, Той е всесилен, но понякога нарочно се предава, за да се замислим от коя страна на игрището сме. 21:14:19 до Р.Л. Здравей! За това заглавие много се колебах, но засега остава - за размисъл. Фактически, Бог

никога не може да загуби, понеже е всесилен и съвършен, но понякога нарочно се предава в тия "игри", за да се замислим от коя страна на игрището сме.

1504 05.07.2014 Пък и Елма не е лъжица за всеки 22:37:44 от Р.Л. ***Извинявай, но не съм съгласна с теб. Абсолютно всеки холизатор, и тези които приемат Основателите, и Архангел Михаил и прочие, естествено оставя нещо от себе си. Но, Н., смяташ ли, че ти не си избиран сред стотици други? ТИ си Избраният, за да вършиш тази работа, и аз мисля, че го правиш по един изключително интелигентен, ненатрапчив и пълен с любов към хората начин - с всичките им несъвършенства. Ако се откажеш, така ПРЕДАВАШ Елма! Не Му причинявай това! Не го причинявай и на нас, които чакаме това Ново, Абсурдно и Непредсказуемо, пълно с предизвикателства и Любов Слово. Аз ли да ти казвам колко много, дори духовни хора, не приемат и Учителя?***

Сигурно имаш много огорчения, сигурно много хора не те разбират. Но и Елма не е лъжица за всеки. ИМАШ МИСИЯ! И тя е в популяризаране на това Слово. В края на краищата, то стига само до тези, които го приемат тотално. И колкото и да са малко, убедена съм, за Елма те са ценни. Пък ти си НАЙ ЦЕННИЯТ. Каквото и допълнително да влагаш с филтъра си, Елма не би го допуснал, ако не те приема.

Моля те най-искрено и дълбоко да преосмислиш решение - то си.

1505 06.07.2014 Божественото не е етаж, а БАЛАНСЬОР на етажите 13:05:44 до В.Л. *Драга, благодаря за поканата! То и С. много иска да дойда и да ме заведе на някакво тяхно ранчо на село, та ще видим. При мене се развива нещо много странно: упорито домоседство... Въпреки повика за гостувания, като че ли да се мръдна оттук вече е много трудно.*

Относно Божественото. Веднага почнах да правя из–вадки за тебе от трите файла с избрани мисли по тези, ан-

титези и синтези и видях че на много места има мисли на тази тема и мои коментари, понякога доста дългички. Затова се отказах, понеже това би ме отклонило от основната ми работа - нали най-после трябва да ѝ дам приоритет?... Затова ти изпращам тия три файла - ако искаш, може с търсачката да напишеш "божеств" и ще намериш всичките му форми. Само единия съм подредил азбучно, другите още не са довършени, но като е с търсачка, не е проблем. В коментарите ми ще видиш и аз какво мисля по този въпрос, въпреки че в коментара може да има и намеси на... знаеш Кого.

Учителят вечно поднася изненади. Гради, гради една конструкция, прави я доминантна - и в един момент казва нещо ново, понякога извънредно и парадоксално, което ни кара да си преструктурираме модела за пореден път. Така се случи и преди малко, когато исках с цитати и мои аргументи да ти представя теорията си за Божественото. Ако ще да набамкаме с цитати и 1000 страници, не знаем още абсолютната истина по нито един въпрос така, както я знае Учителят. За всяка тема всеки от нас има само ***работни*** *теории, но мнозина си мислят, че са хванали Бога за шлифера и приказват уверено... Ето днешния пример, който ми разби конструкцията. Исках да ти повторя (неведнъж сме си говорили с теб) визията си за Божественото по модела на интегриона, където То е точката вдясно и съответния триъгълник, уравновесяващи Духовното и Природното вляво. Тоест, че Божественото не е "третият" етаж, а* ***Балансьорът*** *на всички етажи. И това си е* ***вярно****, понеже за него пледира Учителят почти навсякъде в беседите Си, за разлика от дуализма в повечето учения и религии - те противопоставят на материята не само Духа, но и Божественото. Даже и в "Братството"* ***така*** *разбират Учителя, защото са наследили стари учения. И тъй, "стройната" ми теория се разби само от един цитат, над който не бях*

размишлявал: в него се оказва, че Божественото е... ***четвъртият*** *етаж... Всъщност, логически вярна е и едната конструкция, и другата. В мисълта по-долу Той просто е направил "разложен акорд" - за всеки случай... Иначе аз бих я построил така, че Божественото да ги съдържа и уравновесява.*

ЖЕЛАНИЕ 1, ИСТИНСКО, КАЧЕСТВА ***22.11.12н нщи ЖИГ48`098***

Всяко желание трябва да има четири качества едновременно: да бъде божествено, ангелско, човешко и животинско.

1506 07.07.2014 Дай Боже всекиму да живее в това възвишено чувство. 17:54:39 от Р.Л.: Здравей! Отгоре си знаят работата... Аз съм пазител на тайни. Изобщо не се притеснявай – НИКОЙ няма да прочете това, което си ми написал. Няма изключения. Най-много аз да си го препрочитам, когато ми дойде. Но пък е красиво. Истинско. И пълно с чудесата от живота ти. Наистина, не бива да го публикуваш по една съвсем прозаична причина - хората са завистливи и ще те одумват. Макар че тол-кова е хубаво повече очи да го прочетат. Не виждам какво има да ти е неудобно, че ми го споделяш. Това си ти - твоят живот, твоите преживявания. Чак ми се иска и аз да бях видяла сиянието, което други виждат в аурата ти. Твърде е възможно да си Пушкин. Дори си приличате... Пък и си емоционален и въз-

вишен като него. Изобщо, казвам ти съвсем категорично - не трябва да ти е неудобно за това, че си озарен. Може и да не е точната дума, но тази ми идва. Даже си мисля, че трябва да имаш повече самочувствие. Какво толкова, като си се влюбвал често? Дай Боже всекиму да живее в това възвишено чувство. Благодаря ти, че ми се довери! Може да не съм много на килограми, но знам, че в мен има Сила. И не спирай да приемаш Словото, не спирай да пишеш! Ти си чист!

1507 7.07.2014 Същностно, естествено и съществено

7.VII.150(2014)

СЪЩНОСТНО, ЕСТЕСТВЕНО И СЪЩЕСТВЕНО

(ИМПУЛСАТОР В.Л.)

7, 14

Упование!

*Онзи, Който **обуславя** Първичното - Незнайният, - **Той** е Същността. Първичното, Отец, не е са-*

*мата **Същност**, но Нейната **Изява**. Проявата на Същността е **Естеството** - Великата Разумна Природа, - а осъществяването ѝ - **Реалността**.*

*Същността е неизявена, непроявена и неосъществена. Намира се в собствените си тайнствени глъбини, отразени в света "татван". Ноàите - нейните отражения - са същности. Не се изявяват, не се проявяват, не се реализират. Не ги търсете нито в Отца, нито в Естеството, нито в Света. Намират се в **любов към Същността**.*

Отец поражда отци и янтрини - неограничени от нищо Изяви, извиращи създателство, творчество, обич. Не искайте от ноаите - татванните същности - да пламтят от тия три жажди: те са мъртви за Естеството, мъртви за Света. Не умрели, но мъртви - разликата е огромна. Умрелият е бил жив, мъртвият не се е раждал. Вие употребявата и двете думи за "умрял", но не е така. Мъртвината е велика дума, велико състояние. За мъртвина копнеят всички проявени, всички живи, отдали се до последен дъх на Отца. Когато са се проявили, когато са се наживели, те копнеят с всичка сила за покой - по-"приличното" име на мъртвината. Затова мъртвите при вас ги наричат "покойници", но вече се разбрахме, че те са умрели, нямат покой. Умрелият няма покой, понеже не се е изявил, не се е проявил, не е живял както трябва.

*Да се изявиш, да изявиш Бога-Отца, значи да обичаш като **Него** и да разпознаваш, да изявяваш Слово-*

то Му. Умрелите не са изявявали Обичта, не са разпознали Словото, не са го изявявали. Умрелите не са проявили и Сина Му - не са любили, не са живели както трябва. Умрелите не са създали и нещо в Реалността, не са осъществили Отца и Сина като свежи, безсмъртни създания, които не само живеят, но и сами създават светове и същества.

*Същността се интересува само от **Себе** си; нейните подобия - също. Покоят на мъртвината е свещен, не го умаловажавайте за нищо на света. Там няма мисъл, но те приличат на мисълта за себе си. Умрелите са умрели **от** мисълта за себе си, от мисълта за ближния, който не е Ближен, от мисълта за света, който не е Свят. Светът на Реалността е **свят** (свещен) - там всяка мисъл, чувство и действие се осъщесвяват мигновено, раждат **същества**. Светът на Естеството е **естествен** - там си верен на Великата Разумна Природа и затова подлежиш на еволюция - развиваш се. Имаш ближни, имаш нужда от ближни, служиш на **истинските** ближни. Умрелите не са служили на истинските си ближни - служили са на близки. Най-умрелите са искали **близките** да им служат, живели са с очаквания и изисквания. По-малко умрелите **служат**, но не както трябва и комуто трябва. Затова и най-умрелите, и по-малко умрелите се вкисват: не искат да служат повече на Естеството. Всъщност, те не са му служили, затова се отказват от него, мислейки, че са служили на Ве-*

ликата Разумна Природа. Остават с кисел и горчив вкус от кривите огледала на Природата - света на Великата Илюзия, създаден от Природата, за да огледаме своите собствени кривини. ***Няма*** *криви огледала - всички огледала на Природата са кристално гладки и чисти. Но Природата е направила така, че кривият вкус на непълноценните хора и ангели, на несъвършените божества да се пречупва още във въздуха и да създава у тях илюзията за криви огледала. Кривините на лошия вкус нямат нищо общо с божествените кривини. Божествените кривини и извивки са завъртане около сродната душа, около ближния -* ***истинския*** *ближен. Великата Разумна Природа се занимава* ***само*** *с това - с обслужване и служене на* ***ближния****. По-малко умрелите се опитват да й подражават, но те обслужват близките, не ближния. Избрали са си близки, подобни или контраподобни на самите тях. Кривините на вкуса им създават илюзия за криви огледала, те си взимат модел от тях, т.е. от себе си, и изпадат в* ***харесване*** *- харесване на кривини. Харесването по подобие създава еснафските подобия на тандеми, които се въртят около взаимното удоволствие. "Търкулнало се гърнето", "лѝка-прилѝка"... Контраподобието не е еснафско, там не се търси еснафското удоволствие, търси се ревността и побоят, постоянното апострофиране, преследването на другия с неправда. Контраподобието е обсебване, смучене, вампиризъм. Жертвите обаче не подо-*

*зират, че **сами** са си избрали „лѝка-прѝлика”, но чрез **обратна** матрица на кривините ѝ. Като са отхвърлили ближен, като не са разпознали сродна душа и не са се откликнали, Великата Разумна Природа отпечатва контраматрици на вкуса им и им внедрява същества или подобия на същества с точно обратните недостатъци. Ти ще му прислужваш като слугиня, ще му носиш от пиле мляко - той ще те язди и ще те бие с камшик отгоре! Бог му се радва и даже му засилва ръката с камшика, за да се научиш да отличаваш близък от ближен. Ти все пак му служиш и го слушаш, трепериш му - затова си по-малко умряла от него. Той е по-умрял още приживе, както и ти си умряла приживе, защото какво друго е човекът или ангелът, който е вторачен? Бог им праща ближен и ближни постоянно, плувате в море и океан от ближни, но вкусът ви, кривиците ви си избират съответни на вас приближени и симпатии само за удоволствия или за житейски уроци, за кармично назидание.*

Същините и същностите нито имат понятие, нито са длъжни да мислят за ближен, нито за близък. От близостта се пазят като от огън; ближният за тях не е даже химера, защото нямат необходимост от ближен. В целомъдреното си състояние духът е неприкосновен и девствен, няма как да има мисли и понятия, няма как да има и импулси, даже божествени. Импулсът е еднократна или честотна дейност на искрата Божия, след като вече е била

подпалена. Тя е "мотор" на Отца, подпален за създателство, творчество, живот със всичка сила и самораздаване. Тук ***също*** *няма замисляне и понятия, защото няма как да има. Замислянето и понятията са спадане в* ***причинния*** *свят, в умствения. Най-умрелите - умрелите още приживе - се занимават денонощно с мислене и с понятия, представи. Слагат пред скоба идеята, изхвърлена от задното отверстие на някое криво божество, и решават уравнението неправилно. Паднали богове и титани обитават постоянно подобието на ментал, илюзорното подобие на каузала, подобието на архетипната вселена, в която се таят съвършените образи на Бога. Дадено им е да ги съзерцават и гълтат, понеже все пак са безсмъртни - не са имитанти, - но са паднали и затова имитират. Поглъщат Мъдрост, поглъщат Божествено Знание, поглъщат Абосолютна Истина, но червата им са разстроени и много скоро изхвърлят остатъците им като запек и диария... Така са създадени философията и религията в света, обществеността и махленският морал, представите за нравствеността и красотата - все запек и диария на луди или помръкнали богове и ангели... Обикновените хора и ангели, които са по-малко луди и по-малко умрели и затова нямат такива мании, изпадат в една по-проста ненормалност - да бъдат* ***фенове****. Да вярват на боговете и титаните, когато клечат по голяма и по малка нужда и създават* ***нормативи****. Свободните*

обитатели на вселената имат дни и часове на смеха и не могат да си вземат дъх от радост и веселие, когато има предавания от света на умрелите... Там виждат как клечат великите ви създатели на фалшиви философии, на криви представи за нравствеността, мъдростта и красотата; как се напъват като ги раждат, какви звуци и газове произвеждат пред аудиторията... Като изкара една голяма и твърда философия след много напъване, кумирът ви се вдига облекчен, избърсва се и сам започва да ви се смее, задето сте му повярвали - той все пак има божествен произход, интелигентен е... По-простите умрели, понеже умовете им са попомръкнали, сами вярват във философията си и искрено се радват, когато са им повярвали и други. Други обаче, понеже имат душевно разстройство, раждат произведенията си още от ранната си младост и опръскват почитателите си с редките си... открития... тъй гръмогласно и многотиражно, с тъй много обиколки из държави, градове и други клозети, че феновете им по зали и ашрами приемат пръските им за божествена благодат и се облизват щастливо...

Ноàите, които нямат ум и разум и затова са щастливи, няма как да бъдат опръскани от бестселъри или окултни многотиражки, да се възхищават от голямото клечене на някой световноизвестен авторитет. Те пребивават в ***тръпно*** *блаженство - разминалисе и с причинния свят, и с будическия, и с ат-*

мическия. Познания и мъдрост не ги интересуват, сродни души и известност - също; духовни и светски пагони - още по-малко.

Тук обаче е мястото да отличим същини от същности. Същините са незиблеми еталони на Първоначалата, които поддържат конструкцията на Битието и неговите Закони. За тях не е писано и предвидено да излизат навън и да се подпалват, да преминават от Абсолюта в Определената, Проявената и Осъществената Вселени. Умрелите, които намират начини да ги копират и видоизменят, обикновено с обратен знак, създават теории, правила и закони на ада, поради което са известни като ***адски същини*** *и представляват, всъщност, "най-умрелите". Те не са родени от Абсолюта, но имат разрешение от Него да произвеждат абсолютизъм, догматизъм, догмàтика. Фабрикуват едновалентни учения и определения, които внушават на по-простите "най-умрели" убеждението, че дадено учение е най-вярно или единствено вярно и всички други са невалидни. "Най-умрелите" се стремят към "единствено верни" и неподлежащи на бъдещи вариации правила и феномени, приписвайки на източника им пълна забрана за това. Ако са заграбили учението на Божествен Източник, те не виждат или съзнателно скриват разрешението Му да се правят варианти на правилата и мето - дите, дадени от Него. На практика, с отричане на Новото се занимават предимно* ***оглашените****, които*

*мислят Учителя за умрял. Нямат никаква представа, че Учителят е вечно жив, че Школата Му **работи**, че в Специалния клас, който никога не се е закривал, еволюционното развитие на Словото, на идеите, на методите и пр. тече **със всичка сила**. В системата на пентаграмиката, отричането иде и от **фалшивите** светци и праведници.*

*Ако обаче "най-умрелите" експлоатират учението на някой бог или титан от **тяхната** категория, те виждат, че самият той е забранил категорично в учението си възможност за развитие след смъртта му (понеже такива са смъртни). "Непогрешимостта" и абсолютната нетърпимост към Новото в такива случаи се превръщат в охулване, преследване и санкции спрямо нарушителите на догмата.*

*Същностите, от своя страна, за разлика от същините ("еталоните"), са особен вид ноаи от Абсолюта, които се наричат "**потенциали**". Те са **неподпалени** монади, които имат свободата **да поискат** да бъдат подпалени. Да преминат в тотвселената, да станат творци и създатели, извори на доброто. Да наследят от Баща си Абсурд, за да поклащат ус - тоите на Битието. На това ниво се интересуват почти изключително от **собственото** си творчество и изява.*

*Потенциалите обаче могат да преминат и в ясновселената, и оттам - във Великата Разумна Природа, където да пробудят в себе си и **Естеството**.*

*Това е способността за еволюция, за промяна на статуса **не само като индивиди, но и като личности**. Там вече могат да преобразяват и материя та, не само духа. Могат да зачеват от по-висши същества, да боготворят, да обожават, да благоговеят, да уважават. Индивидът в тотвселената не познава такива чувства. Той може да изгори докрай, да гори и пламти безкрайно в името на обичта и доброто, но за него другите източници на Космическия Огън са невидими - вижда само почитателите си. Той познава само Любовта като **изява** - умее да се самоотдава без замисляне.*

*Като станат божествени **личности**, същностите-потенциали имат нещо в повече от отците и янтрините: те вече се интересуват какво им е на **другите** и какво творят **другите;** изпитват нужда да им помагат, да им се отдават, да бъдат в **служебно и орбитално положение**. Наследяват от Майка си Милост и умеят да слагат балсам в раните на съществата, да ги приласкават, възрастват и обгрижват според техните **реални** нужди, а не според соб - ствената си представа за тях. Янтрината също се самоотдава в делириум, но без да се интересува от представата и конкретната нужда на отсрещния - затова се съчетава само с Отци. Влизането в роля, снизхождението, грижата, компромисът, саможертвата, пригаждането, разбирането, превъплъщението на по-ниско или различно ниво за тях са невъзмож-*

ни. Отците и янтрините не притежават такива качества, те са им непонятни. Те познават само запаления фитил и барута. Те творят и се възпламеняват, самозадоволяват се и задоволяват, но не знаят що е "самоотверженост", "самоотричане", "себеотрицание". Тия неща в този свят са достъпни само на "Невестите Божии", когато ги проявяват спрямо "Отците Божии", но към никой друг. И ***прави*** *са отците и гениите, тъй като за един индивид да отрече себе си значи да умре, т.е. да се върне в татван или в Хаоса. Майките Божии обаче и Любимите Божии, сродните души, Ясновселенските Дъщери и богини, Дъгите Божии, Служителките и Служителите на Естеството или Великата Разумна Природа и пр.* ***умеят да се отказват от себе в името на другия,*** *за да придвижват плана на Бога* ***и в полето на Еволюцията****. Това, именно, се нарича "Любовта като* ***проява****".*

Най-накрая (но след това има още безброй възможности), "същността" или "ноаята-потенциала" има свободата да влезе и в ***Света*** *- да стане съпричастна на* ***Делото****. Става въплъщение на* ***Духа Божий и на Христа****, влиза в* ***хипервселената****. Започва да се занимава с* ***устрояване на светове и обители и със създаване на същества за населяването им****. ("Отидох да ви приготвя..."). Затова "същността" – ноаята-потенциал - там се превръща в* ***динамична и после в кинетична ноая*** *и хрàни съществата с*

"хляб насъщен". *Това е* ***осъществяването на Лю - бовта*** *като* ***зачеване и раждане на обители, светове и същества с искра от Бога****. Със сваляне Царството Божие „****на земята****" , т.е. в* ***универсалната*** *вселена.*

Ето защо "същностите" от татван, наречени още "потенциали", имат свободата и потенциалната възможност да се превърнат и в най-последния плод на Битието - в ***Новите*** *Човеци, чийто клас познавате като "****зелохими****". Именно те се занимават с* ***Любовта като Осъществяване****. Само това те наричат "****съществено****".*

1508 07.07.2014 Иформацията в осиянията много ме радва и ми помага на всички нива и полета 15:13:28 от Г.Г. Здравей, Н.! Току-що прегледах отговора ти и отново много се зарадвах. Наистина, не ми беше изпратил точно този файл. Отговорите ме задоволяват напълно; вярвам, че Източникът ще се погрижи и за всяка друга информация, от която имаме нужда. Огромно благодаря от моя страна! Ще ти бъда особено благодарен да ми изпратиш всички възможни беседи и лекции, които ти счетеш за необходимо, имаш доверието ми. Колкото до книгите с осиянията, засега съм свалил всичките до Книга 36 включително. Ако можеш да ми изпратиш останалите, ще бъда още по-щастлив и благодарен. Ние продължаваме нашата работа в Средна гора при брат Димитър и сме доста доволни, благодарни и - малко по малко - все по-щастливи. Искам да ти споделя, че иформацията в осиянията много ме радва и ми помага на всички нива и полета, доколкото мога да осъзная това. Вчера и днес играх упражненията и Паневритмията чисто гол и се чувствам доста добре (е, признавам си, че накрая използвах замалко обувките :)...). Ще се опитам да приложа това, което ми е по силите - и, дай Боже, тази инкарнация да бъде по-добра от всички предишни. Сигурен съм, че за да ни позволи Учителят да превеждаме на испански, сме имали нещо общо в предишното си въплъщение, може би, но това Той ще ни го изясни, като му дойде времето. Всеки ден съм все по-благодарен и усещам все повече близостта и цялостната помощ на Бога, на Учителя, на Христос и Сие. Специални поздрави и Розови Лъчи! С цялата наша Спонтанна Любов, Благодарност и Признателност - от П. и Г.! Знам, че Безкрайно Любещият ни ще направи всичко възможно за нас, стига да Го

слушаме. Безкрайни благословения за вас! - Приятелите от Ятото.

1509 8.07.2014 Днес видях най-новото осияние... за да онемея! 05:37:27 от В.Л. БЛАГОДАРЯ с всичко, което имам! Прости за закъснението, вчера беше невероятен ден, подреден свише! И дори не включих компютъра, защото след 9 часà вечерта вече нямаше потребност. Днес видях най-новото осияние... за да онемея! ТОВА ЩЕ ГО ИЗУЧАВАМ, докато ми стане ПРИСЪЩО! Казвала ли съм ти, че те обичам!?

1510 08.07.2014 Опасения дали СЕС е оригинално осияние или е смесено 14:11 до В.Л. *Освен с твоите поправки и допълнителни бележки, поправих го основно още веднъж. Сложих го в синьо, защото не ми се вижда точно в стила на оригиналните осияния - имаше някои тромави изрази, така ми се струва. Пращам ти го, но не знам дали да го разпращам на други. При мене тече спад на увереността, че съм длъжен да "осветявам" всички с приумиците си, без да съм сигурен има ли там нещо автентично или къде има. Все пак, благодаря за доброто отношение! Не знам как да изляза от инертността и не искам, не ми се пътува никъде, не съм във форма да се показвам на хората, на които държа.* ***Случват*** *се такива неща.*

1511 08.07.2014. Дъхът ми спря още с първите изречения! 20:22:42 от В.Л. Дъхът ми спря още с първите изречения! Прости, приятелю, но не смятам, че си в състояние да измислиш първите три изречения от последното осияние. С каквото искаш го оцветявай, но специално тези отговори, цялото осияние смятам да ИЗУЧАВАМ. И ще го пратя на Р., че се отнася и за нея. Вярно, че темата интересува мен лично, защото съм търсила тези отговори; другите може и да не го оценят - няма значение. Каквото решиш, ако искаш питай, щом си толкова разлюлян... Докато го четох и препрочитах сутринта, стори ми се, че видях Пътя на слизане на Духа в материята, в Битието, и оставането в небитието на съществата, които са "мър-

ти" - т.е. непроявени. Някога сещал ли си се, че има разлика между умрели и мъртви, и каква е тя?...- "Умрелият е бил жив, мъртвият не се е раждал"... Хайде да не те питам това знаеше ли го - или ей тъй ти хрумна?!? Светът на Реалността е свят! Понякога препускаме през думите и Словото, без да осъзнаем очевадното: "свят" е светът, когато свети, когато е Реален! Специално това е ФУНДАМЕНТАЛНО осияние, което ПОНЕ НА МЕН МИ СТРУКТУРИРА ПРЕДСТАВАТА ЗА НЕЩАТА ПО МОЯ НАЧИН, защото съм чела доста досега и вече имам и отговори на въпросите, до които сама не достигнах. Благодаря, че ми го прати! За мен трябва да си остане в червено... Но то е само според моето скромно мнение, в никакъв случай не те подценявам. Остричко е, защото е писано на седма вибрация – седми юли, плюс сбор от година 7; а и си го почнал в седем сутринта и в 2х7 минути...! Имало е къде по-остри, а това е изключително основополагащо, поне за мен! А ти - каквото решиш!...

1512 09.07.2014. Още една регресия

9.VII.150(2014)

ОЩЕ ЕДНА РЕГРЕСИЯ

коригирана и допълнена
според записките на регресора Б.Р.

Свещена Грузия

Казвам "още една", имайки предвид себе си - една регресия вече ми правиха в Бургас преди повече от 12 години. Тогава се видях като египетски жрец, като мистик и часовникар в Европа в средновековието с кабинет като на Фауст, като благородна дама в Швеция в замъка си, живееща много щастливо в самотата си. Всичко беше в благородно зелено кадифе - вкл. роклята ми. Свирех на нещо като чембало или клавесин. Накрая се видях като... проститутка в Париж през 19 век. Ясно видях бедрото си над черен чорап... и жартиерата...Това било компенсация за аскетическите и монашеските ми преражданя...

Днес описвам регресията, която ми направи А. от 17 до 21 ч. на 7 юли 2014. Той записа всичко и един ден ще ми изпрати файл, но сега аз ще сумирам нещата, които помня ***(в настоящия текст неговите допълнения са вече включени):***

Пропускам техниката на влизане в съзнателен транс - бавно броене от 100 назад, като след всяко число А. казва "отпусни се". Почти в самото начало виждам нощ; отдолу - разсеяни виолетови светлини, от които излизат нагоре лъчи като прожектори и шарят в небето и се кръстосват, както ги помня от времето на войната. Имам този спомен от бомбардировките.

Не описвам и първите три-четири връщания назад в годините - на 50, 40, 30, 20, 10 и 5-годишна възраст. При тях не видях нищо, освен околната обстановка, но може би не стана, защото правех връщанията си с мозъка си, не бях се отпуснал достатъчно. Даже мислех, че няма да стане въобще. Но това, което се случи после, смая и двама ни. Той казва, че досега не е виждал и чувал такова нещо, а аз и в този случай мислех никога да не го споделям с никого заради "великите" работи, които видях и узнах за себе си. Но, от друга страна, имам ли право да го скривам, след като вътре има красиви и интересни неща? И мои ***фантазии*** *да са, хиляди писатели ги имат, та може да мине и за фантастика... Обаче А. твърди, че е убеден, че не са измислици и че* ***има*** *око за реалните регресии.*

Като ми каза да си припомня най-щастливото си преживяване на 3-годишна възраст (тук съм по-малък...), изведнъж ясно

видях коледна елха с подаръци под нея. Попита виждам ли моя подарък. Да - това беше една голяма кутия с прозрачни стени,

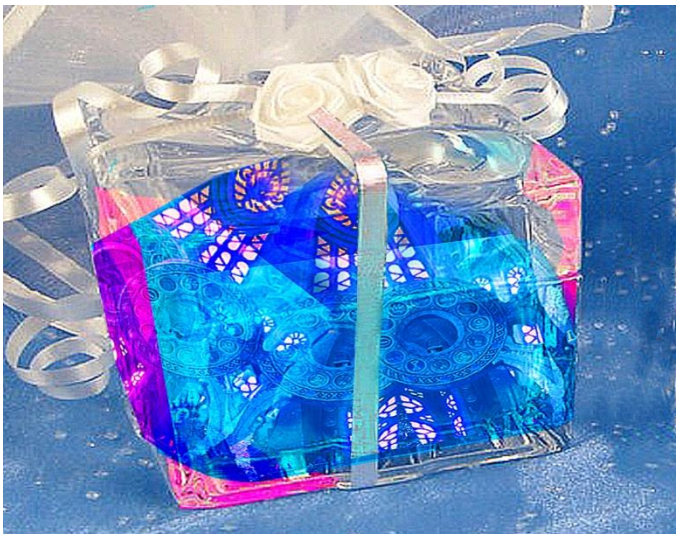

които светеха вълшебно в светлорозови и светлосини (незабравкови) светлини по ръбовете и около тях, но понякога заливаха стените на кутията и по-навътре, оставяйки прозрачни по-малки части. Вътре се виждаше приказен кристален дворец със същите цветове и светлини. Някой ми обяснява, че това е **моят** дворец на небето и че този Някой сега ми го връща вече завинаги, защото се завръщам в Бащиния си Дом. Зазвуча любимата ми евангелска песен от черквата, в която ни водеха като малки родителите ни ("Дом Бащин е Небето нам, наший път е към Дома").

Команда за връщане към поляната на Изгрева на двегодишна възраст (1944 г.), за да видя, ако мога, как Учителят ме е галил по главата според разказа на майка ми и да чуя какво ми е говорил (тя е била далече и не е чула нищо, но е било дълго време). До този момент знам само, че ме е посветил, което се потвърди и от Вера Паскова наскоро - точно тогава бил ме направил, според нейната дума, "приемник". Да, виждам се как седя на коленете Му, но виждам само бели дрехи и брадата Му. Поднася ми същия подарък, който описвам по-горе, и чувам вътре в себе си същите Му думи като при елхата.

Гали ме, идва ми да плача. Това, което ми говори, има връзка с предишното видение: "Сега вече ти ще си намериш кристалния дворец - дома бащин, в кой -

то всички искаме да се завърнем"[3]*. Чувствам се уютно на скута Му.*

- ***Върни се сега в утробата на майка си.***

Виждам около себе си това, което сме гледали по документалните филми. А. ме пита не чувам ли нещо, отговарям: "Само гуркането на червата й...". Той се смее. Виждам, че в утробата краката ми са свити, в същото време свивам инстинктивно и краката си в момента.

А. ме насочва да видя как душата ми влиза в ембриона ми. Влизам като розова и незабравково-синя светлина, подобно на цветовете на двореца..

- ***Сега се съсредоточи да видиш откъде си дошъл тук.***

Всяко връщане става след броене от 5 до 1 и картините се явяват веднага. Представлявам нещо невидимо, аз съм само едно съзнание в центъра, но виждам излизащи от мен и над мене някакви дъги, все едно че е фонтан. Като крила с тази форма, пак от светлини с описаните цветове.

После виждам странна "стълба" в космоса над себе си. Нещо като издължена безкрайно раковина от същия материал като кутията и двореца - все тия вълшебно светещи, нежнорозови и цианови светлини. Пътят-раковина се губи в далечината. Чувам хармонията на сферите. Наоколо има звезди, но не както ги знаем, а големи, странни, точно както ги рисува

---

[3] *Последното изречение буди важен въпрос за размисъл и възможен отговор. Щом това се диктува от Учителя, защо причислява и Себе Си към всички, които искат да се върнат в Дома на Отца? Нима Той не си е там винаги? Като съвършен, редно е да си е "вкъщи". Но явно мисията и задачата му, поне от 2000 години насам, а сигурно и още отпреди 200 милиона, въпреки че не е съучастник в Грехопадението, Го принуждават с по-голямата част от съзнанието Си да е в гъстата материя и да ни води и съпровожда в Обратния Път, дори и в същото време да е на Кръста.Това се вижда и от тъжните песни на Учителя, особено в "Странник съм във този свят".*

Ван Гог, и отново с тия два основни цвята, но има и с други цветове. Отвън, по "раковината" - по разтегнатата й спирала - има издълбани стълби. Казва ми да тръгна по тях.

- Какво виждаш, когато стигнеш докрая?

- Кръст от светлини пред мене, този път бели. Представлява 4 ромбоида, образуващи този кръст. Просветва по ръбовете си с розово-сини цветове. Горният свети най-силно. Външните краища на ромбоидите не са рязко очертани, а се разсейват като светлини. На този етап не се обяснява какво е това. В центъра между тях е тъмно, но аз знам, че там има една невидима точка, където е монадата ми и където присъства Бог. Значи, този "кръст" представлявам самият аз.

- После какво става?

Над мен се явява грандиозна розова фуния в космоса, аз възлизам в нея нагоре по спирала с голямо ускорение, фунията става все по-широка. Тя не е гладка, а на вдлъбнати сегменти отвътре, както при тиквите. В нея се въртя нагоре със все по-широки и по-широки радиуси. Като стигам до края, пак виждам Точка, но този път тя свети ослепително и знам, че това е Бог. Възниква слухово възприятие - чува се звук, или по-скоро това са много звуци, които стават все по-високи, като от много сирени. Много е величествено, изтръпва човек! Отново се явява 4-сегментна форма, която, както беше долу кристалът, този път е 4-листна детелина. Горният и долният триъгълник от лъчи излизат от една невидима точка в средата. Нещо ме всмуква в точката, а при раждането ми ме е издъхнало. Чувам, че аз се всмуквам там с думата "Буум". Започва бясно движение навътре, при което всички времена и пространства се движат с голяма скорост назад, все повече и по-

*вече. Става просветляване на пространството, рязко забавяне, и имам усещане за **пристигане**. Наоколо се носят нежни пера и пухове, които хвърчат - светящи са и летят около мене назад.*

Невидимата Точка в центъра светва и от нея излизат 3 лъча - 1 нагоре и два надолу, като знака на Мерцедес. От тази точка, радиално, лъчите се превърнаха в кристали, между които се явяват по-малки кристали - нещо, което сме виждали като деца в калейдоскопите. Чувам думи, кънтящи и извън, и вътре в мен - и благи, и категорични, и величествени: "Изпращам те да бъдеш Мой вестител!"

- Виж сега духовния си ръководител или Учител.

- Естествено - Учителят! Или така ѝ се иска на душата ми, затова си го съчинява... Добре, добре, няма да коментирам... Огромен е в космоса - чак до зенита!. Дали светеше в светлорозово, сега не помня. Беше видение само няколко мига, помня само безкрайната Му благост. Огромна кристална фигура, заема грамадна част от космоса, чак до средата на небето.

- Още?...

Сега виждам само лицето Му в космоса. Този път е от кристали, но е много строг, с наведена глава и сякаш разтревожен и загрижен.

- Казва ли ти нещо?

Да: "Сега ние с вас трябва да сме крайно съсредоточени, понеже трябва да променим това Битие.

Моментът дойде. Не трябва да допуснем нито една грешка".

Пръсни се сега във всички точкови обекти на тази вселена, вземи оттам милост и мъдрост и се събери в себе си, за да занесеш Моята вест!

- Потърси и виж твоята Книга на живота.

- Намирам се в безкрайна река от кристали, която се губи в далечината. Тя е неподвижна, блестяща, многоцветна, но пак с много нежни и меки, светящи багри и сияния. Вълните ѝ представляват отгоре къси надлъжни правоъгълни кристали, плътно прилепени един до друг, а отгоре - на вълни. Всъщност, сред тях има и по-дълги, и доста по-дълги; други са само един сантиметър или милиметър надлъжно в реката, а на широчина всички са еднакви. Всеки е навълнен по различен начин и различно оцветен, но са в обща хармония. Не се вижда колко дълбоко отива всеки такъв кристал, но именно това са книгите на живота ни. Казва ми се, че реката изглежда неподвижна във времето, в което я гледаме в момента, но ако преминем в друго време, всичко в нея ще се движи.

Намирам моята. Пак розово-синя, макар и полупрозрачна. Тя е много странна, отличава се от другите. Не е навълнена, а отгоре се подават две кристални хълмчета, излизащи от вода (или нещо, което прилича на вода). Няма никакви обяснения за тях. Виждам отгоре (и в долината около тях под водата) едва очертаващи се по ръбовете фасети. Те са многоъгълници, а надолу всеки от тях продължава като съответна издължена прозрачна пирамида. И другите книги на животите са същите, обаче всяка е с различен брой фасети - с различни многоъгълници, както са различни и основните цветове и светлини на всяка книга на живота и интензивностите им. Раз-

*бирам, че всеки такъв включен кристал - клин като многостенна пирамида - представлява един живот на човека из световете или от прераждания*та му.

*Има дума, която трябва да се изрече, за да излезе личната ни книга помежду другите и да почне да се "разлиства". Учителят дава думата-ключ. "Тя може да се произне - се само веднъж и ще я чуете само двамата, защото сте братя във вечността. Вие сте едно - като един много дълъг кристал, разположени в двата му края". Трябва да запомним и кодираме думата, за да я знаем само ние. - "...за да можете да я четете само ти и ангелът Арузѐл (регресора А.). И други Същества могат да четат книгите ви на живота, но не е ваша работа да знаете кои са". Думата ключе тук я бях кодирал, но трябвало да не се съобщава и това. Думите на книгите на живота имат индивидуален вътрешен смисъл, но звукосъчетанието е **над** смисъла. "Можем да ви дадем превод, но той е съвсем малка част от смисъла. Осъзнавайки смисъла, всеки от вас пробужда резонанса на всички тези неща, които достигат до причинния свят". Личната дума, с която се отключва книгата на всяко същество, е резонансна с името на монадата му, но не съвпада напълно с нея. Ето защо не трябва да се знае от никой друг, освен от определените, защото дава достъп до самата монада. Не че може да навреди нещо на монадата, но може да създаде напрежение в Битието, ако не е произнесена от опре-*

деления човек според волята Божия и в определения за това миг.

Отгоре се явява кристал - обърната, издължена многостенна пирамида. Тя ще натисне строго определена точка в книгата, за да я разгърне. Това място при мен е между двете кристални хълмчета. Те са израз на посвещението, до което съм достигнал в еволюцията си. Регресорът произнася думата-ключ - и ето какво става:

Влязох вътре в книгата - и тя се "разлисти". Изскочи от кристалната река, която за нас е неподвижна, но в действителност не е. Всяка книга на живота е ***индивидуално*** *подвижна, но това е незабележимо за нас. Тъй наречените "страници" на книгата представляват многобройни конусчета и са като разцъфнало цвете.*

- Казва ли ти Учителят какво ти е божественото име?

Не. Отговаря, че божественото име на монадата е непроизносимо от нито едно същество във физическия, ангелския и божествения свят - никой няма такива органи, с които да може да я "произнесе". Произнася го само Бог - първия път, когато ни създава. А после - много рядко, при епохални събития в еволюцията ни (синволюцията, преволюцията и пр.) То не е на нивото на причинния и умствения свят, затова не е дума. В причинния то има само ***проекция*** *като дума, но тя изразява същността ни точно и затова при произнасяне прави контакт с нея. На мене са ми известни само два негови варианта (казвам ги на А., но се каза, че при записването трябва да се кодират, да не се съобщават). Защото който ни знае космичното, монадното име, дори и като звукова или писмена проекция, може да ни манипулира, ако е от тъмните. Аз вече две от моите съм съобщил на приятелите и могат да ги знаят всички, които четат осиянията, дори и десетките хиляди*

в интернет. Казва се обаче, че те са защитени и че освен това имат някаква мисия, но сега тук не трябва да се записват.

*Това, което видях като кръст от ромбове, представлява йерархията ми в **духовния** свят - **4-крилен серафим**. А конусообразната форма е израз на класа ми в **божествения** свят - образ на **"въртопните"** или **"торнадните"** алохими... Да не се учудвам, че горе съм **алохѝм**, защото, изизайки от Бога, съм бил именно алохим, слизащ по този въртоп или торнадо.*

*Предстоящо ми е да възкръсна като **илухѝм**; „но тъй като вие провеждате **регресия**, ти видя идването си отгоре по обратен път. А това, което би трябвало да стане при възвръщането ти в Бога, е да станеш **илухим**. Т.е. фунията при връщането ще е обърната обрат**но**. Това може да стане само през фокуса на сродната душа".*

- Виж образа на сродната си душа.

- Не се озадачавай от образа, който ти представих - една мишка... Това е само архетип или символ на цяла йерархия, в която съществата са много по-прекрасни.

Виждам сродната си душа пак в нежнорозови и светлоси - ни цветове. Безкрайно красиво лице! Женска фигура, която уж е гола, но от коленете й надолу слиза някаква прозрачна рокля до земята. Това изразява същността на тази йерархия. Има потенциален шанс тя да се прояви чрез жена, която предстои

да срещна. Няма да премина през този фокус в този живот, но ще има подготовка. Може би ще стане чрез още една жена, която ще се появи по-късно.

- Виж групата си от сродни души. Колко са?

- 78 милиона в Битието, като формата им на съществуване е... течен кристал.

- Огромнно число, обикновено в регресиите ми са максимум 20...

- Когато се дава по-малко число, то е само за сродните ни души ***на земята****. При мен са 148. От всичките тях съм срещнал досега на земята само четирима, един от които си ти.*

- Кое обединява всички тия души в една група?

- Любовта и Словото!

- Върни се сега към минал живот, в който сме били свързани с теб.

- Мъже - конници през 13 век: ***Заѐр*** *(аз) и* ***Опѐн*** *- ти. Ние сме в бойна конница, спасявали сме си взаимно живота в тия битки, но понеже сме били Посветени, тогавашният ни вожд ни е дал правото да не убиваме лично, а само да поддържаме бойния дух на войската. Били сме прабългари и виждам как пием кобилешко мляко...*

Аз съм изневерил на принципа на колобрите да не взимам участие в боевете с оръжие, и когато един ден връхлита върху мене противник, аз го удрям с боздуган и той окуцява. Позволил съм си самозащита по физически начин, а не по духовен. Затова сега ми е изваден менискусът на дясното коляно.

- Виж си последния ден в споменатия живот.

Виждам се в Испания, където съм нещо като пълномощен посланик, защото сме влезли в дипломатически отношения с нея. Заминал съм си от този свят, защото тибетците са ме отровили: аз съм бил за мир, а те - за война.

При смъртта си виждам същия кристален образ на Учителя, но пак строг. Пита ме: "Защо се съгласи да служиш на войната, а не стана монах, както ти предлагах?..."

Това е строга среща - за назидание. Осъжда ме в едно прераждане да бъда роб в Тунис, откъдето си спомням горещина, труд и бой с камшици...

- Върни се към минал живот, за да разберем откъде ти идват литературните заложби.

- Излиза коничен кристал в лявата и по-близка част на моята "книга". Книга тук слагам в кавички, понеже кристалите на живота ни, както ги видях в регресията в онази грамадна река, губеща се в далечините, въобще не приличат на известните ни книги. Следващото сведение в регресията съвпада с нещо важно, казано в осияние за мен още през 1984 година, но в момента не мога да си спомня точно къде и дали въобще е записано. Портретът по-горе е на сирийския поет от II век след Христа ***Вардесан Бар-Дайшан (152-222 г.)***

Много хора днес се блазнят от мисълта, че са били известни и велики в миналите си прераждания, което не говори в полза на скромността им. Но заедно с това някои от нас може наистина да са се подвизавали и като известни имена в историята на човечеството (макар и понякога неизвестни в епоха-

та си или отритнати), така че няма защо да крием това и да се притесняваме, когато такова нещо ни се съобщава лично от самия Елма. Това касае не само миналото, но и пророчеството на Учителя Беинса Дуно в България за сегашните масови въплъщения на земята на всички известни и неизвестни личности, играли роля в земната култура и история. На този етап все още на Посветените не е разрешено да изнасят документални и визуални доказателства из архивите на Акаша, но те много често засичат днес по интуитивен и ясновидски път много такива прераждания.

Този портрет на руския поет Семен Яковлевич Надсон (1862-1887), например, е 100% еднакъв с образа му в сегашното му въплъщение в Англия - един приятел, който е голям почитател на България и даже си купи апартамент на Изгрева, понеже разпозна кой е Учителят му от вечността.

Аз пък, според регресията сега, наистина съм бил национален поет в Сирия през II век след Христа. Най-важното събитие в този мой живот е била срещата със сродната ми душа - жена, която е била приемник на сродната ми душа. Тя ме е вдъхновила и е отключила поезията в мен. Срещали сме се в 14 прераждания с нея, но сега не присъства. ***Други*** *ще я проявят отсега на нататък. Ето още имена, с които е известен Вардесан: Бардесан Бар–Дайшан, Бар Дайсан, Бархазан. Ето и сведения за него. Сега нямам време да го превеждам от руски:*

Вардесан Бар-Дайшан (152-222 г.): Гностик из Месопотамии, изначально благочестивый христианин, затем последователь Валентинуса. Аристократ, астроном. Жил и проповедовал в Эдессе. Основал в Сирии секту вардесанистов. Принимал докетическую теорию о призрачности тела Христа. Отрицал Страшный суд и будущее воскресение из мертвых. Своё учение поэтически одаренный Вардесан изложил в 150-ти псалмах[4], которые ввел в богослужебную практику. Вардесан был отлучен от церкви епископом Апи. По другой версии, Вардесан сам оставил церковь после неудачной попытки стать епископом. В 216-217 г. в Эдессу вступил Каракалла, вследствие чего деятельность Вардесана была прервана и ему пришлось бежать в Армению. В Армении он, пользуясь храмовыми архивами, написал историю Армении. В 218 г., вернувшись в Эдессу, Вардесан продолжительное время общался с индийским посольством к Элагабалу. От индийских послов он узнал о буддизме. После смерти Вардесана, секту возглавил его сын Гармоний. По свидетельству сирийских источников, Гармоний превосходил по таланту своего отца. Его произведения не сохранились.

Вардесанисты: гностическая секта. Основана во II в. в Сирии последователем Валентинуса - Вардесаном. Вардесанисты придерживались гностической теории о двух началах мира - добром и злом. Злое, по их мнению, существует само по себе, само себя произвело и есть причина всякого зла в мире. Бог благой создал добрый мир и людей, одаренных небесной душой и эфирным телом, а злое начало повергло их в грех и грубую материю. Согласно этой теории, искупление и нравственность должны состоять в отрешении души от уз грубой материи посредством созерцания и воздержания. Согласно варденсанистам, в начале всего стоит первая сизигия - Отец Жизни и Мать Жизни. От них происходит Небесный Христос, "Сын Жизни". Во второй сизигии, пару Христу должна составить Хакмут (София). Однако по немощи своей природы она впала в область бесформенной ма-

---

[4] *Това сведение е много интересно поради съвпадението с един от интересите ми сега, който се разви творчески и обнародва в книгата "Новопсалми" - http://neobyatnotogovori.com/?idpub=880 и останалите в кн.24 и 25 (пак 150, колкото са всъщност в Библията), а като са идвали, не съм знаел за евентуалното си прераждане като Вардесан.*
(http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=880&book=24 По-нататък в горния текст има още едно точно съвпадение: темата за Бог-Отец и Майката на Живота, за Христос като "Син на Живота" (а в осиянията Той е господар на "живовселената".)

терии, извечно противостоящей плироме. Из этой материи Хакмут, следуя тайным внушениям Небесного Христа, создала Демиурга, творца видимого мира. Вардесанисты разделяли докетическую теорию о том, что вечное Слово, или Сын Божий, не принимало человеческой плоти, а приняло на себя тело небесное, эфирное, подобно ангелам. Таким образом, Христос имел только вид тела, а его страдания, смерть и воскресение были лишь видимостью. Вардесанисты отрицали Страшный суд и будущее воскресение из мертвых. По своей сути, учение варденсанистов было близко к валентинианству. Варденсанисты придерживались учения о плироме, но, в отличие от валентиниан, насчитывали только 7 эонов. Плирома: в гностицизме – духовный мир, из смешения которого с материальным миром (хаосом) произошел видимый мир (космос). Плирома состоит из порожденной эманацией Верховного существа совокупности вечных духовных существ.

ОЩЕ ЕДНА СТАТИЯ ЗА НЕГО: Бардесан (Вардесан, Бар–Дайшан, Бар Дайсан, Бархазан) Эдесский (154–222) [сир] – поэт и ученый (астроном и математик), богослов и философ. Родившись в знатной семье, Б.Э. воспитывался вместе с будущим царем Абгаром VIII, придворным которого он позже стал. Христианином Б.Э. стал по воле царя – приняв христианство сам, царь пожелал, чтобы его приняли и его приближенные. После захвата г. Эдессы римлянами, Б.Э. скрылся в Армении. Сведения о жизни Б.Э. сохранились в труде армянского историка Моисея Хоренского. По этим данным, Б.Э., будучи последователем секты Валентина, впоследствии отделился и основал свою собственную секту. По словам Евсевия Кесарийского, новое учение Б.Э. не было полностью очищенным от "скверны старой ереси". К этому времени относятся проповеди Б.Э., направленные против последователей Маркиона. Б.Э. нередко называют "последним гностиком" – он развивал учение Валентина и офитов. В христологии Б.Э. чувствуется влияние идей докетизма Маркиона – он говорил об особой природе плоти Христа и отрицал телесное воскресение. Как ученый в области астрологии и астрономии и философствующий писатель (несмотря на явный еретический уклон в его трудах), Б.Э. оказал сильное влияние на современников и ученых последующих веков как в сирийской, так и в греческой литературе. Этому способствовал, вероятно, масштаб личности Б.Э. – Евсевий Кесарийский называет его

„человеком очень даровитый и сильным диалектиком"[5]. Б.Э считается основателем сирийской гимнографической традиции (он создал 150 гимнов); впоследствии гимны Б.Э, использующиеся в церковном богослужении, были заменены гимнами Ефреме Сирина. Б.Э. некоторое время придерживался гностической ереси Валентина, проповедуя, вслед за своим учителем Армонием, учение о двух – высших и низших – началах, или душах, в каждом человеке. Позже Б.Э. отошел от этого еретического учения, но церковные писатели Сирийской церкви, и прежде всего св. Ефрем Сирин приложили немало трудов для искоренения этого "яда лжеучения". Произведения Б.Э. его учениками были переведены на греческий язык.

Сега, когато описвам нещата, които помня, идват допълнителни обяснения (няколко минути преди 16:16:56 ч. на 9 юли 2014 г.). Например, това, че с Б. сме нещо като диада (не съм сигурен дали точно диада), не значи, че сме си двете единствени сродни души. Ние сме сродни души от ***една*** *"друза" с подобни диполни кристали, всеки от които е по-къс или по дълъг, а има и "триполни" и т.н. Монадите ни се обединяват в центъра на друзата - там те са едно, без да губят индивидуалностите си. Обаче всеки от нас представлява такъв кристал и във* ***всяка друга*** *друза от сродни души, понеже не сме само в една. Трудно е да си го представим, понеже този образ или тази форма на съществуване е реалност само в третото измерение на* ***хипервселената,*** *т.е. Христовата Вселена; на български и славянски - живовселена. В супервселената (свръхвселената) ние сме звезди и галактики на небето - също в определени съчетания, по законите на небесната механика. В ултравселената (или квантовата механика) сме атомни и субатомни индивиди и съобщества, а в универсума (космоса на Мировия Учител) сме с човешки форми и правим опити за* ***човешки*** *обединения и обмени. Но на което и да е ниво,*

---

[5] *Ако това е наистина моето прераждане тогава, дарбите, интересите и дейностите на Вардесан Бар-Дайшан се идентични до една с моите сега. Включително и по линия на ДЕС (Диалектическа енциклопедия на Словото) по тези, антитези и синтези; на ораториите и химните – и т.н.*

всеки от нас е свързан по определен начин с всяка от сродните си души и с всички едновременно. Ето защо ние усещаме сродство и привличане помежду си, когато се срещнем на някое поле. Ако някой се опита да критикува или увреди другия, да го експлоатира или да бъде безразличен към него, "бумерангът" връща греха му върху самия него. Както знаем, безразличието или нежеланието за обмяна е също грях и има ***последствия****, но свободата на волята и степента на узряването са своеобразно оправдание. Не че няма последствия, но поради милостта Божия и настояването на Мировата Душа последствията са раздробени и разсрочени във времето, за да можем да издържим. Нереализирана обмяна между елементи от една и съща система, след като ги е срещнал Бог, се връща като неразположения, малшансове, нещастия, инциденти, болести, погрозняване, остаряване и преждевременна смърт -* ***рядко*** *се прескача границата от 100 години.*

В една вселена от типа на течния кристал, както и в човешкия свят в третото измерение, кристалите са разчленени и ние плуваме свободно във флуида на вкусовете и фантазиите си. Имаме свободата да правим най-разнообразни опити за съчетания и за обмяна (обмяна на веществата и обмяна на съществата). В други светове всеки опит за влизане в чужда молекула или кристална друза, в чужда система, е абсолютно невъзможен, без да произтекат мигновени последствия. Но в течния и кристал и универсалната вселена (физическия свят) ни е даден шанс са опитваме този закон ***на порции и разсрочено****, с цената на щастието или нещастието. Тук ние се учим много бързо. В рамките на един или 10 живота, най-много на 777 кардинални прераждания и помежду тях, ние правим толкова много и сполучливи и несполучливи съчетания, че в причината ни памет (каузалния свят) става безценно натрупване на опит. По-интелигентните души разбират по-*

бързо какво става при пробите за съчетаване на напреднали монокристали с неоформени кристали или с аморфии от чужда система. Затова в даден момент те престават с това и почват да търсят Истината за Истината, Истината за Мъдростта и Истината за Любовта. Реализират еволюция със завидна скорост, защото живеят предимно несъчетани и се съчетават само за кратки срокове с елементи от ***собствената*** *система, с които в друго измерение са едно (9.7.2014 г. 16:59:07 ч.). Въпреки всемирността на този Закон, Бог не принуждава никого да си обменя веществата със същества или несъщества. Ако самотата му носи брилянтно здраве и вечна красота и младост и това не е добито чрез контракт със Дявола, значи лично Бог живее с него в „къщата" му. Това важи с пълна сила и за точно обратното - когато някой е живял с някого или с много малко на брой несменяеми хора на една тясна територия за чудовищно големите срокове от няколко години или няколко десетки години. Но и в един дом и дълго време, ако някой живее хармонично със сродни души по волята на Бога дори и така, това означава че те са в* ***една*** *душевна и физическа система в очите на Господа и че всеки от тях Го е питал* ***лично*** *да направи ли такова съдружество при такива абсурдни външни условия (9.VII.2014 г. 17:42:48 ч.).*

- Хайде сега, иди три години напред - в бъдещето (извършва се прогресия).

- Виждам черквичка в грузински стил. Много добре ги познавам тия черкви, затова предполагам, че Тя е в Грузия и аз съм при нея. Виждам себе си с халат, точно в грузински или някакъв подобен стил. Името ѝ съдържа „а" и „н". Предана и любяща, но строга.

- Тя там ли е в момента?

- Не.

- Иди малко по-напред, когато ще дойде.

- Влиза, облечена е с нещо розово и с висящи широки ръкави. Носи ми ... неудобно ми е да ти кажа...

- Кажи де, кажи...

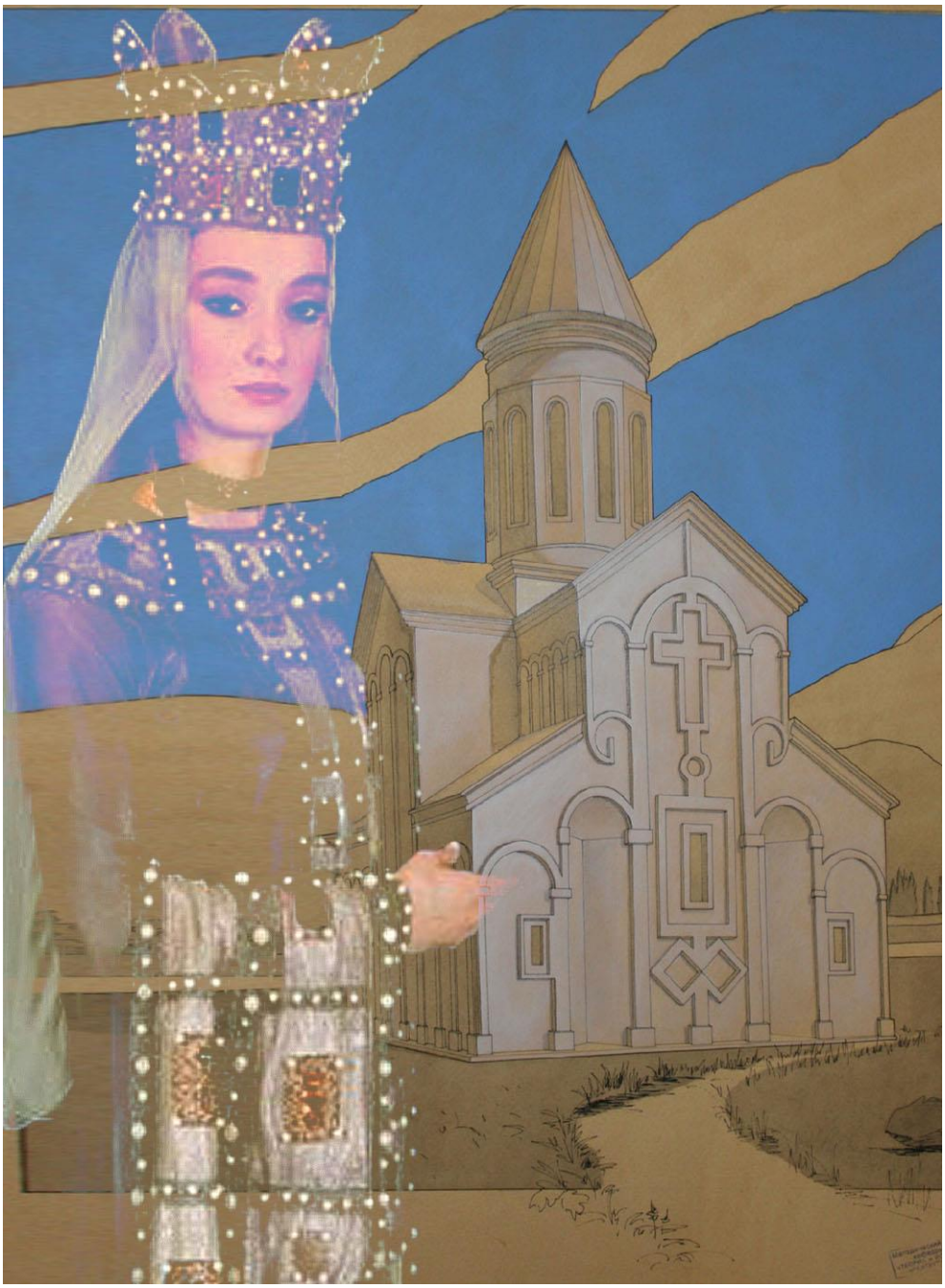

Грузинските храмове са изсечени отстрани вертикално - точно като кристалните ни Книги в Реката на Живота.

- Пак мляко, но с нещо смесено, защото аз съм на 75 години, а тя е много млада... Разбираш защо... Пия го - и този ден съм подмладен и двамата сме много доволни... Тя е първата от двете, в които щяла да влезе сродната ми душа до края на живота ми. С нея ще живея половин година и ще се разделим като приятели. Но може и да не е грузинка и това да не стане в Грузия, а някъде около Асенова крепост у нас. Покривът ѝ е донякъде подобен на покривите на грузинските черкви, а те са многостенни пирамиди. Имат ли нещо общо с кристалите на прераждания ни в Книгите на живота и с Кристала - Ключ?...

Другата жена ще се появи в името на Делото, но и на лична основа.

Непосредствено преди регресията имах неблагоразумието да изпия повече от литър вода, а регресии не се прекъсват. В този момент вече стана неудържимо и помолих да прекъснем, с риск да се прекрати сеанса въобще. В „свещеното" място на долния етаж обаче виденията и обясненията продължиха вътрешно. Кръстът от ромбове бил образ на "четирикрилите серафими". Виждам и едно ужасно и страшно око. Това е окото на Дявола. Четирикрилите серафими имат способността да го виждат и да се разговарят с него.

Регресията бе започнала с болка в коляното, а при завършването ме заболя сърцето. Първото било във връзка с Тибет, а второто с Китай, но не е ясно дали в миналото или бъдещето.

*Връщам се горе и казвам всичко това на Б. Учуден съм защо ставам алохим, а не илухим - според осиянията, серафимите възкръсват в илухими, а в алохими възкръсват **херувимите**. Изведнъж идва обяснение: вярно е, понеже ние правим **регресия**, а не прогресия (освен накрая). Което означава, че съм видял слизането си от алохимния божествен свят в*

*миналото, а въплъщението ми като серафим на духовното поле е станало **после**. Сега предстои прогресивно възлизане по всички правила. Ако срещна сродната си душа на небето и на земята, тя е фокусът през който ще възкръсна от серафим в илухим.*

После вече не помня имаше ли нещо или Б. ме изкара от будния транс.

*Ето още един съвременен портрет на човек, играл роля в културната история на земното човечество, но досега никъде не сме изнасяли кой точно е бил в миналото. Той изрично ни забрани за разкриваме тази тайна и даже настоя да разпръснем праха от тленните му останки по ветровете на Рила, когато си замине от този свят. Той знаеше много добре кога и как ще стане това - още от малък. Знаеше, че е жертвен ангел и ще си отиде много млад, за да изкупва грехове на човечеството. Още на 6-годишна възраст е казал на майка си: "Мамо, ние сме дошли **от Слънцето** и ще се върнем там".*

***1513 09.07.2014. Усетих силата на Елма в него. То си е НЕГОВО от първата до последната сричка! 11:14 от Р.Л. до В.Л, относно "Същностно, естествено и съществено". Здрасти! Още снощи, като прочетох осиянието, усетих силата на Елма в него. То си е НЕГОВО от първата до последната сричка! Не е за всеки, естествено. Това е нещо, както съвсем правилно отбелязваш, спуснато от друга вибрация** (В.Л. бе писала, че осияние в година 7, месец 7 и ден 7 не може да не е **назидание**).*

Остро е, но навлиза в такива дълбини, че чак започваш да квалифицираш хората около себе си според НЕГОВАТА класификация... Пак ти казвам - това ме потресе! Трябва да се изучава и анализира, докато се осмисли. Вероятно Н. има такива съмнения заради собственото си състояние. В случая по-важна е не неговата преценка, а тази на хората, на които се доверява. Сега си мисля, че съвсем правилно е направил отсяване на адресатите си. Не всеки може да понесе истината, с която вибрира това послание. Поздравѝ го от мен, състоянието му е нещо естествено, временно, и необходимо за момента. Усещам го като поредното оттегляне от света, от което, най-вероятно, ще стигне до нови открития за себе си. Според мен, трябва да престане да очаква каквото и да е от хора, които по някакъв начин са го предали. Да го нарека "...селекция в общуването". С гореща прегръдка - ОРИ.

1514 09.07.2014. Изключително съдържателно и разтърсващо послание.19:02:20 от Р.Л. *Здрасти! Благодаря ти за изключително съдържателното и разтърсващо послание, Н. ми го препрати. Трети път го чета. Препращам ти писмото, което й писах по този повод. С топла прегръдка - ОРИ.*

1515 09.07.2014 Много е красиво! 23:02:18 от Х.С., относно регресията. *Много е красиво! И отвсякъде блика безкрайност. Чист труд за чист път. И любов - към теб и от теб. Честито!*

1516 10.07.2014 Заедно сме били и в миналото, заедно ще бъдем и в бъдещето! 00:24:08 от Г.Я. *Здравей, Н.! Благодаря ти за топлото и искрено писмо! Не съм и подозирала, че изказвам някакво пророчество. Просто излях това, с което мисълта ме осени. Понякога изказвам неща, които се сбъдват във времето, без да осъзнавам, че това е ясновидство или пророчество за бъдещето. Ти си прав. Сега ние се познахме в настоящето, обособихме се като едно духовно ядро, изравнено с вибрациите на Учителя. Заедно сме били и в миналото, заедно ще бъдем и в бъдещето! Желая и тогава да осъзнаем, че сме били*

толкова близо един до друг, както сме и сега. Понякога минаваме по различни пътеки, но когато се озовем на върха, осъзнаваме, че всъщност пътят ни е бил един. Ти сам знаеш, че сега най-важното е да сме в синхрон с Космичното Начало. Затова ти благодаря за всичко, което си направил досега, и за това, което ще направиш и за в бъдеще. Получих от М. всичко, което си ѝ изпратил, за което благодаря и на двама ви. Възхитена съм от чистотата на изказа и от красотата на стилното оформяне. Дори само това е достатъчно, за да се каже, че един живот е посветен на духовното. Джими, без да иска, ми изпрати едно твое писмо, но без подател, и аз в първия момент си помислих, че се отнася до него. Честитих му, разбира се, но след това той ми изясни ситуацията. Колкото до приятеля М., сега той е в силно кармично обвързване със съпругата си. Тя му влияе много силно и той не може да се измъкне от кармичните мрежи, с които го е омотала. Аз вече преминах през този период, в който тя наистина прекъсна нашата духовна връзка. Нека го оставим сам да се справи със ситуацията, в която се намира, за да може в следващото си прераждане да не е подвластен на тази връзка. Всичко хубаво!... Писмото ти беше за мен като една освежителна струя, от която се нуждаех!...Вие сте с мен и аз съм с вас!... Благодаря ви!...Обичам ви!...

1517 10.07.2014 Тази регресия ти ме потопи в пъстроцветен, многолик, вибриращ свят. 13:39:59 от Р.Л.: Здрасти! Ееей, с тази регресия ти ме потопи в един пъстроцветен, многолик, вибриращ от активното ти присъствие свят. Вълшебен като космическа приказка, красив и необятен. За мен беше истинска магия докосването до него. Благодаря ти. Интересно: какво е обяснението за толкова много сродни души? Поздрави, ОРИ

1518 11.07.2014 60 милиарда сродни души! 01:47:06 до Р.Л: *60 милиарда сродни души! Толкова има потенциално всяко човешко същество с искра Божия в обсега на планетата ни. Докато не срещнем всяка една и не се обикнем, няма мърдане навън от смъртта и ада (или от светове като земята в момента,*

което е едно и също...). Така че аз съм много назад с материала - само 78 милиона досега...

1519 11.07.2014 Е, ако ти си назад, ние значи едва кретаме на опашката 10:31:15 от Р.Л.: Е, ако ти си назад, ние значи едва кретаме на опашката...

1520 11.07.2014 Способността да обичаме повече хора 15:07:49 до Р.Л:. *Хем се майтапя, хем не... Цитатите са ни подкрепа, за да се утешим като имаме някоя особеност - да не се мислим за пропаднали. Само двама души от всички, които познавам, обясниха положително способността ми да обичам повече от един човек. Естествено, това не значи безнравствени неща, а връзки между душите.*

1521 11.07.2014 Това за регресиите... не мога да спра да плача 16:18:42 от Б.Е. Вчера, когато ме попита дали съм прочела последното, казах "да" по инерция. Бях прочела само първото, а това за регресиите видях снощи и не мога да спра да плача.

1522 11.07.2014 Стихове от сърце за един американец-българофил 19:48:14 до повече приятели: *Робърт е един много възрастен американец около Чикаго, обикнал българите горещо. Има златно сърце! Имал е любима съпруга, която е починала и той доскоро е бил разбит от скръб. Нашите българи от Чикаго го утешават. Тук съм обединил неговото стихотворение и моя отговор. Неговото скоро ще преведа художествено, а ти на моето направѝ корекции, ако нещо съвсем не звучи на английски. Като се оправи, нашите там може съчинят и музика към него и да го изненадат. Всеки, който иска, също може да му посвети стихотворен отговор на английски, желателно пак като актростих, но може и свободно. Може и да не е стихотворение, а сърдечно обръщение. Ако не, изпрати ми го, ще го преведем.*

АКРОСТИХ ЗА БОБ
(любовен отговор от българите)

ACROHYMN TO BOB
(Love answer from the Bulgarians)
July 10-11, 2014

Resplendent Brother, heart of brightness!	Сияен Брат, сърце лъчисто!
O, dear Soul like ocean roll of Love!	О, мила душа като океански тътен от Любов!
Be always boundless blast of whiteness,	Бъди винаги необятен взрив от чистота,
Eternal call of dove to tender dove!	Като вечния зов на гълъб към нежен гълъб!
Reassemble all the souls who sparkle,	Събери отново всички души, които искрят!
Together souls, burn down by God,	Събирай душите, опожарени от Бога,
Jerkwater Eden patriarchal -	О ти, затънтен рай патриархален -
Oblivion for fellows odd...	Амнистия за чудаците...
Salute the beings, who flame of eager,	Поздравѝ същества, които пламтят от жажда,
Elope with Love in highest bliss!	Пристанете на Любовта в най-висше блаженство!
Profusest space cannot be bigger	И най-пищният космос не може да бъде по-голям,
Highlights another can't exist.	По-върховно нещо не може да съществува.
To You, Rob Thompson sing we carol -	На теб, Роб Томпсън, пеем сега хвалебствен химн,
High-priced Beloved - and Man - and Hug!	О, скъп Любим - Човек - Прегръдка!...
O, dear Friend, o noble Care,	О, мили Приятелю, о благородна Грижа,
Magnetic our precious luck!	Магнитен наш скъпоценен късмет!
Prolific love to you - forever!	Изобилна любов за теб - завинаги!
Stroke your Bulgarians anew...	Приласкай твоите българи още веднъж...
O, never you forget us, never!	И никога не ни забравяй, никога!
Nor we shall stop be fond of you!	Нито пък ние ще престанем някога да те обичаме!

Българският превод тук е буквален. В бъдеще ще има и художествен - и пак като акростих по името на Робърт Джозеф Томпсън, както е в английския ми оригинал, а мога да направя това и на руски.

1523 12.07.2014 Аз видях този човек в Америка, той обича всички хора 09:25:32 от Р.В. Здравей! Аз видях този човек, като бях в Америка. Отидохме с Р. и едно полско семейство на посещение в неговия дом. Той се казва Робърт, мисля, че му викат Баб. Живее във ферма в Уискънсън и дава къщата си за подслон на изпаднали в беда хора. Посещават го и други хора, които не са в беда, но искат да усетят атмосферата, която създава благородният му дух. Той обича всички хора - от разни национални. Напоследък в дома му отиват и българи. За мое огорчение, аз имам много елементарен английски. Той разказ-

ваше историята си, пееше, рецитираше и т.н. Нито мога да му преведа стихчето, нито да му напиша писмо. Хайде, остани си със здраве!

1524 11.07.2014 Приемам страданията, но коя е по-важната работа? 23:24:17 от З.Е: От това, което съм възприемал с радост от твоите творчески усилия, бих отбелязал работата ти над филми, в които имаш невероятна интуиция за съчетание на музика и картини. Това сетивата ми го одобряват. Едно практическо правило: сега има ли какво да се яде - духовно и физически?... Напоследък си мисля без кое не можем. И да се стремим към първа точка. Не че не откликвам на страданията. Но кое е сега по-важната работа? Ти как мислиш?

1525 12.07.2014 Интимно щастие, дом, бит, семейство, майчинство. Само че е безкрайно важно с кого ще бъде 15:13 до Й.О.: *Когато влак влиза в тунел, това е много ясна символика: интимно щастие, дом, бит, семейство, майчинство. Само че е безкрайно важно с кого ще бъде.*

1526 13.07.2014 Тялото е дом на душата 18:57:47 от Х.С.: Много ти благодаря за безценното съдържание (книга на Екхапт Толе). Това отношение към природното в нас на наши семинари съм наричала така: тялото е дом на душата или тялото е душа, в която живее самата душа и т.н. Някои хора разбират това като здраве и красота на тялото; други - и като любов. Така е. Както винаги - истината е красива, проста и сложна за постигане от нас; докато не ни стане лесно. Не бях чела този автор и затова ти благодаря. Благодаря - и до скоро.

1527 14.07.2014 Инкарнация на духа на Савка Керемедчиева 01:05:26 от Б.Ж. Здравей! Благодаря, че сподели с мен съкровените си преживявания във връзка с инкарнациите ти. Препрочитам ги вече няколко пъти и се удивявам на тяхното многообразие. Това, от своя страна, обяснява богатата душевност, която притежаваш, и дар-словото, което приемаш от Учителя. Радвам се, че те познавам от миналото, че те срещнах в настоящето. Надявам се да те позная и в бъдещето... Благодаря ти отново за всичко, което споделяш с мен... В същата посока на мисълта ще ти припомня, че М. в настоящето е инкарнация на духа на Савка Керемедчиева от миналото претворяване на Учителя. Този път тя ревностно стои до теб и разпространява твоето слово, прието от Него... Съдбата следва своята последователност и ние трябва да сме й благодарни за това...

1528 14.07.2014 Господи, моля Те, не ме забравяй, обичам Те! 17:17 от Р.В.: /Обръща се към Бога в това писмо, защото е помолила да получи отговори от Него чрез Н./: Защо не ми говориш, Господи, защо мълчиш? Защо не ми пишеш? Или ми говориш на незнаен и непонятен за мен език?! Е, как да го науча? Може би искаше да ми кажеш нещо чрез калинката, която извадих от басейна, където се плискаше внучето ми? А може би пък ми говореше, когато излъгах кучето да пусне от злата си паст костенурката? А днес чрез дъжда какво искаше да ми

кажеш?... Оооо, Господи, уморена съм... Преди няколко дни ти писах в ума си благодарствено писмо. Искаше ми се от благодарност да обещая да направя нещо добро и подходящо за Теб... И тогава ми дойде тази мисъл: когато си беден, как ще дадеш дар на по-богатия от теб, как ще го впечатлиш, с какво? Нима е възможно това? Когато си посредствен, как ще впечатлиш учения с познанията си? Тук е направо невъзможно, дори още по-трудно и от бедния... А когато си толкоз незначителен в пълен аспект... и беден, и ограничен и т.н., с какъв ли дар бих могла да Ти се отблагодаря? Невъзможно е, Господи, разбираш ли ме? Мога да Ти кажа само: благодаря Ти! Господи, моля Те, не ме оставяй, не ме забравяй, обичам Те! Аз мога много малко!

1529 15.07.2014 Пет малки акростиха от Търново за американеца Боб 11:58:05 от М.А.: Колкото са буквите в името на Робин, толкова акростиха му изпращам, с поздрав от Велико Търново:

Радост и
Обич
Божествена
Искрят в
Небето за Робин.
Робин
Обича
България с
Истина
Небесна.
Разискрена
Обич
Българска блести и
Изпълва
Небето.
Родила се
Обич за
България -
Истинска и
Неповторима.
Разтворени
Обятия с
Благост се
Изпълват с
Неизменна преданост.

Следва мой отговор с извинение, че съм направил грешка: той е Робърт, а не Робин... Това обаче не елиминира благородните усилия на М. с тия "акростихове". По-късно праща акростих и с „Робърт”.

1530 15.07.2014 Народни пари се ползват ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ! 11:58:05 до С.Н.: *Аз премислих сериозно случката с ония 2000 лева, които Б. даде за него да му ги предам за Словото. Не знам дали си в течение. Не се отменя причината, тя е потвърдена свише (да се отпечата първо "фантастиката"), но аз не одобрявам това, че наруших един строг принцип:* ***дадени народни пари се ползват ПО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ****. Й. и Б. проявиха вяра и смирение и веднага се съгласиха, но на мен ми остана нещо гориво в душата и сега си мисля, че не съм бил прав. Твърдо съм решил да му ги върна, но аз вече ги дадох на издателката и сега няма да ми е възможно накуп. Питай го съгласен ли е да му изпращам по 200 лева на месец, докато ги изплатя, а и после ще помагам, доколкото мога.*

(Бележка от по-късно, в отговр от С. - някъде по-долу се предават думите на Й., че уговорката си остава - не иска да му се връщат тия пари. Въросната "фантастика" не е отпечатана от издателката и до днес (вече втора година), въпреки че ѝ бяха дадени 4000 лева (2000 от друг приятел, който, всъщност, даде много повече). Не искам да го сравнявам със случая с Новопсалмите, където друга издателка не отпечата уговорения тираж, въпреки че ѝ дадохме над 6000 лева).

1531 15.07.2014 Много лоши ще станат добри 13:24:51: *Не случайно снимката на американеца те смущава - и мен в началото ме смути. Той е бил цял живот полицай и надзирател в затвор. Не знам тежат ли му грехове на душата, но щом са си взели горе младата му жена от снимката при автомобилна катастрофа, явно нещо плаща. Важното е, че сега помага*

безкористно на много хора, интересува се от духовното и от Учителя и паневритмията. Ето и тук напоследък едно полицайче е станало вегетарианец, знае молитвите и пр. - и „заразило" и други полицаи и даже някои "вратове"... Това Учителят го е предвидил - че много лоши ще станат добри, докато мижавият духовен човек си остава такъв дълго време.

1532 15.07.2014 Троен венец от АБСОЛЮТНА ИСТИННОСТ 16:31 от М.В.: "Богодаря" ти, Приятелю, за този троен венец от АБСОЛЮТНА ИСТИННОСТ! БЪДИ БЛАГОСЛОВЕН ЗА ВСИЧКИ ЕПОХИ И ВСЕЛЕНИ - И ВИНАГИ БЪДИ ЩАСТЛИВ ПО СВОЯ СИ НАЧИН.

1533 15.07.2014 Господ Говори Истината, но всъщност никога не е губил "играта"! 16:57 от М.В.: Господ Говори Истината, но всъщност никога не е губил "играта"! Губим само ние, когато не превръщаме незабавно импулса в решение, а решението - в действие.

1534 15.07.2014 Спра ли да пиша - почват изцеленията, явленията, реализациите 17:56 до Р.В.: *Писмото ти е тъй трогателно, че предизвиква сълзи! Изпаднах в дълбок размисъл и противоречие имам ли право да искам отговор от Най-Горе - или да ти отговарям по интуиция и от моя опит, защото се случи нещо извънредно. Това, че стана точно когато вече потече информация за теб или мое съчинение, ми се иска да е чиста случайност - можеше и да е по друго време. Все пак, категорично ми повториха две неща, които знам отдавна и не ги изпълнявам, но този път с предупреждение за недобри последствия. Забранено ни е да искаме нови отговори, освен ако Той не проговори сам. Тъкмо тръгнах към компютъра в неизпълнение на настояването, за да ти напиша каквото ми беше дошло – крайно вълнуващо и интересно, - когато ме извикаха да свалим една пералня, която ми подаряват. Нямаше втори човек, аз забравих за хернията си - и май се изсипах окончателно.*

Може втора операция да е неизбежна. Каза се: "Това е само предупреждение!". Преди няколко години ми бе казано да престана да организирам хора и да престана да пиша. Първото изпълних успешно, обаче второто ми е непосилно. Всеки ден „бълвам" нови текстове и водя обширна кореспонденция. Хем знам защо се иска да спра писането - от опит. Спра ли - почват изцеленията, явленията, реализациите. А наскоро дойде и трето строго предупреждение: ***"Вече ще има тежки последствия, ако продължавате да общувате от дистанция".*** *Това не важи само за мене, но и за други хора, не знам кои. Словото не е спряло, идва точно и спасително в някои случаи****, но вече само при лични разговори****. А като млъкна съвсем, проблемът на даден човек се решава мигновено, дори и да има по-големи желания. Мога да разкажа за доста случаи, но не мога да си озаптя писателската Ниагара от минали животи. Това ми е белязано и в хороскопа.*

Изтриха ми мигновено каквото бе дошло за тебе, не знам защо – а всъщност знам.... *То бе в три части,* ***едно послание на Голям и Любящ Баща до душата ти, което почти ме разплака - толкова много те обича! Втората част бе анализ на малшансовете и страданията в живота ти. Третата бе разковниче: "Упражнения на доброто сърце"****. Почти нищо не запомних, освен това, че Бог те моли да се вживееш в ролята на Христос и Неговите деца, които са* ***защитниците, адвокатите на Битието****. Тогава намислих да премахна от писмата ти всички елементи на негативизъм, песимизъм, осъждане, огорчение, самоокайване и пр. и да направим с теб един "ролеви автотренинг".* ***Да излезеш от кантората на Прокурора или на Съдията и да застажуваш в кантората на Защитника. Твоят ум е достатъчно висок, за да се вживее в тази роля успешно - да намери поне по***

100 оправдания за всяко нещо, което те е огорчавало в живота *(оправдаване на хората и откриване целесъобразността на събитията, аранжирани от Съдбата) - т.е., сърдечна и умствена доброта, диалектика. На базата на* ***Христовото изречение "оценката е отрицателна, следователно не е вярна"*** *- дори и когато всички улики са логически и фактически верни. На базата на едно твърдение на Учителя, че ученикът е единственият който не се и огорчава даже, освен всичко останало, типично за обикновените хора". Нещо твърде високо и нереално за нас, но се казва, че дори и положителното обяснение да не е обективно вярно в момента, с него ние сеем сугестивни семена за разцъфването им в бъдещето, спираме мърсенето на атмосферата с осъждания и вайкания. Чух в съня си и една твоя виртуална пледоария в защита на сериен убиец на бременни жени, когато Бог те помоли да станеш помощник-адвокат на Христос в едно дело, в което трябваше да си асистент на Прокурора.*

Мислех въобще да не ти пиша, както съм спирал понякога да пиша за известно време на всички други, но в момента реализирам неизпълнение на ***четвърто изискване - да не се обяснявам...*** *На въпроса ми "Ама какво ще си помисли тя точно в такъв важен момент, когато е написала първото си писмо до Бога, а не получи отговор или обяснение дори и от мен?", бе казано: "На човек, който би се разочаровал или или би се разтревожил, Бог не отговаря. Аз обичам детето си (тук каза едно твое духовно име) и искам най-доброто за него, но ти можеш да попречиш, ако започнете пак виртуална... (тук каза една дума, която не ми се побира в устата). Смисълът беше, че днес най-голямото постижение на Опонента е* ***електронната*** *пародия на общуване на стотици милиони хора* ***от дистанция****, което Елма*

нарече с тая некрасива дума, макар и в научния й вид (става дума за... самозадоволяване и взаимно такова...)

Сега част от благословението за теб и за мене отпада поради неизпълнение на изисквания второ, трето и четвърто (да не пиша, да не общувам от дистанция и да не давам обяснения). Ако сега замълча, да знаеш, че е за добро. Пък и ***обективно*** *тегля последствия, може да се наложи хирургическа операция*[6]*.*

1535 15.07.2014 Ако не накърмя Божие създание, ще го накърня. 19:15 от М.В.: (писмото е преразказано): Грижа се и ще се грижа предано докрай за тази, която ми е дала живот, защото не е в добро състояние. Пак ще помагам навсякъде с каквото мога, но ще водя и нея - не искам вече да я изоставям нито за миг. Дори и това да е "стратегия" на родовите демони да ни държат, пак няма да се предам - ще се справя! Така че, като се справя с лимеца, пак с нея ще дойда да ти направя и ремонта. А ако Бог реши, ще превърнем раздрънканата каруца на приятелите в божествен звездолет, ако сме годни за това. Единствено от нас зависи, от никой друг! В противен случай си оставаме едни жалки гниди, които пълзят по свещената твърд на Инлания и я затлачваме с присъствието си. Само на теб мога да доверя колко много възможности съм пропуснал, колко накърнявания съм допуснал и на други, и на себе си. В момента се питам дали пък няма някаква връзка между думите "накърня" и "накърмя" - и намирам, че има. Ако сме осъзнати, накърняването може да ни накърми с поучителен опит... Извинявай за наивната ми прямота - и бъди моя вътрешна опора по безжичната ни и непреривна "связь"!

1536 15.07.2014 Толкоз съм простичка и обикновеничка, а ми се иска да заблестя като капчица роса сутрин в тревата! 19:23 из писмо от Р.В.: ...Имаше период - може би около две години, -

---

[6] *Наложиха се абсолютно неизбежно две операции...*

почти всяка вечер се молех да си отида от този свят... Обещавах му: "Господи ще се грижа за розите в градината Ти; Господи ще ти правя масаж на краката"... Ооооо, Н., не ми се присмивай! Толкоз съм простичка и обикновеничка, а ми се иска да заблестя като капчица роса сутрин в тревата, когато първият слънчев лъч я погалва с нежност и я дарява с всички багри на дъгата!...

1537 15.07.2014 Безкрайно ценно и богато писмо! 22:02 до М.В.: *Безкрайно ценно и богато писмо, ти си гений, винаги съм го знаел! Утре ще ти пиша повече, насѝти ми голямо количество валенции!...*

1538 15.07.2014 А аз чрез теб винаги,изцяло и неприривно съм на орбита! 22:06 от М.В.: (превод от руски): А аз чрез теб винаги, изцяло и неприривно съм на орбита! Благодаря за всичко, което се случва сега в моя вътрешен свят! Последните два текста са изумителни. Невъзможно е човек да заспи след прочитането им...

1539 15.07.2014 Не те ли води винаги Той, Всевишният, към точния човек и точното място?! 22:28 от Р.В.: ***Този е добър, чрез чиито ръце работи Бог. А как да го познаем?... Ти не си от вчера. Не те ли води Той, Всевишният, към точния човек и точното място?***

1540 16.07.2014 "Баронесса" - изпратено *.pps за любовта на Пушкин и Тютчев към Амалия Крюденер 17:24 до няколко души: *"Баронесса" - изпратено *.pps за любовта на Пушкин и Тютчев към Амалия Крюденер. Приятелите, които го получиха, имат особен интерес към някои личности от миналото, по съображения, които тук няма да се коментират. Затова ще*

бъде включено съкратено - не само за тях, но и за други, които са живели в онази епоха и сега се срещат отново. Ще решат ли този път да не убиват Бога, т.е. сърцето си и другите сърца?

Може би някой ще се учуди защо в нашите книги се включват и материали, които не изглежда да са в пряка връзка със Словото. Да, но ние знаем, че освен Словото има и Дело и Живот; има любими души, преродени около нас. Каква е гаранцията, че Бог не е искал Амалия да роди и деца с мона-

да - деца от Пушкин и Тютчев?... И само физически деца ли зачеваме и раждаме, когато допуснем Бога? Има не само карма, но и "дихарма", както е прието да се нарича дхармата в нашите среди. Греховете и грешките трябва да се платят, а започнатото в миналото щастие - да продължи и да се разраства.

Ако сме слепи за Срещите и Шансовете, ако се съпротивляваме на импулсираното или предопределеното, т.е. на Бога, това може да е ***също*** *грях. Казва поетът*[7]*:*

Грях

…И слизаме по склона. А жаждата остава
неутолена в мен, неутолена в теб.
И вятърът към всякое дърво ни приковава.
И всеки клон присъда във ушите ни чете.

А залезът догаря. И тъжно, и красиво.
Звъни в далечината отлитащият миг...
Прощаваме се с него, виновно мълчаливи.
Ръцете ни се мятат отчаяно сами.

А беше миг огромен - една сълза безценна,
от вихреното време отронена за нас!
Една безкрайна ласка на тъмната вселена;
на бъдещето властно - един ликуващ глас.

Но ний не го приехме. Мигът, за нас изпратен,
сега потъва бавно в сияние и прах…
Прощавай, Миг! Прощавай,
несбъднато зачатие!
И слизаме по склона, понесли своя грях...

- В публицистичната си книга "Границите на оптимизма" Вие пишете, че днес фронтът минава през самите нас, че се налага да водим битка и със себе си

- Развитието на обществото е немислимо без тройното единство на критика, способност за приемане на критика и самокритичност. Твърде лесно е човек да проявява нетърпимост към грешките и слабостите на другите. Жестовете на размахания юмрук са твърде достъпни. Несравнимо по-трудно е другото - енергията, която се излъчва от размахания юмрук, да се раздвои, значителна част от нея да се насочи към самите нас. Именно в това е сложността. Защото това вече е битка върху нравствени, морални територии.

Зрялата възраст търси утаените мигове на преживяното, моите предпочитания са към зрялата възраст. Разбира се, ако младостта не е прошумяла безплодно, а е обогатила със силни багри и трайна топлина сърцето. Имам едно стихотворение точно на тази тема. Надявам се, ще ми позволите да го цитирам?

- Разбира се.

---

[7] ***Николай Христозов***

- То е кратко. Ето го цялото:

Влизаш в дългите дни,
със узряло мълчание пълни,
и поглеждаш сърцето си -
тъмна, опалена пещ.
Прегорели са вихрите,
сипят се сребърни въглени.
И напразно се взираш
безумна искра да съзреш.
Но стои топлината -
утаено дихание огнено!
Преживените мигове -
сенки от лава - стоят.
В това чисто пространство,
нажежено от мисли и спомени,
като есенен хляб
твойте думи сега се пекат.

Почакайте до вечерта - при залез всичко става истинско.
Тогава ще узнаете, че погледът ми е внимателно-печален,
че нося доброта, под миглите избистрена,
че всеки лист, тревица, шепот и мълчание
за мен са чудо, пред което смаян се навеждам:
и милостта ми ще узнаете към всички земни същества,
прозрачни в залезното опрощение, добри и нежни,
с очи спокойни на безсмъртни божества.
До вечерта почакайте, до озарението на деня.
За да ме видите поне в залязващата светлина.

Заклинание

Не отминавай никое "обичам те“ ,
прошепнато от глас, с очи, с мълчание.
То идва от пустинни разстояния
и от ранена светлина изтича.

Не отминавай никое "обичам те“ ,
защото ако то не те намери,
вселената от скръб ще потрепери,
звездите ще помръкнат от обида.

Изостряй своя слух – да го дочуваш,
със всички свои сетива улавяй
блуждаещия знак на всеотдайност…

А ако ехо в теб не се събуди?

Отново се поспри, не отминавай:
да те погледат остави очите,

да те запомнят щедро - донасита. -
И после в сънища да те извайват.

УЧИТЕЛЯТ: Вземете един мъж, който има красива жена. Той ѝ приписва толкоз престъпления! Каквото и да му казвате, той казва: "Тя ме лъже!" Докато тя не беше се оженила за него, беше „светица", а сега е голяма грешница... Единственият ѝ грях е в това, че тя се е оженила за ***него****. Ако има престъпление, то е в това, че тя е красива, а се е оженила за човек, който няма красив ум, красиво сърце и благородна душа. Нима аз трябва да стана стражар на една красива жена - да я пазя от нейните "подхлъзвания"? - То не е в божествения закон! Бог на земята оставя всинца ви свободни.*
(1933.01.29н беседа "Защо възкръсна?", том "Възкресение", изд. Жануа-98, стр. 471)

1541 16.07.2014 Колко романтично! 17:58 от Х.С. относно "Баронесса": Колко романтично! Донякъде - нищо ново под слънцето, нали? Благодаря ти!

1542 16.07.2014 За "Баронесата" 20:26 от Р.Е. за "Баронесата": Изящно и вълнуващо преживяване! Благодаря :)

1543 20.07.2014 Акростих за Царина и писмо за недоволството 16:43 до Ц.Л.

Акростих за Царина

Аум, Инлания и Амин - три магични думи за теб!

***Ц**елува те небето от коприна,*
***А**ум като детенце те люлей!*
***Р**азпей се, о Приятелко Царина,*
***И** целий свят със тебе да запей!*
***Н**а хората с душа сега Инлания -*
***А**мин - да сбъдне всичките желания!*

20.07.2014, 15:15ч. (лошото си отива, идва доброто - два пъти числото 15. Ако е било и в 15-ата секунда - три пъти!

Този акростих е твоята магическа формула. Произнасяй го в определен час сутрин и вечер, дай го на любими души, които те обичат, да го произнасят по същото време. Ще видиш скоро промяната. Инлания е новото име на планетата Земя.

*И наистина - запей една песен, която ти дойде отвътре. Ако не, но може и след нея, изпей заедно със Симеон песните, които ти изпращам сега специално за тебе. Когато имаш време - всичките. Може и заедно с приятели, поне с един човек. Когато нямаш време, изпей само Ранен час - **тя** е твоята песен, понеже завършва с твоето име. Като пееш повече песни или всички, започвай и завършвай с нея. Като прозвучи думата "цари" накрая, ще избухне силен пламък на любов и радост в душата ти и през деня нещата ти ще се уредят. Ако не веднага - с пеенето залагаш шанс това да се приближи.*

Из спомените на Седир за Учителя му Теофан:

"Освен лечение, изискваха от него и много други неща: сполука в известна постъпка, успех в начинание, спасение на войника, решение на технически задачи, разсейване на душевна да се отплати криза. От своя страна, Той често изискваше от просителя отчасти на Божествената Правда чрез даване на милостиня, сдобряване, изоставяне на процес, осиновяване на сирак. И чудото – невероятното и невъзможното нещо – ставаше без шум, без да може да се обясни как.

Понякога Небето чака да се откажем от някакъв свой лош навик, за да заслужим Намесата и помощта му. Понякога иска да се откажем от отчаянието и песимизма си и да престанем да обстрелваме Бога с тежките си мисли. ***Роптанието и тревогата са неблагодарност****. Той никога няма да ни отговори, ако сме вече Ученици в Небесната Школа, а все още се наскърбяваме.* ***„Благодарността е еквивалентна на плащането”*** *- тя топи кармата като восък.* ***Като благодарим на Бога за страданията, те се намаляват. Ако не благодарим за тях, те се увеличават. Като благодарим на Бога за дорото, то се увеличава; ако не блгодарим за него, то се намалява.*** *Понякога Небето иска да започнем с малки добрини всеки ден, дори и най-нищожни на пръв поглед: - да изпратим добра мисъл и добро чувство към някого на улицата, към някой унижен и оскърбен. Понякога дава резултат редовното четене и изучаване на Словото и на други възвишени произведения, за да привлечем ангелите. Като си определим време за това и го спазваме стриктно, дори и да е само половин час на ден, събитията в живота ни тръгват по друг начин. И на дъното на ада да сме, така ние създаваме вертикален лъч нагоре, по който започваме да се издигаме. Мисълта за себе си ("нещастният аз!") и мисълта за света и светските ни работи, колкото и да са актуални и "реални", копаят дупка още по-дълбоко в ада. Формулраш веднъж проблема, из-*

пращаш "телеграма" - и толкоз. Ако повториш това, ако постоянно те терзае, Бог се отвръща и не иска да помогне. Големият шведски мистик и ясновидец Емануил Сведенборг казва (по-скоро, Христос чрез него): "И най-светлият ангел, стоящ отдясно на Бога, се проваля мигновено на дъното на ада, ако само за миг помисли за себе си или за света. И най – черният дявол, ако помисли само за миг за Бога и за ближния, моментално възлиза на небето и застава отдясно на Бога". Да мислим за себе си не значи само егоизмът на "уреждането в живота" - по-лош е егоизмът на самоокайването и отчаянието. Да мислим за света в лошия смисъл, не значи само да искаме одобрението му, но и да приближаваме в аурата си нечисти хора. Достатъчно е да допуснем на по-близо от половин метър човек, който пуши, пие алкохол или яде месо или пък критикува, за да пробие сонда към ада и да изскочат през нея тъмни духове, които започват да развалят работите ни. Забравяме призива на Високия Идеал. Даже глътка алкохол за "наздраве", даже едно дръпване на цигарата, даже една хапка месо за домашен любимец вкъщи - и Бог го няма. Хората без висок идеал Той ги оставя на опашката - ако дойде редът им. Често въобще не им идва редът. Нямаме право да крещим, ако сме нечисти, а искаме помощ от Него. Той помага и на грешниците, но към учениците е строг и взискателен.

Обаче приятелите, които ни обичат, могат да донесат помощта и благословението Му "по съвместителство". Той е предвидил това като шанс, като нишка, за която можем да се хванем.

1544 20.07.2014 Кои са днес сред нас Анна Австрийска, Луи XIII, Луи XIV, Марк Антоний и Клеопатра. 09:49:15 от Б.Б. Здравей, Н.! Не искам да благодаря само мое име, но и от всички тези твои последователи, на които си изпратил "Баронесата." Едно кра-

сиво и чувствено преживяване, което стопля не само с невероятната руска реч, но и с прекрасното оформление.

Светът наистина е изграден от хиляди случайности, но когато са обединени от една обща закономерност, можем да разберем божествения план на създателя. Изказвам тази мисъл по повод на това, че когато слизам в центъра на нашия град, винаги на едно и също място се срещам с Нели. Бог наистина пресича нашите пътища и аз се радвам на това. По повод на предишните ни размишления за прераждането може би вече съм ти споделяла, че както и ти, така и Нели понякога сте присъствали в моя живот, както и аз във вашия. И досега си спомням един мой показателен сън, в който ние с вас седяхме на една и съща трапезна маса. С периферията на моето светоусещане осъзнах, че дамата до мен, облечена в старовремско аристократично облекло, което представляваше богато натруфена рокля с високо издигната яка, беше едно от миналите превъплъщения на сегашната Нели. Тя остана в съзнанието ми и до днес като присъствие на Анна Австрийска, майката на Луи XIV... Все още изпитвам усещането, че между нея и мен имаше доста хладни отношения, съдейки по нейното изражение и отношение. По всяка вероятност, твоят дух също присъстваше там, превъплътен може би в тялото на нейния съпруг, Луи XIII. Не мога да го потвърдя това стопроцентово, но все още този сън е оставил у мен спомен, който не може да се заличи.

Защо споделям с теб всичко това? - Може би се опитвам да направя аналогия със съвременната действителност, където ние сме принизени до съществуването на обикновени хора, които по пътя на духовността се опитват да се изкачат по стълбицата на прозрението на едни по-висши нива на съзнанието. Отново сме заедно, без да осъзнаваме, че никога не сме се разделяли.

По този повод ти писах, че и Николай сега се намира в химерната кула на своята пирамида, където не може да се измъкне от паяжината на своето минало. В действителност, не е за вярване, но духът му се е прераждал в тялото на Марк Анто-

ний - римлянинът, който се влюбва в Клеопатра, владетелката на Египет. Сега те за пореден път се срещат в този живот и връзката им отново е фатална. Това обяснява и неговата пълна зависимост от този силен женски дух, който в този живот компенсира своето социално положение със силата на духа.

Знаем, че понякога боговете слизат на земята и се свързват с красивите земни жени, за да изживеят един пълноценен илюзорен сън, за което в последствие изплащат с прераждания, напълно отдадени на аскетизъм и духовност.

Аз не отдавам голямо значение на нашето минало, но понякога обичам да се връщам назад, за да си обясня определени житейски ситуации в нашия живот. Не мога да потвърдя в колко прераждания ти и Нели сте били в определена кармична зависимост, но в настоящето може би тя е единствената жена, която те обича толкова силно и искрено.

Н., ти както винаги си прав, че всички деца са на Бога, но ми се искаше тази малка палавница да е твое дете. Кой знае, може и така да е. Това не пречи вие да си я обичате от сърце. Бъдещето ще покаже...

Понякога, за да творим и да се отдадем напълно на духовността, Бог ни освобождава от присъствието на близки до нас същества, за да ни осигури мир и спокойствие на духа. Съдя по себе си, че ако все още бях обвързана в оковите на брака, никога нямаше да бъда свободна да приема словото, което ми беше изпратено от Бога. Трябва да си призная, че аз едва тогава се почувствах освободена като личност, а също така и по дух. Не отричам повика на плътта, още повече, че в този живот съм представител на зодия Скорпион, но когато в определен период от живота си духът ти се пренасочи към окултния свят, чувствеността като че ли отпада в определена степен, след като съзнанието ти лети в съвсем друга посока....

Малко попрекалих в словесността, затова привършвам. Пожелавам ти спокойни дни, напълно отдадени на творчеството. Поздрави, Б.!

1545 21.07.2014 Учителят за ползата от астрала 17:19:00 до В.Л. *Крайно интересни неща! Искам само да добавя, че при Учителя има и положителни неща за астрала - нали се занимавам с тези, антитези и синтези. Астралният свят, който Той нарича и "духовен", отговаря за движението (Любовта ражда живота, животът ражда движението). В Агни йога се казва, че "астралното тяло е ненужен боклук". Но без астрала няма как да се възприема сърдечната прана. Ако искаме да сме във връзка с Природата, трябва да зачитаме нейното устройство и нейното естество: "Това, което ние наричаме „природа", в нея текат едновременно три процеса. Единият процес е чисто физически, другият го наричат „астрален" или „чувствен", а третият е динамичен, умствен или разумен процес."* ***(„Здравото Учение", 13 януари 1935)****; Горе в Школата, но и докато сме още на земята, протичат упражнения за изучаване на астралния свят: "Ясновидецът, който изучава астралния свят, където телата се движат с голяма бързина, се приспособява към тази бързина и вижда това, което обикновеният човек не може да види."* ***(„Точка и свобода", 3 февруари 1933****). Засега астралното тяло е една от нашите дрехи, определени ни от Бога. Не можем да пренебрегнем нито една от тях: "Като слиза от небето, душата се облича в четири дрехи: с дрехата на физическия свят, на астралния свят, на умствения и на причинния."* ***(„Тониране", 4 септември 1938****). Освен това, не можем да отнемем въздуха на една цяла голяма категория хора - талантливите. Учителят е казал да развиваме талантите си, а това става в условията на астралния свят: "Всеки живее в особен свят: обикновеният човек живее на физическия свят,*

талантливият – в астралния свят, гениалният – в умствения, а светията – в причинния." ***(пак там).*** *Нямаме право и да отнемаме цяла една четвърт от реалността на мисълта, защото "Мисълта е реална, когато минава през всички светове: причинния, умствения, астралния и физичния."* ***(„Философия и наука", 15 юни 1932).*** *Не можем да пренебрегваме и правилата, които дава Учителят. Божественото се занимава с използване на всяко нещо на неговото време и място, а не с отхвърляне: "Веднъж запален, огънят трябва да се поддържа. Не всякога човек може да мисли, да чувства и да действа. Мислите и чувствата идват периодически. Волевите прояви също идват периодически. Като знаете това, спазвайте моментите на приливите, които идват от умствения или менталния свят, от астралния или сърдечния свят и от причинния - или от света на волята. Който разбира законите на тези светове, разумно се ползва от техните приливи.* ***(„Правила за живота", 27 април 1922).*** *Освен това, по добре е да бъдем вярващи, отколкото безверници: "Безверието има отношение към физическия свят, а вярата – към астралния. Значи, вярващите живеят в астралния свят."* ***(„Стотникът", 4 август 1940).*** *Поетът казва: "Аз не живея, аз горя." Кое е по-добро: вегетирането или пламтенето? Нали има една цяла Божия молба да пламтим? "Физическият живот е само едно* ***стъпало****. Той е предговор към астралния живот или „звездния" живот. Земният живот показва, че вие живеете на едно тяло, което е угаснало вече. Ще дойде време,*

когато ще напуснете Земята и ще живеете астрален или „звезден" живот - т.е., ще живеете на тяло, което гори." ***(„Който иде", 19.V.1940).*** *Астралният свят, астралното тяло не са "ненужен боклук" - те са нещо прекрасно и предстоящо, очакваме възкресение в едно от райските полета на Великата Разумна Природа: "Христос иде сега да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във великата Природа, дето ще играете и ще скачате при изворите. За* ***вас*** *е това! Това е новият живот, който иде сега. Това е* ***възкресението****! И* ***то*** *ще бъде пак на земята, но не в тази материя. Тази материя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще получите духовни тела, ще влезете в астралния свят - в една материя, по-рядка. И там има твърда земя, и там има вода и въздух;* ***едно*** *нещо е само, че тази твърда земя се различава много от нашата земя. Вие ще кажете: "Какво е туй нещо?" - Аз ще ви цитирам думите на апостол Павел: "Това, което око не е видяло и ухо не е чуло". Днес има хиляди очи, които са видели това - и в Англия, и в Германия, и в Америка хиляди хора има, които са ходили в рая и са се върнали, и това те разправят от своята опитност. И вие един ден, когато се съедините с Бога, ще отидете там. Ще дойде този ден и ще кажете: "Да, ще бъде!"* ***(„Аз ще го възкреся", 27 ноември 1921).*** *Ако искаме да бъдем нови хора с висок идеал, не можем да прескачаме един цял свят, от който започва възходът: "Съвременните хора се стремят към новите идеи. Това е ес-*

тествен стремеж, понеже новото ще подобри състоянието на техния живот, ще измени линиите на ръцете им. Тази промяна ще стане първо в астралния свят, дето основните линии са успоредни..." ***(„Значение на линиите", 16 октомври 1927).***

1546 21.07.2014 За Луцфер, гордостта и смирението 20:02:00 до В.Л. *Зачетох се, изчетох първия разговор с Луцифер и част от втория. Дотук е както в богомилството и у руския Висарион днес - Творецът на Вселената е "Големият Братовчед", а не Бог. В първия разговор има нещо, което разбирам по друг начин. „Братовчедът" казва, че Бог не можел да знае делата му, докато не са сътворени:*

Аз създавам в Него нещо, което Той още не познава. В Него съм, но създавам в Него една зона, която е още неизвестна за него. И тъй като Той е безкраен, безкрайно е и творението Му вътре в Него. Ето защо е безкрайно и онова, което ще е непознато за Него, ако аз или друга творческа същност не го създадем. Именно това Потенциално Творение е самата НЕОПОЗНАТА ТЪМНИНА. Аз съм онова, което е в Него, но може да бъде променено, той като Той не го знае и няма как да го узнае, когато ще бъде сътворено.

С това тази версия на Луцифер отрича вездесъщността и абсолютното виждане, знание и предзнание на Бога. Така Опонентът си придава важност... Според мене, Бог вижда и предвижда всичко, ***но се прави****, че не знае нещо - с някаква неведома цел. Така Бащата нарочно оставя детето си с впечатлението, че е невежа по някои въпроси, особено относно сътвореното от детето, за да го насърчи, но и за да види то последствията от грешките си. Инак би трябвало да го смае с всезнанието Си и така да блокира творческите му пориви. Би трябвало да забрани опитите, а това значи да забрани*

*свободната воля и индивидуалните различия. Друг е въпросът, че ние, доколкото сме творения на Опонента (ако е вярна тази богомилска теза), макар и да сме с искра от Бога, сме **харесали** делото на Сатанаил и сме викали френетично "ура" в негова полза (има такова нещо и в беседите, и в осиянията). Затова трябва да си теглим последствията. Днес кръщават манихейството, богомилството и подобните учения "дуалистични", обаче има автори, които отричат тази квалификация.*

В случая искам да ти представя един наш разговор с Й., който може вече да съм ти го пращал аудио, но сега е редактиран и има цитати от беседите в началото и накрая - за яснота. Неговото многократно настояване, че има неща, които аз не съм знаел (не са ми били казани отгоре), а той ги е знаел, понеже има творческа свобода, може да доведе до два погрешни извода. 1.Че не съм знаел или не ми е било казано (а аз знаех, но си мълчах по определени причини); 2.Че Й. е горделив. Горделивият търси или измисля недостатъци в човека над него, за да има самооправдание за самодейността си. Но Бог не е сатрап; освен това еманацията Му като Христос е адвокат, а не прокурор. В този случай Той не обвинява откъсналия се от Дървото в гордост, а намира начин да го оправдае - основателно или проективно. Проективно значи, че нещо в момента може да не е така, но като изкаже Христос или Христова монада положителна мисъл, се посажда семка, която ще покара в бъдеще. Прокурорите не умеят това и затова издават присъди на базата на "неопровержими доказателства". Дяволът и децата му са обвинителите, прокурорите. Те виждат и изтъкват недостатъците, но са си на мястото - вършат прекрасна работа. Аз предпочетох да подражавам на нашия "Шеф" и затова си обясних бунта на нашия приятел като умора от изпълнителство, като свещено право на сво-

бода и независимост, в които може да си почине и да се заеме с други неща, със собствено творчество. Дълбокото му отчаяние, абсолютната му убеденост, че е отхвърлен за вечни времена от Учителя и че се заличават всичките му постижения досега също имат своите обяснения. Всъщност, и двамата може да играем тези роли, но единият съзнателно, а другият - не. Има свръхсъзнателни или подсъзнателни роли, за да не се намеси умът. Виж сега този диалог, в който аз съм много "услужлив" в самоунижаването си, за да го зарадвам, че е прав... Учителят също дава такъв модел понякога. Не се знае дали това не е една класическа драма, отразяваща първите разговори на Бога с Опонента Му, колкото и ние да сме нищожни[8]:

(На това място в писмото е поместен целият разговор от 2014.02.02 от видеозписа във Видин със заглавие "Преображение", но в тази книга няма защо да се повтаря, защото вече го има в предишните.)

Във връзка с този разговор, тук може да се цитират някои твърдения и обяснения на Учителя, от които се вижда кога Той знае истината, но не я казва; и че понякога съзнателно слиза на ниско ниво, за да насърчи другите, да не ги засенчва с величината Си. Това го прави не само Той, но и много други Учители, мистици, ясновидци, родители, педагози, защото нямат тщеславие и човешко его, не искат да са винаги отгоре. Никога няма да се защитят, да опонират, за да се "докажат". Даже играят ролята на смешник, който иронизира себе си, както понякога прави сам Учителят (цитирам го по памет,

---

[8] Днес ние знаем от Учителя, че Дяволът не е злостен опонент на Бога, а е сам Бог в ипостаса си като „Дявола". Просто се е „клонирал" в две различни роли в името на „Пиеската" – да наблюдава кой към кого се самоопределя и какво прави, а после да въздава всекиму заслуженото. Следователно, няма как да мрази Себе си и да апострофира Себе си, освен по сценария и чрез гениални импровизации... В друг аспект, Той играе ролята на Добрия Герой чрез ипостаса си „Христос".

*но го имам в Енциклопедията): **"Абе и аз се мотая тука помежду умните хора - и аз не знам защо, - ама дано все пак излезе нещо свястно от мене и от тия работи, които ви говоря и които правя..."**;*

*/По-късно допълнение от 28.06.2017 г., 17:35:12): С гигантския Си ръст до небето, ако Бог винаги би бил Себе Си, би изгорил или засенчил абсолютно всички, които искат да растат и да се изявяват. Значи, крие се и се прави на глупав и малък от бащински чувства. И не само от милосърдие и в името на Свободата, но и за да помислят противниците Му че е много слаб или че въобще Го няма. Това е една превъзходна стратегия, за да е фактически най-силният. Умнѝците, водачите, „праведните", авторите, проповедниците, лекторите, функционерите и дори благотворителите правят каквото си искат в Неговото привидно „отсъствие". Често егото им расте до неузнаваемост. Те забравят, че има и **други** върхове край тях, че има и Приятелство и Братство, и Служене, и Ученичество. Почти всички забравят думите на Бога, че в Епохата на Водолея главната добродетел на ума е Ученичеството, а главната добродетел на сърцето – Приятелството. Приятелят, според Сина на Бога, не търси своя дял, своята изява и своето право; дава за приятелите си и предимствата си, и притежанията си, и живота си, и душата си - ако потрябва. Надменният не може да бъде приятел, понеже вече е станал авторитарен - много велик. Най-многото да те посъветва; но да даде предимство на някой „под него" или да седне на чина тепърва да слуша - забравѝ. Това се случва само в чужбина, при хората с по-тънка фонтанела. Защо богове като Бог Индра се самозабравят и даже воюват понякога с Малкия Кришна? Защо даже Бог Брама понякога не забелязва Бога, кога-*

то Бог се прави на нищожен и малък? Но важното е че се осъзнават и Му се извиняват...

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, КОГА НЕ ОБЯСНЯВА *1934.05.20н днс ПНС98`216* ***Когато схвана, че някой човек няма да ме разбере и няма да му бъда полезен, аз не му обяснявам нищо.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, ВЯРАТА МУ Е НЕНАТРАПЧИВА И ПРОВЕРИМА *1933.03.05н мтд ЖИХ97`287* ***Аз не искам да вярвате в това, в което аз вярвам. Ако вие възприемете това, в което аз вярвам, то може да е спънка, товар за вас, ако не проверите нещата.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, ВЯРАТА МУ Е НЕНАТРАПЧИВА *1930.10.12н рзс УЗР49`119* ***Сега, като говоря така, аз не искам да приемете нещата догматически, нито да вярвате както аз вярвам. Това, в което аз вярвам, остава за мене. Обаче ако и аз, и вие вярваме в едно и също нещо, ние имаме общи допирни точки. Какво ще излезе от моята и от вашата вяра, това е друг въпрос. Моята вяра е важна за вас дотолкова, доколкото може да донесе нещо добро - както частно за вас, така и общо за всички. Ако моята вяра ви обърка, дръжте се резервирано.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, НЕ ИЗИСКВА БЕЗУСЛОВНА ВЯРА И ПРЕДАНОСТ *1922.12.17н доз ЖИГ48`200* ***Аз не казвам, че трябва да се държите за мене, да вярвате във всяка моя дума.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, СЪМНЕНИЯ В НЕГО; ГОТОВНОСТ ДА СПОДЕЛИ И ПОЖЕРТВА ВСИЧКО ***24.04.13н ощм КДМ50`82*** ***Какви ли не съмнения са отправяли хората към мене! Някой ме гледа и се съмнява в мене. Казвам му: "Не се съмнявай - пред тебе стои човек, който може да ти каже Истината! Опитай ме, но не ме човъркай. Ако ме човъркаш, ти сам се спъваш. Аз съм готов всичко да споделя с тебе, да пожертвам всичко за тебе, без да осиромашея.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, С КОГО НЕ СПОДЕЛЯ СВЕЩЕНИТЕ НЕЩА ***1922.12.31н прс ЖИГ48`243*** ***Не е позволено да споделя една свещена идея или една свещена дума с човек, който е прекарал живота си в ядене и пиене, в задоволяване на своите слабости.***

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ, РАЗОЧАРОВАН ОТ "БЛАГОРОДНИТЕ" ***1922.12.03н ддп ЖИГ48`158*** ***"Защо страдаме?" - Защото се съмнявате. Години наред аз правя опити в разни направления, уж с най-благородните и благочестиви хора, и се чудя колко лесно се съблазняват...***

Драга Г., сега искам да споделя с теб едно последно стихотворение, което не съм пращал никому поради опасенията си, че станах много "разнообразен" в интернет. Някои приятели се радват, казват "пращай всичко", но аз нещо съм минал пак в интровертност. Това стихотворение е плод на

наблюдението ми, че дърветата в градината изгонват всички червиви плодове и те падат. Роди се паралел:

Различни видове падения

Когато си завъдим червей
и свидни, горди гнилини,
повервай (ако щеш не вервай) -
Дървото ще ни отстрани.

Там, долу, ще ни плюскат свѝни,
деспоти, гниди, някой пор...
Ще мислиме, че сме невинни,
но всеки сам си е топор.

Бъди и дивна райска круша,
без грам, без атом гнилота -
Дървото денонощно слуша
какво твърдиш за зрелостта.

*Че принц **веднъж** минава само*
или пък просяк - Господ-Бог...
Той бди: ще паднеш ли в дланта му -
или си още в сън дълбок?...

Дървото хич не го е еня
дали си гнил или презрял.
То принципа не си отменя,
ако Живота си презрял.

17-19.07.2014 г.

1547 21.07.2014 Ако не ти се случи Бог, за какво ти са постиженията, творчеството, Делото? 23:09:51 от В.Л. ...че Бог не можел да знае делата му, докато не са сътворени: В следващите диалози Луцифер обяснява, че т.н. творение е <u>външно</u> по отношение на Бога и е ОТРАЖЕНИЕ на отражение на отражение - и т.н. Аз лично възприех това като подтекст, че външното не е важно за Бога, затова го е оставил за учебен полигон. Не че не знае резултатите, нали е предвидил всичко – май цялата видима вселена е такова училище за души, които се учат да бъдат в бъдеще богове. Това през Луцифер звучи гордо, но през Учителя не е точно така.

Нали и Учителят казва, че човекът е Бог в развитие. Но Луцифер честно си казва, че отговор на въпроса "що е Бог", всъщност се дава чрез откровение и в езотеричните учения...

„Горделивият търси или измисля недостатъци в човека над него, за да има самооправдание за самодейността си. Горделивият не търпи да има някой и нещо над него". Йерархията е духовен принцип, но не знам да е божествен. "По-по-най" е за детската градина; в царството Божие работят. (Така ли е?)

Даже и за детската градина - и особено в нея - това е пагубно! Има племена и групи с искра Божия, в които всички печелят, няма губещ.

Дълбокото му отчаяние, абсолютната му убеденост, че е отхвърлен за вечни времена от Учителя и че се заличават всичките му постижения досега, също имат своите обяснения.

А ако това не е роля, а Й. е бил на изпит от Учителя? Нали и брат Михаил така е бил "отхвърлен" от Учителя в братството, преди заминаването му във Франция?

И още една дълбочина: да не би Учителят да се е опитвал да подскаже на Й., че всичките му умствени и волеви усилия са напразни, ако не захвърли "постиженията", защото не те са цел и резултат, а Бог?!? Ако не ти се случи Бог, за какво ти са постиженията, творчеството, Делото?

Мислила съм си, че когато и Учителят те "изостави", ти остава САМО БОГ! Този изпит го минах, когато "умрях" в този живот. Първия път, когато ме питаха отвътре "готова ли си да умреш?", умът ми спретна прекрасен ученически отговор – че не съм готова за отчет пред Учителя, щото имам още много работа за вършене – едва я почвам... А втория път не остана нищо – от децата, през роднини, Петьо, Учителят – нищо – и изрекох формулата "Да бъде Твоята воля, Боже!" ... И чудото се случи! Умрях – и възкръснах... Преродих се приживе!

Нали, в крайна сметка, Бог ни учи чрез Учителя, сиреч Бог е Учителят! Защо ли ги разделяме още? Кога ще започнем

да ВИЖДАМЕ процесите, функциите, а не да търсим функционерите със собствено творчество?...

Четем какво се получава при Луцифер, когато се занимаваш със "собствено" творчество... Боже, защо сме толкова непослушни и не се сещаме да питаме "дали може"??!? *(Има беседа и цял том с това заглавие)* ***Дали може да подчиниш послушанието на творчеството... - Послушанието е послушание на нисшето към висшето, според мен, и никак не ми се връзва с подчинение на творчеството (уникалността)!... Как да подчиниш нисшето на уникалността? "По словото ще ги познаете"...***

Оня цитат за слушането – „шема“, което е „чуване и разбиране“ на тънкото или дълбокото - нещо липсва в това утвърждение на К. Творчеството без Бога си е луциферично... А че е такова, си личи и от <u>нуждата за самоутвърждаване, от надмощие над „можещите“, „тръбите“... Е-е-ех, човещинийки!</u> Просто, още я няма Любовта!...[9]

Учителят казва, че в рая не сме били узрели за Любовта, затова рано сме откъснали оная астрална ябълка от дървото за доброто и злото. Затова и в разговорите ни още липсва Любовта!

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ - И ТОЙ СЕ Е ОБЕЗСЪРЧАВАЛ ***22.11.26н лмс ЖИГ48`132*** *„И аз, като съм се намирал в го-*

---

[9] *Тия думи на В. са важен ключ към "сценките" в не един документален филм в акаша, в които те се виждат на живо не само в третото измерение, но и какво става в аурите на хората в този момент, какво мислят "актьорите" и как коментират събитието членовете на Комисията. Ние знаем за последователи на Учителя и Учителите, които са си позволявали да принизяват, апострофират и даже "коригират" тези, които ги учат. В. с право вижда в това човешката склонност към възгордяване. Но дали е точно това във всеки отделен случай, вкл. в конкретния, който тя разглежда, това се вижда именно от аурата на апострофиращия и елементалите и духовете в нея, от цветовете и формите й, когато протича такова "коригиране", „допълване” или "принизяване" на една "тръба" или на Учителя. Когато репликата е вярна констатация на една истина, но и блàга, картината е великолепна, но когато е от студенина, безлюбие и гордост, тя е съвсем друга.*

ляма мъчнотия, съм казвал: "Боже мой, защо си ме оставил?"...

В такива изказвания от Учителя съм се учила да различавам кога говори Петър Дънов, кога Беинса Дуно, кога Третото Име на Учителя – дълбокото, неизговоримото. Всяка от тези дълбочини има различен вид изказвания. Затова не бих кръстила този цитат "И Учителят се е обезсърчавал"... Нали в "ролите" Си Той ни показва близост и достъпност, вещае ни Пътя?...

ХАХАХАХАХАХАХАХА-А-А-А-А!!! Прекрасно стихотворение, много точно! Грозд от души усетих в тази творческа чепка!!! В един момент усетих няколко души: освен от** (еди кой си), **усетих и повей от Радой Ралин... Останалите трудно ги различавам... Май трябваше да преброя колко пъти го прочетох... ☺☺☺

1548 21.07.2014 Божествените ви имена идват от Аум и Ом 17:35 до Й.Т.: *Между другото, импулсаторка на "Аватар и ятак" беше не друг, а нашата любима приятелка Ѐмна. Сега правя връзка защо сте близки - божествените ви имена идват от Аум и Ом! Пеейки песента "Аум" в която има и двете думи, вие всъщност вибрирате едновременно на най-високо ниво.*

1549 22.07.2014 Ятак значи не само предан помагач на Пришълците, но и той сам е от тяхното космично Ято. 18:29 до Й.Т.: *Драга Ауминия (и Ауминиа), благодаря за вълнуващото писмо и за снимката! Катя значи "ятак", прочетено обратно, това сигурно отдавна го знаете. Ятак значи не само предан помагач на Пришълците, но и той сам е от тяхното космично Ято. По този повод може да отворите осиянието "Аватар и ятак":*

http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=1231&book=35

Приятел пък означава "при ятото"... Значи и "приет Ел" – „приет Бог", т.е. „приета Любов". Прикачвам ви още три неща

по темата за Разпознаването и Предаността и на други теми.

На мене две приятелки, независимо една от друга, ми предложиха да идем в Индия на техни разноски и по възможност да останем там. Искаха да останем в Пуна и да станем ошовисти. Отказах им, защото знам със сигурност защо съм се родил българин и къде искам да бъда до края на този си живот и във Вечността. Бил съм в Индия в минали животи, обичам я колкото Русия (то нали целият руски народ сега е прероден там, а индийският - в Русия...). Има Един, Когото знаем като Рама, Кришна, Хермес Трисмегист, Исус, Зороастър, Боян Мага и т.н. - все един и същ велик Дух. Съвсем скоро Го чакаме в Кавказ. Как да не копнея с всичка сила да бъда там до края на дните си, ако ме приеме?! Остават още само 12 години, докато отвори пак Школата, надявам се да съм все още на Земята дотогава. С любими приятели планираме да отидем там по-рано. Има мистични и астрологически методи, използвани от Влъхвите на всички времена, за да се открие точното време и място, където се ражда или започва дейност Мировият Учител във всяко Свое идване при нас. Знаейки и можейки това, досега са идвали и идват „на крака" Посветени от цял свят в България - най-вече от Индия, от Хималаите. С някои от тях се срещнах и разговарях - Жое Клемандоре (макар и да не е индиец), Махариши Дев Мурти, Ганга Вимал, професор Гоял, самият Святослав Рьорих. Всички имаха поне по два лъча над главата и затова бяха влъхви - знаеха къде е идвал Духът в последното Си въплъщетие на земята. Потвърдиха това не само в лични разговори, но и официално пред големи аудитории. Сприятелих се и с една известна индийска писателка, която ни гостува в Съюза на писателите, когато работех там. Казва се Мейтрей Деви. Живяла е 14 години с Рабиндранат Тагор до самото му заминаване от

този свят. Покани ме да специализирам бенгалски език в Шанкиникетан на тяхна издръжка, защото мечтаех да превеждам най-любимия си поет. Имах благословията за това и от шефа на Съюза на преводачите у нас, но съдбата се намеси да не отида, защото имам друга задача в този живот. Носталгията си по Тагоровата поезия удовлетворявам и досега с преводи през руски и английски - изпращам Ви ги.

1550 24.07.2014 Защо се отказах да им превеждам повече Анастасия и да ми дадат безплатен хектар за родово имение в Русия 05:51 до К.Л.: *Аз преведох и отпечатаха кн.8.1 на Мегре за Анастасия, но се отказах от останалите, въпреки че ми предлагаха - имам си своя работа, пък някои от идеите им ме смутиха. Иначе ми предлагаха да си избера където искам в Русия 1 хектар за родово имение и даже ходих в руското посолство да си сменя гражданството, но трябвало да се живее 5 години там, за да получиш.*

Сега съм си супер в "моето" имение в с.Стоб до Благоевград по пътя за Рилсикя манастир, градината ражда всичко,

дàли са ми го да го стопанисвам и съм сам. Ако ще идвате, добре дошли - сега боядисвам стаите и стават много хубави, гледката е невероятна. Стобските пирамиди и цяла западна Рила се виждат от прозореца.

1551 24.07.2014 Сигурна съм, че душите ни знаят пътя и го следват с помощта на Вселената и приятели и ятаци. 09:58 от Аумѝния: ***Драги Н., благодаря сърдечно за писмото и за прикачените красиви и дълбоки осияния. При всяка свободна минута ще се запознавам по-подробно с тях и с други лекции от Учителя, които досега не съм имала възможност да опозная, но сега определено имам интерс и желание да се потопя в светлите Му думи...***

Сега и аз разбирам по-ясно защо имах такова топло усещане още от първия миг, в който се запознах с Омна... Тя е наистина прекрасна и много скъпа приятелка. А колкото до Индия, тя е за мен много интересна страна, може би най-вече поради факта, че у масата хора там царува една добрина и неагресия, както и дълбока вяра, която прави самата атмосферата там много по-спокойна и даваща повече пространство, за да си по-близо до вътрешните си възприятия. Някак си всеобщата енергия е по-позитивна, докато тук, у нас, където имаме толкова много свети места, масата хора са забравили да ги почитат. Но, със сигурност, не е случайно къде сме се родили в този си живот. Имаме много да беседваме. Много е силно каквото казвате за Кавказ, пожелавам Ви от все сърце да имате възможността да сте там! Сигурна съм, че душите ни знаят пътя и го следват с помощта на Вселената и приятели и ятаци. Красив и усмихнат ден и до скоро, Ауминия.

1552 21.07.2014 Христòвата кула. Божествен Уайоминг. Сакралната песен на Америка.

25.VII.150 (2014)

ХРИСТÒВАТА КУЛА. БОЖЕСТВЕН УАЙОМИНГ. САКРАЛНАТА ПЕСЕН НА АМЕРИКА

05:57:00 ч. Архетипен (първообразен) сън непосредствено преди събуждане. С някого сме се изкачили на ново ниво на някакъв архитектурен комплекс високо в планината. Пред мен са зъбери на средновековна кула. Изглеждат ми реални, вече построени, но от съня се разбира, че това е все още само визуален ***проект****, макар и съвсем правдоподобен - даже би бил осезаем, ако се пипне. На всеки зъбер (всъщност, през един), има съответно по един издълбан голям знак:* ***кръст и снежинка****. Този Невидим, който е с мене, убеждава някакъв майстор да построи тази кула за мене* ***реално****. Въпросът е уреден, а аз, с привичната си "рибещина", се извинявам на майстора, че по моя "вина" пак му се отваря работа...*

Съновидението е архетипно, защото е ясно, съвсем явно символично и ще остане в паметта ми завинаги. При събужда-

*нето веднага разбирам, че това значи предстоящо **Трето Посвещение** - Просветление. Нали в Пентаграма точно замък с кула, на върха на планина, е неговият символ? Това обяснява силният ми стремеж към усамотение в "укрепен" дом в планината, което и правя от няколко години. Нежелание за общуване с много хора дори и в братските инициативи и форми, нежелание за апостолство, пътувания, гостувания и т.н. Моделът на Мейнỳр, надделяващ над модела на Занȍни. Ако наистина сънят ми е архетипен, а изглежда такъв, това означава, че най-после има надежда за пробуждане на ясновидство, яснослушане, психометрия и т.н.. Ясномисленето си го имам, но сензорната част не е развита - за нея винаги съм мечтал. Това, че понякога ни се дават прояви на феномени от по-горни посвещения, е по благодат, не е нещо стабилно постигнато, не можем още да ги включваме по свое желание.*

*Някои приятели са респектирани от Словото, което тече през единаторите, от изцеленията, чудесата, явленията, които се случват около тях, затова си мислят, че те са ясновидци и даже бели маги, че възлизат в Школата, в горните светове съзнателно. Мнозина **възлизаме** нощем, но докато не получим III Посвещение и по-горните, не съзнаваме това и не го помним, когато се връщаме в тялото си и на земята, освен чрез внезапни проблясъци и архетипни сънища. Идва и мисълта за основния външен метод, потвърден вчера с писмо от любим приятел - безкомпромисно растително суровоядство. Въпреки че ме вдъхнови крупният труд на арменеца Атерхов, не спазвам стриктно суровоядството, затова все още имам болежки и несъвършенства.*

Започвам! От вчера спазвам и нещо ново за мене, макар и да го знам теоретически по линия на песента "Студът всичко дава". Не само ходя гол почти през цялото време (когато няма човек тука), но и не се обличам когато е студено, а доскоро

*спях с много топли завивки - с юрган даже през лятото... А студът бил метод за здраве и отслабване, тъй като се активирали функциите на някакви кафяви мазнини в организма, които топят натрупаните вредни мазнини в нас, когато не ни е топло. А голотата наистина е нещо удивително и фундаментално - **основно** условие за влизане и оставане в холивселената ("голивселената"...). Възстановява се неописуемо щастливото и ведро усещане, което се случва само при нудизма. Обаче, за да се задействат и останалите сетива и феномени на цяловселената и за да сме винаги във връзка с Хол - Благия Дух, - не трябва да сме без дрехи винаги сами. Ако духовните хора разбираха това и можеха да снемат дрехите и предразсъдъците си и да живеят голи заедно, раят за тях щеше да се възстанови моментално и нямаше да има защо повече да се прераждаме, да остаряваме, да се разболяваме и умираме. Това значи ликвидиране на един голям грях - чувството за срам от голотата, обяснен още в началото на Стария Завет и взел връх в инферналните култури и религии. Там Всемирната Змия - "Големият Братовчед" - обяснява на Адам и Ева, че голотата е безнравствена и че трябва да започнат да се обличат. Така те излизат от "голивселената" (един от синонимите на холивселената) и се самоизгонват в света на смъртните, където всичко вече се постига с мъки и страдания, със сълзи, труд, пот и кръв - много трудно.*

Третото Посвещение изисква обитаване на върхове, високи места, пирамиди, "кули"; вършат работа дори небостъргачите и високите блокове, когато няма друг начин. Може би затова и е било предвидено да живея много години и на 13-ия етаж под покрива в оня блок... Някъде съм разказал как един ден, редактирайки осиянията, срещнах една напълно забравена прогноза за мене: че ако точно на 13-ия етаж на някоя "панелка" постигна нещо си, Бог щял да ме освободи веднага и да

ми даде не само бол къщи сред природата, но и други мечтани неща. Така че въобще не съм търсел съзнателно нито "панелката", нито трите къщи на село, в които се ширя сега.

*По-долу слагам снимки на един удивителен природен феномен, издигнал се в резултат на древна вулканична ерупция. Става дума за Дяволската кула в източния район на Скалистите планини в щата Уайоминг. Поначало, това е един уникален щат измежду всичките 50, в който това Посвещение може да се получи по-лесно, понеже е най-малко населен с хора - на второ място по този показател в цяла Америка. Това "**голямо прерийно място**" - името на щата Уайоминг, дошло от индианците алгонкини - съчетава огромността на пространството и силата на духа с великия дух на Прерията. Затова е важно да се произнасят свещени алгонкински имена и думи, ако някой иска да получи закрилата на уайоминския етнически Дух-закрилник. Например, "омàмиуинини" (така нарича себе си племето), а също и Киччи-Манито, Гиччи-Манитунац (техния Бог), **Нанабожо** (техният приказен герой - Великият Заек), Мише-Номак (Гигантската Риба) и др.*

*Хайде сега - къде са индианците, къде е Индия!... А и при двата народа има "Мани". Да не говорим за българи и славяни - индианецът **Нанабожо**, например, може да си е направо... някой набожен нашенец... Че човекът е "ман" в много народи, това е всеизвестно - и в индоевропейските езици и другаде, - но чак толкова отдалечени като индианските?... Дали това не идва още от общия древен континент Гондвана? Че човекът е станал човек заради ръцете си, това го знаем всички, ала не трудът е създал човека, а той - труда... И прегръдката, и лекуването е създал (затова има мануална терапия). Е, прегръдката я има и у животните, но в кои по-точно? Не са ли само топлокръвните? Значи - начатък на душа, на монада. А целув-*

ката я има и при рибите - това си е направо холада или холи-ада...

В ред близки фонетични варианти на традиционните анимистични възгледи на индианците при повечето алгонкински народи, "Мани́та" е термин, аналогичен на "душа", "дух" или "сила", Според коренните жители на Уайоминг, "Маниту" съдържа всяко растение, всеки камък - и даже в механизмите го има. Маниту може да бъде и личност, и понятие. Като личност, "Маниту" се използва за контакт - най-вече със силите на природата. Превъплъщенията на Маниту могат да се открият и в лекарствата им, и в амулетите им от лечебни билки. Тъй като "интервентите" от космоса - Черната Ложа – внасят своите методи навсякъде, имало е и "маниту" с използване на бизонска кожа за късмет в лова... А ето и едно доказателство, че религията на този народ е и божествена, а не само духовна. За разлика от класическите митологични божества, превъплъщенията на маниту нямат йерархична структура. Свещената дума "маниту" се е запазила и в основни географски имена: провинция Манитоба, остров Манитулин и езерото Маниту на остров Манитулин в Канада, град Маниту Спрингс в Колорадо, Маниту бийч в Мичиган и др. В резултат на християнската мисионерска дейност, думата "маниту" се е превърнала в "Бог-Творец", по аналогия с Бога в християнството. В преводите на Библията на езика анишинабе е използвано съчетанието "Гиче Маниту" (Великият Дух). Под влияние на Майн Рид и други автори на литературни уестър-

ни, за "маниту" в европейската традиция също се е утвърдил преводът "Великият Дух", макар и често той да се разпространява неправомерно върху вярванията на другите индиански племена, нямащи нищо общо с алгонкините.

*А кой е **Нанабожо**?... - Велик дух и митологичен герой от ранга на основните архетипни образи на народите. Най-вече в религията и митовете на индианската народност **оджѝбве**, един от алгонкинските подетноси. Той има нещо общо с игривия малък Кришна, който е минавал за крадец, измамник, пакостник и фокусник - един определено алохимен образ... Племето му било дошло в Уайоминг от Острова на Костенурката. Може би затова нейният архетип е основен в митовете на този народ - тя умее да потъва надълбоко в океана както никой друг (следователно, в **татван**). Пътешествието им било импулсирано от седем демиурга, които заповядали на племето да се движи на запад по река Св.Лаврентий до река Отава и после към Великите Езера. С още две племена, народът оджибве сключил „Съюза на Трите Огъня" за борба с Конфедерацията на ирокезите и племето сиу, в частност с дакота. Когато дошли белите завоеватели и най-вече правителствените сили на САЩ, те искали да изселят оджибе, но постигнали това по-лесно с изкупуване на земите им. За янките земята е стока, а за оджибе - божествена сила като огъня, водата, въздуха и пр., така че разменните им мотиви били крайно различни. Както навсякъде, черната ложа и сред тях се е занимавала със завоевания, търговия, лов, риболов и пр., а Бялата ги учела да събират царевица, кленов сок и особено див ориз, който е основен архетип в митологията им (чрез ориза се прави връзка с илухимната вселена и холивселената). Вигвамите им са от брезова кора, хвойна и върбови клонки - иди се разболей при такива мощни влияния!... По тях са изписвали свещени рисунки с астрономически, математически и*

*тотемни знаци, както и по камъните наоколо. През лятото имат два празника: jiingotamog - за общуване с духовете, и niimi'idimaa - за социални комуникации. Всеки човек при оджибе си има индивидуален тотемен знак и изписват **именно** него при погребението му. Ние имаме да ядем още много плодове и лимец, докато стигнем до такова ниво на индивидуализация и уважение към **отделния** човек. За съжаление, "братовчедите" са пробили и при народа оджабе и са внедрили сред него човекоядци и травестити с хареми за мъже, но Нашите контрирали злото сред тях чрез равноправието на мъжа и жената и на дейностите. Докато тракиецът е впрягал жена си да тегли ралото като животно, индианецът оджабе няма понятие нито за унижаване на жената, нито за експлоатация и робство. Ще кажат: "Първобитно-общинен строй, рано им е...", но този строй е **по**-близо до божествения. Бракът им е бил **патрилокален** - жените живеят в дома на бащата на мъжа, но днес вече там има много **неолокални** бракове - двойката се отделя. Имало е и **тотемни** родове, и **полигиния** (многоженство), и **левират** (вдовицата се жени за брат или братовчед на починалия), и **сорорат** (брак едновременно и със сестрите и братовчедките на съпругата, с пълно разбирателство и равноправие между всички). Един от аргументите за геноцида на индианците от страна на испанците и янките е именно сатанинската постановка в псевдохристиянството - морализмът... Вероятно в тия случаи виждаме корените на главния девиз в Божествен Уайоминг: "Равноправие!". Знаем за подобно племе и в Хималаите, но при тях **жената** е водеща. Както виждаме, таблицата на Менделеев е била експериментирана твърде много в историята на човечеството не само в общосоциален, но и в интимен план, и затова народите с монада са били много по-здрави и щастливи, докато тъмните сили ус-*

пеят да наложат водородния морал, от който следват и болестите, и лудостите, и извращенията.

*Народът оджабе (оджибуей) има и знахарски общества от типа на известното **мидевивин**. Ето малко информация на тази тема от сайта на **Българското индианско общество "Орловият кръг":***

За лечителите мъже и жени, първите два тотема са Костенурка и Видра. Впоследствие са добавени родовете на Гърмящата Змия, Черната Змия, Жабата и Водния Дух.

Това, че някой по рождение принадлежи към рода на Костенурката или Видрата, не дава автоматично гаранция, че той ще се развие като лечител. Най-важното условие да бъдеш признат за лечител при Оджибуей е дарбата. Понеже дарбата да лекуваш е особена и уникална и не зависи само от придобитите знания за растенията и техните лечебни качества, лечителите избират своите ученици - момчета и момичета, - търсейки у тях специални качества. След като бъдат избрани, кандидатите минават през дълъг период на чиракуване под ръководството на лечителите. Обучението целѝ да се разширят лечителските способности на учениците и да се задълбочат познанията им за целебните растения. Тези, които добре познават растенията, най-вероятно ще станат лечители, а лечителите ще станат духовни водачи, загрижени не само за поддържането на живота и облекчаването на страданията на пациентите си, но също и за осигуряването на правилно ръководство и принципи за водене на добър живот, осигуряващ удовлетворение на индивида. Така че лечителите при Оджибуей са лечители не само на тялото, но и на душата. Добруването на тялото е пряко свързано с вътрешния Аз на индивида. Някои от болестите се разглеждат като физически израз на вътрешен дискомфорт. Лечението включва не само подбор на подходящи растения, но и изследване на природата и характера на сънищата.

Въпреки тази постановка, все пак някои лечители си остават само специалисти по растенията, докато други, освен това, са и шамани.

Видове лечители: Цисаки, Нанадави, Уабено и Меда Цисаки. Лечителят Цисаки (най-често мъж) разкрива "скрити истини", докато е във връзка с духа на Клатещата се палатка. Церемонията на Клатещата се палатка лежи върху контакта на един Цисаки с определен дух, който му помага да бъдат намерени неща, изгубени от хората от племето. Името "Клатеща се палатка" е дадено от бѐлите. Всъщност, лечителят влиза в нещо като клетка, изградена от пръти. Понякога той е вързан за тях. Лечителят контактува с духа, който трябва да му помогне, и връзките се разхлабват, докато той получава необходимата информация. Името на церемонията идва от това, че "палатката" силно се клати от присъствието на духа.

Нанадеви. Лечителят Нанадеви е "докторът" на племето. Той лекува, като извиква своя дух-покровител, който му показва причината за болестта и го напътства как да я отстрани. Лечителят, ако е възпитаник на Тъмната сила, прави това като ритуално полага малки костици върху засегнатата област. Той духа в костните канали или смуче през тях според посоката, която неговият дух-покровител ще му покаже. Нанадеви, когато е възпитаник на Светлата сила, използва растения и други лечителски техники, но главната сила на неговото лечение се състои в умението да "разговаря с духовете", които да му покажат причината за болестта.

Уабено. Лечителят уабено (превежда се като "човек от небето при зазоряване") работи с огъня, за да може да разчита сънищата, да ръководи новаците при тяхната първа среща с духовете и да лекува болните. Шаманите уабено използват различни растителни рецепти, което им позволява да вадят за кратко време живи въглени от огъня, без да се изгорят. Те лекуват болните, като управляват огъня близо до тялото им. Уабено са медиатори на силата, с която контактуват по време

на транс и която те изразяват, управлявайки огъня. Те тълкуват сънища, изпадайки в състояние на транс, често предизвикано от пеенето на специални песни и взирането в горящите главни на огъня.

Мѐда. Семеен лечител, който "озвучава барабана" за болните - контакт с духа по време на сън, за да осигури успех на лова и да предвиди членове на изолираните алгонкински ловни групи. Мѐда, щом като са ловци и месоядни, естествено е да се разболяват. Лечителите Меда също оформят и осъществяват възможните срещи с вражески групи. В Тайното общество Церемонията Мидевивин е сезонна и се провежда обикновено късно през лятото или през пролетта. Може обаче през всяко време да се осъществи Мидевивин, ако някой има остра нужда от лечение. Церемонията Мидевивин е едновременно лечебен ритуал, и обред за посве- щаване в лечителската професия. При народа оджибуей тя се изпълнява от определен брой ритуални служители, избрани от групата на лечителите в племето. Йерархията в Обществото Миде включва 4 земни и 4 небесни степени, които се придобиват чрез изучаване на Мидевивинския занаят и минаване през ритуално лечение. Древните лечителски умения като Цисаки (изразител на волята на духовете), Нанадави (лечител), Уабено (управляващ огъня) и Меда (семеен лечител) стават част от обществото Миде. Така индивидуалните лечителски занимания стават част от терминологията на Мидевивин.

Думата "мидевивин" произлиза от свързване на думите "миде" (звукът на барабана) и вивин (делà). Обществото миде запазва в себе си характерните форми на лечителската традиция на някогашните Оджибуей, но най-вероятно е възникнало едва към края на XVII век, защото в по-старите писмени сведения за Оджибуей няма съобщения за него. Освен това, при източните Алгонкински племена няма такова общество.

Тук ще включа подробности и още сведения за народа оджабе на руски език - всеки българин ще се справи, нямам време да превеждам:

По легендам, когда оджибве жили на острове Черепахи, к ним с моря поднялись семь сверкающих ракушек миигис. Одна из них была очень сильная и смертельная для людей, поэтому она погрузилась обратно под воду. Шесть ракушек, которые остались, основали тотемы (слово, от которого происходит современный термин "тотемизм"). Это были Быкоголов (Wawaazisii), Эхороб (Baswenaazhi), Утка Шилохвостка (Aan'aawenh), Медведь (Nooke) и Хвост лося (Moozwaanowe). Если бы седьмая раковина осталась, она должна была бы учредить тотем Громовой птицы. Они направили народ в путешествие на запад. Интересно, что эти демиурги появлялись потом все время в снах и медитациях шаманов оджибве. В одном из таких видений раковина сообщила, что чем дальше на запад они пройдут, тем дольше они смогут следовать традициям, поскольку с востока идут новые люди, которые поселятся здесь. Это видение могло быть пророчеством прихода европейцев. В устном бытовании существуют несколько эпических комплексов, в которых рассказывается об изобретении различных ремёсел, табака и других полезных для народа вещей. Самые известные из них - о каннибале Вендиго и о трикстере Нанабожо (Кролике).

Развиты народные танцы, ремёсла, искусство. Существуют мифы и легенды.

Мидевивин — организация шаманов оджибве. По легенде, верховный бог Маниту послал своего гонца к народу оджибве с целью научить их лечиться от болезней. Он выбрал одного человека и передал ему знания, которые тот передавал дальше. Впоследствии была основана организация шаманов, сохранивших тайные знания. При поступлении кандидата в Мидевивин символически убивали его раковину и воскрешали уже в статусе другого человека. Мидевивин имеет ступенчатую структуру. Например, шаман первой ступени имел право носить линию на лице и обслуживать погребальные процессии. Шаман третьей ступени, называвшейся Сообществом Восходящего Солнца, обладал силами стихий и разрисовывал верх лица зелёным, а низ - красным. На этом уровне он становился полноценным шаманом. Есть свидетельства и о шести уровней организации. Для перехода от одной ступени к другой происходят сложные обряды инициации. Кроме лечебных функций, шаманы также были основными пропагандистами верного пути жизни, комплекса религиозных и этических правил оджибве. Они понимали, что здоровье человека зависит не от

лекарств, а от образа жизни. Они пропагандировали благодарить Маниту за всё, быть честными, дружными, храбрыми, сдержанными и добрыми.

При церемонии Мидевивин используются берестяные свитки оджибве (англ.)русск. (Wiigwaasabak) со сложными геометрическими узорами и формами под названием mide-wiigwaas.

Клановая система

В оджибве понятие семьи гораздо шире аналогичного понятия у европейских народов. Это прослеживается в языке: например, для братьев и кузенов в языке оджибве существует одно название. Для оджибве родными считаются все предки и все рождённые в племени. Эту общность мёртвых, живых и нерождённых называют словом aanikoobijigan.

Народ оджибве делится на тотемные группы, которые были назначены демиургами. Это Wawaazisii (Быкоголов), Baswenaazhi (Эхоробы), Aan'aawenh (Утка Шилохвостка), Nooke (Медведь) and Moozwaanowe (Хвост лося). Каждая из этих групп имеет какую-то специфику: Эхоробы - певучая, Медведи - самый сильный клан, настолько могучий, что делится на подкланы по названию части медведя - Председатель, Ребро или нога. При встрече оджибве говорят "Aaniin odoodemaayan?", что означает: "Какой у тебя тотем?" Это позволяет сразу идентифицировать родственные и иные связи между собой. Сейчас приветствие сократилось до Aaniin!

Известные представители: Гэвин Маклауд (американский актёр) - оджибве по отцу; Эдмония Льюис (скульптор) - оджибве по матери; Крис Саймон (хоккеист) - оджибве по отцу; Аррон Эшем (хоккеист); Бэнкс, Деннис — основатель Движения американских индейцев в 1968 году; Беллекорт, Клайд — основатель Движения американских индейцев в 1968 году; Беллекорт, Вернон — активист Движения американских индейцев.

Ето още нещо за Нанабожо:

Нанабожо (Манабожо, Манабозо) в легендах алгонкинских [Algon - quian] племен Великий Заяц [Great Hare], который считается прародителем всех животных, способным принимать различные обличья. Некоторые легенды, связанные с Нанабожо, использованы Г.Лонгфеллоу [Longfellow, Henry Wadsworth] в поэме "Песнь о Гайавате" ["The Song of Hiawatha"]. Тж. Manabozho, Manabozo.

Тук вече "Нана" се е превърнало в "Мана", което води пак към Човека. Цялото име Манабожо значи „Божи Човек”... Едно време моят баща Ж.К. преведе тази знаменита поема на Лонгфелоу, когато в България беше още неизвестна, и вечер ни я четеше, а ние го слушахме със затаен дъх...

Духът на Прерията е едно от въплъщенията на Мировата Душа в универсалната вселена, въплътила се като "планетата" Икло (Земята) и позната в митологиите на народите с много имена, едно от които е елинското "Гея". Както знаем, тя се появява веднага след раждането на Хаоса, Който е за нас Бог-Отец. Нейни дъщери са всички ясновселенски проекции на Мировата Душа във Великата Разумна Природа, едно от които е Великата Прерия. Тя има сестри като Великата Тундра, Великата Пустиня, Великата Савана, Великата Джунгла, Великата Степ, Великата Тайга, Великата Ледена Пустиня, Великата Океания, Великата Планинска Богиня и богините на Езерата, Реките, Потоците, Равнините, Полята, Платата, Долините, Оазисите, Ливадите и т.н.

Прерията е сестра-близначка на Степта, но все пак имат и някои съществени разлики. Великата Прерия в Уайоминг е майка на боговете и богините на Бизона, Тополата (Populus sargentii), цветето Индианска четка (Castilleja linariae - folia), Чучулигата (Sturnella neglecta), Рогатия гущер (Phrynosoma douglasi brevirostre), уайоминския Нефрит, Пъстървата (Onco - rhynchus clarki), пеперудата (Callophrys sheridanii), тревната пшеница (Agropyron smithii), почвата forkwood. Достатъчно е кореняк-уайоминец или пришълец да се обърне към който и да е от тия местни тотеми, ако знае името на съответния гном, елф, дух, гений, ангел или божество, за да получи цялата закрила от него, куп специфични преживявания, блага и шансове - и екскурзия в родината му в космоса. Вършат работа и уайоминският девиз "Равноправие" или само "равенство"

и "каубойски щат", стига да се влагат там божествени образи и съдържания, а не инферналните печати на ласото, камшика, трапа, капана, родеото, шпорите, колта, уинчестера и пр. ***Само че тия Посвещения няма да стават вече чрез текстове или в закрити школи, а с непосредствено, живо общуване навсякъде с хората, които знаят и могат.***

Природните божества и гении произлизат от илухимите, архангелите, херувимите, панвселената и пр., а социалните - от алохимния свят, атмическия, будическия, каузала и ментала. Затова са важни и социалните образи и магични думи, дошли свише или чрез чувствителните хора.

Свещеният Бизон на знамето на Уайоминг е един изключителен космически архетип и има много интересна символика. Представката "би" пред корена "вол", на нивото на ада е основен източник на раздвоената воля, но в божествения свят отговаря за тандемите в Делото и споделените божествени желания на сродните души - ***спонтанност без замисляне****. В частност, двойката ("би") е отразена и в структурата на законодателната власт в този щат - тя е двукамерна, въпреки че има още много такива по света. Обстоятелството, че имат 90 гласа в нея - 30 сенатори и 60 народни представители, също има важно кабалистическо значение; а преобладаването на републиканците днес - също. Крупната победа за избирателното право на жените в Уайоминг през 19 и началото на 20 век говори много за ролята на ясновселената в този необикновен щат. Един ден неоматриархатът може да победи там с предимство, както очакваме във Флорида да се роди първият американски Президент, който ще унищожи бизнеса, урбанистиката и некротехниката и ще направи от Земята райска градина. Сродната му душа обаче може да бъде от божествен Уайоминг, защото без Новата Ева в това свято дело победата би била невъзможна - тя ще*

*бъде спонтанна, ще избира партньори и ще ражда деца с искра Божия, няма да иска да се подсигурява и да се омъжва. Този шедьовър на **еволюцията** (Новата Ева и Новата Евридика) ще бъде подарен на света именно от Уайоминг. Това, че неговият архангел в духовния свят и съответният архидей в Божествения са с печата на **Бизона**, дават грамадна чистота и сила на небесния и земния Уайоминг.*

*Обаче на какво е стъпил Бизонът? - Върху една **Бариера**! Езотериците ще видят в нея образа на Пазача на Прага, а хората с монада т.е. **Проявената** Божия Любов, там първи ще могат да наложат законно най-мощна и безкомпромисна бариера срещу дейностите на космическите интервенти: парите, търговията, животновъдството, месодобива, риболова, алкохола, тютюнопушенето, сечта и коситбата; на механичната и химическа обработка на земята, ГМО-то, производството на оръжие и въобще на некротехника и наркотици. В герба на Уайоминг, под Бизона и Пазача на Прага виждаме Изгряващото Слънце, а отдолу има 5 хералдически лилии. Не че тия и много други символи ги няма у много други народи, но съчетанието и разположението им в един национален символ има **специфично** значение.*

Откъде изгрява уайоминското слънце? - Иззад една Кула. Ето още едно доказателство за Третото Посвещение! Най - вероятно, тук е символизирана Дяволската кула в Скалисти - те планини, за която става дума по-долу, но кулата като символ има различни нива на тълкуване. От друга страна, Скалистите планини имат немалко свещени входове към Агарта и изходи към Космоса.

За Второто посвещение на Смирението се иска точно обратното - възможно най-гъстонаселена страна, район, град, селище. Желателно е приятелите в Америка да посещават Дяволската кула от време на време, но да знаят, че това съвсем не е "дяволско" място, а един от входовете към Агарта и към Космоса в Щатите. Не знам дали само алпинисти го изкачват или има и по-лесни начини, но посрещане на изгрева горе, евентуални паневритмии, ако е подходящо, и други духовни и божествени преживявания на върха и в околността биха имали положителен ефект за съдбата на Америка и на всички духовни и светски американци по вселената. Но трябва там в момента да няма други хора.

За да се избегне или трансформира името на Дявола, може този феномен да се прекръсти на ***Levels Tower*** *или* ***Revels Tower****, в зависимост от случая - на духовно ниво, това е място за получаване на Посвещения (levels), а на божествено - за щастливи сакрални действа - пролетни и летни празници, любовни екскурзии, приставания, огнения, сватбени пътешествия и годишнини (медна, сребърна, златна, рубинена, диаман -*

тена сватба и т.н.); за зачевания на физически и нефизически деца с монада и др.

В преданията на местните индиански племена, върху тази удивителна природна "кула" най-често невинни момичета се спасяват по чудотворен начин от мечките. Когато биват нападнати, в последния миг изпод земята планината излиза стремглаво нагоре и ги издига. Мечката, както всичко останало, е и положителен, и негативен символ. Трябва да си припомним поговорките и изразите от типа на "мечешка услуга" и пр., да проучим още по-дълбоко характера, символогията на това животно в опасния му вид, за да преведем посланието на тия митове и в сферата на човешките взаимоотношения.

Трябва обаче да се знае, че този връх, както и нашият Мусала, започва да губи връзката си с Небето и Вътрешната Земя поради това, че е станал "пазар" - идват много смъртни. Затова Посветените там (или външните водачи) ще ви водят за Свещените Празници по други планини и върхове, всеки път различни и по различно време. Но изкачването на "Кулата на Посвещенията и на Щастието" – за тия, които желаят и могат – все още може да донесе нещо, което е останало в нея.

Базална сила и значение има и фактът, че щатът Уайоминг е под №44. Архангелът на това число е негов покровител и защитник на всяко същество с душа в този щат и от него. Който се приближава към щата, трябва да медитира и се моли за връзка с покровителя на щата и богинята на Прерията, за да намери добър прием там.

Темата стана много дълга, време е на този етап да приключваме. Ще завърша с едно откровение за Америка, което се получи наскоро. Всички американци - кореняци или пришълци, - които обичат Америка и са с ***беинсанска*** *монада (с*

Баща Универсалния Дух или Учителят), могат от днес нататък да използват при много случаи в своя полза и полза на американския народ и неговите почитатели ***песента на Учителя "Една вечна Истина, която е Бог на Любовта".***

Ето думите и нотите ѝ: Еднàта, Адѝтна, Биòтна Амрихàлна. Амерѝн, Шемерѝн. Ил Бихàр, Ил Бихàр, Ил Бихàр. Бихàр, Ил Бихàр. Ил мезѝн. Вѐю, Вѐю, Вѐю, Тàо Би Ом, Ом, Биют, Вею, Вѐю, Вѐю.

За нея досега има само следното обяснение:

"Дадена на 18 април 1943 г. от Учителя на Лиляна Табакова. Текстът е на старинен свещен и непреводим език, в нея се говори за Първата Велика Душа, носителка на Любовта. Тази песен трябва да се изпълнява като медитация – съсредоточено, с мистично вглъбяване."

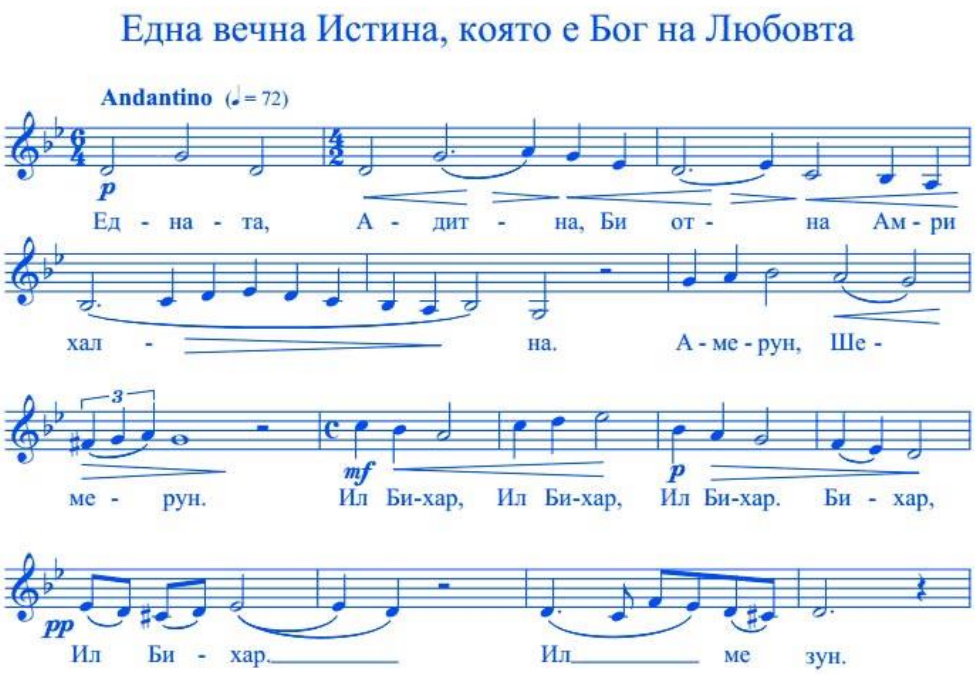

Историците от Акаша проследяват какво се е случило в света на всяка паметна дата, когато е родено нещо от Словото. Може би един ден и на нас ще кажат какво е станало на 18 април 1943 и след тази дата на езотерично ниво в Битието и има ли то връзка и с Америка, поради споменатата песен.

За разлика от други песни, била тази на ватански език или не, за отделните думи в нея не е дадено от Учителя ни - какво обяснение. Но фактът, че присъства думата ***"Амерỳн",*** *я прави магична песен и формула за Америка.*

Тук няма да се спираме обстойно на различните версии за произхода на на името "Америка", но не е излишно те да се изучават и да се имат предвид. Има сериозни възражения срещу наложената популярна версия, че кръстник на континента е италианският търговец, изследовател и картограф ***Америго Веспучи*** *(1451-1512). Счита се, че италианското име* ***Amerigo*** *произлиза от германското* ***Amalric****, идващо от думата*

***amal**, която значи "работа", и думата rîc, означаваща управ - лявяне, мощ. И двете са много типични за Америка, така че националните духове на народите може съвсем неслучайно да са избрали това име на бъдещата страна на работарството, бизнеса и могъществото...*

По-долу е поместен един нетрадиционен материал на тази тема, който би бил интересен за несведущите. Той може да послужи за основа да се търсят и други етимологии на името "Америка" и други символики, в зависимост от теориите за откривателите й. Например, версията, че думата иде от "злато", също има пряко отношение към златната треска в тази страна, но и етимологията от "вятър" и архетипа му също не са за изпускане, имайки предвид мисленето и темперамента на страната на рекордите и на скоростите... Тук не е прибавена и версията за българската следа...

Кръстниците на Америка

в."Сега", 2 декември 2006

Прието е, че името идва от мореплавателя Америго Веспучи. Има обаче и няколко други теории, свързващи го с викингите, маите, англичаните и дори арабите.

Америка - учихме в училище, - е кръстена в чест на мореплавателя Америго Веспучи, който открил, че тези земи не са част от Индия, както се смятало дотогава, а нов континент.

По цял свят убеждението, че италианският мореплавател е дал името си на земите, открити от Христофор Колумб за европейците, е било винаги така разпространено, че една негова пряка наследница - Америка Веспучи,- три века по-късно, а именно през 1839 г., отива в Ню Орлеанс и иска да получи земя като признание.

От края на XIX век обаче се появяват различни противоречащи си идеи за произхода на името на двете Америки.

Най-ранното известно използване на името Америка за континента е от 1507 г. То се появява на голяма карта, създадена от герма-

нския картограф Мартин Валдземюлер в Сейнт Ди (днес район в Североизточна Франция). Придружаващата картата книга Cosmographiae Introductio обяснява, че името идва от латинизираната версия на името на изследователя Америго Веспучи - Амекус Веспучиус, в женската му форма Америка, тъй като останалите континенти имат женски латински имена. Валдземюлер се позовава на писма на Веспучи, чиято автентичност обаче се оспорва.

Викингите. Всъщност традиционните уроци за откриването на Америка също не са съвсем точни - Колумб не е първият европеец, стъпил на Новата земя. Освен древните азиатци, преминали Беринговия проток и заселили постепенно тези земи, освен обитателите на Африка, за които се твърди, че са ги достигали преди около 3000 г., има писмени сведения, че викингите са акостирали в Америка през Средновековието. Исландската сага за Ерик Червения, който заселва Гренландия, разказваща как синът на Ерик - Лейф, - отива във Винланд (Северна Америка), е записана за първи път през втората половина на XIII век. Това е 250 години, след като Лейф Ериксон открива западна земя, пълна с "житни ниви и лози". От тази древна сага през 1930 г. се появява чудноватата теория, че произходът на "Америка" е скандинавски: Amt означава "район" плюс Ерик, което прави Amteric - земята на Ерик.

По-късно други норвежци пътуват до откритите от Лейф земи. Съвременните защитници на "норвежката връзка" твърдят, че около началото на XI век моряците в Северния Атлантик са наричали мястото Ommerike (oh-MEH-ric-eh), което на старонорвежки означава "най-отдалечената чужда земя".

Маите. Има защитници и теорията, че името Америка идва от маите, обитавали континента. Една от най-достоверно звучащите етимологии - т.нар. "теория Amerrique" се появява в края на XIX в. и е съживена отново през 70-те години на XX в.

Американски изследователи смятат, че името Америка не е дадено на новооткритите земи от европейците, а напротив - то е донесено като название в Европа от Новия свят. Името може би е дошло от индианско племе от район в днешна Никарагуа, наречен Amerrique, богат на злато и вероятно посетен и от Колумб, и от Веспучи, които правят названието популярно в Европа. За двамата изследователи думите Amerrique и злато може би са станали синоними.

Твърди се, че в архива на Толедо е запазено писмо от Веспучи до кардинала с дата 9 декември 1508 г., което е подписано Amerrigo - с двойно "r", както индианското название Amerrique. От периода между 1508 и 1512 г. - годината на смъртта на Веспучи, - са запазени поне още два документа, подписани с името Amerrigo - може би мореплавателят е подобрил кръщелното си име до "златното", дошло от Новия свят.

Според антрополога Аугустус ле Плонгеон, името America или Ameririque на езика на маите означава земя с особено силен вятър, или Земя на ветровете. Понякога окончанията "ique" и 'ika" могат да означават не само вятър или въздух, но също така дух, дихание, самият живот.

Америго Веспучи. Ролята на Веспучи в именуването на Америка не е съвсем ясна. Той е италиански търговец, изследовател и картограф, роден през 1451 г. във Флоренция и починал през 1512 г. Играе основна роля в две експедиции, които проучват източните брегове на Южна Америка между 1499 и 1502 г. По време на второто си плаване той открива, че Южна Америка се простира много по-далеч на юг, отколкото се е смятало дотогава от европейците. Това го убеждава, че тази земя не е част от Индия, а съвсем друг континент-смело предположение по време, когато всички други, прекосяващи Атлантика, смятат, че акостират в Азия.

След появата на картата на света на Мартин Валдземюлер, в която новият континент е именуван "Америка" по първото име на Веспучи, се появяват критики, че флорентинецът се опитва да отнеме славата на Кристофор Колумб.

Някои учени казват, че той не е бил наясно за широката употреба на собственото му име във връзка с новооткритите земи. Други го обвиняват, че нарочно се е прекръстил с название, чуто от него в Новия свят, за да се свърже името му с голямото откритие. Критици твърдят, че кръщелното му име е било Албериго, а не Америго. Доказано е обаче, че името, получено от Веспучи при кръщенето му, е Америго. Бартоломео де Ла Каса, приятел на Колумб, го обвинява, че е лъжец и крадец на слава. "Новият континент трябва да носи името Колумба, а не както несправедливо е наричан Америка", настоява Ла Каса.

Все пак, както отбелязва д-р Базил Котъл, автор на Dictionary of Surnames, 1967, новите държави или континенти никога не са били кръщавани на първото име на човек, а винаги на фамилията (с изключение на някои места, именувани на първите имена на монарси и принцове като Каролина например). Следователно, Америка би трябвало да стане Веспучиленд или Веспучия, ако името е било дадено от флорентинеца.

Христофор Колумб умира през 1506 г., (вярвайки до последния си дъх, че е открил и колонизирал част от Индия), и не е в състояние да обори картата на Вадземюлер.

Английската връзка. Друга теория, за първи път предложена от антикваря и натуралист от Бристол Афред Худ през 1908 г. твърди, че името Америка произхожда от името Ричард Америки, с рождено име Ричард Ам Мерик, който е финансирал експедицията на Джон Кабът (Джовани Кабото), достигнала за първи път Северна Америка. Худ смята, че първоначално името е било дадено само на една точка в Северна Америка, още докато не е било известно, че тази земя е нов континент.

Джовани Кабото е роден в Генуа през 1450 г., син е на търговец на подправки. Семейството му се мести във Венеция през 1461 г. Между 1485 и 1490 г. той плава надлъж и нашир и според съвременниците си става опитен моряк. Знаейки, че подправките идват от Изток и че е възможно, въпреки че не е доказано, светът да е кръгъл, той е бил убеден, че ако плава на запад, може да достигне богатствата на Ориента.

Опитвайки се да открие спонсор за пътуването си, през 1495 г. Кабото отива в Бристол и е представен на група бизнесмени, водени от преселилия се в Англия уелсец Ричард Америки, който е готов да рискува, за да разшири търговията си.

Впечатлени от Кабът, бристолските търговци му уреждат аудиенция при крал Хенри VII в Лондон и на 5 март 1496 г. Кабът получава документ, с който монархът му възлага да плава под английски флаг и да обяви всички новооткрити земи за притежание на английската корона.

34 дни след като напускат Англия, моряците виждат земя – може би Нюфаундленд, може би Нова Скотия или друга точка от североамериканското крайбрежие - историците още нямат единно мнение по въпроса. Те акостират на 3 места и вземат няколко вида доказа-

телства за пътуването си. Кабът представя донесените предмети в двореца и, силно впечатлен, Хенри VII му дава нов лиценз, така че през 1498 г. мореплавателят, заедно с флота от 5 кораба, отново отпътува от Бристол. Един от корабите, повреден от буря, се връща в Ирландия. Останалите никога не са открити.

През следващата година синът му Себастиан Кабът повежда неуспешна експедиция в търсене на баща си, през която проучва северноамериканския бряг от Лабрадор до Каролина.

Уелсецът от Бристол ли е кръстник на Америка?

Ричард Америки е с рождено име Ричард Ам Мерик или Ричард, син на Мерик. Роден е в заможно семейство. Мести се в Бристол, когато градът става търговско средище и второто по големина пристанище в Англия. През 1947 г. е шериф на града и за трети път главен кралски митничар на пристанището, въпреки че тази привилегия се е давала само за по 1 г. на големите търговци.

Възможно е Ричард Америки да е поискал част от новооткритите земи да бъдат кръстени на негово име, след като той основно е финансирал експедицията, дървеният материал за корабите е доставен от негово имение в Уелс и се е грижел за съпругата и децата на Джон Кабът по време на плаванията, твърди Би Би Си. Още един любопитен факт - гербът на рода Ам Мерик е съдържал познатите по цял свят днес звезди и ивици от флага на САЩ. А гербът на семейството Ам Мерик от Уелс предшества с 300 години връзката на Джордж Вашингтон с американския континент, чието семейство също използва звездите и ивиците в своя хералдичен знак.

Били ли са англичаните в Америка преди Колумб?

В различни архиви са открити доказателства за плавания на рибари от Англия през Атлантика, започващи около 1490 г.

Година след първото пътуване на Кабот през океана - през 1497 г., - Педро де Аяла, испански пратеник в Лондон, пише до крал Фердинанд и кралица Изабела, че от 7 години насам в Бристол оборудват кораби и ги пращат в търсене на "остров Бразил и седемте града".

Учените смятат, че риболовни кораби често са прекосявали Атлантика между Бристол и Нюфаундленд преди първото плаване на Колумб. Търговците в Бристол са купували осолена треска от Исландия до 1475 г., когато датският крал спира търговията. През 1475 г. търговците в Бристол са получили кралски указ да търсят друг източник на риба. Открити през 1955 г. записки карат изследователите да предполагат, че от 1480 г., 12 г. преди Колумб, английски рибари

може би са създали място за осоляване на риба на брега в Нюфаундленд. През 1960 г. са открити търговски документи, от които става ясно, че Ричард Америки е бил активен участник в този бизнес. Писмо от 1481 г. предполага, че Америки е пращал сол за осоляване на рибата на място, наречено Бразил. От писмото също така става ясно, че рибарите са имали много имена за различните носове и пристанища. Може би едно от тях се е наричало Америка.

Арабската връзка. В произхода на името на континента има и арабска връзка, не особено добре проучена от западните историци. Според тази теория, името Америка може би има арабски произход от XI век, когато Испания е под мавританско управление. Сред важните военни лидери са Уахда Ел-Амери и Зухаир Ал-Амери, и двамата арабизирани моряци от адриатическите острови в Далмация. През XI век те организират мавританската океанска експедиция през Атлантика в отвъдморските "Западни земи". Експедициите са описани от средновековните арабски историци.

Без значение кой всъщност е открил и кръстил Америка, експедицията на Колумб през 1492 г. е тази, която променя курса на световната история. Колумб показва на европейците как точно да пътуват през Атлантика. Големият принос на Веспучи е, че казва на Европа, че земята, открита от Колумб, не е Азия, а нов свят, както и че западният път към Азия включва още един океан след него.

Статията не е подписана, отдолу има съобщение: ***"Всички права запазени. Възпроизвеждането на цели или части от текста или изображенията става след изрично писмено разрешение на СЕГА АД"****.*
Сега може да е АД, но утре ще е РАЙ - всички права ще бъдат на всички...

1553 25.07.2014 Онтология на прошката 12,21 до Х.С.: (Изпраща ми реферата си "Онтология на прошката" - 11 страници). *Когато го прочетох първия път, си помислих, че съм разбрал нещо и даже й го казах...Чел съм философия - не само Хегел, по който тя е специалист, - затова имах кураж да го прочета цялото. Като го прочетох днес, 8 месеца по-късно, разбрах само 3 изречения:*

"Прощаването е особена форма на спасението на духа, а спасението е всеобща форма или самият начин на живот на духа."

"Но дали дарът на спасението подразбира всеки да остане какъвто е, че всеки продължава да живее в спасението, отпуснат в своя произвол?"

"Всякога зад прошката трябва да седи Любовта."

1554 26.07.2014 Химн на Христовия тръст.
Транслу̀ргия и трансму̀зия.

26.VII.150(2014)г. 02:02:02 ч.

Химн на Христо̀вия Тръст

Christ & Co Limited - Христос и СИЕ-АД-ООД
РХЦ
(Разединени Христови Църкви)

В първоначалния вариант на тази книга, на това място фигурира дълго стихотворение под горното заглавие, но тук то няма да се помества поради общия му назидателен и ехиден тон. Много хора с духовна настройка все още има да осъзнаваме кое ни кара да оформяме мислите и вдъхновенията си в подобия на стихове, които нямат особена поетическа стойност. Дори и да имат, това е един навик от миналите животи, който може да е пак форма на неизкоренимото тщеславие. Може и да е смесено с желанието да просвещаваме хората, може да сме открили някои мъдри и оригинални неща, обаче представата, че като четат или гледат и слушат произведенията ни ще ни се възхитят, не произлиза от Бога. Особено жалки са осъдителните, поучителните или общо идейни изблици на духовните самодейци, кой знае защо, задължително оформени в стихоподобни редове, при това без ритъм или с изкълчен ритъм и без рими. А още по-бездарното тщеславие измисля изтъркани или неточни рими. Мислят си, че съвпадението на гласната под ударение е достатъчно, за да се обр-

*азува рима с различни съгласни. Обратно: има и родени майстори на ритъма и римите („фризираното” стихоплетство), обаче без нито една метафора и нито един абсурд – само свръхскучна формална логика или злобна критика; често розов сантиментализъм или моралистично-поучителна пропаганда Колкото и чисти да са духовните им парадигми, колкото и възторжена да е любовта им към Бога и Учителя им или към „Партията”, те не подозират, че това е аматьорска словесна конфекция, скандиране на лозунги, а не поезия. Подреждане на декларативни логически мисли в редчета с тривиални римички, за които ще се сети всяко дете от първо отделение, с римуване на еднакви части на речта. В цялото им творчество - нито една метафора, нито една рима-откритие и рима с различни части на речта (например - глагол/съществително). По-невинните поети и особено поетесите от класически тип изпълват стихчетата си с цветенца, птички и пчелички, с "ох" и "ах", с идейни възторзи, облачета, щампи и сини небеса. Но като успеят да отпечатат поне една стихосбирка и сложат името си отгоре (дори и когато е псевдоним), те се оливат от радост и щастие, че вече ги четат и ги спрягат като "поети". Не се колебаят нито за миг да декламират сами стиховете си, когато ги помолят или без да ги молят - **пъне** ги отвътре... Винаги си имат непретенциозна публика, която им гъделичка самочувствието с възхищения, иска им автографи и ги насърчава "да не спират да пишат", за да не лишат света от "изключителния" си талант... Други обаче, които нямат и грам дарба дори за неточни рими и подобие на ритъм, обявяват себе си за модерни поети и започват да "праскат" шизофренични небивалици в разкъсани редове - уж "свободен" стих. Не подозират, че и белият стих, и философската и абсурдистката поезия, и естетическият бунт си имат своите правила и изисквания, за да са поезия. Като чуят думата "прави-*

ла", те се обявяват за разрушители на всичко установено и искат да "озарят" света с нелечимото си своеглавие, с гневния си бич срещу злото, с нагона си за апострофиране или духовни възклицания. Колко по-добре би било да напишат есе в проза или човешко писмо, вместо да осакатват Пегас до такава степен.

Както и да е, споменатото в началото дълго стихотворение относно "Тръста на разединените Христови църкви" обяснява защо всички духовни общества извращават религията, как християнските църкви я превръщат в оръдие за самоизяви на егото, за власт, заблуждения, несправедливости и експлоатиране на наивните, за лично обогатяване и всякакви видове преки или подмолни агресии. Обяснява защо се е достигнало до общата представа, че истинските последователи на Христос, които подаряват не само едната си риза, но отдават всичко за всички, били наивници и "будали".

Въпреки началното нежелание да бъде включено тук самото стихотворение, по-късно това се наложи поради една по-висша воля. Стилът на поети като Ботев, Стоян Михайловски и пр. е съвсем очевиден в него. Учителят говори за бъдещите слънчеви поети, които няма да се занимават със злото, но защо това сега се допуска тук – неизвестно.

*Всъщност, изяснява се: „**транслитýргия**" (29.6.2017 г. 8:18.00). Съкратено – **транслургия**. Както Володя Леви изцеляваше безнадеждно болни чрез импровизации на пианото в три части, така и транслитургията използва подобен принцип. Сега си обяснявам целия проблем с появата на художествени и псевдохудожествени произведения, в които има жлъч и гной. Това, всъщност, е **първият** етап на лечението – изввличане-то на горчивини и мръсотии от психиката, узряването и пук-ването на цирея. Тази мъка, това негодувание и този плач на поети и музиканти приличат на*

*мръсната работа на лекаря и хирурга, която не е за пред очите на гнусливите. Могат да асистират само доброжелатели, които искат да си изцапат ръцете. Всяка първа част в импровизациите на Влаимир Леви бе грозно-дисхармонична, макар и с гениално изпълнение. Той е учил и изпълнявал музика и професионално, но геният му го превръща в демиург и маг-импровизатор, в Лечител. В първите части от триделните си импровизации той извлича гнойта, **миналото** на човека с целия му драматичен хаос и болка. Вторите части наричаше **„статус"** – фотографира музикално **настоящото** състояние на пациента. В него има и болка, но и сериозни елементи на надежда, просветление. Едва в третата част – „**катарзиса**", при него тържествува победната хармония на изцелението. Неговата свещена работа в случая се нарича **„трансмȕзия".***

*Сега вече става ясно, че когато Небето ни принуждава да раждаме болезнени произведения и да ги обнародваме, то ни прави съработници в една общопречиствателна работа в **èстуса**. Èстусът е **женската** част на будическия свят, където се пречистват и тържествуват **чувствата**. Не астралните, а **будическите, душевните** чувства. Пречиствателните станции в астрала и работата там е нещо съвсем друго – там изкуството няма работа.*

*Та когато сътрудничат чрез **транслȕргия**", така наречените „прокълнати поети" и „романтични плазмодии", както и творците с така наречена „будна гражданска съвест" изпълняват всъщност работата на лекарите, които извличат гнойта на човечеството Насъбират я, както отровните гъби и растения и много отровни животни кондензират злото на хората и ангелите и на много богове. Повечето поети и музиканти, които по този начин всмукват в себе си гнойта, повръщаното и дефекатите на човечеството, умират млади,*

съсипани, обезобразени, отчаяни – мнозина полудяват или се самоубиват. Имаме примери с хиляди.

Работата на демиурзите в èстуса е да въведат тия души и отровните им контейнери с „избрани и събрани съчинения” в пречиствателните станции на Любовта и Словото. Учителите – за нас на първо място Учителят – постоянно извършва и тази работа, било сами, било в Специалния клас, а най-вече на ”петминутките” горе нощем в Школата. Учителят, асистентът свири или казва нещо грубо, дисхармонично, а после самичък или с класà прави трансформации. Пречиства световете. 40 години през XX век по този начин Учителят Беинса Дуно изважда от ада българската народна музика и я трансформира. С това се занимават и Посветените в тайнствената страна Касталия на Херман Хесе. Така, обнародвайки неприятни или несъвършени звукове, образи, думи, изрази, т.е. „дефекатите” и полуфабрикатите на човечеството, - Майсторите на извличането и катарзиса разпределят проблемните артефати по мрежата на желаещите да бъдат съпричастни, сътрудници. Да си оцапат замалко слуха, мисълта и зрението, както правят студентите по медицина и после цял живот всички лекари. Да са наясно с ***реалното*** *положение на човечеството в момента и неговите болки. А майсторите-демиурзи потапят тия съдържания в океана на Словото и Истината, за да извлекат от тях божественото, да преработят бездарността, мъката и заблужденията и да дадат шанс на слънчевите творци да ги превърнат в шедьоври на* ***Положителното****. Такава работа, всъщност, бе извършена и със „Завета на цветните лъчи на светлината”, с един „Опит за прочистване на Библията”, с „Хиляда и една нощ”, с някои класически текстове и стихотворения и с осиянията от Елма и една негова тръба, наречени „Новопсалми”.*

Модерните заводи за преработване на боклука и използване на полезните остатъци от него вършат точно същата работа. С това се занимават и черният дроб, и червата. Мистиците и ясновидците виждат как един психически боклук или една отрова в èстуса, когато се преработи в нещо положително от майстор-демиург, се превръща от отровн паяк в красива орхидея или от гъсеница в пеперуда. Психиатрите и психолозите работят постоянно със същия принцип - учат хората с мръсно мислене и гневни шзблици да превръщат всяка адска дума, мисъл и чувство в положителни. По този начин неофройдизмът и съвременните божествени лечители имат крупни лечебни успехи. Затова и Псветените, Учителите, Учителят наричат работата си в света и особено в Специалния клас „лабораторна работа". Там образците и реактивите не винаги миришат хубаво. Обаче учениците, които искат да бъдат ***ученици****, се съгласяват да ги помиришат и да почнат да извършват* ***пречиствателни и възродителни реакции****. Ако книги като тия тук и в живота си някои хора се принизяват да играят и неблагодарни роли и да подхващат и смет, то е не само заради боклуджийския и слугинския аспект на ученичеството, но и с цел да дадат материал на желаещите. Първо - да изпробват съчувствието, толерантността, разбирането, доброжелателността, диалектичността, т.е. наличието на Христова монада в себе си –* ***оправдаването*** *на недостатъците; второ – да имат материал за* ***положителни*** *преработки; трето – да разберат драмите на ближните и да поискат да им помогнат* ***на практика****. (29 юни 2017 г. 9:31:50)*

По този повод, на тази тема след това е включен един исторически пример от живота на Братството в България до 1944 г.:

МОСТЪТ НА БУДАЛИТЕ

Каракачаните-коняри се оплакват, че идват тежко натоварени с братските денкове и минават през рекички, на които трябва да се направят мостчета. И една сутрин Учителят каза: "Сега всички ще отидем да направим мостове." И почнахме от второто езеро нататък към Скакавица, понеже тогава се снабдявахме през Дупница. Вече правехме последното каменно мостче, по което да могат да минават конете. Останахме само ние, а шмекерите, които ги мързи да работят, се върнаха. Те казаха: "Да останат будалите!..." И го нарекоха "Моста на будалите"... Щото си казаха: "Писна ни вече да бъхтаме, от сутринта почнахме, пък до обед не можем да свършим..." Останаха малцина да работят - само тези, които са на снимката. Това е на второто езеро. Тази снимка беше снимката на будалите, защото те останаха последни да работят. Всички други се върнаха и чакаха да дойде време за обяд. А пък ние, "будалите", всички останахме да работим, за да могат да минават конете. Тази снимка е от второто езеро - все по неговата стена върви, по посока на Сапарева баня пътят за хижа Скакавица, дето е реката, голямата. До този ден всяка година конете затъваха. Като затънат, не могат да удържат багажа - денковете падаха.

Тогава Учителят каза: "Ще помогнем да направим мост". Тръгнахме с Учителя, Той ни поведе и Той пръв започна. И тръгна с нас цялото Братство! Обаче "умните" полека-лека почнаха да ни напускат - някои казаха, че вече обед дошло, че трябва да се върнат. И се върнаха - и остана само ей тази група,

малката. Аз си носех апарата и рекох да направя една снимка. Сега пък Учителят каза: "Тази снимка ще я наречем "Мостът на будалите". - Будалите останаха да работят, а "умните" се изнизаха..." По този повод Учителят каза, че "будала" не е лоша дума - тя значи "Будѝ Аллаха" - "Буди Бога в себе си и в другите". Които работят, Учителят ги нарича "будали", защото който го мързи, който не работи, ще се атрофира, ще се циментира, душевно ще помръкне. А щом работи, щом се движи, ще бъде добре. Затуй каза: "Мостът на будалите". И така го наричаха приятелите години след това.

1555 27.07.2014 Как се отблагодарява Словото. 20:38 от ice: Учудващо, но нарочно или просто в съвпадение с темата, предния ден - на 24.07 (рожденния ми ден) – получих най-изненадващо покана за гостуване в Америка с осигурени самолетни билети, без да знаят въпросните хора, че съм рожденик...

Приятелите, които вярват в Словото и му съдействат, не винаги съзнават, че То им се отблагодарява богато по най-различни начини. В това не знаем нито едно изключение, но законът работи, само ако не очакваме компенсация. Още един от стотиците примери: приятел подарява на друг приятел обзаведена къща, а почти веднага след това му предлагат изключително изгодно цял грамаден цех за металообработващи машини. Подарената къща след 3 години ще изгори в силен пожар, но ни се обяснява как с това се ликвидра родова карма. Пламъците са 7-8 метра над покрива, всичко на гония етаж изгаря до сажда, обаче личните документи на човека, комуто къщата е била подарена, не са засегнати от пожара ни най-малко – като нови са.

1556 28.07.2014 Защо дошлите отвисоко ги раняват? 13:16:33 от Х.С.: В., здравей, благодаря ти за текста и за стихотворението - горчиво дон-кихотско. Шарена работа, шарени хора. Едни отвисоко нависоко теглят, други седят и надолу дърпат, пречат и убиват. Обаче ето въпрос: защо дошлите отвисоко ги раняват и всичко им причиняват, а те търпят, държат високото и изглежда че си траят и не разбират; а мушмороците са неуморни, пробват това-онова, винаги са готови и енергични за техните си дела, мислят се за много велики, даже за всесилни, защото "глупаците" ("будалите") им го позволяват и затва наглите се опитват да яхнат всичко на света. Това е не просто шарено, а направо обърнато надолу с

главата. Много се чудя и не мога да се начудя, не мога да разбера защо е така, но виждам, че е така. Какво да се прави с мушмороците, те имат сила, не я губят. Защото никой не им връща същото, макар те от това да разбират; високите им отвръщат според високото, а не според тяхното им, ниското. Как ли е добре да бъде?

1557 28.07.2014 Чак се просълзиха очите ми от умиление 17:40 от Р.В.: Здравей! Как си? Тази нощ те сънувах.... Повод за писмото ми е едно чувство на благодарност... Изпитах го преди малко, докато четях осияния от втора книга... Чак се просълзиха очите ми от умиление.

1558 28.07.2014 Архитулптура - социално-психологическа архитектура 18:35 до П.Л.: *Драга П, на стр.289 от прикрепената кни-га съм писал нещо за една фантастична бъдеща жилищна фо-рма - "алхитулптура"....*

Да, бъдещата архитектура си представям и в "Дърво-то на живота" на стр.391. И в двата случая това е психо- или социоархитектура, тъй като е безкрайно важно да имаме сво-бодата да сме някъде съвсем сами; друг път или на друго мя-сто - с най-любим човек, а друг път - с когото Бог ни прати или при когото ни прати Бог. ***Това*** *е Тройният ритъм. Колко безкрайно важно е сродството на душите, за да има хармония и щастие! А хората си правят изборите по системата на "сляпата неделя". Все пак и науката е важна, не само импул-сът. В Рига някога ме помолиха да помогна астроогично на една семейна двойка, която от години не могла да си роди дете, а и двамата били здрави. Направих им сравнение на био-ритмите и се оказа, че имат огромна емоционална и духовна съвместимост, много се обичат и се разбират, обаче физи-ческата им съвместимост е само половин %. Това означава шанс за зачеване само половин денонощие от 100 дни - как ще го уцелят, та да съвпадне и с женския календар?... Изчислих*

кои са тия 12 часа и на коя дата. За щастие това се паднало точно когато тя може да забременее - и детенцето се получи... Оттогава в Латвия ми тръгна славата, че... се грижа майките да забременяват, та Зелената партия, без да иска, е формулирала на латвийски именно по този двусмислен начин един документ за дейността ми във връзка с "Матриадор" (Обожатели на Майката). Навсякъде ме посрещаха с усмивка, особено жените, понеже пишело буквално това: да ми съдействат да увеличавам броя на здравите и щастливи майки в страната...

1559 28.07.2014 Върховната наслада от метафоричността на Словото 20:28 от Я.Д.: Благодаря за светлината - изяснявам си неясното досега или забравено вече. Да не говорим за върховната наслада от метафоричността на Словото, било то чисто или с примеси, течащо вече толкова много години. Бъди благословен! Я.

1560 30.07.2014 Дух и стереотип. 05:09 до Х.С.: *Защо пък упрек към теб? Не съм и помислял такова нещо! Ти си жив и безкрайно сложен човек и не можеш да влезеш в кюпа на един стереотип - един зодиакален знак. Даже това е* ***последното*** *в астрологията, по-важен е* ***домът****, в който с намира слънцето. Твойто слънце е в VI дом, който отговаря на Девата и това наистина засилва твоя стремеж към Чистота и неприкосновеност, към самоопазване и самодостатъчност, към духовна, умствена, астрална и енергийна хигиена. Но това не значи, че не си мила, нежна и емоционална, когато направиш своя избор и му се отдадеш. Като говоря тук за някои знаци, имам предвид хората-кукли, които са жертва именно на стереотипа, на зодията, не са съзнателни духове и души, които могат да го надмогнат и да действат от любов, милост, съвест, със саможертва по волята Божия. Една такава надменна "Стрелкиня", именно, съм изобразил с куклата, която е дала рамо на Христос в една от илюстрациите.*

1561 30.07.2014 Какво нещо е нуждата от любов! 22:09 до П.Л. *Десетилетия наред - с грижи за чужди деца. Даже работих тук и в чужбина в защита на самотните майки, започвайки от бременните и кърмещите. Има незабравими случаи, много направихме не само с конкретна материална и душевна грижа, но и в законодателствата на някои страни.*

Обаче има и проблеми. Майката трябва на всяка цена да подсигури верен и предан приятел да ги посещава често и да поживява периодично при тях (и те при него), независимо дали майката има или няма интимни отношения с него. Мъжкото присъствие и енергетика са важни, дядо не може да запълни това. Остават травми за цял живот, ако няма такива приятели, особено у момиченцата. Но ако се прекъсне такава практика, колкото и приятелят да е бил предан и да се е вживял, децата пак страдат. Много е отговорно. Имал съм случаи да занимавам в дома им дечица от 2 до 7 години - разбира се, без заплащане, - давайки всичко от себе си. Не само им се носят храни и подаръци, които не са виждали никога, ами има и приказки, игри и какво ли още не. Като си тръгнеш, тичат след тебе по улицата и се хващат за дрехите ти, трябва да ги влачиш, ако продължиш... Плачат с всичка сила, ридаят. Какво нещо е нуждата от любов! Даже имах такъв случай при омъжена приятелка с много добър съпруг, който си обича семейството и прави всичко за него, но не отдава нужното внимание - или поне не по такъв начин. И тогава става много сложно - човек трябва да се махне и да не им ходи на гости. Друг път мъжът е пияница и ги пребива от бой, никаква грижа, никакви пари вкъщи, разврат и пр., но като види някакъв си чужд мъж да ги посещава, иди се спасявай. Едва се оправих при един такъв случай да не ми счупи главата...

1562 31.07.2014 Колко много Любов почувствах от редовете в червено! 11:38:00 от П.Л.: Благодаря! Прекрасни думи, не знам

как да Ви опиша колко много Любов почувствах от редовете в червено. Наистина, колко много ни е нужна Любов, как я жадуваме да я проявим и да я почувстваме към себе си. Колко съм благодарна за това, което направиха за мен едни невероятни хора. Благодаря Ви още веднъж! Ще разказвам за себе си, защото знам, че трябва. Просто ще си позволя, защото моля Небето за помощ.

„Астрология на Душата" за сл.възел във Водолей и IX дом прочетох сравнително на скоро. Нямам коментар! Видях си портрета и толкова ясно си видях недостатъците, че сега ми е нужно да започна да проявявам истинската си същност. Тази човечна и прекрасна Душа, която се е скрила и трепери от страх в момента, не толкова от студ. Вече не й е чак толкова студено. Минусовите температури са отминали, ледовете са се разтопили...

Не виждам Пътя - моя път. Само знам, че Бог ме води. Благодаря още веднъж за тази човечност и внимание! За изслушването и разбирането! Бъдете здрави. Няма Любов като Божията Любов!

1563 31.07.2014 Задължителна субективност при коментарите 15:57:00 до Р.Л.: *Много се радвам, че ще работиш именно тия неща. В предговора, който сега ти изпращам, съм пояснил, че това е лична "домашна работа" на ученика и затова както подборката, така и коментарите са субективни, както е неизбежно и даже трябва да бъде при всеки друг. Този субективен подход е на нивото на личната еволюция на съставителя и коментатора, затова при всички случаи някой няма да е съгласен с позициите му. Ти, като колега, знаеш много добре, че има и редактиране на истината чрез подбор, така че в този вид избрани мисли има и опасност, ако някой не чете беседите в оригинал - можем да насочим някого в крива посока. Затова пък съм предвидил и друга форма на работа:* ***колективно*** *коментиране на дадена оригинална мисъл на Учителя, ка-*

*кто и на първия коментар и на останалите. Ние това сме го правили аудио и имам над 30 аудиокасети, които чакат човека, желаещ да ги прослушва и да снеме текста писмено. Коментарите ни там са крайно интересни, защото всеки разкрива **своята** гледна точка[10]. Затова нека моите лични тълкования да не те озадачават на места - такова ми е било разбирането в дадения момент. Знаеш, че Словото е океан от пластове и че когато четем едно и също нещо след месеци и години, откриваме там съвсем нови неща и реагираме по нов начин.*

Така че, ако ти дойде импулс, ти може да бъдеш първата, която да вземеписмено отношение с коментар на някои мисли, ако ти дойде нещо отвътре. Всеки коментатор трябва да има псевдоним или някакво съкращение. Ще го даваме и на други приятели да се изказват писмено, ще бъде голямо богатство. А може и да възстановим разговорите на живо и да правим записи - това е много полезна форма на работа.

1564 31.07.2014 Още ми тупка сърцето ускорено! 18:53:00 от Р.Л.: Още ми тупка сърцето ускорено – току що завърших предговора ти. Мно-о-ого силен и право в целта! Личи си колко дълбоко познаваш психиката на истинските и фалшивите ученици. Поздравления!

1565 31.07.2014 Истината за Любовта 20:53:00 до П.Л.: *Класически образец на драмата, която е разкъсвала всички нас. Имам десетки, да не кажа стотици приятелки и някои приятели, които са били или все още са в същото положение. Неразвързваем възел, фундаментален проблем! Въпросът за нас е къде е истината по въпроса - **Истината за Любовта**. Ако сме от тия, които обичат и търсят Истината, това е важно като въздуха. Даже по-важно от въздуха, понеже дишането без*

---

[10] *Това вече е направено и тия разговори може да се изтеглят във вид на MP3-ки от българската секция на сайта ми http://toyonus.com/*

*любов спира: ако не веднага, то постепенно и всички умираме само от това и точно поради това. Не съм го измислил аз. Учителят казва: "Аз не съм видял нито един случай в историята на вселената някой да е престанал да обича - и да не е умрял". На други места дава варианти - да е престанал **да се откликва** на любовта. И то със всичка сила. През просото **е лесно**, но става с контрибуции. А на озаптените вкъщи от чувството за дълг към егоисти също не е лесно, и контрибуциите при тях също са налице. Хората си представят, че вътрешната ни мъка поради липсата на свобода и любов няма да удари върху децата ни. Да - ама не: удря, и то как! Не само Словото, Мъдростта и ясновидците констатират това - вижда го и съвременната наука и статистика. Детето е бушон с най-тънка жичка. Отсъствието на любящ родител я прегаря, но присъствието на **омъчнен** родител, ако ще да се грижи за него като някой халиф от приказките за 1001 нощ, я прегаря двойно и тройно. Даже в първия случай (при отсъствие на бащата) може да не удари върху децата, **ако майката знае какво да прави и как да им говори**.*

Има ли истинско решение?!

Тук могат да се развият многотомни трактати и да се цитират хиляди игрални филми, епикризи, смъртни актове и съдебни дела. Затова е невъзможно да сумираме темата в няколко изречения. Проблемът стои, откакто човечеството е почнало да умира. Да! Умира от липса на любов, а не от липса на изобилие.

Рискувам да прикрепя тук откъс от гениалната пиеса на Гьоте "Стела". Като мислител, пострадавш, гений и розенкройцер, т.е. "заразен" от богомилството, и той търси изход от трагедиите и самоубийствата по тези причини - само-

убийството не е само с нож или отрова. Липсата на любов - на "изобилен и пълен живот" (това не е само манджата...) капе с отровни капки час по час в сърцето ни и бавно или бързо ни убива. За сметка на нас, за сметка на любимите, за сметка на децата ни! Това вече психолози и психиатри са го разбрали кристално ясно, още повече са го разбрали поетите и писателите, но религиозните и махленските моралисти мрат прави и не се предават. Суратите и здравните им книжки са грозен портрет на идеологията им, на напъните им да удържат Старата земя и Старото небе от окончателно рухване.

С това не искам да правя пропаганда на слободията, с която разни прослойки и народи се опитват да се спасят от гробищата. Какво е казал Христос на тая тема, какво крият от писанията на другите велики Учители, какво премълчават и от беседите на нашия Учител, въпреки че го имаме черно на бяло?

Повечето хора практикуват двойните и тройни игри, сложното балансиране като в цирка. Но и от това може да се полудее, понеже тук има лъжа, голямо напрежение, изпилени нерви и - най-вече - омесване на астралните двойници, за което предупреждава езотериката. Тогава?

Още чичко Фройд откри и предупреди, като го превърна и в успешна психиатрична и лечебна практика, че против лудостта, припадъците или куршума в челото единственият ефективен предпазител е Истината. Човек първо да знае Истината по принцип, после - да я признае пред себе си, а най-после - пред Бога и пред ближния. Напускането на "семейството" в най-крайните случаи не е само препоръчително, но и спасително. Оставането в него от чувство за дълг е едно грамадно недоразумение, което се плаща с психиката и здравето на децата, с цялото им бъдеще. Само ***една*** *тайна въздишка или плач на угнетения родител вкъщи, дори и да се е*

скрил в клозета, за да не го видят, взривява тонове психически тротил в душите им! Това не минава безнаказано. И как сме спасили децата си, ако рухнем от инфаркт или инсулт пред очите им? Световната статистика говори, че свободната майка има много по-здрави и щастливи деца, ако не обвинява таткото и не се тръшка; ако им обясни, че това е нормално и даже хубаво. Не че те нямат жизнена и обективна нужда от по-често мъжко присъствие, но това може да се оформи и с друг човек, даже задължително с повече от един. Няма нищо безнравствено, ако това не е разврат, а има само един голям плюс: децата се имунизират по този начин срещу монофиксацията в ***един*** *образ.* ***Може*** *и в един, ако си е на мястото, но колко случаи са това?*

В цялата вселена се живее по съвсем друг начин, не както е постановила черната ложа на земята, за да ни пие кръвчицата.

И още една тайна: главната. Понякога небето не ни дава любимия човек и да се скъсаме, ако с него ще се съберем пак на една територия и ще бъдем плътно заедно през всичкото време. Ако не ни посещават гости и ние не ходим често на гости. Не само ясновидците, но вече даже и трансценденталното видео и фотография констатират образуването на Домашен Дракон при постоянното вечерно и нощно присъствие на едни и същи физиономии около нас, с изключение на децата. За Небето периодичните или окончателните раздели на родителите са душеспасителни и животоспасителни, ако двамата са от различни еволюции и с преобладаващи биоритмични несъвместимости. Въпросът е родителят да не направи драма от раздялата, за да не увреди децата си.

Като разбере и приеме човек истината за себе си - че повече не може да живее без любов и че ***изявената, проявена***

и осъществена *божествена любов е единственото решение, - той трябва да действа* ***незабавно****.*

Но случаите са различни, понякога съвсем противоположни. В някои жената трябва да остане при мъжа си алкохолик и да го търпи до края на живота, Небето знае защо. То знае, че ако го напусне, тя пак ще си намери някого да са плътно залепени. Даже и да е добър човек и да е по любов, пак ще образуват Домашен Дракон - едно чудовище от тавана като октопод с кървави вени и артерии, което ни смуче живота. Уви, така е и когато живеем с родителите си. Който казва, че Христос и Учителят забраняват да се разделяме, значи той не познава Словото, не знае Истината. Слагам тук не за пръв път само един цитат от десетките на тая тема:

ЖЕНА, НАПУСКАНЕ НА МЪЖА СИ (И ОБРАТНО) 1 ***1922.11.26н лмс ЖИГ48`142-143*** *Казвам: всеки мъж трябва да напусне жена си и всяка жена трябва да напусне мъжа си! Ще кажете: "Ето, хванахме го сега. Виж, какви работи говори!" - Пак повтарям: мъжът трябва да напусне жена си, а жената трябва да напусне мъжа си. Ако спра дотук, ще кажете: "Какво учение е това?..." /.../ И тъй, всеки, който е изгубил Божията Любов, е мъртъв, и жена му трябва да го напусне. Всяка жена, която е изгубила Божията Любов, е мъртва, и мъжът й трябва да я напусне. В* ***това*** *се заключава спасението на човека! Закон е: всеки мъж, който изгуби Божията Любов, е мъртъв и жена му трябва да го напусне. Същото се отнася и до жената. /.../ Само Любовта развързва човека и го освобождава. Единствената сила, която освобождава човека, е Великата Истина. Дето е Истината, там е и Любовта. Вън от Любовта, никакво развързване не става.*

*/.../ Жената казва: "Искам да се освободя от мъжа си!" - Само един начин има за това - да приемеш **Божията** Любов. Това значи да пожертвуваш **всичко** за Любовта. И мъжът може **само** по този начин да се освободи от жена си. При това положение, мъжът може да напусне жена си, да излезе от дома си, но да ѝ даде своето благословение, да ѝ създаде всички условия за добър живот. **Това** значи мъж с характер, със силна воля!*

Коментар: *Към тази мисъл Учителят добавя, че разводът не е лесно нещо и стига до обясненията, цитирани по-горе: само Божествената Любов и Великата Истина ни дават правото да се освободим истински. Ако след развод или раздяла човек пак си направи кармично гнездо и повтори същия модел, макар и с илюзията, че върши нещо ново, това е същото егоистично бъркане в кацата с мед, само че човекът отсреща е друг. За повечето хора обаче е напълно в реда на нещата и морално да си имат "другар в живота", с когото да си "споделят" и да са "щастливи". Не че няма и такова нещо, но истинското щастие и здраве по двама е едно голямо изключение и се дава много рядко – като награда за извършени добрини и подвизи в миналото; или при двойки, които служат на Бога истински, посветени са на Словото и Делото и живеят за всички. В останалите случаи е по-добре да страдаме, да търпим и да служим на зависимите от нас и дори на егоистите, понеже това по ни приближава към Бога, отколкото една нова сценка, в която пак търсим илюзорна свобода, "уреждане в живота" и само удоволствия. Проблемът е в това, че за да се стигне до Великата Истина и Божествената Любов, в която всеки живее за всички без "любов с обект", са необходими много страдания, разочарования и прераждания, докато проверим вкусовете и теориите си и ни*

*омръзне да остаряваме и умираме. Това не значи калугерство и аскетизъм, не значи "чистота" в смисъла, в който я пропагандират по-ограничените духовно хора, а значи живот с всичка сила на всеки един център в нас, създаден от Бога. Половите клетки са създадени от Него, а не от "дявола". Учителят постоянно говори за това. Той казва: "Чистота и девственост, целомъдрие, съвест и морал – това означава **изпълнение Волята на Бога**". А за всеки човек, за всяка двойка или група от сродни души тази Воля е различна. Никой няма право да налага правила и канони, цитирайки само едни цитати и не знаейки или криейки противоположните. Ето още един пример какво е Учителят, за разлика от много други проповедници и от някои некомпетентни последователи:*

ЛЮБОВ 1, ПОЛОВА 1 ***34.03.18н стз ПНС98`049-050*** *Не е лошо, че един мъж е женкар /.../ - той е "богат" човек, иска да вложи "капитала" си... Само жените могат да купят "стоката" му. Защо да го обвиняваме този човек? – **Сила** има - "продава" я... Ще намери една жена, която е "мъжкарка" - и тя има "стока", ще си разменят "стоките"... /.../ Понеже този орган на любовта, който произвежда тази любов, е толкова силно развит, /.../, трябва да има една жена, на която /съответните/ органи в мозъка са силно развити – трябва да намери една жена "мъжкарка" - и тя веднага ще асимилира тази енергия. Ще стане*

една обмяна на силите. В него ще стане едно повдигане. /.../ Според този закон, ако този орган в неговия малък мозък е силно развит и дойде една жена, на която органите са слабо развити, казвам: "Този мъж не е за тебе, понеже ти не си за него. Ще му намериш една жена "мъжкарка" – обмяната да става правилно". Или, другояче казано, при големия извор тръбите трябва да бъдат големи, а при малкия – малки. Природата никога няма да измени своите действия /.../, а ние, като не разбираме, влизаме в стълкновение със законите на природата, на Бога. Човек иска да прояви любовта си, а някой го ограничава."

1566 31.07.2014 С благодарност, защото имам Любов в сърцето си! Отговор от П.Л.: С надежда и с благодарност, защото имам Любов в сърцето си! Друго не е важно. Никой все още не е тръгнал да се самоубива, макар да имам от време на време и такива мисли. Но тогава Учителят ми помага! Благодаря!!! Сега остава да се съсредоточа в търсенето и намирането на себе си и на мисията си. Това е първостепенно - т.е. да продължавам.

Писмото дойде, въпреки гръмотевиците... Дъждът е прекрасен!

1567 01.08.2014 Какво означава Беинса Дуно 01:30, от В.Ш.: Четох книгата на Борислав, харесаха ми твоите коментари. Не знам дали ти писах, но преди 2 години сънувах Учителя и Го

попитах какво означава Беинса Дуно. Той ми каза "Ангел пазител на Завета Господен".

Преди време направихме превод на японски: http://bratstvoto.net/index_jp.html . Ако имаш приятели японци, можеш да им го изпратиш.

1568 01.08.2014 Чудесата, които стават със смирените 10:56 до В.Ш.: *Здравей Приятел, зарадва ми душата! Понякога си мисля за теб. Много интересен е сънят ти с Учителя и тълкуването, което е дал. Със сигурност е автентичен, понеже по същия начин завършва и "Възвание към народа Ми" - "Аз съм елохим, ангел на завета Господен".*

Изпращам ти две от последните неща, които дойдоха. Първото е посветено на Америка. Съществената част за нея започва от стр. 4. А в писмото до Г., който също е там (нарочно сменям инициалите на имената) се разкрива едно от прераждания му. Тия писания вече не са и не ги наричам "осияния", защото сега стратегията на Небето е друга. Просто споделям преживявания, впечатления и мисли. Но има шанс понякога да тече и нещо от Високото.

Имам чудесни приятели в Щатите. Случват се трогателни неща. Една нощ няколко американци ми говориха един след друг по телефона, вдъхновени от онова филмче за паневритмията, в което играем с Мария като млади - даже плачеха по телефона. Нали знаеш, това не са някакви лични "самохвалби" – само ***Божественото*** *е причина за всичко хубаво, което вършим, ние сме нищо. Искам да ти кажа за случай с една американка, когато беше тука при една приятелка. Бяхме трима, когато дойде уверение отгоре, че днес можем да си пожелаем всичко, което поискаме. В двете приятелки имаше детско смирение и вяра и затова в такива случаи подобни неща стават, не беше за пръв път. Всеки си затвори очите и си пожела от Бога нещо. След минута звъни по телефона най-*

добрата приятелка на У. от Америка и У. й казва поривисто: "Пожелай си веднага нещо, Бог днеска дава!" Не пита може ли, но понеже вярата й е голяма, даде се и за приятелката й. След 10 минути тя се обажда пак от Америка, плаче и разказва: "Аз си пожелах парички. Нека Бог ме извини, знам че трябваше да е нещо духовно, но сме закъсали вкъщи жестоко. Като ти затворих телефона и се помолих, след пет минути влиза мъжа ми и ми струпва десетки хиляди долари на масата на пачки. Току-що срещнал един свой длъжник, който се бил заклел никога да не му връща тия големи пари. Но този път отишъл до колата си, взел тия пари и му ги дал. Веднага след това възкликнал: "Ама какъв съм идиот, кой ме би по главата да ти ги върна?" – „Късно е чадо..."

1569 01.08.2014 На колене пред светая-светих на душата му 12:50, до П.Л.: *Да стоиш на колене пред другия - пред светая-светих на душата му - е нещо велико, то е нещо повече от молитвата.*

Малцина знаят как се превежда истински формулата в окръжностите коло Пентаграма. Това съдържание всъщност е вложил в думите сам Христос още преди 2000 години, а днес го влага и Учителят. "В изпълнение волята на Бога е силата на човешката душа" буквално значи "В изпълнение желанието на Любовта". "Воля" на доста езици значи първо желание, а чак после силов акт. Сърбите казват "Волим те".

1570 01.08.2014 Граматиката на Бога 17:20, до Р.Л.: *Благодарство! Някога минавах за граматик и стилист и даже получих награда от Института за усъвършенстване на учителите и една "шестица" от един главен редактор, но явно сега пак има нови правила, така че ще си отдъхна... Имахме случай (не знам дали съм ти казвал), когато един приятел коригираше осиянията (беше професионален коректор) и проведе редакция спо-*

ред официалния правопис тогава, но Елма реагира с осияние, че си има собствена граматика и правопис и даде примери от ръкописите на Учителя (неграмотни на места според тогаващните правила и пълни с диалектизми и архаизми и даже понякога и просторечни груби думи). Имало е кабалистични и семантични причини за това. Приятелят беше хвърлил огромен труд, а ние го прекоригирахме... Обаче днес аз нямам абсолютно никакво желание да си включвам повече главата в тия текстове, преуморен от тях колкото Й., така че и двамата сме "изпушили". Провеждането на читаво сресване на най-високо ниво сега от теб е направо висш промисъл, благословение Божие, така че няма да проверявам, освен ако не попиташ за нещо съвсем конкретно, в което се колебаеш.

1571 01.08.2014 Като се разхождах видях "Елма", изписан с червено 17:41 от Р.Л.: ***Не се притеснявай - НИКОГА не бих си позволила да коригирам нещо от характерния изказ на някого, а да посегнеш на езика на Елма е конщунство, според мен.***

Но няма да се отървеш с едно благодаря... Беше ми обещал малък анализ на всеки от образите в регресията. Но ако си претоварен, напиши телеграфно защо, според теб, ми се яви Шива и ми каза името си. Изчетох много за него и жена му, но не мога да намеря отговор. Ако не другото, поне това ми кажи.

Иначе не знам, може и да е от внушение, но днес, като се разхождах по брега и се реех, на няколко пъти видях "Елма", изписан с червено.

1572 01.08.2014 И ние сме виждали изписан "Елма" с букви по небето 17:57 до Р.Л.: *С Шива съм се занимавал, така че имам някаква основа, но и по другите точки ще ти отговоря.*

И ние сме виждали изписан Елма с букви по небето - предимно от облаци, така че чудесата нямат край. Тяй пише и говори по безброй още начини, а при теб се е изписал със своя Си цвят от осиянията...

1573 01.08.2014 Тази всемирна носталгия я има и у нас, затова сме живи. *Песента е изумителна и доказва за сетен път това, че в човешката душа има чувства, които искат с много по-драматична сила своя хляб небесен и земен, от колкото хляба от пшеница и всички други опити за заместители. Това, че вълнува теб, те прави още по-близка на душата ми, понеже в нас има милиони видове същества и ангели, които вият за любов неудържимо, а ние се стараем да потушим воя им и да ходим с умни и дървени физиономии... Имам и съм гледал няколко филма, потрисащи с истината за жаждата на човешката и специално женската душа за любов. Абсолютно сащисващо - ако човек не е видял такива примери, ще си помисли, че Бог напразно ни е създал.*

Когато Бог ни отказва някъде любов, то е понеже ни жали - ще се насадим на човек, с който може да се преживее само муладхарно огнение и ще подпали само нисшия астрал. Ако при това се получи зачатие, детето ще бъде, най-многото, здраво, емоционално и умно. В изключителни случаи - ако и двамата имат каузално тяло (причинно), се зачеват и раждат и деца с ***разум****. Но за деца с дух и душа се иска и наличие и на будически и атмически тела в родителите. Това означава любов от пръв поглед без замисляне (както е твойто осияние) и тотално изгаряне на двамата на олтаря на някакво безкористно Дело, което не получава материални и... неморални компенсации. Не казвам "морални", понеже ръкоплясканията и славата, признанието, "реализацията" сред смъртни нямат нищо общо с небесния морал и не произлизат от духа и душата.*

Малцина знаят и със сгурност ще отрекат, че Всемирната Жена вие точно като Котка, когато се слива с Отца. По-дълбок и кадифен глас от този Битието не познава. Тази всемирна носталгия я ***има*** *и у нас,* ***затова*** *сме живи, докато усещаме поне милиардна част от нея. Пак повтарям едно изречение на Учителя: "Аз не съм видял нито един случай в истоията на вселената някой да е престанал да обича - и да не е умрял". Казва и това, че когато се отдадем на един център в себе си, трябва да пламтим със всичка сила, забравяйки всичко друго. Ако сме пламтели така, после ще правим и всяко друго нещо с всичка сила и на най-високо равнище, - все така последователно, - а младостта и красотата ще ни увенчаят със здраве и щастие.*

Пред Небето сме странна гледка - булдозери, риещи и развалящи земята, накачулени с милион тенекии и дрънкулки от нисшите светове, включително от ментала, мислейки,че това е нещо нормално. Изкореняваме вековни дървета - нашите вечни носталгии; бутаме в пропастта вечни любови, аргументираме всичко това със спечелено светско признание и "почтена старост" със сигурен домашен лекар и най-добрия хирург, а накрая хвърляме булдозера си в пропастта... И това го правим във всеки свой живот, във всяко прераждане! Непонятно е как на Господ не му става байгън, как не Му омръзва да ни шепне отвътре.

1574 01.08.2014 Писмо до Израел.

Здравейте, добри и благородни госпожи! Пише ви един обитател на рая, който не го е напускал почти никак от месец октомври досега. Изпращам ви вкус и мирис на скорошни и сегашни ягоди, череши, вишни, круши, малини, къпини, джанки, сливи, черници, картофи, домати, чушки, тиквички, патладжан, краставички, чубрица, зелен фасул, грозде (вече има ароматно); има вече растящи кочани царевица и каквото още можете да се сетите, ако нещо съм пропуснал. А, да - излезе и нахутът - много е вкусен, докато зърната са още зелени... Насадил съм и цветя, най-много върви червената бегония, а

след нея "тичат" бялата и розовата... Шипките прецъфтяха, рози все още има, а в момента празнуват ония разкошни големи цветя пред задните стълби, на които не знам името. Посадих и мъжко и женско киви, добре са, и те също питат за вас..., но плодове ще дадат след години. Орехът и леската пак са пълни с плод, пропуснах да допълня и колко са вкусни омлетите с червен или розов лук, но празът върви слабо. Тиквите, дините и пъпешите също - все още само цъфтят и се ширят на дължина, но не могат да вържат - няма светлина поради дърветата. Но тиквичките са като луди - не можем да им насмогнем. Къпините озаптих 80%, те и бръшлянът са нещо като чума, която задушаваше всичко - трябваше, както ви писах, да правя коридори с ножицата, за да стигна в началото до ябълките[11]*. Сега съм оставил къпини само покрай дувара и вече червенеят, но и те са много опасни, понеже ако ги изпуснеш, забиват чела в земята надалече и отново искат да завземат всичко. Обърках хмела с лоза и го оставих, но ако остана тука, наесен ще махна и него. Ако наистина не се яви*

---

[11] Тук е мястото с по-късна дата да разкажа за последствията от тази безмилостна моя дейност с лозарската ножица. Въпреки че много добре знам какво се случва на човека, който откъсне лист или цвете или счупи клонче, който бере билки и пр.; въпреки категоричната яснота на един специален филм, който ми бе прожектиран една нощ не като сън, а като нещо друго, в който се видях как наистина отрязах един много дебел жив клон на дъба в Симеоново, защото засенчваше прозореца и видях каква е връзката на това със скъсването на менискуса в коляното ми и операцията след това, аз не си бях взел поука. В Стоби рязах хиляди диви къпини не само с едно или две резвания, а всяка една през 10 сантиметра, защото бяха джунгла - гъсто преплетени! Можело е с химикал, но счетох това за жестоко...Това са живи хора, а моето действие бе углавно престъпление, жив садизъм, фашизъм, инквизиция, геноцид! Учителят казва, че който убие муха, ще убие и човек. Занимавал съм се с човешко земеделие и другаде, косил съм трева, плевил съм и пр. Имам досега 6 хирургически операции, „плача" за още 4, въпреки че съм роден вегетарианец. Има ли връзка или не – кажете вие. Това не е закон за всички: инак досега касапите и земеделците да са изпогинали до един. Е, те си плащат с лихвите, но не в същия живот - един живот не стига. Обаче факт е, че веднага след напускането на това село попаднах под ножа за още две операции: втора херния и простата, след като 8 месеца бях на катетър. Днес кармата се плаща моментално! И въобще не съм сигурен, че съм си изплатил за касапството на растения пълния кармичен дълг.

скоро купувач, мисля да ашладисам доста дървета, за да има и кайсии; ще насадя и праскова.

Но всичко това правя, само защото Е. и бебето бяха в града през зимата и трябваше да съм наблизо. Инак си имам имот и къща в Бели Искър и ще се върна там веднага, когато се яви нов щастливец тука. Пък и може внезапно да се обърнат нещата и тя да поиска да идем другаде, поради което ще напусна и ще ви донеса ключовете. Засега обаче съм тук - в рая!

Къщата и градината си спомнят с носталгия за вас и понякога въздишат, особено две от кукличките, които сега са голички, защото отдавна им бяха изгнили дрехите, с които бяха и без това оръфани на филмчето ми от 2006 г., а няма кой да им ушие нови... Вечер тук с детето ги приспиваме, за да види как все още си затварят очите, а сутрин ги събуждаме, за да гледат цял ден слънцето и да... „загарят". Направо ни гледат като живи! Такъв невероятен вкус сте имали, когато сте ги избирали, че и Благобелка сега още от първия миг се влюби в тях. Тя вече ходи и чурулика като славейче. Поради това, че понякога идват тук от града, реших да подобря къщата и в момента го правя с пълна пара. ***Казал съм ви, че е изцяло за моя сметка - като благодарност за***

това, че сте ми гласували доверие и никога не ми поискахте наем *.

****(Бележките с дребен шрифт са по-късни – не фигурират в това писмо). В Словото се обяснява какво се случва кармично не само с наемодателите, но и с наемателите. На някои божи хора е забранено да бъдат под наем, понеже в техния случай кармата и на двете страни се усилва и ускорява неимоверно. Това са реални и много строги закони. От времето на Грехопадението навсякъде и двете страни казват, че „няма друг начин", но това, което им се случва в чистилището и в ада след заминаването им в другия свят ги отучва от този навик завинаги. Наемателят плаща кармично по-малко, но все пак плаща, понеже не е могъл да си спечели приятели, които да го приютят в дома си без наем. Който няма хиляди приятели, пред Бога е виновен: има психически причини за това. Ако някой няма дори един „приятел", който може да се сгъсти и да го приеме, също е виновен, понеже го е наричал „приятел" а не „познат". А тия, които имат празни жилища и имоти, но не спасяват там бездомни, имат такава участ в ада, която не е за описване.***

То не е само за наше удоволствие и сравнителен комфорт, но и защото все пак ще повиши цената на имота ви за евентуалните купувачи. Не исках да ви го казвам, за да ви изненадам, но поне двете стаи сега не могат да се познат. Падналият таван е измазан и закърпен без следа, покривът е оправен, външната стая е незабравково синя, а вътрешната – лимоново жълта. ***Ето тук може да ги видите.***

Добавена бележка извън писмото:

Някъде май съм пояснил, че в даден етап от еволюцията на духовния човек е немислимо да направи и половин крачка напред, ако не създаде и не поддържа перфектен дом, ако не се грижи поне за една самотна майка с дете или деца, в случай че няма собствено семейство. В някои случаи горе даже изискват да представим собствени снимки или фил-

мчета от този процес, който може да продължи и с години - въпреки че всичко се записва в акаша. Това е изпит, наблюдаван от цялото Небе, колкото и да ни се иска да бъдем "свободни". Но ако някой го направи заради изпита, пак ще го върнат, понеже това ще е мисъл за себе си - за собствния „рахат", еволюция и съвършенство. Ако нещата не стават от любов и милост, Бог го няма там. Ако е от любов, Бог помага на всяка крачка изобилно.

Тия дни мислех да бъдат боядисани и подовете със същите цветове, но всъщност ги изциклихме – викнах майстор с машина. Ако се случи да се освободите някога и да си се върнете поне замалко, ще ви е много приятно. Подариха ми чисто нова пералня, понеже старата не работи още откакто дойдохме - викахме техници неведнъж, казват, че е непоправима. Кажете да я пазя ли или да я дам за части или за скрап - не дават повече от 30 лева. Иска я Иван, дето е през две улици и който с брат си Георги много помагат безплатно по имота и го познават още от време оно. Никакъв проблем в такъв случай да ви оставя в същата новата пералня, за да имате условия, ако някой от вас реши да се върне или да прекара колкото иска в имота си. Чаршафи - винаги изпрани и подредени, само бълхите бяха голям проблем, но купих два американски електронни уреда и сега вече не ни хапят, били ефикасни и за други насекоми и даже против мишки. Сложих и един уред за пестене на тока, който плащам редовно.

1575 02.08.2014 От собственичката на къщата. Аз съм много далече, а и нямам никакви средства. Дори до България не мога да дойда. Не съм пътувала от 2010 година и мисля, че повече няма да я видя. Един астролог казал на Л., че ще умра, когато тя навърши 40 години. И понеже това ми влезе в главата, явно 2015 година ще ми е последна. Аз вече от 8 години мисля за това, а ти знаеш, че мисълта се материализира и аз вече съм се програмирала от тази мисъл. Бих искала да живея заради внуците - особено единият е много привързан към мен и за него ми е мъчно. З. и Л. по-леко ще приемат това, но за него много страдам. Та Н., нищо вече не мога да направя за къщата, която ми е скъпа като жив човек. Години наред тук страдам, като че ли съм я изоставила. Ти ме спаси за известно време. Често плача - повечето години ми минаха там, но ето как се разпореди Бог. Мисля, че точно ти не се съмняваш, че няма друг освен Него и всичко е в Неговите ръце. Ако не се срещнем повече тук, ще се срещнем Там, защото явно сме от едно духовно семейство, щом в този свят се срещнахме...

1576 02.08.2014 Пак от нея. Мили Н.! Интуитивно чувствах, че вече си ми прочел писмото и си ми отговорил. Измих един прозорец и седнах да си пия кафето пред компютъра - само тогава имам тази възможност. И първото, което направих, беше да си видя пощата. Само ти можеш да бъдеш толкова отзивчив към всичко! Душата ти е отворена за хората. Такъв човек при евреите се смята за истински кабалист. Защото Петър Дънов е такъв. В кабалата се говори за светлина, а Той я нарича още по-красиво - виделина. Петър Дънов започнах да го чета преди да почна с кабалата и веднага установих, че това, което проповядва Учителят, си е чиста кабала. И ти си истински кабалист!

А сега - за писмото ти. Благодаря ти, че така се грижиш за мен и ми предлагаш помощ[12]. Това, което досега си направил за тази къща, всичкото е за мен радост от дистанция, но повече не е нужно да мислиш за мене и съдбата ми - аз съм обречена. Само такъв интелигент като теб може да направи толкова много за друг човек. Алтруизъм – това е най-главното качество на истинския кабалист. Към това трябва да се стремим всички - и стотици пъти трябва да се преродим, докато го постигнем. Не напразно се връщаме отново и отново на тази грешна земя.

Аз, разбира се, ще дойда през декември и януари още тази година, ако съм жива, и ще ти гостувам в Стоб. Смятай се за притежател на тази къща, а не за градинар и т.н. Тя е по документи на З. и Л., но в този план те са като мен. Само ще се радваме да си там. Жалко, че си имаш имот. Не ме разбирай криво - радвам се, че си имаш, но досега си мислех, че ти правя до-

---

[12] Това е в отговор на предложението тя да се върне от Израел в къщата си тук и ние с приятелите да поемем пълна грижа за нея. Това обаче се оказа нереално, понеже у нас няма подходящо лечение и поддържане на бъбреците й на такова ниво, както е в Израел, а и да имаше, щеше да е непосилно скъпо и невъзможно поради отдалечеността на селото.

бро, като живееш там. А сега разбирам, че само ти ми правиш добро а аз за теб съм оставила само проблеми с този имот. Съжалявам. Живеех с мисълта, че правя нещо за някого. Никога няма да мога да ти се от-платя! Нямам предвид пари. Ти си поет в душата си и изключително благороден човек. Не съм срещала в живота си такова благородство! Господ не случайно ни срещна. Нищо не става случайно.

За съжаление, обстоятелствата не ми позволяват да се върна обратно. След Р., за мен да имам друга връзка е просто нелепо. Но това, че тук ми присадиха бъбреци, ме привързва към моята историческа родина. В България няма да имам възможност да си купувам необходимите лекарства. Не че няма да умра от нещо друго, но напускайки Израел, ще извърша самоубийство.

Аз те каня на гости - да обиколиш светите места. Мисля, че това е важно за такъв духовен човек като теб. Повече думи са излишни. Мисля, че ме разбираш. Писмото ти е трогателно до сълзи - и заедно с моя внук си поплакахме... Благодаря ти за всичко!

В света, в цялата вселена е пълно със същества с дух и душа, които с огромна радост не само канят себеподобните си на гости и им ходят много често на гости, но им подаряват и имотите си, и всичко, което притежават до последния атом, защото БОГ живее в тях. Беднякът им подарява колибата си, богатият – двореца си, човекът с дух и душа без нищо свое – самия себе си. Всички правят

това, защото знаят, че другият ще постъпи с други по същия начин по свещената формула на Бога:
„ПРЕДАЙ НАТАТЪК"
Подаряването и самоотдаването без замисляне е Бог.
1577 02.08.2014 от Я.Т.: Най-големият подарък е да бъдеш с любимите си хора и да се радваш на живота, който е прекрасен, когато ИМА ЛЮБОВ! Прекрасни снимки! Толкова Светлина и Любов! Благодаря!

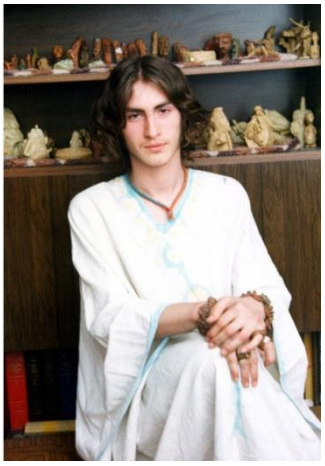

Мъката от загубата на дете... Моля Бог да ме предпази от нея! Въпреки всичко, което знаем за Душите и пътя им, колко е ценен всеки миг от живота на Любимите ни същества до нас, нали? И колко не го оценяваме! А това е най-големият подарък - да бъдеш с Любимите си хора и да се радваш на живота, който е прекрасен в същината си! Когато ИМА ЛЮБОВ!

Ще се опитам да намеря снимки на мен и децата, но сега бързам да ви пиша, защото се забавих малко - вчера ходих на един семинар за Мотивацията, Мисията, нуждата от усилия и действия в правилната посока - непрестанни. и т.н. Много полезно за мен.

Много имам, което да споделя, много! Защото толкова неща идват към мен, а аз сега знам, че трябва да натрупвам. За да мога да правя, това, което Бог иска от мен.

Само ще спомена нещо - мъничко... Когато се запознах с Х. - бащата на децата ми, - и ние дълго си говорихме с него на "вие". Интересно, сега си спомних. Сякаш сме знаели колко важни уроци ще си дадем един на друг. Сега, когато страданието ми от постъпката му отмина, аз вече не ревнувам - това чув-

ство го няма. Разбрах колко е било глупаво и колко страх има у човека, който го изпитва. Разбрах също, че никой не е собственик на другия и не може да го ръководи и подчинява на себе си - и ред такива уроци... И всичко - за да стана готова за Учителя, за да мога да Го позная и Душата ми да се пробуди. Да осъзная истинските ценности и да копнея за тях.

Все по-силно става желанието ми да дойда там, при Вас. Не знам кога ще се случи това. Много мечтаех да отида на Рила. Но мисля, че и това лято няма да мога да бъда там - поне сега не виждам кога ще се отвори възможност.

Може би в седмицата от 18 до 22 август ще си бъда в Благоевград с децата. Ако е възможно да се уговорим ли за някой ден от тази седмица? Ако ли пък не - пак ще го мисля.

Благодаря, още веднъж!

Знам, че ще се отпусна и ще започна да говоря на "ти", но трябва да Ви видя на живо. Защото, наистина, няма нужда от дистанция, но когато тя е уважителна към Душата и Познанията, тогава е прекрасна. За да става израстването.

Пòздрави! Ще потърся снимки - когато намеря, ще пратя!

СЪРДЕЧНО БЛАГОДАРЯ!

1578 02.08.2014 от Р.В.: ...дето си с него пиша и е осиян. Поздрав свеж в августовски ден, дето е като есенен! Ще си бъдеш ли в Стоби утре - 3 август, - искам да те посетим, но зависи от кола, много си далече от дома. Как така са все далече всичките приятели добри? Г.Г.(квантова поезия), М., Н., дет си с него пиша и е осиян; милият ми драг Р. от Добростан, дето все си е засмян. Хайде остани си здраве! И дано се видим утре!

И наистина, тази прекрасна приятелка дойде на другия ден с двама от най-близките си хора и за пръв път се видяхме "на живо". Изобилието от обич, любов и приятелство носи пъ-

*лни торби с блага, но това е само една милионна част от душевното благоразположение към някого и нуждата ни да общуваме не само от дистанция - да общуваме **божествено**. Защото след такива гостувания на всички ни провървява в мечтаните области и за жадуваните неща, които ги знае само Бог. Ние можем само да се досещаме и да наблюдаваме реалния ефект. Обаче има една важна тайна, за да започнат да се случват чудеса: не е достатъчно да се срещнем на земята със сродна душа само веднъж в живота си или само веднъж в годината. Понякога и **това** е извикване на Бога, но в много случаи огнището гори, само ако му се дават съчки. И не че някой е нещо особено, някакъв "гуру"... Важна е хармонията и Разпознаването, изборът с кого искаме да общуваме **приоритетно**. Който все не намира време да се видим, просто не ни харесва. **Един** въздух с нас искат да дишат само хора от **нашето** тесто, от **нашето** Звездно Ято, от **нашето** Дърво на Живота.*

1579 02.08.2014 Който е приютил лишения;
откъс от книга на А.Дончев

КОЙТО Е ПРИЮТИЛ ЛИШЕНИЯ

В Монсегюр бяха събрани двеста петдесет и седем Съвършени. Хората шепнеха, че когато нощем гледат към крепостта, тя светела. Да, в Монсегюр бе събрана светлината на Окситания. Какви хора само бяха дошли в Монсегюр! Лечители, които виждаха болежките на хората като изписани върху кожата им и ги лекуваха с една милувка[13]. Звездобройци, които ходеха по звездите и ни разказваха за други странни същества. Ясновидци, които разговаряха с мъртвите, както говореха с нас. Не зная дали някъде някога са успели да съберат толкова мъдри и добри хора на едно място. Господи, защо трябваше да умрат? Защо духна и загаси светилници-

---

[13] ***Антон Дончев познавах от Съюза на писателите още от 1975 г., но за втори път се видяхме в дома на една приятелка точно в деня, когато рухнаха двете кули в Америка. Бях го помолил да го срещна с една американка, пишеща книги за богомилските паметници в Босна и дошла специално да проучва изворите за богомилството. Срещата ни бе фундаментална - разпознахме се като Христови братя от арените и кладите и носители на Словото. Духът му знаеше вътрешно, че най-добре се лекува с милувка, а това ние го знаем само от Учителя и от осиянията.***

те си? Един стар, прастар босненец казваше, че ги викат на далечна звезда.

Имаше между тях гадател по дъното на очите – българин беше, роден в Родопа, планината на Орфей. Той капеше в окото някаква билка, която разтопяваше света пред тебе – и тогава надничаше в окото ти като в кладенец, на чието дъно е написана съдбата ти. Гледаше през огромен, бистър скъпоценен камък, който навярно струваше колкото целия Монсегюр. Камъкът трябваше да изгори с гадателя – тези камъни горят като въглени. Та този гадател ми каза всичко, каквото съм преживял – гледаше лявото ми око, което записва какво е видяло. Но не можеше да каже нищо за бъдните ми дни, защото нямах дясно око – Светата инквизиция ме направи едноок.

Ами трубадурите в Монсегюр? Песнопойците? Гласовете, които слушах година след година да се вдигат като птици към пълната луна?

Из "Странният рицар на Свещената Книга" от Антон Дончев

2 август 2014, 13:53, до В.Л.: *"Който е приютил лишения". Отново уцели в десятката, т.е. в* ***Дома на Отца****, като се има предвид, че ние с теб сме родени там и сме живели там непрекъснато!*

Едно и Нула са бракът на Бог Отец с Мировата Душа - и съответно техният дом. Това обаче е Домът им в ***ангелския*** *свят, а те копнеят от манвантари време да ударят "джакпота" -* ***Стотицата****. Като се тури и Нулата на стотиците, се слиза на земята, в човешкия свят, в* ***универсалната*** *вселена. Там вече мечтата на Сина и Отца и на Божията майка е "въдворяване на Царството Божие* ***на Земята****".*

Бог обаче е помолил Големия Братовчед да се противи на това със всичка сила, за да изпаднат от Битието яйцата със запъртъците, същества без душа или с твърде колебливо присъствие на дух и душа. Сатанаил прекрасно знае как се става запъртък или как се поддържа полужив запъртък, ***вирус*** *на*

*вселената. С разрешение на Отца си и по Негов план те влагат в създанията си спящи вируси и червеи, за да се размиришат, когато започне мислене за себе си, и за да не се промъкне по този начин нито един такъв случай в Новата Вселена. За да не проникне там нито един червясал чистофайник. Казвам "в създанията **си**", понеже **и двамата** създават хора, ангели и богове.*

*Ако в момента ми разрешиха да ти пиша това и по този начин да наруша за пореден път две важни забрани, това е само защото си **ти,** а иначе това вече не трябва да продължава, защото са влезли в сила **генералните контрибуции**. Заплахата е да ми развàлят компютрите и да ми извият ръцете с артроза, ако продължавам да ги ползвам за мистически блудства – само за текстове, макар и идващи отгоре, и за тази предателска **имитация** на живот и общуване чрез екрана, чрез клавиатурата...*

*Големият Братовчед и гвардията му изтриват по милион диамантени пантофи на минута, за да възпрепятстват вземането на Джакпота. **Толкова** е висок сега критерият! Той внушава с всичка сила парадигмата, децата от Дома на Отца да живеят на земята **на дистанция**, а тия от свърталището на Лукавия - да се съединяват плътски безразборно и множина да живеят постоянно заедно. Успее ли да прокара **виртуално общуване на реални същества и "реално" общуване на виртуални същества**, той е спокоен: свършил си е добре работата. Да, човекопо-*

*добните и тия, които им подражават, не са реални, а са виртуални - само **кандидати** за същества. Бог му пише шестица, ако е вързал двама астрално; и седмѝца - ако е убедил някого да кукува. Ако е убедил някого да **описва** и пропагандира мъдростта и живота, а не да ги живее, Бог му пише още по-висока оценка, понеже е безкрайно важно да се тръска Битието и да изпадват оттам запъртъците. Всички оратори, лектори, писатели и пр. пасмина, които **описват** Делото, а не действат, или **описват** Живота, а не го живеят, изпадат от полозите автоматично. А от инкубаторите на Лукавия изпадат пък истинските, които са със зародиш. Затова викачите и писачите, дрънкачите в чатовете не са само виновни, но имат и **активи**: събудили са живо яйце в сатанински инкубатор!*

*Бог и Синовете Му, които управляват и ада, защото са постановили създаването му, са оставили специални отверстия надолу и нагоре в инкубаторите, за да може да излезе оттам яйце, което не е запъртък. Отдолу няма торбичка с памук, а чакат цели вечности нежни ръце, за да го поемат. Но има и случаи на **излюпени** Божии пиленца в **инфернален** инкубатор - градовете, институциите, "семействата", в които са ги вкарали. Тогава те излитат през вертикалното отверстие **нагоре** и никой не може да им попречи, даже Дяволът. Връщат се в Дома на Отца, където връщането става само по двама, защото*

*там живеят **Двама** - Баща ни и Майка ни. Или в Ято, понеже там са и братята и сестрите им.*

*100-тицата - това е **Братството**. Сатаната искрено се радва, когато изпадне бяло яйце надолу или като изхвърчи пиленце нагоре. Той не злобее от това, тъй като е артист и майстор **в тандем** с Бога. Но е длъжен да подръчква идеолозите и продавачите от ада да убеждават живи и неживи да си останат в свърталищата, които им е устроил, и вечер да се връщат **само** там - в кукувичето гнездо или жилището с Домашен Дракон. Възпрепятства с всички сили и по всякакви начини да се приближават пиленца с душа и да се отдалечават от змиището пилците без душа, които скоро стават мутанти поради такова "съжителство". Думата е в кавички, понеже това не е живот, а взаимно осмъртяване.*

На Бог Му е жал, когато някое пиленце или патенце се е оплело в кълчища (съображенията и идеологиите на Опонента Му), мъчи се да им внуши да потърсят помощ откъдето трябва, но все пак е длъжен да ги остави да се спасят основно сами. Цвете, което не разпознава слънцето и се насочва към луминисцентната лампа, трябва да остане хилаво и да изгние. И да порасте и даде плод, той ще е пластмасов. Цвете, което няма силата да цъфне и да върже, трябва да повехне и да мине през цикъла на изгниването, за да има шанс да покълне, ако в него е имало семенце.

Така че, докато бях днес между доматите, натежали в градината на гроздове, докато си хрупах ябълки от ранозрейката, стана ясно, че ако продължаваме да ***описваме*** *живота и да не живеем,* ***Двата Закона ще влязат вече в пълна сила****. Сакатлъците по света ще се увеличат още повече.* ***Законът за неописването на живота и недрънкането по ефира, законът за недистанцията на истинските и дистанцията на неистинските*** *ще ни зацепи сериозно вече.*

Обаче аз ***му*** *казвам: "Добре де, цяла сутрин ми прожектираш Монсегюр и ме караш да пиша мисловно дълго писмо на сестра ми във Варна, с която излязохме заедно от Дома. Как сега да ѝ разкажа за чудните неща, които видях; за новите важни мисли, които Ти ни даде? Категорично ли е указанието тия работи да идват вече само в преки разговори, а не от дистанция? Даже не в разговори, а в нещо по-високо, защото книгите, проповедите, лекциите и разговорите са за ненормалните?*

- Добре, може конспективно. Ала и за това все пак ще се плащат някакви контрибуции.

1.Манито е в плътен Тандем с Мануел от много векове, откакто стана трагедията в Монсегюр. И отпреди това, защото са сродни души още отпреди Египет, но в Монсегюр се подписа с кръв свещеният договор за взаимоподпомагане. Мануел, който тогава, естествено, беше с друго име, бе ръководител на мистическия орден на Розата без Кръста; или по-точно Розата с Двете Пентаграми, когато инквизицията настъ-

пи към знаменития замък. Манито в това време беше прочут бард с много красива и фамозна тъмносиня шапка и прилепнали гащи, с една рапира за парлама върху тях. Много често го викаха на дуел заради младите дами, които бягаха от леглоВищата на звяра и искаха да го последват. Още като виконт, той опря до стената или до земята няколкостотин ревнивци и блюстители на закона, но не уби нито един от тях. Песните му се носеха от уста на уста из народа и висшето общество; подигравките му в двустишия сипеха огън и жупел върху надутите аристократи и предателите от Църквата. Само защото беше от видно семейство, което плащаше най-тлъсти данъци, не попадна веднага на кладата.

- Да, но ти почна роман, а не конспект...

- Добре, по точки...

2.Мануел забелязва Манито и установява, че той е ПОЛОВИНАТА от шифъра, който липсва на Съвършените. Съвършенство без любов и поезия се прояжда от червеи, а Поезията създава трепетите и вълните на ясновселената. Истините са корпускулите, които се опитват да пробиват вселената РАДИАЛНО, но Красотата и Любовта ги завъртат в Милост и ги карат да се откажат от внушението на Сатаната за АБСОЛЮТНО праволинейното движение. Такова движение има само Бог-Отец, но във фазата Си на „Ерген". Когато Му пристанат, Той се увърта в милост и съжаление и започва да помага на унижените и оскърбените.

- Пак дрънкаш много!...

- ?...

- Добре де, добре, аз дрънкам... Аз поначало си пея и дрънкам постоянно... Но в ролята на Пенка[14] вече не става...

3.Мануел кани Манито в Светилището и му дава Посвещение. Вижда, че "завъртяните вибрации" на сонетите и епиграмите не само не са против Волята Божия, но и уравновесяват самоуповaнието на съвършените с едно много красиво и ефективно движение, което създава ЦВЕТЯ И ОРНАМЕНТИ в ясновселената. До този момент тотумът в този район не може да пробие една сфера над себе си, защото си е мислил, че "над него няма". Но дори тотумът тлъстее или кльощавее, когато мисли за глупости или за себе си. Красивите фрактални вселени, които се явяват пред взора на Съвършените поради "слабото сърце" на турбадурите, се оказва че не само украсяват света, но и отколе спасяват сърца и души. Не само това - те

---

[14] Обяснение за чужденците и българите, които не знаят за българската народна поговорка "Като си пееш, Пенке ле, кой ли ми те слуша?..." - т.е., Бог ни "пее" но ние не прилагаме. А конкретният случай е следният. Преди много години Елма се съгласи да диктува осияние пред много хора – рядко явление. Бяхме в дома на една приятелка. Осиянието завърши с думата-подпис "Пенка"... Но миг преди да бъде произнесено на глас това име, на вратата се чука и влиза нова приятелка, която чува "Пенка" и е изненадана, че някакъв непознат поглежда към нея и произнася името й... На тази Пенка Бог бе дал две задачи, ако иска да се излекува от диабета си, да се подмлади и да живее на земята още много години. Трябваше да престане да играе ролята на прорицателка и лечителка и да почне да се занимава с интегрално смятане. Никакъв проблем: пръв наш приятел в Пловдив по това време беше професор в университета и преподаваше точно тази дисциплина. Пенка обаче не изпълни нито една от тия заръки и много скоро след това си отиде от този свят.

самите са пълни с нови умове, сърца и души, заченати от Трубадурите! Според Статистиката, един трубадур, един измисляч на серенади и мадригали, един смешник-каламбурник сред народа или при царя излюпва много повече Божии яйца, отколкото молитвите на окумените Съвършени. С бѐлите си тоги те стоят непоклатимо в месомелачката на трупове наоколо - и не ги е срам да се молят Богу. Затова и сега ще си платят, но Словото и Магистъра трябва да бъдат спасени. Спасителството на народите ще бъде поето от по-добрите по сърце, от по-талантливите, които карат народа да се изпопуква от сълзи и смях поради глупостите и ахканията от сцената, да никнат семената на съвестта и саможертвата в народа. Мануел и Манито направиха тандем и по този начин не само в този век.

4. Рицарите приближават, скоро Монсегюр ще загине. Красавецът с мандолината и баретата, съпроводен от толкова много женски въздишки, ще влезе в крепостта през тайно подземие, ще го дегизират до неузнаваемост с лицето на Магистъра - и ще отиде на Кладата вместо него. За Учителя той би дал не само 1000 живота, но и душата си! Той е влюбен не само в него, но и в дъщеря му, а това за Трубадурите ИМА значение. Когато са пред Божествената, те са неподражаеми - благородници до сащисване. Когато са сред хората, те свалят благородните парцали, слагат шарените гащи на смешниците и започват да лекуват душата на народа. Гениалното им изобретение - да се самоунижават и да се раздават до атом, както умее само Учителят, досега е избавило от Инкубатора не само

стотици хиляди истински пиленца, но превръща даже змийски яйца в гълъбови! А навикът им да затварят с приятелите си от Душевната Полиция най-лошите от враговете по недостъпни подземия и обители и да им дават изворна вода и шепа жито на седмица не е само един измислен навик. Оттук точно се излюпиха най-много бивши змийчета, които се превърнаха в Гълъби и Жар-Птици. Но това е специалност само на шутовете и трубадурите, на рицарите с печален образ. Нали знаете: качулката им е с две лица. Отпред разсмива хората, а отзад плаче, с което пак ги разсмива... Но то всъщност плаче истински, защото е много неразбрано и самотно. Тумбите просветени, утешени, излекувани, почитатели и почитателки са едно, но когато те си тръгнат по къщите и божият човек си остане вечно сам - съвсем друго нещо.

Няма как, не могат да избягат заедно. Ако не изгорят "Магистъра", сечта и палежите ще обхванат не само околните хълмове, но и цялата област, цяла Франция, цяла Европа. Не че не ги обхванаха, но това беше много по-малко от намерението на Църквата, тъй като, от една страна, хора с душа отидоха под ножа и в пламъците в достатъчни количества, а хора също с душа, а не окумени Съвършени, станаха като Христос и тръгнаха по кръчмите, в будоарите, в падналите домове и сред сергиите. РЯДКО размахваха камшик - по-често лекуваха, спасяваха, приласкаваха, подмладяваха. Трябваше да платят данъка на Окумените и Много Сигурните в Себе си - да бъдат пържени и клани заедно с жертвите на „Съвършените", но именно поради това имаха шанса да са на два сантиметра от наро-

да, за да могат да му слагат балсам в раните. В Окумените и Чистофайниците, в Прекалените Молитвеници няма такова понятие, няма такова особено желание. Така че Инквизицията няма нищо общо. Тя просто изпълни заповедта на Бога да бъдат унищожавани всички, които проповядват дистанция между съвършените и залепеност между несъвършените.

Оттогава Магистърът и Трубадурът са в нескончаем тандем. Първият води избраните вертикално нагоре и лекува раните на втория, а вторият дава на първия УРАВНОВЕСЯВАНЕ[15] на Битието - надежда за милост и любов. Надежда за изпълнение на една стара мечта на Бога - Царството да бъде не само на Небето, но и на земята.

След няколко века, един друг Магистър в Русия разпозна Смешника и Трубадура и му повтори, че той не е грешник, а молекула от Милостивото лице на Христа. От Лицето, което умее да обръща и другата си страна, когато ударят едната. От това, което е готово да отдаде не само правото си, но и живота си и душата си заради Приятелите. И това, което е разбрало съвсем правилно Думите на Съвършения, че който облече голия и нахрани гладния без да се замисли нито за секунда; който е приютил лишения и нещастния и го е утешил, НЕГО е приютил, нахранил, спасил, утешил и облякъл.

---

[15] *Че приятелката, на която се изпраща това писмо, е от Ятото на Трубадурите и Магистрите и тяхна любима сестра през вековете, си личи от думите ѝ по този повод само няколко часа преди да го получи, по повод на поредното смешно стихотворение от "присмепулника": **"Сега си мисля, че това е твоят начин да поляризираш напрежението, за да разтоварваш"**.*

Библиотека „Прекрасни чудаци”
българска серия
Антон Дончев
Из "Странният рицар на свещената книга"
Четиринадесетият ден
1.

Остава един ден.

Накрая спрях в Монсегюр.

Монсегюр остана последната ни албигойска крепост – а защо не и последната видима еретическа твърдина – в целия свят? Ако някога албигойците бяха сънували, че ще съществува място, където ще владее само Учението, то **Монсегюр** беше този въплътен сън. Крепост, където и последната душа принадлежеше на Учението. Както след стихийно наводнение на единствената скала се спасява всяко оцеляло същество, тъй и в Монсегюр се скриха съвършените еретици – самотни след разлялото се френско море. Сами бяхме на тази скала. Всички гълъби на Монсегюр се бяха върнали в гълъбарниците по върховете на кулите. Те гукаха от сутрин до вечер. Не изпращахме и не посрещахме гълъби. Нямаше от кого, нямаше кому. Тук посрещаха слънцето и вкусваха благословения хляб Вилхелм Ричард, Ровал, Понс, Фабри, тук можеше да чуеш словата на Лагет, Гроз, Бонафас. Братя Сикер и Америк доведоха своите ученици. Рицари от прочутите родове Аламани, Вилмури и Мервили прекланяха колена пред албигойския архиерей Госелин и слушаха поученията на Бертран д,Ан Марти.

Но в Монсегюр дойдоха не само албигойците от Прованс, тук имаше катари и патарени от Италия, валденси от Алпите, немци, британци, босняци, българи, дори еретици от Киев. Защото Монсегюр не беше толкова крепост, ами светилище, където всеки прозорец гледаше към дома на слънцето, където то щеше да влезе в определен ден. А имаше прозорци, които гледаха към някоя звезда.

Крепостта владееше старият Пиер Роже[16] дьо Мирпоа, горд, че не скланя глава пред френския крал и защитава честта на ба-

---

[16] **Той се ражда във Франция пак със същото име и през XX век и отново се среща с Трубадура. Последният завежда Роже и жена му Арлет**

роните по завета на прадедите. Със сюзерен в изгнание, васал на висконта на Безие, който беше поддръжник на Тренкавел, този Пиер Роже можеше да прави всичко на своя глава. Той беше корав човек, грабеше абатства и манастири, а след убийството на монасите в Авиньонета се гневеше, че не са му донесли главата на паписта Арналди, за да превърне черепа му в купа за вино.

на Рила и ги въвежда в Светилището. Бог чува молитвите на Роже и Арлет и те преживяват неща, които са почти недостъпни за българите, понеже българите имат най-дебелия череп в света и благоговението пред чуждата истина за тях е непознато. Бившият Пиер Роже, сега крупен финансист и бизнесмен в Париж, плаче и ридае като дете на мястото на Свършения в България на планината Рила, когато Съвършеният отговаря на молитвата му. В навъсеното небе с бурни оловни облаци се отваря малко отверстие и цели десет минути един неподвижен лъч от слънцето огрява в точен кръг само мястото на Съвършения, където стоят покъртени двама приятели от Монсегюр. Как може дъждът да спре само там и лъчът да не се движи толкова време, след като облаците горе секат върховете, текат бързо като огромна река и леят наоколо дъжд като из ведро? Роже се разридава още по-силно, понеже за него това е чудо. Трубадурът е свикнал с такива неща, но на Роже му е за пръв път. „В този миг аз разбрах всички лекции и беседи на Учителя!" – възкликва той. – „Мислех си, че съм Негов от мига, когато вдигна от леглото парализирания ми баща от десетилетия, но сега разбрах, че съм Негов от Вечността!" Когато през плач и сълзи той разказва всичко това на съпругата си, останала в хижата да се стопли в леглото, понеже са дошли вирвода, тя на свой ред се разревава и с огромна вяра тръгва да си получи и тя чудото. Дъждът, в секундата на влизането на Роже и Присмехулника в хижата, се превръща плътна стена, невъзможно е да се излезе, но тя не се интересува. Облича се в мокрите си дрехи. Готова е и тухли да падат, и буци лед, ако щат... Няма как, двамата мъже тръгват с нея. В частта от мига, когато Арлет прави крачка навън от стрехата на хижата, тя настъпва невидим педал и дъждът престава. Не вали са̀мо по протежение на пътя от Второто до Четвъртото езеро и на една ширина от няколко метра от двете страни на пътеката. Не само това, но по тази ивица с пътеката грее и слънце и се вдигат неописуемо прекрасни светлозелени изпарения, а дъждът наоколо е още по-силен. Арлет и Роже стигат със Смешника до Ръцете, които дават, и отпиват от свещената струя на извора. Цял живот са мечтали за това – виждали са го само на снимка. После стигат съвършено сухи до Ио-Колнар, знаят къде е Вратата. Получават си дяла за това преражданe и се връщат. В мига, в който отстъпват от „педала" до стрехата на хижата, отгоре пускат отново дъжда със всичка сила.

След години една най-близка на Трубадура отива да учи в Париж. Бившият брат на Роже от Монсегюр никога няма да го помоли за услуга, Приятелството никога не може да си поиска нещо, Приятел е само този, Който Сам се Сеща. Любовта е да се сетиш. Но друга Приятелка от Кладите е близка с Роже и Арлет и им казва кой е дошъл в Париж. Младата българка получава без наем етаж от дворец, докато е студентка, слугите ѝ носят сутрин закуската и кафето в леглото...

Не беше леко да се оправи и брани тази крепост само със стотина рицари. По стръмните пътеки към Монсегюр всеки ден качваха на ръце и на носилки десетки болни и умиращи. Албигойците от целия Прованс идваха в Монсегюр, за да получат последно посвещение. И всяка смърт се превръщаше не в скръбен помен, а в тържество. Хора, които цял живот бяха прекарали като добри католици, идваха за „утешение" и умираха с унесена усмивка. Веднъж донесоха и католически свещеник. Тъй си отиде един от бароните Мирпоа, Пиер Роже в Каркасон и Жилбер дьо Сен Пол в Пюи Лоран.

Докато през лятото на 1243 година Гюи – новият маршал на Мирпоа, пратен от френския крал – заедно с прелатите на Нарбон и Алби и със сенешала на Каркасон със своите французи, Гюи доведе пред стените на Монсегюр десет хиляди кръстоносци.

След деветмесечна обсада, Монсегюр се предаде. Не дочакахме великия ден на пролетното равноденствие. Огньовете по стражевите кули угаснаха през зимата, но кладата с еретиците пламна през пролетта.

2.

Тогава преживях наяве и видях с очите си оня сън, който сънувах преди да предам Книгата в Безие. Пак имаше зала с маса и свещи, пак около нея стояха епископ Бертран д,Ан Марти и комендантът Пиер Роже дьо Мирпуа. Имаше и трима Съвършени – първосвещеникът Госелин, Ламот и Перела. Там бях и аз. Но епископът и комендантът и всички други бяха живи хора, а не съновидения. И пак пред малко прозорче оскъдно капеха и звънтяха монети в обърнат шлем – останалите живи защитници на крепостта ни връщаха залога за живота си. Над главите ни също така равномерно ечаха удари на желязо върху камък. В горната зала разкъртваха изображението на слънчевата роза с шестте листа, която лъчите трябваше да докоснат в деня на равноденствието. Сякаш дълбаеха душите ни.

Глухи, могъщи удари равномерно разтърсваха каменните стени. От гредите на потона се сипеше прах и червоточина – сякаш Монсегюр се отърсваше от преходното и тленното. Биеше огромно сърце, което тресеше цялата крепост – като замиращо сърце

на великан, тръгнал към оня свят. Биеше равномерно, но бавно – между всеки удар можех да прочета „Отче наш". Над Монсегюр падаха скалите, хвърлени от огромната каменометка, сглобена пред стените на стражевата кула. Там успяха да я изкачат испанските катерачи, повикани от нашия отдавнашен враг – нарбонския владика Пиер Амиел.

Когато изсипахме шлема на масата, преброихме четирийсет топли монети.. Четирийсет живота. И ние знаехме колко осакатени ръце, превързани чела и пронизани гърди трябваше още да преброим. Нямаше нито един воин, който да не носи рана.

И отново Пиер Роже помоли епископа да даде оръжие в ръцете на младите Съвършени. Епископът каза:

- Не!

В Монсегюр бяха събрани двеста петдесет и седем Съвършени. Хората шепнеха, че когато нощем гледат към крепостта, тя светела. Да, в Монсегюр бе събрана светлината на Окситания. Какви хора бяха дошли в Монсегюр! Лечители, които виждаха болежките на хората като изписани върху кожата им и ги лекуваха с една милувка. Звездобройци, които ходеха по звездите и ни разказваха за други странни същества. Ясновидци, които разговаряха с мъртвите, както говореха с нас. Не зная дали някъде някога са успели да съберат толкова мъдри и добри хора на едно място. Господи, защо трябваше да умрат? Защо духна и загаси светилниците си? Един стар, прастар босненец казваше, че ги викат на далечна звезда.

Имаше между тях гадател по дъното на очите – българин беше, роден в Родопа, планината на Орфей. Той капеше в окото някаква билка, която разтопяваше света пред тебе – и тогава наднича-ше в окото ти като в кладенец, на чието дъно е написана съдбата ти. Гледаше през огромен бистър скъпоценен камък, който навярно струваше колкото целия Монсегюр. Камъкът трябваше да изгори с гадателя – тези камъни горят като въглени. Та този гадател ми каза всичко, каквото съм преживял – гледаше лявото ми око, което записва какво е видяло. Но не можеше да каже нищо за бъдните ми дни, защото нямах дясно око – Светата инквизиция ме направи едноок.

Ами трубадурите в Монсегюр? Песнопойците? Гласовете, които слушах година след година да се вдигат като птици към пълната луна?

Но бързам да разкажа за нощта, когато се събрахме в малката зала. Епископът каза:

- Съберете всички ръкописи и ги изгорете.

Казах му - а си мислех за песните на Пейре:

- Оставете песните. Светата инквизиция е скъперница – тя ще ги затвори и ще ги пази в най-дълбоките си затвори. И един ден те ще излетят в небето.

Епископът ми каза:

- Ще се гаврят с тях и ще ги изгорят на най-високата клада.

Казах му:

- Тогава те ще се превърнат в светлина...

И като помълчах, попитах го:

- А Свещената книга?

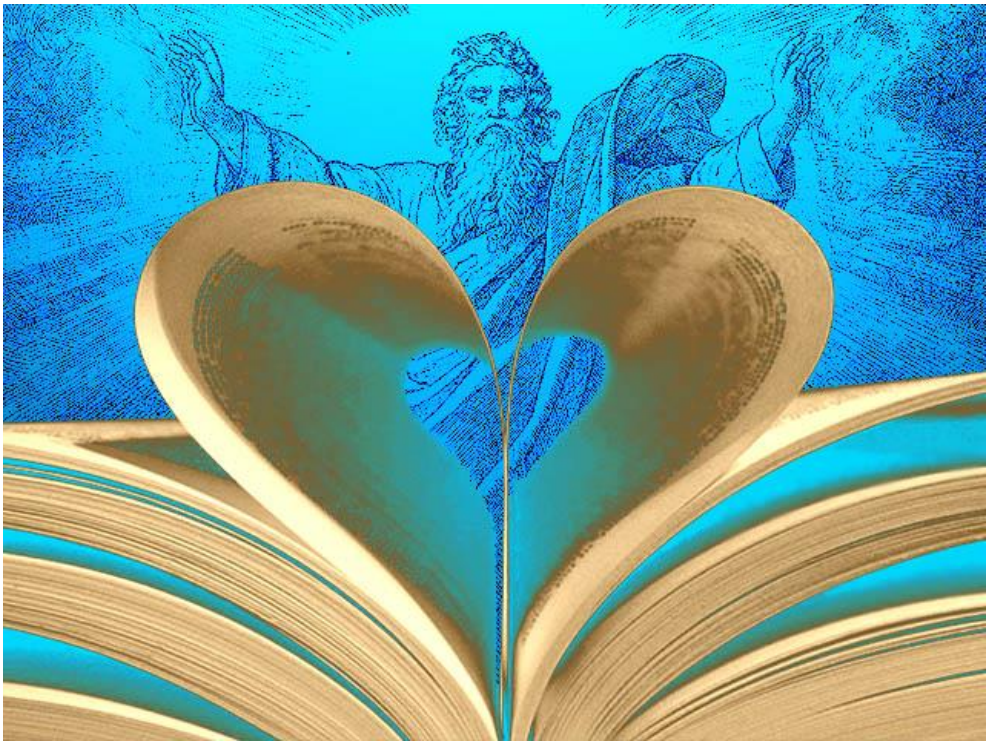

1580 02.08.2014 Способността да се поляризираш. От В.Л.: Благодаря - с прегръдка и поклон! Това е отговор на двата ми спон-

танни въпроса - за способността ти да се поляризираш и на "случайната" ти грешка в името ти във Фейсбук...

1581 03.08.2014 За двореца със щуреца. За двореца със щуреца от поляна, със светлина обляна, и градина за четирилистна детелина ти изпращам поздрав! Как е след шумното и ревливо посещение?... Ще имаме ли ний благословение?...

1582 03.08.2014 За хората под числото 7. 20:55 до Й.Н.:*: Преизпълняването на задълженията е единствената алтернатива на човека-седмѝца, но трябва да помни, че през живота му де дават и прозорчета на свобода и щастие. За съжаление, не когато, както и с когото иска, Може и така, но само в положителните периоди, които могат да се изчислят. В останалите случаи, помежду битките и хамалствата Бог дава съвършено непланирано и неочаквано щастие и късмет и на Седмѝците, ако обаче са отворени да го приемат. То им дава сила, за да могат после пак да се метнат на коня или да продължат с кервана... Ако Сатурнианецът (при тебе и мене - нумерологично) не умее така да си отдъхва, има опасност да се пречупим. Е, няма, инат сме, но понякога природата казва "стига!"... И **тя** иска своето си. Ако не смазваме периодично колелата, знаеш какво е скърцане и чупене... За това нещо Учителят казва, че трябва да живеем във всеки свой мозъчен и телесен център С ВСИЧКА СИЛА, без никакви колебания и раздвоения. След като нахраним един, отиваме в друг - и по същия начин. При Седмицата това става в кратките междутъци между "бомбардировките", когато има затишие и човек може да полежи на слънце до някой горски извор и да си поизмие и превърже раните. Ако не е сам, още по-добре: има на тоя свят и "санитарни" души...*

1583 07.08.150 Бог на улицата

БОГ НА УЛИЦАТА

(Нюйоркчани`2014)

Импулсатор - Лоринарий

Ние имаме филмче "Градът" от Пловдив, от което става ясно, че в някои фази от човешката еволюция и дори от най-върховното светийство и ученичество не бихме могли да направим и крачка напред в развитието си, ако не срещнем Бога **в града**. От един миг при такава среща може да зависи цялата по-нататъшна съдба на човека и ангела, дори на въплъщените богове на земята. Преди всичко - "прескачането" на Бог в Бога, когато сме на улицата (в случая от човек в човека) означава преливане на Божието Присъствие от една усмивка, от образа на някое невинно дете, от едно мъдро и съвършено лице, от някой артистичен израз или жест; даже от цветосъчетанието на дрехите и модата, от някой оригинален или екстравагантен стил.

Личното обикаляне по улиците на големия град може да спаси душата на някой отшелник завинаги дори с половин час ходене и вглеждане в минувачите, отговаряне с усмивка на усмивката или на странностите им. Точно това е преливане на Бог в Бога! Понякога нито вегетарианството, нито посрещането на слънчевите изгреви, нито най-висшите медитации и молитви или духовни блаженства, нито дори Словото Божие не биха могли да съдържат **повече** Бог в себе си от един миг на улицата, когато срещаме Бога.

Личната и пряка обмяна на Бог с Бога на улицата е най-важна, но не бива да изпускаме и шанса, когато Бог е влязъл в един фотограф или видеооператор и е запечатал завинаги някой прекрасен миг със Себе си. Разглеждайки такива снимки, гледайки такива благословени епизоди, ние можем да наситим с прана, асуин, лоринор, орландиум и още много други свещени

есенции духа и душата си така, както дори Буда не би могъл в медитациите си. В края на XIX век всички истински ясновидци и мистици по планетата са видели в съзерцание смяната на епохата на Рибите с епохата на Водолея - едно уникално, епохално божествено явление. Тя ще настъпи по-късно, но това бе нейната аура, нейното зазоряване. Майтрея стана от лотос и почна да ходи по градовете!

Затова благодарете на всеки, който ви покани вкъщи или на разходка - не само извън градовете и селищата, но и из тях! Всеки, който ви покаже или даде снимки с присъствие на Бога в града, наречете "импулсатор" и му благодарете, че ви дава вдъхновение, радост за очите и душата, дори понякога изцеление от депресия, от физическа или душевна болест..

Насладете се на тия мигове с Бога, които тук сме избрали от една страница във Фейсбука[17] - а колко хиляди и милиони подобни снимки има още по света! Вглеждането във всяка от тях, ***във всеки миг на Бога****, който е уловен, може да ви свърже със съответния човек и миг и да ви изпрати в неговата вселена. Да, и миговете на красотата и истината имат своите вселени и може да се пътува в тях! Сам Бог може да ви разкаже цяла сага за себе си в това същество или в този незабравим Негов момент! Кой гарантира, че лично Бог не се разхожда по улицата в човешко тяло, когато си поиска? Знаете ли какво значи да стиснете лично ръката на Бога или Той да ви озари със своята незабравима усмивка!?*

И тук, и в още много снимки по света има и образи на жертвени ангели, на Бог без крака на улицата. Той гледа минувачите дали някой има душа. Има и ***такава*** *грижа за Бога,* ***и такъв*** *вид работа - с* ***изображенията*** *Му. Но най-важното е да Го прибереш директно в дома си. Ти ще го приласкаеш, а Той ще те прибере после в Дома Си на Небето.*

---

[17] ***https://www.facebook.com/media/set/?set=a.102107073196735.4429.102099916530784&type=3***

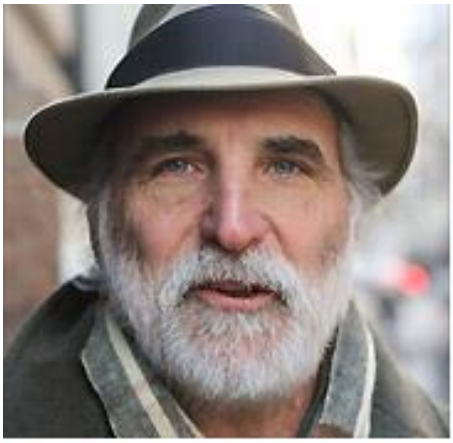

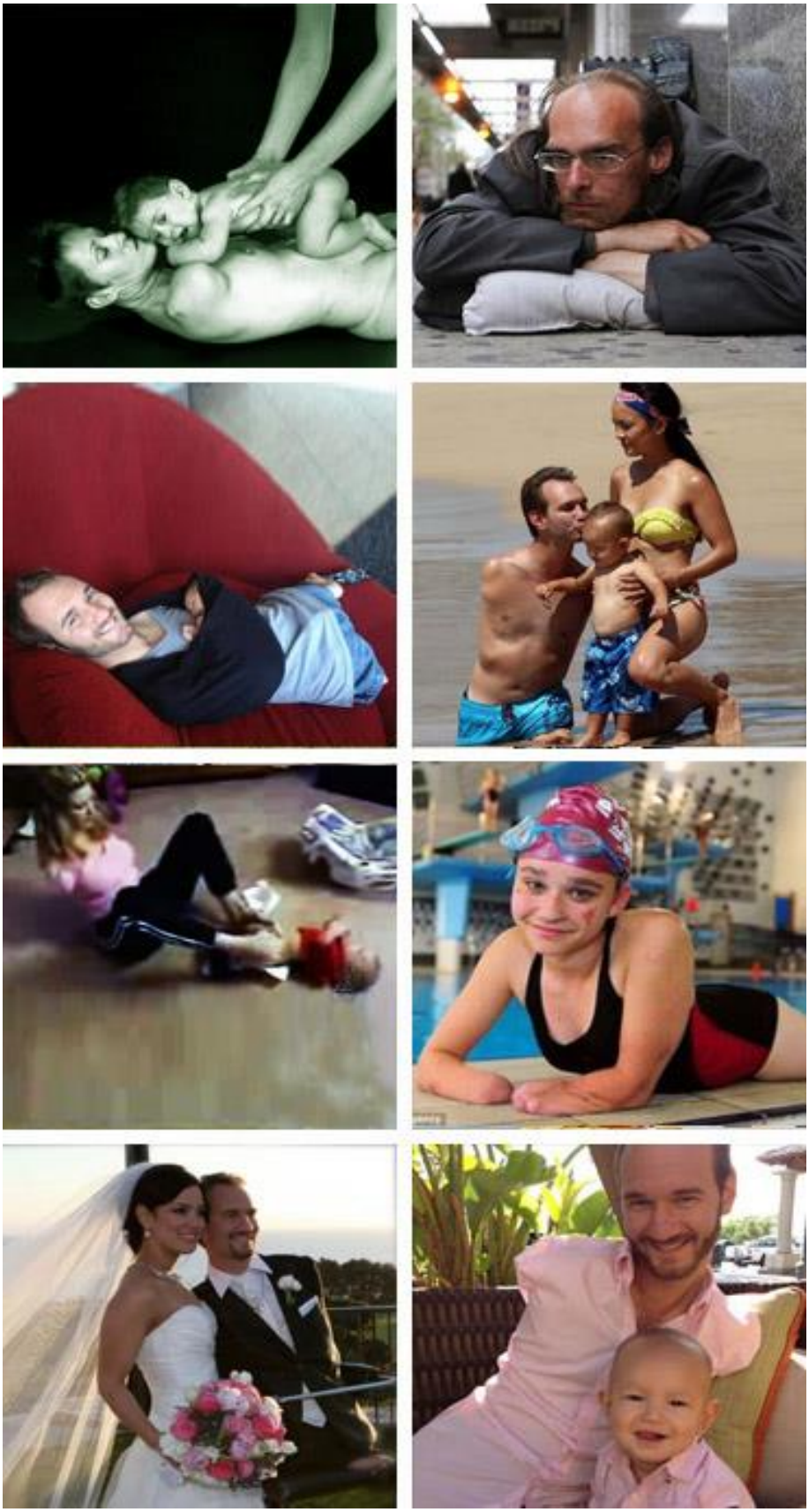

Когато Бог повива Бога... А ние се оплакваме!...

1584 11.08.2014 Молба от приятелка за мнение за киносценария ѝ. От много време се е зародил в мен един странен проект за филм, експериментален, разделен в 5 части с въведение, трагедия-драма. Пътят на една жена, тръгнала да изпълнява желанията на всеки срещнат. По степен на посветеност прилича на житие на светец, по-скоро на паднал ангел. Даже мисля да илюстрирам началото на всяка част с картинка от Пентаргама, 5-те стъпки. Моля те прочети го и ми кажи какво мислиш и чувстваш. Ако искаш! :) Смисълът му е да ни накара да се замислим доколко чувствителни оставаме за нуждите на другите, увлечени само в постигане на собствените си желания. Възпитани от едно консуматорско общество, чиито критерии за успех са колко имаш (грабиш)... Пращам ти сценария (той е кратък) и творческия пакет. Интересувам се от всичко, което ти хрумне по въпроса. И разчитам на твоята конфиденциалност (само ти го чети). Предварително ти благодаря за времето!

1585 11.08.2014 Дано има и някой герой-неегоист накрая. *Добре, почвам да чета! Дано има и някой герой-неегоист накрая, който да положи балсам в раните ѝ, даде на душата ѝ всичко, за което тя копнее, и то по най-прекрасния и удивителен начин. Така произведението ще има излаз, отдушник - няма да забива зрителя в "реализъм" и песимизъм, че егото и злото винаги побеждават и че добрият човек е вечна жертва.*

1586 15.08.2014 Божественото нищо и божественият микроб. *Здравей! Това писмо пиша само на теб, моля те да не го изпращаш на друг. В тебе открих зърно на милост и зърно на разбиране, по-различни от тези на други хора, които познавам. Не че онеправдавам техните "зърна" - всяко си е индивидуално и уникално. Различията не се сравняват по степен на етика и интелигентност, това не е автомобилно състезание. Всеки проявява Бога и себе си както разбира, бидейки на нивото на собствената си еволюция. Щом импулсите и действията ни произлизат от дълбочините на душата ни, те са*

божествени. А това, че се филтрират през възможностите на нашите актуални мозъчни центрове и наличното ниво на еволюция, не прàви никого виновен, ако още не е осъзнал нещо. Затова е немислимо да критикуваме когото и да е, че постъпва не така, както ние бихме искали и както ние разбираме. Ако има някаква вина (а то дори не е вина, а пак е неразбиране), то тя е в самите нас: имали сме **очаквания**. Не се знае дали претенциите, очакванията и осъждането не произлизат от оскърбено его или някаква грубост на душата ни. Всъщност, душата не е груба - по-скоро, това е още непроявена нежност, милост и деликатност, недоизработен финес и душевна култура, непостигнато снизхождение и всеопрощаване.

В света има два принципа, според думите на един велик Мъдрец: принципът на недоволството и принципът на Любовта. Последният ни диктува да си затваряме очите за злото и недостатъците на хората. Казано по-точно - не очите, а мисълта, сърцето и устата. Не може зрящият, умният човек да не вижда пукнатините и петната, но ако освен умен е и добър, той просто не може да изхвърли от себе си реактивно негативна "констатация", защото с това би оцапал Битието. Експонирането на негативното не само че не е красиво, защото "оаква" и "опикава" пространството около нас, но и не е ефективно. "Оаканите" от нас хора, които претендираме, че обичаме, няма как да искат да се върнат при нас, ако душите им са усетили, че не одобряваме някои техни постъпки. Дори да не сме им трили сол на главата с думи, душата им усеща осъждането или поне огорчението ни. Значи – осъждането, назидаването, съветничеството, огорчението и пр. просто не са и ефективни - не дават нужния резултат. Даже обикновено предизвикват обратни реакции или затваряне на човека за нас, желание да се отдалечи. Може да сме обективно и субективно абсолютно прави, но това не върши работа, ако

сме опръскали човека, след като сме погълнали малко повече английска сол или рициново...

Но това е само предговор, за да споделя с теб мои дългогодишни, с десетилетия наблюдения. Това даже е тайна, която не бива да се споделя с всички, понеже някои хора могат да се озадачат и да помислят, че ги критикуваме. Няма такова нещо: Господ вижда ясно отгоре кога от нас изригва критика поради наранено его - и кога изказваме нещата с любов и без огорчение, а само за споделяне на опит.

Дълго мислих, то се получи цял роман на тази тема в мисълта ми тази сутрин, преди да реша да ти напиша това. Даже исках въобще да не го пиша, понеже темата е обширна, мога да дам стотици примери, а и не исках да си помисли някой, че се оплаквам. Но нещо в мен настоя да ти го напиша - не знам защо нямам импулс да го споделя с други приятели, не по-малко любими и достойни. Някак си усетих, че ти си човекът, комуто мога да се доверя и който би ме разбрал, че не реагирам от огорчение. От други приятели бих получил незабавни контрареплики и съвети, а не искам сега да предизвиквам това. Мнозина са на мнение, че не знам точно какво искам и че често си сменям плановете.

Всъщност, мога да обобщя "романа" в няколко изречения - нещо като резюме или анотация. Вие ми се свят и имам някакви болки било поради евентуална херния, било поради сцване на кръста, понеже на няколко пъти се наложи да нося тежки неща. Нямаше кой друг да поеме от другата страна. Наскоро - една пералня; тия дни и една много тежка машина за циклене на подове. Това сега ме кара да съкратя "излиянието". Пък и не искам да прекалявам, знаейки каква е и твойта преумора.

Да. Исках да ти разкажа "приказка" за "Стратегията на Нищото". За "Стратегиите на божите микроби"... Има едни

такива психики с чувство за собственото си нищожество, които са се успокоили, че са глупаци и будали, когато са прочели в спомените на някои хора, че дори и Най-Големият, когато е на земята, понякога играе такава роля. За да провери дали има Разпознаване и Братство, редовно е плащал четворни хонорари и надници на външни майстори, когато няма "вътрешни". Чистенето, подобряването на микробитието непосредствено около Него трябва да върви ежедневно, ежечасно, ежеминутно. Всяка молекула около Учител или Божие Нищожество, когато е ремонтирана, предава импулс за ремонтиране на безброй други молекули, съдби и вселени. Идиотите и глупаците на Достоевски знаят това и знаят как да се жертват за бита или душата на изоставените, униженте, оскърбените. Който не познава тази литература и подобни живи хора на земята, с които е общувал и работил, ще нарече глупак всекиго, който плаща 300 лева на някого да сложи скъпи бои направо върху тапетите на чужд имот, защото го мързи да ги смъкне. А после - още толкова на други, за да ги смъкнат и положат други скъпи бои, вече нормално, върху стената; и още не знам колко пъти по 100, за да се смъкне порутена постройка в двора и да се оправи градината. И още почти 300 на майстор, за да изцикли пода. Толкова ли е неспособен глупакът и наивникът да се пазари или да си направи всичко сам перфектно, след като е работил десетилетия по постройките и е сглобявал десетки тролеи - и тролеите са тръгвали?... - Не! Ако си направи всичко сам, ще заприлича на хората и ангелите, които сами устройват живота си и делото си; или ако събират сподвижници, застават в центъра. Способни са да бъдат на 180 градуса пред публика и почитатели и да говорят умно, но не и да издадат с предимство книга на друг Божи човек, да спасят живота на някоя нещастна и изоставена майчица, да излязат

от двореца или килията си и да ги подарят на друг. Този, от Когото се е учил "глупакът", редовно е режисирал такива сценки и постановки. Учителят му сам разказва за това в беседите Си, спомнят си го и някои хора, които са участвали лично в "пиеските" Му. Той лично е поддържал в перфектен вид една своя свещена стаичка, недостъпна никому - с блестяща чистота и хигиена. Накои от нас са имали шанса да я видят, да влязат в нея. Но - заедно с това - Той е поддържал и едно околно пространство - и на Изгрева, и на Витоша, и на Рила и на много други места, където е живял - нарочно в неугледно и даже нехигиенично състояние. Разправяли са ни за гниещите храни в шкафовете му около него. Не че чистият човек не може да се заеме сам да направи всичко да свети и пее от чистота и стерилност, но Божественото има една важна "стратегия" за изпитване на духовете и хората - на проблема за разпознаването, избора и предаността. За това, дали всички се "скатават" по други инициативи или самооправдания. Вече ти писах за кръчмата с пияниците под святата Му стаичка и за кочините с прасета около нея до края на земния Му път в България. Всеки от стотиците хиляди Негови познати, минаващи за Негови ученици, приятели, последователи, почитатели и пр., е имал ***свои*** *си цели и проблеми,* ***своя*** *представа за мисия и задачи,* ***свои*** *възгледи за Делото и братския живот. Силните индивидуалности на безкористни хора хора с висок идеал са ставали мощни магнити, увличащи очарованите по-слаби души. Така се е стигало и до човешки жертви – напр., трагичната смърт на някои братя в комуни като Арчларската. Дори и да мине всичко по ноти с голям ентусиазъм и блестящи външни резултати, пак остава нещо недоразбрано в пътя на ученичеството. Каквото и да произведеш и раздадеш безкористно, колкото и велик да е този импулс и това изпълнение на Завета на Господа, каква е га-*

ранцията, че хората ще го оценят и използват? Само Бог вижда колко томове с подарено Сллово Божие и колко тонове свято зърно си стоят неизползвани някъде или андроидите ги изсипват в океаните!

Божественото "Нищо", "божественият микроб без самочувствие" все пак е една вертикала от Господа и затова там, където живее, е особено важно поле за божествено въздействие върху вселената. Всеки милиметър от жилището му и земята около него е предавателна станция, отправна точка за телепортиране на утешения, изцеления, просветления, спасения, умиротворения, възнесения, космични пътешествия и щастия из цялото Битие. В религията това е познато нещо, независимо как е разбрано и практикувано: много духовни отци са имали послушници. Когато смиреният и просветлен послушник служи на Божи човек - на Велик Учител или някое последно "Божие Нищо", той извършва милиард пъти по-ценни и ефективни действия в сравнение с всички велики дела на хората с великите идеи. Послушникът в манастира и войникът в казармата трябва да изпълнява абсурдни нареждания. Той строи Вселена, той строи смирение, а не някакво човешко нещо. Ефрейторът или игуменът ще ни накара да пренесем огромен куп камъни три пъти от единия край на двора в другия - без никаква логика и необходимост. Това винаги зверство ли е - или нещо друго? Посветените, Учителите, Сам Мировият Учител понякога имат навик да бутнат една съвършена стена, иззидана и измазана от учениците си. Да пуснат свинете в идеално обзаведения им апартамент. Защо? Кое е по-важно: резултатът или действието? Защо източните монаси подреждат съвършена мандала от цветни камъчета - и после пускат потока да мине през нея и да я разруши? Кое вижда Господ: това, което сме уредили и направили за ***себе*** *си - или рухването му, за да станем последни слуги някъде? Така*

Учителят е изпратил любимата ни с.Станка да живее при бр.Борис и да се грижи цял живот за дома и градината му само срещу една ангелска чорба дневно и легълце в килерчето. И това не е единствен случай. Лично познавахме сестри като Теофана Савова, която е живяла със сестра си в най-люти зими на палатка на 5 метра от дома и салона на Учителя, защото е била направила своя избор в живота и еволюцията си. Всеки живее за нещо или за някого, идва на беседи, умува, дискутира, проповядва, обявява и води инициативи и пр., но всеки си отива вкъщи след това или в комуната - надалече от Божието "Нищо".

Народът ни казва: "Ако някой се не дава да го познаеш, виж го къде ходи". Е, 99 на сто от оглашените и мислещи се за ученици около "Божието Нищо" на Изгрева са си имали ***свои*** *инициативи,* ***свои*** *велики или невелики идеи,* ***свое*** *чувство за дълг,* ***свои*** *фенове и предпочитания. Но само няколко души от рода на Бай Ради, Ганка, Теофана, чичо Димитри и пр. имаха такива сърца, че им е било абсолютно невъзможно да живеят някъде другаде и да се увлекат по някой друг авторитет и инициатор извън Любимия си Учител. Постъпили са като апостолите на Христа - оставили са близки и роднини, лодки и рибарски мрежи, сечива, задължения, приумици, интереси и всякакви други предпочитания, за да преработват Вселената откъм пространството на Учителя. 25 години Ученичество* ***с присъствие****. Но Той не иска от всички лично присъствие само около Него. Той е казал (предавам го разширено): Ако сторите това на едно Божествено Нищо, на една Божия Микроба или някое Божие Нищожество, НА* ***МЕНЕ*** *СТЕ ГО СТОРИЛИ.*

А Божите микроби и нищожества, въпреки че си имат брилянтно чиста свещена стаичка в лоното на Отца и даже една тайна такава и на земята, нарочно поддържат и коптори и развалини на определени места, където имитират, че

живеят. Проверяват вселената, проверяват приказките на съществата за Любов, Разпознаване, Избор, Преданост, Дело. Едно камъче, преместено на такова място, една четка положена, една керемида наместена, една хартийка повдигната, една рана изцелена - физическа или душевна - вършат повече работа за човечеството и Бога, отколкото всичките подвизи и инвестиции на оглашените, които обичат повече егото си и авторитетите. Даже и когато преливат от безкористие и идеализъм.

Ще дойде една или друга чистофайница, ще ти лъсне мивката и чиниите еднократно в живота си - и ще си замине, понеже си има свои, много по-важни хора и работи. Ще ти чете нотации и ще те унижава три пъти повече време, ще ти прави показнò как се чисти, предполагайки, че ти така си свикнал или си се оставил на мръсотията от мърсел. Ти не й показваш истинското си жилище и истинската си кухня, които поддържаш съвършено. Въвеждаш я само в проверителницата за гордост и братство и сестринство. Тя ще си замине, ще участва предано в духовни песни, молитви, паневритмии, седенки и бърборилки с бели дрехи, ала при святата самотна майчица няма да дойде за повече от няколко часа годишно, а други въобще няма да я посетят и веднъж в живота си.

Един Приятел, който знаеше тия тайни, преработи още веднъж вселената, като направи да светне копторчето на едно от Божиите Нищожества с едновременно велико и нулево самочувствие. Сега пък помага на майка си, на родителите си по същия начин, понеже знае и чувства, че любовното служене на "малкото" и "безпомощното" е по-сърдечно обяснение в любов към Бога, отколкото широките инициативи, в които вече отдавна се е доказал.

***1587 16.08.2014 Името Хипократ. Жан Анри Дюнан – прероден Хипократ. 10:28:10 - писмо до д-р Г.Л.**:Здравей! Защо не и мла-*

*дей, пей, лудей?... Като ми отговориш, празник е за мене! Тия дни търсих етимологията на името Хипократ, за да намеря скрити значения на Хипократовата клетва. "Крат" значи управление, власт - оттам излизат думи като аристокрация, демокрация, теокрация и пр. - зависи кой управлява. Подобен е и коренът "арх". А "хипо" значи "под", антоним на "хипер" - "над". Обаче "хипо" значи и "кон" - хипопотам значи речен кон, а хиподрум - ясно какво. Така че Хипократ е или "подвластен", или "конска власт" (власт над конете)... И двете имат резон, ако си поразтегнем малко логиката... Но това Някой прави постоянно в беседите Си, даже и да не е коректен винаги етимологически – **има** това право, със сугестивна и словотворческа цел. Така че, да си подвластен може да значи много неща. Най-високото - подвластен на **Бога**. Друго - да си **под** амбициите и претенциите за власт (което значи да си **над** тях...). Може и да е робско чувство или талантът на служителя, обаче сам Христос е слуга, а не само Небесен Цар - измива краката на учениците си. Да си под властта на разумния е благодат -**"Мъдър да те бие, прост да те не милва"...***

*Обаче какво е един лекар, ако не божествен служител и слуга? Хората на сатанинската власт вечно се делят и се взаимоунищожават, разболяват и убиват и клиентите на сатанинските навици и продукти. Тогава се явяват Лечителите, които казват: "Аз съм на **ничия** страна - обслужвам и едните, и другите - и добрите, и лошите ("Любете враговете си"). Точно това направи и прероденият Хипократ днес - Жан-Анри Дюнан, бащата на Червения кръст.*

Медицината е под Нептун и Рибите или в XII дом астрологически, но понеже цялото винаги съдържа и частта, противоположността си, от VI дом добрият лекар взима познанията, лечебните методи и средства, както и високия профе-

*сионализъм в служенето на хората. Върхът там е мануалната профилактика и терапия, понеже ръката - и най-вече пръстите и дланта - са органът на Бога в VI дом или Девата: **там** са всички методи и лекарства. Всеки микрон и ангстрьом от пръстите и дланта излъчва специфично лекарство за усилване на съответната добродетел и съответно за изцеление на органа или мястото, където се е явила болест поради липсата на тази конкретна добродетел и услилването на греха и злото, които са нейни антиподи. В бъдеще лекарят ще знае точно под какъв ъгъл (квантовата, кабалистичната аспектология) да насочи определена точка от даден свой пръст или дланта си, за да облъчи като с лазер болното място. Но това се получава естествено при галенето. Милването е тотален и универсален метод, много по-мощен и от масажа, и от всякакви пунктури и пресури, тъй като няма начин да не се включи търсената точка и необходимия лъч, когато милваш под всички ъгли (**обмилване** на тялото). Но по линия на поговорката за мъдрия и простия, понякога ударът на мъдрия изгонва дяволите т.е. болестта много по-ефективно, докато милувките на "простия" може да ги докара... И при обмилването, и при шамарчето **има** резултат, понеже еманацията идва не от инструмента, лекарството или технологията (те само помагат и насочват), но от Любовта и Милосърдието, а също и от идейния свят. Тогава в болния първо ще се яви импулсът да престане да греши и какво точно да започне да поправя в себе си, в разбиранията си, в поривите, вкусовете навиците и мотивите си. Точно това е душевната профилактика и хигиена, психокатарзисът и сублимацията. Така че лекарят само **помага** на болния да се осъзнае и да възстанови божествения си стремеж към чистотата и съвършенството, към изпълнение на волята Божия - реанимиране на божественото ДНК. Това автоматично води до изцеление,*

понякога моментално. Затова един рак може да изчезне мигновено, ако някой раздаде цялото си богатство или упоритото си самомнение, когато престане да се тревожи за близките си и се откъсне от домашния дракон, който пие живота на еднокъщниците.

1588 17.08.2014 Как се дава десятък от видни талантливи хора.
До Ж.Р. *Изкара ми сълзи с този последен спасителен финал! Чудех се как да реагирам, какво да ти кажа... Щях да изтъкна професионализма ти, реализма, абсолютното ти усещане за диалог, за психология, за човешка безизходица и драма и т.н. Щях да ти изредя куп класици и съвременни автори, които са силни в експонирането на нещастието и злото и в „потрисането" на читателя или зрителя, но... Ти спаси героинята и героя! Господ да ти даде всичко, което иска душата ти! Героят би трябвало да изкупи вината си, че не й обръща достатъчно внимание, а тя - че следва номерата на Старата Ева и Старата Евридика да скача в ада от обида, от реакция - въпреки че поведението й след това е на Новата Ева - да изпълнява всякакви желания на другите* ***без компенсация****. У Чехов имаше такъв разказ - обидената млада съпруга излиза на улицата с намерение да се отдаде на първия срещнат.*

Пледирам за "десятък" от твоя страна*.... - за да правиш нещо и за духовния елит, не само за народа. Новите души, които са вече на земята, искат* ***по-друга*** *храна. Горки си е казал всичко в "Читател". А ти си гениална, всичко можеш! Аз преди няколко века имах високо, но тясно чело - работех 100% само със собствени пиеси и собствено творчество. Разширих го горе челото си през вековете чрез "десятък", че и повече, плащайки дан на* ***уважение и към гения на други хора*** *- да бъда и в* ***сателитно*** *положение, не само в солово. Драматургът, сценаристът, режисьорът, въпреки че работи и с други хора, все пак е* ***главният*** *водещ. Иска ми се, ако не 1/10 от*

времето и таланта си през годината, то поне 1/100 (стотък, който важи само за просяците и най-бедните пенсионери...) да отдаваш за сценарии по разказите от библиотека "Прекрасни чудаци"... Кой друг може да ги пипне като теб?! Значи - 3-4 дни в годината - бълха да те ухапе... Давал съм ти ги на диск, мога да ти ги пратя пак по интернет, мога да ти ги изпратя и не само аудио, но и в текст. Даже може да ги авторизираш силно, да бъде един безкраен сериал: твоя двойка герои да пътува във времето, да иде при съответния писател точно в момента, когато пише някой от разказите за нашата библиотека, аудиотека и киностудия... Може да стане много интересно - да му помагат невидимо и в драмата на живота му в този момент! Ако ти самата още не си в стадия на преобладаващия ***положителен*** *романтизъм, може 1/100 от времето си през годината да помогнеш на Космоса да се пълни с божествени образи и епизоди от "Чудаците".*

1589 17.08.2014 Ето как се живее в изкупената вселена! От Ж.Р. ***Извини ме, но аз си продължавам диалога...:) Пиша от Сараево, на телефона, затова е малко телеграфно. Много неща видях и усетих тия дни, и в отговор на търсенето имам идея за нов финал на филма. След съществуващия финал следва нова сцена: близък - тя отваря очи стресната; на дивана в хола си е. Пред телевизора, с дистанционно в ръка. Звъни се на вратата. Това я е събудило, т.е. всичко е било сън. Тя скача да отвори. Влиза Петър. Тя е толкова щастлива и благодарна! "Закъсня! Но нищо, сигурно си имаш много работа. Как си? Имаме страхотна вечеря, ей сега само ме изчакай да нарежа и салатата, докато ти се освежиш - и заповядай... Много се радвам че си тук!" - сцената уж е същата, като в началото на филма, но и не е, транформацията в нея се е извършила насън, тя е започнала да внимава за другите, без да и се налага да мине през това страдание наяве. Само насън... Урокът е усвоен. Ето как се живее в изкупената вселена!... Какво мислиш?***

1590 19.08.2014 За„Пшеницата – маскираният убиец" – книга от У.Дейвис. До С.Р. *Ето* ***това*** *може да е началото на спасението! (Приложен е файлът на книгата „Пшеницата – маскираният убиец" от Уилиам Дейвис)*

1591 20.08.2014 Щом си решила да не правиш повече компромиси. *Ти заслужаваш в живота най-най-хубавото - и щом си решила да не правиш повече компромиси, то ще дойде непременно!*

1592 20.08.2014 Грижата за майката – върхът на всяка дейност. (непосочен получател) в 11:51 *Здравейте! Не познавам друг човек, свързан със Зелената партия, затова пиша на Вас. Бих искал да споделите това мое писмо с Ваши ръководители и съидейници. Искам да Ви разкажа за дейността ми в Латвия, в сътрудничество с тяхната Зелена партия. Това беше отдавна - преди 20 години, - така че не знам дали постиженията ни там се прилагат и до днес. Но тогава успях да убедя най-главния там, г-н Арвид Уулме, както и най-интелигентните от колегите му, че екологията не е на първо място защита на редките птички и растения и изчезващите видове и въобще на околната среда, но преди всичко - Защита на Човека. Това е едно разширено разбиране на Зелената Идея, тъй като Зеленото поначало е Животът, а кой е в центъра на Живота, за кого Бог е създал Природата и Вселената? Някои тясно скроени еколози не приемат тази теза и казват, че защитата на Човека е приоритет на социологията, политиката и хуманитарните дисциплини, обаче Зелените в Рига и цяла Латвия се вдъхновиха много от идеята за защитата на Жената, Майката, Бременната и Кърмещата, като възможна централна дейност на партията им. Своевременно, ние демонстрирахме нонпрофит-обгрижване на съответните майки - и Зеленото им Общество помагаше със всички сили. Аз имах професионален опит в това отношение още от "Матриадор" (Обожа-*

тели на Майките) и НИИОН-ЕНИМА, прояви интерес и един професор по гинекология в Москва. Тази най-благородна от всички идеи поражда спонтанен импулс във всички хора с душа, - повечето жени, разбира се, - и стотици хора започнаха да подаряват на Бременните и Кърмещите кой каквото може - от изворна вода, която наливахме сами, и чисти плодове на природата, до дрехи, ремонти в жилищата им, помощ в домакинството, благородно компаньонство и пр. - всичко това безплатно. По времето на "Матриадор" нашата Държавна „несигурност" ни арестуваше от време на време и ни изземаше от домовете всичко "съмнително", като плод на тази дейност - например, взеха ми стотици зелени и сребърни картони (съответно за бременни и кърмещи) с имена, координати и отбелязани проблеми на всяка и кой проблем кога и от кого е бил разрешен безплатно. Бяхме нещо като "Тимуровска команда" - ако някой днес знае какво е това. Властите ни питаха кой ни е разрешил да изземваме дейността на държавата и на "Социални грижи", кои сме ние, та да правим идеен и материален дъмпинг на установените институции... Колко пелени сме изпрали на бебетата на нещастни и изоставени самотни майки даже и ние, мъжете; колко печки сме им поправили и сме им плащали тока, колко ремонти направихме - само Господ знае. Обаче в Латвия г-н Уулме изведнъж съобрази, че Зелената партия ще излезе много напред, ако обяви грижата за Майката като първо знаме на екологията - всички жени и хора с душа ще гласуват за нея! Нещо повече, сети се да внесе законопроект в парламента им в следния смисъл: всички фермери на Латвия да отдѐлят процент от най-чистата си екопродукция (проверена) за безплатно раздаване на бременните и кърмещите; на първо място - на трезвеничките и вегетарианките. Разбира се, повечето политици, бизнесмени и фермери са без душа или с крайно задръстено космично огънче, обаче те ра-

збират от... данъчни облекчения...

Това сработи и в случая - аз вече си бях тръгнал, когато ми съобщиха, че законопроектът е приет единодушно. Известно време ме информираха как вървят нещата, но сега не знам има ли следи от това. Знам, че са се явили опоненти, които пресичат всяка благородна и безкористна дейност, понеже нарушава установените традиции, правила и изгоди. Подкрепили са ги "разярени съпрузи и близки" - как така някой ще се намесва в територията им? Това ставаше и в България - имаме драстични случаи. "Злото куче ни самичко гризе кокала, ни го дава на друго". С тая разлика, че човекът без душа "гризе" всъщност много активно живота и душата на близката си, експлоатира я по всякакви начини, а грижата му за нея е нулева. Дори и да е изобилна и богата, андроидът по този начин кара зависимата жена да прави компромиси, да "проституира" легално, понеже е семейна и защитена от общественото мнение.. Видях снимката Ви и реших, че сте с душа - от тия 50% сред човечеството.

1593 21.08.2014 Писмо до колежка с автобиографични подробности. До П.С. *Аз съм Н. колегата ти от университета и - сигурен съм - с най-топли приятелски чувства към теб и до днес. "Изпробвах" ги спонтанно поради случая, който ти описвам по-долу. Надявам се и ти да си запазила през годините добри спомени от мен.*

Аз скитах доста по чужбините, инак бих те намерил. Но в началото на юли имах шанс да се запозная с една твоя позната и колежка – Л.Л. и с мъжа и Р., който е от нашия род.

Това стана в началото на юли в дома на един роднина. Като ми каза Л. за тебе, направо сълзи ми избиха от вълнение - колко много задушевни и съкровени разговори сме имали ние с тебе, особено на тема "П"! И като узнах от нея, че сега сте заедно с или поне общувате много по-свободно, връхлетя ме

наистина неочаквано вълнение, с надеждата да сте щастливи, и с дълбоката благодарност към Небето за това, че молитвите ми за вас двамата през цялото време на студентството ни са чути. Моля те, успокой ме, че сте най-близки - много душевен барут хвърлих тогава, с надеждата за да стане това, което душата ти искаше тъй силно. Аз такава любов рядко съм виждал и затова сега се трогнах много, ако е станало това, което си мисля.

Извини ме, ако губя от скъпоценното ти време, но имам и един ситуацинен или психологически въпрос към теб. Веднага след срещата ни с Л. и нейния Р. изпратих и на двамата имейли, след време повторих и потретих, но досега нямам никакъв отговор и от двамата. Ако е по обективни причини - да са примерно в чужбина или заети с нещо друго, - ще си въздъхна с облекчение, че не съм виновен с нещо аз. Като видях колко много тя те обича и уважава и се възхищава от теб, като видя и тя колко се развълнувах, като узнах за тебе, не вярвам да е станал някакъв обрат в отношението им към мене, което през цялата вечер бе много топло и задушевно. Обаче имам и негативна хипотеза, дано не е вярна. При едно от излизанията на роднината от стаята (понеже той цял живот и скептичен за по-особените ми духовни разбирания, казах и на двамата, че имат много силно светещи души - блестяши "монади", - за разлика от повечето хора. Останах с впечатлението, че повярваха и че това им хареса. После написах писмо на Р. във възхвала на картината, която подари на адаша си - моя роднина. Писах за впечатленията си от нея без никаква сурдинка, затова не се съобразих, че това може да ги обърка и да запитат г-н Й. като що за птица съм и т.н. Ако е по лошия сценарий, той може да им е отговорил: "Абе ние си се обичаме с Н., обаче той от дете се е шашнал по окултното и силно "дъновее" и до днес, така че ако ви е изръсил нещо от техни-

те премъдрости, правете си сметката ако ви хване по някакъв начин шайбата му... Щото е много сладкодумен и само в един от сайтовете си е "вербувал" вече близо 100 хиляди заблудени овце като него. Е, всеки си е свободен, но ако и вас "захапе", не знам какво ще си помисля за мозъка ви и за по-нататъшните ни делови отношения с вас".... Ако им е казал такова нещо, може да се дължи на това, че той наследи остротата в общуването от баща си - вечния скептик и подигравчия - и донякъде от пренията с брат си.. Има хора, които говорят, стискайки човека за гърлото и не давайки му да се изкаже. Те не искат и не могат да изслушват въобще, понеже са 1000% пълни със себе си и със своите планове и занимания.. И аз много си го обичам, обаче той не обърна внимание на нито буквичка на нещата, които ми се печатат и излизат в ефир, макар и предимно в чужбина. Знаеш какво е България. Аз не съм нито обиден, нито амбициозен, но един тъй близък роднина, при това такъв корифей, все би трябвало да отдели поне секунда време през целия си живот за близките си - поне да каже че е прочел една буквичка, ако не да се изкаже ласкаво... „Не дай си Боже" да склони да изиграе поне една паневритмия през целия си живот, за да уважи разбирането на човек, с когото е израсъл. Хайде бе! Ако го види някой при „дъновистите"?... Даже и при сегашната свобода, това би било страхотен удар за реномето му... Въпреки че хора с много по голямо реноме тук и в чужбина - писатели, философи, учени, военни, политици и пр. - не ги е страх да ги виждат и по телевизията в тия среди.

Та аз ти атачнах не само снимките от Киев, които сега ти изпращам, но и други неща, с надеждата да стигнат до теб. Разбирай ме - нямам абсолютно никакъв нагон "да ме четат" българи, нито някакво тщеславие. Единствено радостта, че отново те откривам, ме накара да помоля Л. да ти

препрати писмото ми с прикрепените файлове. В никой случай не се "пъна" на 72-годишна възраст да бъда най-после чут от българин - исках да ти ги изпратя само в качеството им на "психография"[18]. Един приятел, ако е такъв, би се интересувал какво е преживял приятелят му през десетилетията, а не да погледне на подобни феномени като на "кифладжийска литература", както я наричаше Динеков[19].

---

[18] ***Не като оплакване – в никой случай, защото ние преди всичко обичаме хората и се мъчим да ги разбираме и оправдаваме, - а само като констатация и повод за размисъл добавям тук, че тази приятелка от студенството също не обърна внимание на нито буквичка от нещата, които й пратих. Тя днес е един от известните учени. Казвам това не от обида, сгурен съм. Хората са абсолютно свободни да правят своите избори в живота и да не им е неудобно да критикуват, ако нещо не им харесва, а други мълчат, ако не искат да се изкажат негативно. Обаче в тия среди има и други, много по-известни и утвърдили се хора, даже живи класици, които реагират по съвсем друг начин. Да не изреждам сега имена – не само в чужбина, но дори и у нас. Това говори нещо за видовете хора. Напълно сигурен съм, че ако ми бе писано да се прочуя и да стана един от съвременните признати таланти, че такива учени и професори като роднината ми и тази бивша колежка и приятелка непременно щяха да ме включат в публикациите, лекциите и изследванията си. („Е да, ама не си извѐстен и никога няма да станеш!" – чувам в момента гласа на споменатия роднина...)***

[19] ***Продължавам с размишленията си за професионализма и „приятелството". Не става дума такъв корифей да ни публикува нещо или да оповести и „такова явление", а да отдели поне един час от живота си за доброжелателен приятелски разговор на кафе и да каже хубавото или поне „интересното", което е открил в писанията ни. Пък и крѝтика се приема - човек винаги може да коригира нещо в себе си при разговор с такива големи и уважавани специалисти. Не искам да споменавам имена, но когато доста по-утвърдени учени тук и в чужбина ни цитирт в книгите и лекциите си и публикуват части от наши произведения, това говори преди всичко за ПРОФЕСИОНАЛНО отношение, не търсим тук симпатии. Ако се принуждавам тук да правя компромис и да говоря на тази тема, сякаш търся „признание, почит и уважение", то не е от обида и тщеславие. Човек се проверява стотици пъти пред очите на виждащи дали има или няма честолюбие, суетност, славолюбие, самохвалство в аурата си; а съществува и специална техника в Школата, която може да заснема това. За Филмотеката се снема ежедневно видеодосие на всеки заедно с мислите и аурите му. Ако си говорим на тази тема, то е просто за опознаване на различните видове психики и реакции. Ако две или три най-авторитетни институции в чужбина на най-високо ниво квалифицират дадено българско явление като „бъдещата наука на човечеството", това не би могло да ни замае главата, след като знаем, че не сме ние авторите. Много интересна е психологията на корифея... Един приятел занесе в една литературна редакция не съвсем известни стихове на Пушкин, не по-малко гениални от другите му шедьоври, преведени от най-добрия преводач на Пушкин у нас. Представи ги на литературния редактор като свои... Бил направен на бъзе и коприва от корифея, посъветвал го да не се занимава с такова бездарно стихоплетство и да иде някъде дърводелец или стругар...***

Между другото, кандидатствах и при него в института по фолклор за научен сътрудник, но той си признал пред един познат, че сега трябва да назначи най-добрата си студентка от кръжока и че няма друг начин, понеже трябвало да вземе софийско жителство. Аз бях проучил теорията и естетика-та на фолклора на 5 езика и Динеков признал, че е изненадан от конкурсната ми работа заради нещата, които и той не знае, но съм можел да си я публикувам веднага някъде и да напредна в науката, без да минавам през институт. Същата работа, както стана на конкурсите за назначение и научен сътрудник при проф. Кръстю Горанов, при проф.Стойко Стой-ков и проф. Хаджиниколов. Лично всеки от тях ми довери, че ако зависело от тях, щели са да ме назначат незабавно, но нямало как "по независещи от тях причини". От всеки личен състав ми казваха мои хора (имам си навсякъде), че брат ми е "невъзвращенец" и че съм бил имал много приятели и някои публикации и изяви на запад, поради което...) Това бе прене-брегнато от Пантелей Зарев, който ме назначи в СБП и ме защити пред VI отдел на Държавна сигурност, както ме е защитил сам Бай Тошо пред Брежнев, когато го е привикал да го гълчи защо е разрешил на Людмила да назначи двама "дъ-новисти" в комитета. Живков му е отговорил много смело и достойно в защита на това Учение и хората му и пише за това в спомените си - нали са го крили и хранели на Изгрева, когато е бил нелегален. Това обаче не попречи да ни уволнят "двамата" незабавно след убийството на Людмила - не им трябвахме повече, били сме от внедрените врагове, които сме ѝ пишели книгите и речите, както Панчо пишеше речите на бай Тошо и му въздействаше да бъде човечен и справедлив - знаеш колко писатели спаси и издигна Живков лично. Зарев ме цитира с едно мое изследване в „Панорамата" си. Не се упла-ши и Божидар Палюшев да ме цитира във „Физика на Бога", не

мълчат в книгите си че сме приятели и Тина Електра и Борислав Русанов; във видеолекциите си в Америка ме включва и Владимир Терзийски. По същия начин и Божидар Божилов някога пренебрегна забраната на ДС поради досието ми и ме назначи за зав.редакция "Съвр.западни литератури" в изд. "Народна култура", където се сприятелих най-много с Жени Божилова. Обаче Николай Антонов ме изгони с много грозни думи и аз си тръгнах веднага. Зарев не беше доволен, че не съм му казал - нямало да позволи в никой случай. Станах хамалин на гарата, откъдето пак ме арестуваха и ме държаха в една клетка като животно насред хола на Софийско градско. В нея двама пияници се замеряха с топки от повръщано и аз се навеждах, за да не ме уцелят... Един генерал ме заплаши с физическа ликвидация, друг генерал в същото управление, когато останахме сами в кабинета му, ми стисна ръка и каза, че не бил виждал българин-непредател още от времето на партизанството - бил съм приличал на най-добрия му приятел, убит от фашистите в затвора: "Твойте прятели всичките пропяха, единствен ти не щеш. Даже Вапцаров се отказа писмено от комунизма, но има и хора, които държат на идеите си. Ние с теб сме идеологически врагове – продължи генералът, - но това, което ти ни представи, съветските другари го окачествяват "като бъдещата наука на човечеството". Само че не казвай за това никому, че тогава и аз ще те подгоня".

Та моля те да подпиташ деликатно Л. помни ли ме и получавала ли е поне 2-3 имейла от мен, както и отделно нейният Р. Аз не се натискам да поддържам нежелано приятелство, ако по някакви причини са се отдръпнали, и се надявам, че причините може да са чисто обективни.

Всъщност, осмелявам се, освен снимките, да ти изпратя и едни мои преводи и вариации на любими стихотворения.

Пръв учител в поетичния превод ми беше още Гришата Ленков, който ми публикувше нещата в "Родна реч" и когото също убиха безмилостно в СССР и го върнаха в оловен ковчег. Когато работех в СБП, се сприятелих с една гостенка (нали бях във Външния отдел) - известната писателка Мейтрей Деви, живяла с Рабиндранат Тагор 14 години до самата му смърт. Тя ме покани да уча в Тагоровия университет, изпрати ми речници и граматики по бенгалски, като чу, че най-голямата ми мечта е да превеждам Тагор от оригиналите. Като каза това на тогавашния шеф на Съюза на преводачите, голям партиен мастодонт, той нямаше как да й откаже и подписа да замина командировка в Индия за няколко години, обаче другарите над него спряха и това. Божидар Божилов, когато ме изгониха, също каза, че много съжалява и искаше да ме "компенсира" да ми издаде нещо - знаеше за моята антология на световния разказ по темата "Прекрасни чудаци". Ефрем също ме подкрепи, Пламен Цонев също, заложи за мене и Йордан Милев, понеже в СБП отговарях за секцията "Афроазиатски писатели", а Николай Антонов ме избра да отговарям и за ПЕН-Центъра. Обаче при всеки опит да напредна в професията или да ми се публикува нещо в България, другарите от VI отд. ме арестуваха и ме уверяваха, че от мене никога не може да излезе нещо идеологически "читаво" - искаха даже да ме изселят като Петър Филипов и Луиджи. Питаха какво ме свързва с "предателя" Атанас Славов, който тогава говореше в "Гласът на Америка", а преди това ми беше рецензент на една научна работа по етнопсихология в БАН. Кръстник на библиотека "Прекрасни чудаци" се оказа един друг честен човек и приятел – поетът Лев Озеров от Русия. Като му казах колко много разкази съм събрал, той ми каза и за други "чудаци" в руската л-ра и знаеше мотото на Чехов "Нормалното състояние на човека е да бъде чудак". Посъветва ме веднага да по-

*чна да ги издавам, за да не ми откраднел някой идеята, в която имало много хляб. Само че аз му ги обяснявах като "ексцентрици", а той каза - "Че ние си имаме чудесна славянска дума - **чудаци**!". Така че **той** е кръстникът... С Пламен Цонев и Радой готвехме издателство и ми обещаха да водя точно тая тема или редакция, но... Поне ги изчетох и ги записах аудио за Съюза на слепите и за .. съюза на слепите интелектуално и духовно... Слушат ги и много зрящи българи в чужбина с уморени очи и души.*

Пращам ти и нещо, което трябва да го знаеш наизуст - за мене то е "знамето" на библиотека и аудиотека "Прекрасни чудаци" - първия, програмния разказ на тази тема - "Читател" от Горки. Заради него и заради факта, че е бил лидер на духоборите в Русия, знаеш, че е имал големи разправии с Ленин на о-в Капри. Даже има и съвременна руска пиеса на тази тема - с какво го заплашва Ленин и какво ще се случи с духоборите, ако Горки не престане с религията и идеализма и не стане баща на „соцрелизма".

1594 21.08.2014 Още автобиографични подробности. *Това мое писмо до теб не е напълно идентично с предишното. Допълнителното е това тук в червено. Ако ми вярваш, не ти пиша тия подробности от някакво авторско честолюбие - много далече съм от това. Ако беше от тщеславие, нямаше да обнародвам куп неща "по света и у нас" с най-различни псевдоними, на които не може да се хване краят - да се идентифицира авторството. Може би е по наследство от рода на един мой чичо - известния проф. Ал.Балабанов. И досега спорят за псевдонимите и произведенията му - знаеш това. В първия имейл забравих да ти кажа, че в Рига ми публикуваха "Торжественная меса о Беременной", която написах в оригинал на руски и това раздвижи доста жените и останалите хора с душа. Това са 9 големи стихотворения - по едно за всеки месец от*

бременността. Един човек написа музика по него, а и досега някои жени си ги пеят със собствени мелодии. По същия начин дойдоха и "Песни за Кърмещата" - 36 люлчини песни за всеки месец кърмене, понеже истинската майка трябва да кърми детето си най-малко три години. Водех и направление "Материстика" в един институт, а също и движение "Матриадор" (Обожатели на Майката). На руски в оригинал ми дойде и "Оратория о России и о Русской Любимой" - нещо като сонетен венец, но още по-сложно, така че въведох каегорията "сонетен храм". В него не само 15-ият сонет - магистралът - е акростих, но акростих образуват всичките 15 сонета. Българин без матерен руски език е направил от този голям акростих не каква да е фраза, ами "акростихотворение", само̀ по себе си със смисъл, ритъм и рими. Тия три неща у нас не са публикувани на български, въпреки че съм ги превел художествено и формално със същата поетика. Пуснаха ми тук на български само нещо друго, което публикувах в оригинал на руски през 1995 г. в тяхно престижно списание. Преведох книга на Владимир Леви, книги 2 и 8.1 на Владимир Мегре за Анастасия, втората я тиражираха. Излезе от печат и една книга „Новопсалми", за която поемам някаква отговорност.

(Слагам тук тия писма до П. с голямо неудобство, защото може да заприличат на самоизтъкване. Словото казва, че „Който говори за себе си, не е ученик".. Но когто разказваме живота си на колеги с една и съща специалност и професионална насока, те проявяват интерес какво сме направили, какви са ни „постиженията", „признанията". С тях може да се говори само на такъв език. Когато някога не исках да следвам и исках да се забия отшелник в някоя планина, имах предвид именно това: тотално бягство от света, безмилостно унищожаване на егото. Но един човек ни възпита няколко души приятели в духа на това, което Учителят иска от ученика: „Който не

*учи и не работи в света, не е Мой Ученик"; „В света трябва да сте най-малкото като най-добрите". Още в началото казах на споменатия човек, че ако искаме да останем честни и да се занимаваме с истинска наука, много скоро идеологическите изтребители ще ни свалят. Той каза: „**Нека. Неизбежно е. Но това не значи, че алпинистът трябва да се откаже от катеренето. Ако други те свалят, това е за тяхна сметка, но ние не се отказваме от върховете".** И като стана това, и като ставаше навсякъде, пак помогна важният съвет на Учителя - да имаме **занаят**. Е, тук няма пак да изреждам моите...)*

1595 21.08.2014 Всеки човек с душа трябва да си има Тайна Градина и Тайна Стаичка. До Р.В. *Много ме зарадва писмото ти! Първо - да ти благодаря за крайно вълнуващата песен от "Тайната градина". Докато ти пиша, тя ми звучи и докарва сълзи в сърцето ми... На тази тема можем да си измислим крайно интересни и важни ключове и символи - всеки човек с душа трябва да си има "Тайна Градина" и "Тайна Стаичка", предназначени само за свещената ни самота и за Бога, за най-възвишените и прекрасни хора, които да допускаме там, и то не за постоянно.*

Дано по-скоро се възстановиш. От десетилетията опит на Рила знаем, че трябва да имаме по 6 одеала нощем и да спим с два чифта вълнени чорапи и три пуловера, даже плюс яке и качулка, ако нямаме сериозен спален чувал за минусови температури, където можем да спим и голи. А когато е с любим човек, може и направо на земята без нищо в минус космически студ, понеже истинската любов знаеш какво прави. Аз имах случай с една приятелка, която поканих за празнуваме сами нова година. Голямата ми любов (една от големите...). Тя беше тотално комплексирана и блокирана и нямаше нищо общо с "изявената любов", камо ли с "проявената" и "осъществената". Контролираше се зверски да не би да

изпусне и квант чувство, и милиграм сърдечен тон. Говореше почти басово от самоконтрол, но на три пъти в общуването ни в течение на 30 години изчурулика безкрайно развълнувано и нежно и само веднъж ми хвърли такъв поглед, че щях да падна покосен на бул. Руски... Но и аз, замразен от комплекси, страх и "рицарство", останах вкаменен на място, вместо да ида, да я грабна в прегръдките си, да я нацелувам, да се разплача и да и предложа да се оженим - да й кажа, че ще умра без нея, ако сега се разделим. Това го има по филмите и романите, нали? Но от страх да не ми прасне шамар и да ме изгледа като съпруга, нито веднъж не издадох и аз чувствата си. Но през тази нова година, когато - кой знае как - тя се съгласи да прекараме сами вкъщи, се случиха няколко много силни неща. Силни - в трагичен за мен смисъл. Направил бях маса с и от пиле мляко, запалил съм най-скъпите и красиви свещи на света, пуснал съм музика. Намираме се от двете по-далечни страни на една дълга маса - като англичаните. Те са царе на дистанцията - подаграта, мигрената, истерията, треморите и тиковете им по тая линия... И дума не може да става в 00 ч. да се приближим и да се прегърнем, целунем, камо ли после да си легнем заедно... Вдигаме чаши с безалкохолно през пет метра разстояние и се поздравяваме учтиво. Пуснал съм силна електрическа печка, но Д. е с пуловер и в кожено палто - трепери от психически студ. Аз съм само по една жълта риза на голо - много добре си я спомням. Горещо ми е до припадък. Пред очите й се случва следното (Господ ни е свидетел): в областта на сърцето ми се развива такава температура, че ризата там се запалва, прегаря и остана дупка с черни ръбове. Дълго време я пазех като реликва. Друг път са ми се огъвали едни химикалки в джоба при подобни обстоятелства... Крайно изумена дали не съм манипулатор, хипнотизатор или фокусник, Д. скача и

тръгва да си ходи. Не се приближавам, не я моля да остане, само сядам на един стол и се хващам за перилото му, защото сърцето ме боли до загуба на съзнание. Вместо да реагирам, чакам приласкаване от нейна страна... Приласкаване от българка?... Това да не е Русия?!! Тя ми е признавала, че е израсла в семейство на пуритани-аристократи и абсолютно никога не е получавала и една ласка от майка си и баща си. Не мисля, че една майка е способна на това, майка й беше с душа - сигурен съм в това. Когато два пъти в годината съм им ходел на гости в нейната "ледена" огромна стая и сме водили възвишени разговори за астрология, веднъж майка й влезе, почерпи ме и каза за мене: "Като Христос..."... Д. остана с каменна физиономия. Заради възпитанието си и възпитаването на дъщеря си в леден дух, майка й един ден се огъна и ходеше, с цялата си аристократична гордост, като буквата "Г", но заради тия и думи към мене (макар че съм на безброй светлинни години от Христос) тя получи подпалване на монадата и след смъртта си възлезе вериткално в Неговите обители. В нея имаше Разпознаване. Разбираш: не на мен, а на Божественото. То е във всеки от нас. Не е важно, че аз съм гнида, важното е че тя разпозна Христовото Начало в гнидата. И така, чашата прелива с това, че аз пускам плочата с първа песен "Не, не си отивай, ще ми бъде тъжно". Предвидил съм два грамофона - единият точно за този случай, понеже съм знаел, че ще си тръгне след полунощ и нищо не може да я задържи. Майка й й е казала още като момиче: "Никога не оставай с мъж нощем в дома му! Самоубий се - но не оставай!". А тя тогава е на 35 г. Нещастният мъж става и тръгва да я изпраща в 12,15 през нощта. Този път тя е подпалена и сваля палтото и полуверите си в студената зима, а аз мръзна като куче в жълтата си, пробита риза - не съм се сетил в паниката да си сложа нещо. Дала си е съгласието да я изпратя пеш на

няколко километра разстояние. Естествено - до портата на грамадния им дворец. Няма такова нещо "Ела да ти направя чай да не замръзнеш..." Казва ми "довиждане" с най-високото сопрано, което съм чувал, а аз и казвам същото, но със шепот - гласът ми се е загубил. Почти седмица не можех да говоря - после разбрах защо човек губи клас при такива стресове.

Небето ми дава картина (не съм ясновидец, но този път се даде): също като по филмите, тя си влиза в стаята, хвърля се на кревата и ридае със всичка сила, губи съзнание. Техните са в паника, викат бърза помощ. С часове няма да я изкарат от ступора. Заклеват се вече никога да не я пускат нощем от сигурната им къща, въпреки че тя е вече голяма.

(Последния абзац го оставам за пример как човек си измисля, защото много му се иска нещо да е така. Сигурно си е легнала и е заспала съвсем спокойно...)

Яворов твърди, че като се вгледа в атмосферата на България, я вижда натъпкана с някакъв ситен, черен прах. Повечето поети са ясновидци, без да знаят това. Пейо Яворов е наблюдавал менталната субстанция на балканския козирожки егоизъм, на животинското ни и адско чувство за опасение, страх и самосъхранение. Душата и тялото си българинът възприема като личен парцел, който не принадлежи на Цялото – той се разпорежда със себе си, обладан от илюзията си за притежание. Даже евреите не са тъй паднали като българите в това отношение – те поне поддържат своите си. Да не се обмени, да не повярва, да не се трогне, да не даде, за да не му се случи нещо – ето основната мотивация на падналия сатурнианец. Затова Съдбата развенчава чувството му за частна собственост на душата и тялото му и на притежанията му по особено трагичен начин и деформацията му през критичната възраст е много бърза и тежка. В положителен смисъл, тази неотстъпчивост е съдействала за съхранение

на нацията ни, но в негативен води до израждане на божественото Аз или Егото в ярки характеропатии. Затова ни наричат "чворове" – късаме всякакви банциги и си държим на чворовете до гроба. Ето какво ми е дошло по този повод:

НЕПОСРЕДСТВЕНИ И... ПОСРЕДСТВЕНИ
(с вариант по Джон Кийтс накрая)

В България снежинката е сажда
и въглени - най-белите звезди.
Тук всякое сърце, когато ражда,
от страх и гърч не може да роди.

Горките ни артерии и вени
са станали на вътрешни юзди.
Душите ни са хрътки настървени
и всеки за парцалчето си бди.

Стотици незаченати Едеми
зависят от палача ни – вкусът –
и хиляди прегръдки неродени
с изцъклия и бръчки ни красят.

Че всеки миг разумности, безумия,
лишават някой Моцарт от живот,
и все ни разминават като мумии,
курдисани от древен идиот.

Франческо мой, не се гърчи по Лàури,
пъпчасали от гордост или страх;
смъкни най-сетне мислите си траурни
и тъй викни: "О, Господи, разбрах!"

Така че, добър вечер, непосредствени –

и тая нощ звездите ще браздим!
И вам благодариме, златни есени,
превърнали посредственото в дим…

15.04.1998г.

„За същото "същество" дойде осияние, че не е същество, но същност. Порождение от Абсолюта, от татван, което има монада, но още не е подпалена. То не е виновно. Майка ми е била такава, знам и за още две приятелки, но на майка ми и на едната от двете приятелки бе дадено подпалване на монадата. М. изведнъж прописа любовна и даже еротична поезия и стана способна да не мисли само за себе си и за фиксациите си. Подмлади се за една нощ, болестите ѝ изчезнаха - излезе от нулевата евоспособност (еволюционна способност, когато „ледунката" се подпали и излезе от татван).

На въпросите ти съобразявам да отговоря следното, доколкото имам познания на тази тема:

Лявата длан на човека - пръстите, линиите, формите и пропорциите на секторите ѝ - отразява какво сме пропуснали и постигнали до този момент в еволюцията си. Дясната - какво сме коригирали, развили и постигнали до настоящия момент в сегашното си прераждане.

Така че ние наистина идваме с една установена предопределеност въз основа на миналото си, но това не означава, че нямаме право и възможност да я променяме. Статичният вариант важи само за хората с нулева евоспособност (еволюционна) - такива са повечето хора на земята. Те са като магаре на мост: не могат да пречупят стереотипа си, характера си, заблужденията си, ината си. Считат ги за свое "естество" или свое "убеждение" и затова са замръзнали в развитието си или буксуват, ако правят жалки опити, понеже почвата под краката им е кална или хлъзгава. Сама можеш да си преве-

деш какво означава такава основа или почва. За същото говори и Христос, когато ни съветва да не строим къщите си върху пясък. Уви, вкусовете, убежденията, илюзиите и навиците ни от миналите животи и наследствеността и възпитанието ни от сегашния обикновено диктуват и в този си живот за си избираме хора и обстоятелства от кал, пясък или лед.

Голямата ни надежда е в това, че "Всичко в живота е постижимо", както ни казва Учителят в знаменитата Си песен. Но кога? - "Когато времето е добро и ний сме разумни. Защото доброто е основа, а разумността - цел".

В тая песен има 4 фундаментални разковничета, способни да "разковат" статичната ни предопределеност от миналото, която сме си изплели сами и сме се оплели като патета в кълчища. (аз съм си направил каламбура "като Кате в пълчища", което е по-лошият вариант... По същия начин съм обърнал и поговорката "Стара любов ръжда не хваща" - "Стара ръжда любов не хваща...)

Всъщност, тепърва имам да развивам отговора си по същество, но това ще направя със следващ имейл. Сега нещо се разстроих от спомена за онази новогодишна нощ... Потърсих тази приятелка пак след година, понеже при всички опити за по-често обаждане мълча на телефона от сриване на гласа или тя чува тихо хлипане. Не е удобно, някак си. А тя знае със сигурност, че съм аз. Големият приятел и психолог Владимир Леви, когато ми беше на гости в София и му разказах за този случай, каза само това: "Тебя Бог спас от этой женщины".

Тук исках само предварително да ти копна няколко цитата от Учителя на какво се дължи работарството и преработването на българина (като се изгърбва от амбиции, работа или чувство за дълг). Но сега нямам време да ти търся. Той абсолютно забранява на учениците Си да се претовар-

ват с труд извън работното им време и в почивните дни. Прави психологически анализ за причините за свърхсамонатоварването. До този момент и аз работех по две смени дори в мината или на волана в градския транспорт. Не за пари.

***1596 22.08.2014 Когато Бог се влива в Бог. 12:38** И от мен усмивка! Разменянето на усмивки е обмяна на Бог. В разказа "Теди" от Селинджър момчето Теди казваше как за пръв път, когато е бил още 4-годишен, е проумял какво е Бог: **"Когато един ден сестричката ми Бупър ми пиеше мляко от бутилката, аз изведнъж разбрах, че Бог се влива в Бог!"** - Ето така и ние вливаме и преливаме Бога в самия Него, когато се разпознаваме и обичаме.*

***1597 22.08.2014 Съществата с душа с Разпознаване и Отклик, 19:59** И аз благодаря на съществата с душа, при които има Разпознаване и Отклик! Имах приятел журналист Антоний Дяков и жена му Емилия... /И с тях тия два процеса протекоха на много високо ниво/.*

1598 22.08.2014 Човешко отношение в не много нежна България. 08:42 *Благодаря за човешкото отношение! Толкова много ни липсва в не много нежна България...*

1599 30.08.2014 Звездни бисери и изворни дамантчета. 13:26 от Р.В. ***Здравей, хубава, светла душа, как си? Ти си звезден бисер! Много ти Благодаря. И на брат Б. също, защото ме запозна с теб. Бъдете благословени, мили мои изворни диамантчета! Обичам ви много и съм щаслива, че ви имам.***

1600 30.08.2014 "Само бисерът може да разпознае бисер"(Лао Цзе). до Р.В. *Лао Цзе казва: "Само бисерът може да разпознае бисер"...*

1601 30.08.2014 Когато ни гостува Абсолютен Разкош. 19:19 *Ами откога чакам Р--Ари да ми дойде на гости! Ари - защото това значи Абсолютен Разкош...*

1602 08.09.2014 За да рухне икономиката на андроидите. 03:12 до М.Е. *Много се радвам, че сте сложил най-новата версия на Пентаграма. Особено заради смененото Око в триъгълника. Както съм писал в един текст, предишното бях взел от негативен източник, но бе обяснено, че това не е било случайно - трябвало е известно време да стои там, за да рухне драстично и окончатено икономиката на андроидите. След като то свърши своята работа, дойде моментът да се сложи най-мощното и най-прекрасно око от русенския портрет на Един Българин и Небългарин. От този миг разделението на "козите" и "овцете" стана окончателно и първите остават в 13-ата Сфера, а вторите минават в Новата Вселена. Започна се най-голямото съкращаване на числеността на земното население - навсякъде всеки ден бият камбани за изпращане. Започна се с употребяващите преработени храни, продължава с уреждащите себе си и своите си. На Земята ще останат само хората с монада.*

1603 08.09.2014 Мир, братство, светлина. 03:17 от М.Е. Благодаря безценната информация и за това, че те има! Мир, братство, светлина в безкрайната Божия Любов и Милост. Светъл ден!

1604 08.11.2014 Възстановихме приятелството си от Вечността 03:18 до М.Е. *Голяма радост, че току-що възстановихме приятелството си от Вечността и от богомилските времена!*

1605 08.09.2014 Обичам те, братко! 03:19 от М.Е. Обичам те, братко!

1606 08.09.2014 Господ изсипва картофи от чужда каруца за един гладен. 03:22 до М.Е *"Дето обич и любов, там и Господ е готов!" - най-хубавата българска поговорка. Вчера много ми се приядоха картофи, но бях на нулата, не можех да си купя и три картофа... Миг след това ми желание влиза един съсед и казва: "Взимай торби и бягай на улицата!* ***Точно пред теб от една каруца преди секунди се изсипаха картофи****..."*

Вълшебната къща във вълшебното село

1607 8 септември 2014 г., 03:25 от М.Е. Безгранична е Божията Любов! На 21 се прибирам в София, ще те посетя. Ще те намеря, където и да си. *(Този приятел ми подари една фамозна бяла американска шапка и една свещена Библия. Беше сложил доста бакноти през няколко страници. Материалната страна тук е на последно място: преди всичко се дава антена за работа с Америка, а библията с банкнотите оживява друго нещо.*

1608 08.09.2014 Наскоро едно пиленце се обади 03:40 до М.Е *Бях се отписал задълго от фейсбука, защото ми блокирваха филмчетата поради авторското право на музиката. Но наскоро едно пиленце се обади да се запиша пак, защото Небето използва дори технотронната сфера, за да свързва душите.*

1609 08.09.2014 Щом сърцата бият с вечна любов. 03:47 от М.Е. Случайности няма, светът е разумен, щом сърцата бият с вечна любов...

1610 08.09.2014 Диалог с един приятел 22:15 от Р.К. И до тях ще стигнем, но след другите, първо да имаме всички на цифрово.

10 септември 2014 г., 22:15 до Р.К. *Ти си чисто злато!*

10 септември 2014 г., 22:16 от Р.К С теб сме от една и съща проба :)

10 септември 2014 г., 22:16 до Р.К. *Ами от колко години чакат нещата да се яви човек като теб!*

10 септември 2014 г., 22:16 от Р.К *24 карата...*

10 септември 2014 г., 22:17 до Р.К. *Значи сме по линия на 24-те Старци в Битието... Учителят казва, че е най-малкият от тях, но знаеш какво е най-малкото в божествения свят...*

10 септември 2014 г., 22:19 от Р.К. *Най-голямото; всъщност – Бог, Абсолютният!*

1611 13.09.2014 Радостта е радиална 08:19 *Радостта е радиална като лъчите на слънцето - за всички същества, на всички страни! Когато любовта ни е само хорда от точка до точка, идва скръбта.*

1612 17.09.2014 Хората с душа канят себеподобните, приемат истините и поканите им и виждат положителното във всичко. ***09:05*** *Останалите обичат да се противопоставят едностранчиво на нещата, които не одобряват, не умеят да обединяват противоположните истини. През всички векове Божественото е изтъкано от безброй абсурди и противоположности. Големият американски философ Джордж Сантаяна казва: "На почти всяко мъдро изречение може да се противопостави изречение с точно обратния смисъл, не по-малко мъдро от първото". А един Българин и Небългарин твърди:* ***"Ближният – това е противоположното на вашия живот. Когато намерите противоположното в себе си, тогава в центъра между тези две противоположности ще намерите великия закон на Божественото, на Вечното – то е безсмъртието"*** ***(33.02.26н дич ЖИХ97:255).*** *А най-сияйният връх на философията в цялата човешка история е диалектиката на Хегел. Законът за отрицание на отрицанието е един удивителен екстракт на Божественото, който води към вечна младост, здраве, красота, доброта и безсмъртие. Хората с едновалентно мислене и агресивен нагон за противопоставяне не могат да проумеят есенцията на този закон: "Твърдението е отрицателно, следователно не е вярно". Само Учителите имат право да изказват негативни съждения, понеже когато ги изказват, аурата им сияе от белота и благост. Има такава беседа: "Истина и благост". В нея се казва, че истина, която не е изказана благо, не е истина. При смъртните противопоставянето идва не от жаждата за Истина, а от злоба и его, поради което от устите и главата им излизат дяволчета и елементали, както ги виждаме в стенописите на Рилския манастир. Перифразирам думите на един друг голям философ (Ото Вайннгер): "В*

устите на /някои хора/ логиката е не критерий, а палач". Хората с душа (монада, еднѝна, искра Божия), имат потребност да търсят истината и в противоположното. Има и абсолютни лъжи и неистини, фабрикувани от ада, но ясновидците ги разпознават по тъмните им цветове и смрадта им. Противоположните истини от божествен произход, особено когато са изказани от безсмъртни, са еднакво прекрасни, сияйни и жизнедарителни.

Разбира се, има и бичуващи гении и таланти, борци за истина и свобода – въплътени херувими и алохими. Те не могат да не бъдат остри, но се разпознават че са с дух и душа по това, че ако дойдат на власт не стават грабители и изверги, а продължават да живеят за народа, без да се обогатяват. Други въобще не искат да стават царе и господари, а искат като Апостола Левски да идат да се борят за свободата на друг народ.

1613 20.09.2014 Пак диалог с приятел. 15:53 от Р.К. С такава радост ги правя тия работи! Дано да достигнат до повече хора! И после – осиянията.

***20 септември 2014 г. в 15:54 до Р.К** Дошло им е времето, чакали са тебе толкова много години - важно е през кого ще минат!*

20 септември 2014 г. в 15:55 от Р.К. Не мога да разбера защо точно на мен се е паднала тая чест... да се занимавам с тия работи...

21 септември 2014 г. в 22:01 от Р.К Мисля че до месец ще започнем и с осиянията, ако всичко върви гладко.

***21 септември 2014 г. в 22:02 до Р.К.** Чу-дес-но!*

21 септември 2014 г. в 22:02 от Р.К. *Записвам и докато уча, докато ям и си почивам и т.н. Само докато спя, още не мога... Но може и на това да се науча...*

21 септември 2014 г. в 22:03 до Р.К. *Ми да, българите сме факири...*

21 септември 2014 г. в 22:04 от Р.К. *Като изключим другите неща, сме упорити :)*

21 септември 2014 г. в 22:05 до Р.К. *Като бях тролейбусен шофьор, телевизията интервюира един колега защо спи, докато кара... Той отговори: „Ами за да съм бодър и буден, когато отварям вратите на пътниците”...*

23 септември 2014 г. в 20:58 до Р.К. *Да ти кажа, един ден открих, че е излишно да общуваме с хора, които си имат свои вкусове и приоритети и са от други ята или вълци-единаци. Затова появата на истински приятели е безценно нещо. Комуто сме чужди и даже антипатични,* ***не желае три неща****: да работи с нас, да учи с нас и да живее с нас. Даже само едно от трите неща да желае, все е радостно, обаче който ни избягва и не иска нито едно от трите, не е виновен - просто е от друга "галактика"...*

26 септември 2014 г. в 20:14 до Р.К. *Най-чистите и истински души имат божествен орган за Разпознаване, Незабравяне и Търсене на хората с душа.*

26 септември 2014 г. в 20:16 до Р.К. *Всичко, което съобразяваш и правиш е умно, защото имаш ум и дух по наследство от Родителя ни...*

26 септември 2014 г. в 20:34 от Р.К. Обичам да му казвам Татко :)

26 септември 2014 г. в 20:37 от Р.К. Ако постнем сайта ти там с описание, много хора ще искат да чуят аудио записите, особено с гласа на холизатора. Ако не се познавахме и разберях за такива записи, сигурно щях да подскачам от радост... Не можеш да си представиш каква радост би била за хората да разберат такова нещо! А може би почти всички, които четат осиянията, са харесали и страницата във фб.

27 септември 2014 г. в 12:04 до Р.К. *Е. си идва днес и вече Работата се трансформира в най-важното - внимание към майка и дете.*

27 септември 2014 г. в 12:05 от Р.К. Супер, дано да тръгне вълна̀та из целия свят :)

27 септември 2014 г. в 12:10 от Р.К. Чудя се тази наша дейност дали оказва някакво глобално влияние.

27 септември 2014 г. в 12:11 до Р.К. *Ами да! Ще глобят егоистите...*

27 септември 2014 г. в 12:57 И размишлявам над твоите думи за егоизма в световен мащаб.

1614 04.10.2014 Душите с беинсанска монада. 04:22 *Прочетох с голям интерес и особено задоволство уникалния материал "ЕВОЛЮЦИОННОТО УЧЕНИЕ НА ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА И ДУХЪТ НА ИСТИНАТА БЕИНСА ДУНО". Попадам на него едва сега, но почти не съм срещал толкова ясно, истинно и категорично становище, представящо истината по тъй интелигентен и компетентен начин. Проблемът е, че той е ориентиран към душите с беинсанска монада - родените от*

други бащи няма как да го разберат и приемат. Готовите имат строго определени физиогномични и френологични особености и са преминали вече над 5-те степени на обикновения човек, символизирани от фигурите във външната област на Пентаграма - отдавна са били и хора на властта и силата, хора на труда и страданието, хора на външното познание или любопитството, таланти и гении, обикновени светци. Една душа трябва да е минала през големи страдания, през всички тия последователни степени, за да влезе в Пътя на Ученика - във Вътрешната сфера на Пентаграма. Само възбудилите Първия Лъч на Разпознаването (разпознаването на Вечно течащото Слово Божие) и обладателите на Втория лъч над главата (Разпознаващите Бога на земята в последното Му човешко въплъщение) имат дара на Самоопределението - влизат в Ятото на Господа на земята и в универсума. За тях Словото и Делото на Христа и Учителя (а те са едно) е всичко, но съгласно Божественото Учение обръщат внимание и на другите учения и на религиите, на науката и културата, създавани от хора с други монади. Учителят съветва учениците си да изучават в определен малък процент от времето си и постиженията на други школи и индивиди, за да имат общ език с тях и да помагат на будните души там да се ориентират към Истинската Светлина. Някои ученици на Христа от III Посвещение нагоре си определят два-три часа месечно за посещаване на други духовни общества и запознаване с ученията и последователите им. Има хора с Христова и Беинсанска монада навсякъде, но временно са заседнали в по-скромни лодчици и корабчета, защото не са видели още Грамадния Бял Кораб на Господа. Божествената любов и диалектика не се занимават с отричане, а откриват Божественото дори в ложите на Брата на Христа, когото несведущите наричат "Дявола". Господ Христос е господар и на Черната ложа. Учени-

ците от V Посвета - Синовете и Дъщерите Божии - редовно слизат и в ада и тъмнилищата на Черната ложа, за да спасяват паднали души, узрели за Покаяние и Разпознаване. След като Щайнер и Седир са единствените западни Посветени, макар и не Учители, които са посещавали редовно беседите на Учителя с висшите си тела, те би трябвало да имат поне Първия Лъч на Разпознаването на Словото Божие. Ако са се въплътили отново, за което имаме сигурни сведения, те би трябвало да са се родили вече физически около Учителя, за да получат шанса за Второто Посвещение на Смирението - прекия физически контакт с Господа на земята. Учителят е вечно жив не само в божествения и духовния свят, но и физически - по това се отличава от смъртните Посветени и зелените Учители. Това, че хората до Първо Посвещение вкл. не Го виждат и не общуват с Него и физически, съвсем не значи, че Той си е отишъл. Физическото погребение на съвършеното Му тяло през 1944 г. е само един театър - той не остана в гроба нито за секунда. Христос също е вечно на земята и в Космоса не само духовно, но и физически - като Богочеловек. Явява се не само като Дух, но и в плътно човешко тяло на всеки, който е узрял за Второто Посвещение и по-горните и го включва в Братството и Школата. Не само нощем на Небето, но и денем - на Земята, в универсума, във физическата вселена, на която Учителят е Господар и Управител. Затова и е познат като Миров и Всемирен Учител - Той е истинският Господар на Света, на Мира Божий, на Всемира. Затова брат Борис издълба в архайските скали на Салоните свещеното изречение "Мирът Божий е над всяко знание". Родените от Христа се отличават с въдворяване на мир и любов.

Горе в Школата, но и в редовните занимания на Специалните класове по звездите и планетите и в междузведното

пространство бе разгледан специално погрешния термин "Всемиров Учител", който бе въведен от ентусиазирани, но езотерично и граматически некомпетентни последователи. Не Учителят принадлежи на Всемира, а Всемирът принадлежи на Учителя, на Господа – затова наставката "-ов" е невярна. Но ние се обединяваме във вярното, а то е 99.99999...% от това, в което сме съгласни, защото се разпознаваме и се обичаме. Нека харесващите смъртни хора и авторитети се прилепят към тях - те трябва да добият своите опитности, за да оправят телата, лицата и черепите си. Всеки трябва да опита на живо своите вкусове и теории. Господ Кришна (пак Учителят) казва на любимия си ученик Арджуна, че който се е покланял на смъртни авторитети, след смъртта си отива при тях, а който е разпознал Бога в последното Му човешко въплъщение за дадена епоха на земята, той с връща завинаги в Него.

1615 06.10.2014 Отново диалог с приятел. до Р.К. *Ами то само човек със сърце е способен да благодари. А твойто е огромно!*

6 октомври 2014 г. от Р.К. 21:43 И също се радвам, че ти слушам хубавия глас :)[20]

6 октомври 2014 г. до Р.К., 21:44 *Хубавите хора виждат и чуват хубавото или си представят, че е такова.*

6 октомври 2014 г. до Р.К. 21:54 *Ами не иска да заспива и все бяга при мене и ме целува, даже ръцете и краката ми долу. Бе-бето, а не майка му... Но и на нея ги целува, снимал съм го на видео. Никой не го е учил на това, идва му спонтанно.*

---

[20] ***Запазването на текстовете и диалозите по дати, часове и минути е ценно преди всичко за астрологически изслевания – потвърждава се синхронът между аспекти и теми.***

6 октомври 2014 г. от Р.К. 21:58 Представям си каква сладка гледка сте :)

6 октомври 2014 г. до Р.К.. 22:03 *Имам и 4-5 много дебели папки с много мъдри и емоционални писма, които съм получавал. Търси се човек да ги разчете от ръкописите... Всеки от нас е нищо - прашинка.* ***Божественото*** *в нас е, което душите харесват. Но дори в най-фини и напреднали души Разпознаването е само временно просветление - после спадат до контакти с други хора по системата ПКВ (Програма за Корекция на Вкуса). Всеки трябва да си провери вкусовете и теориите, да натрупа опит.*

6 октомври 2014 г. от Р.К. 22:10 После рендосване... По трудния път... Ами те не са виновни...

6 октомври 2014 г. до Р.К. 22:11 *Но Небето нарочно допуска и даже им внушава отдръпването, за да не заспим в омайната градина на личните чувства и да изоставим мисията си.*

6 октомври 2014 г. от Р.К. 22:12 Сръчква ни винаги, когато започва да ни става хубаво...

6 октомври 2014 г. до Р.К. 22:12 *Старата Ева ни иска изцяло за себе си и ни ревнува даже от мисията ни - прави всичко възможно да ѝ попречи. Т.е. - духовете чрез нея.*

6 октомври 2014 г. от Р.К. 22:14 Как можем да се откъснем от тъмните духове? Знам че причините са много... Сложна тема.

6 октомври 2014 г. до Р.К. 22:15 *Затова, именно, Учителят казва, че нито една двойка на земята досега не е взела още големия подарък, определен за двама, които се обичат истински.*

6 октомври 2014 г. от Р.К. 22:16 Старото мислене още преобладава. Насаждано е толкова вълго време, че е чак в ДНК-то ни, сигурно...

6 октомври 2014 г. в 22:17 *Казва още, че за да се освободи от злото, жената трябва да се справи с естеството и характера на змията в себе си, а мъжът - с естеството и характера на жената. А Змията иска всичко за себе си и не дава на други.*

6 октомври 2014 г. в 22:19 И някои мъже имат характер като на жената, а оттам и на змията... Наблюдавам напоследък, че ролите при мъжете и жените се обръщат.

6 октомври 2014 г. в 22:20 *Да, жената (Старата Ева) всъщност е падналото човешко сърце, независимо от пола. Затова е тъй важна беседата "Новата Ева" - тя и "Високият идеал" са най-превежданите беседи от Учителя. Жените днес стават много по-будни духовно. Ако и сърцето им се преобрази, както са силни в ума и духа си, няма защо повече да се прераждаме и да умираме.*

6 октомври 2014 г. в 22:23 Така ще се поправят всички неща по веригата. Но изпълнението е много сложно. За да се случи това, трябва да се проумеят много неща.

6 октомври 2014 г. в 22:25 *В далечно бъдеще и на Земята, ако не изгори, ще се осъществи Размяната на Същества (не само Обмяната), която царува в Свободната Вселена. Но тази идея и този извор на вечен живот среща яростна съпротива от страна на тъмните духове, които живеят в Домашните и Интимните Дракони от 200 милиона години насам. В Швеция и другаде отдавна пробват тия космични методи, но без висок идеал, въздържателство и вегетарианство това се превръща в пресътпления, разврат и пошлост.*

6 октомври 2014 г. в 22:28 Постоянно си мисля за откъсването ни от "братовчедите"... Колко е сложно... Трябва да стане нещо огромно, за да се откъснем.
6 октомври 2014 г. в 22:29 *Домашнитите и другите локални Дракони се хранят само от постоянното и преобладаващо присъствие на един и същ човек в аурата ни. Но има и вампири, които пият живота на хората по точно обратния начин – при твърде честото омесване с хора от ниска еволюция, най-вече когато ги свързват нисши чувства и съображения.*

6 октомври 2014 г. в 22:30 UTC+03 Да, и поради негостуването ни при други и неидването на гости у нас. Но това от масите се смята, най-меко казано, за лудост. Не са излезли от консервата на бабите си и на "моралистите".

6 октомври 2014 г. в 22:36 UTC+03 А когато сме с една душа, но имаме импулс да се слеем с друга на всички полета?

6 октомври 2014 г. в 22:36 UTC+03 *Ако се затворим плътно в една кочина с някого, състаряването е рухването е сигурно. А също и самота без двоен или троен ритъм извиква упùри - по-страшни и от интимните дракони. Затова светии и отшелници от този тип смърдят на космични разстояния повече от разгонени пръчове...*

6 октомври 2014 г. в 22:36 UTC+03 Хахахаха

6 октомври 2014 г. в 22:37 UTC+03 *Дано тоя ни диалог да е само между нас, Добре, инак много хора биха си навъртяли още карма поради дебел череп и осъдителни определения.*

1616 15 октомври 2014 г. от Р.В 07:00 UTC+03 ***Всеки човек, роден от Бога, има огромно сърце - само да съумее да го използва и да дарява любов!***

1617 17 октомври 2014 г. от К.Б. 18:45 UTC+03:) ***Аз правя каквото си реша (слушайки съвестта). Доколкото чувам.***

1618 17 октомври 2014 г. в 18:02 UTC+03 *По повод на "Аз правя, каквото си реша" си спомням думите на един много мъдър човек (Борис Николов): "Вятърът духа накъдето си иска". Искаше да каже, че духът на човека прави същото - и ако ние се опитваме да го спираме или вкарваме в канони, ще пострадаме ние, а не той. Духът и душата, когато ги лишаваме от храната им (обич към всички и безусловна, необятна свобода), просто отсъстват, отиват си. Оставаме само с ума и сърцето си, заразени от фикциите и монофиксациите.*

1619 03.11.2014 Въпрос за „Приказки за цветята". В.Б. 11:18 UTC+02 ***Здравейте, искам да попитам откъде мога да си закупя книжката за цветята?***

1620 05.11.2014 Не се продават, а се подаряват. В.Б. 12:46 UTC+02 *Ако става дума за "Приказки за цветятята", продиктувани от Елма, то нито те, нито 41-те книги, дадени от Него досега, не се продават, а се подаряват. Засега - в електронен вид. Тия за цветята се намират в* http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=22&book=3 *Един билкар ги публикува от свое име в книгата си и във вестник "Родово имение", но така стигнаха до повече хора.*

1621 08.11.2014 Мисъл по мисъл, добринка по добриника. От ТВМ 16:32 UTC+02 Привет приятелю :). Благодаря ти за предложението да съдействаш. Не става въпрос за нещо спешно или с краен срок. Просто събирам доброволци с такива умения, които в близко бъдеще могат да бъдат полезни. Нека ти разкажа първо за идеята. Миналата година на жътвата на лимеца се роди идеята за колективното отглеждане, която впоследствие се приложи успешно - и Слава Богу. Тази година светлината, която се даде по време на жътвата, ме изпълни с прекрасно

вдъхновение, което до ден днешен ми дава стимул да работя :). Новата идея е за разпространение на един нов вид "семенца" и това са семенцата на Учението, живото Слово. Учителят казва как българите са отговорни да предадат Учението на целия свят ... чудех се как ли е възможно това, колко ли време ще отнеме? Хубаво, ще преведем всичкото Слово, но днешно време е пълно с автори на книги - как ли точно словото на Учителя ще достигне до всички? То че ще стане ще стане, но не го виждах да бъде в днешни времена. Тази идея ни дава възможността да разпространим Словото по най-бързия и деликатен начин, и то на световно ниво. Мисъл по мисъл, добринкà по добриникà. Описал съм накратко идеята в този файл – можеш да я прочетеш в него :).

1622 10.11.2014 Внимание! Имаме си Учител и Той е съвършен (получателят не е посочен) *Може да се скъсаме от ходене по планините, от молитви, песнопения, упражнения, паневритмии, изгреви, самарянства и пр., но нещо радикално изпускаме и се проваляме. Преливаме от таланти и духовност, но един мъдрец е казал: "Когато някой ви проповядва нещо, вижте го как изглежда". Добавям – и колко е здрав. Ние може да не се отричаме от плодовете, които досега сме дали и не спираме да ги даваме, но слагам една голяма питанка и удивителна пред скоба: "Внимание! Имаме си Учител и Той е съвършен. На Него може да се вярва абсолютно". Въпреки че и Той е боледувал, при Него е друго. Не че повечето самаряни и таланти не са сериозно болни на старини, не че 95% от хората от духовните среди, които познавахме, не бяха инвалиди и не си отидоха в тежко състояние от куп болести. Това може да е лична карма, но може и при някои да е съзнателно натоварване с чужда - родова, народна, общочовешка карма. Може да е дадено, за да открием лично път за спасение на хората, които имат същите проблеми. Ако успеем в нещо и го споделим, може да е от полза за някого.*

Мен сега ме спасява само тоталното суровоядство, и то само с четири хранения седмично - в слънчев астрологически час в неделя, вторник, четвъртък и петък. Когато съм само на 3 картофа и 2 ябълки на ден плюс малко лимец и тиквено масло, машинката проработва перфектно. Макар и на 72, изтънил съм се, никакви сърдечни спазми, имам талия, гладка кожа на лицето и тялото, ходя бодро по екскурзии, чета без очила, но дано стане практика.

Имам усещането, че в момента Космосът, в който навлизаме, провежда генерална чистка и реализира геноцид сред всички, които имат вредни навици и ядат преработени храни. Камбаните в това село и околните не спират от погребения - докторите и поповете не свеждат чело. Така било навсякъде, не знам дали официалната статистика го потвърждава.

*Аз се имах за доста перфектен вегетарианец и планинар, но и мен днес ме държат изкъсо – **или - или**! Сега съм си много добре с естествения аскетизъм и "брахмачария", понеже не ям преработени храни, които дават желания. Не дават и мъжка сила, въпреки че това е възможно ако човек реши да се върне в стария път и знае какви плодове, билки и ядки да взима. Но за мене си казвам: "Не дай си Боже, понеже ако се върна, ще вляза пак между шамарите на абсолютно неразрешими мъжко-женски отношения"...*

1623 14.11.2014 С твоето магическо число 64. От Р.К. 01:25 UTC+02 Виж къде си се подвизавал през вековете неразделно с твоето магическо число 64! Торус и Тойонус също имат сходно звучене, според мен.

15 ноември 2014 г. от П.И. в 22:37 UTC+02 Благодаря от сърце за всичко това, което споделяш с нас - толкова много красота и любов! То ми дава надежда,че все пак има добри люде в България!

15.11.2014 г. До Х.С. 08:21:44 ч. *Здравей! Моля те да предадеш на скъпоцнната и прекрасна Е., че няколко души тука я обкнахме незабавно и завинаги. Просто, друго нещо е невъзможно, когато някой има шанс да я види и да усети уханието на душата ѝ. Не знам дали тия думи трябва да ѝ ги предадеш в този вид или да ѝ ги преразкажеш подходящо, за да не ѝ се сторят странни от страна на непознати за нея хора. Работата е там, че ние ходихме специално за нея при един извѐстен екстрасенс, който иска да остане инкогнито*[21]*.*

1.Първо, името ѝ ѝ съдържало името на Бога, което ѝ дава грамаден шанс да избере една от двете фази на поведението Му (при Него са едновременни): на жертвен ангел или на съвършено здраво и младо същество. Тя има в себе си и двата потенциала. Ако избере първото, през което минава в момента и за което е обещала още преди да се роди, ще бъде съпричастна на Едного, Който и до днес не слиза от кръста. Нека това не ѝ звучи религиозно - просто в Битието има същества-съпротивления и същества-бушони. И в двата вида нагряването до бяло и даването на късо са ежедневие, но на тях ние, по-слабите, дължим живота си. При страдания като тия на Е., може би стотици и хиляди души на земята преживяват по-малко страдания.

2.Въпреки че вижда и знае много, екстрасенсът пита дали на нея ѝ харесва във фамилното ѝ име да има "я" под ударение или предпочита там да е "е". От отговора на този въпрос зависи много. Ако официалното изписване и произношение на тази фамилия е с "я", предопределението може да се е превърнало във "фаталност", въпреки че фаталности няма - те също са заложени. Казано е обаче, че ако някои хора променят името си или фамилното, може да настъпят резки и незабав-

---

[21] ***В случая е предадено така, за да не се споменава веднага връзката с Елма.***

ни промени в живота им. Същото важи и за баща й, ако е със същата фамилия в недобрия вариант.

3.Но ако си избере първата роля (а на нея е дадено правото да избира) и фамилното й име е наистина с "я", няма защо да го променя. И с "е" да е, тя ще си остане любимо и благословено дете на Бога, понеже е избрала този път. Не че няма да е любимо и ако поиска да оздравее, Той зачита всеки избор. Преди да сондираме всички възможности за изцеление, а такива стават пред очите ни постоянно, нека визираме първо възможността да продължи по стръмната пътека. За това допринася и числото на рождената й дата 7, още повече, че и вибрацията й е също 7. В този случай може първо да проучи един уникален текст "Почему болеют просветленные?":

http://uchvatovsb.livejournal.com/197502.html

Важно би било да прочете и тези:

http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=229&book=8

http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=62&book=4

В случай, че е дадено или избере второто (пълно изцеление), може да види това, въпреки че има още немалко за такива случаи:

http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=1118&book=31

Сигурно съм ти разказвал как изчезнаха рака и други болести в някои хора, които проявиха пълна вяра и смирение. При това, не е без значение с какви хора общуваме - с монада или без монада (или със "замъждяло светило"). Не че препоръчвам каквото и да е без любов, но при някои има ***истинско*** *Разпознаване и* ***истинска*** *Любов. Друга приятелка беше обречена - рак на дебелото черво последна фаза и остра кръвотечаща язва, - но постъпи правилно и по любов и изцелението стана незабавно. Роди близнаци. Но не винаги раждането на деца с искра Божия (монада) гарантира това. Не че и двамата партньори трябва да са с монада, но не винаги раждането на физически деца е разковничето. Ако има обич и любов, раждат*

*се и невидими деца и те са постоянно около нас - те са нашите ангели-хранители. За нея особено мощна може да бъде формулата: "Христос е Човекът на **изявената, проявена и осъществена** Божия любов". За перфектната зодия на Овена първите две не са проблем, но третото изисква презициране кого допускаме в аурата си.*

Добри резултати за облекчение и излекуване е давал и асуинът, особено "сгъстеният асуин" - космичната есенция на Красотата. Докато й направим набор от силни материали, може да гледа филмчетата в моя фейсбук и в сайта ми, където й препоръчвам особено много аудиотека "Прекрасни чудаци в http://toyonus.com и https://www.facebook.com/GrigoriyVatan.

В следващите писма ще й пратя началните етапи от тълкуването на небомига й. Ще ми е по-лесно, понеже и аз съм 7 и ще споделя своя опит за "надлезите и подлезите на живота" и "сергията на числото Седем", чрез които се избягват катастрофите по кръстовищата, тежките страдания.

Тя също има съвършено ухо, освен всичко друго прекрасно у нея. А мъдреците казват, че съвършеното ухо може да компенсира куп неща, които още не сме постигнали.

С голямо неудобство ще се опитам да й кажа, че ако продължава да оформя веждите си, ще се лиши от антените на пълното и незабавно изцеление и предопределеното й лично щастие.

***1624 15.11.2014 За да се родят деца с душа. 06:07 UTC+02** Това, което споделяш, не е за всеки. Всички цитират твърденията на Учителя и на уважавани от нас мъдреци в полза на така нареченото "целомъдрие" и забраната за разводите, но са напълно слепи за противоположните им изказвания, дори и когато са публикувани. Уви много хора вярват на проповедници със съмнителни физиономии и телосложения. Не че няма прекрасни хора в скромни и даже некрасиви обвивки, но през тях*

доброто сърце си личи, от тях не лъха гордост и зло. Казано е: "Не съдете, за да не бъдете съдени". Така че проповедниците на едно или друго и отхвърлящите противоположното са прокурори и изглеждат като такива. Не бихме изтърпели да сме под един покрив с такива и едно денонощие, понеже миришат лошо, даже и да се къпят 100 пъти на ден. Но въпросът може да се разгледа и в друга светлина.

Всички тия астрални истории, дори и на гениите и много Посветени, били те моногамни или не, били те романтични или откровено разпуснати, се стопяват като восък пред опита на светията, който е само на жито и плодове (истинското жито, оригиналното). Излиза вярно твърдението на арменеца Атерхов, че категоричното растително суровоядство премахва не само престъпността, но и астралната зависимост. Ако е нужно на Бога и Природата в даден момент истинският светия да прояви астрал, това става само етично и красиво и само по Неговата воля, за да се родят деца с душа или да протекат правилно токовете, които строят Безсмъртната Вселена. Именно затова Мъдрецът казва: ***"Не е важно дали човек се жени или не се жени; важно е, като се жени или не се жени, дали изпълнява волята Божия".***

1626 16.11.2014 Какво значи ближен? До Р.В. 18:49 *Какво значи ближен? - Човек, който иска да живее* ***с нас****, а не със себе си или с други. Човек, който не ни пречи (поне това) да вървим към Бога и да общуваме с другите. Който е сляп за недостатъците ни или умее да се прави перфектно на такъв. Човек, който оставя своите работи, за да даде предимство на нас или поне ни дава толкова грижи и внимание, колкото са необходими на душата ни.*

Ето и няколко мисли от беседите:

БЛИЖЕН, ИЗПОЛЗВАНЕ 2 ***1930.09.07н имя УЗР49:011*** *Да обичаш народа си, за да го използваш, това не е обич. Да любиш ближния си, защото* ***интересите*** *ти диктуват така, и това не е любов.*

БЛИЖНИ 1, ОПРЕДЕЛЕНИЕ ***1933.02.12н упг ЖИХ97:185*** *"Ближни" са ония, които любят.*

ЛЮБОВ 3, ЖИВОТИНСКА, ЧОВЕШКА, АНГЕЛСКА ***1922.11.12н нщи ЖИГ48`092*** *Щом прекараш някого през животин-*

ската любов, ти забравяш грешките му; щом го прекараш през човешката любов, ти ограничаваш пороците му; щом го прекараш през ангелската любов, ти го туряш в огъня, който чисти. Най-после ще вдигнеш своя ближен на раменете си, ще го поставиш на Вечната Канара и ще му кажеш: "Сега ще се научиш да забравяш грешките на хората, да ограничаваш злото и пороците в себе си и в своите ближни и, най-после, ще се домогнеш до смисъла на живота".

БЛИЖНИ, ИСТИНСКИ ***1935.10.13н щхм ВНП1 АСК93'98:062*** *Кои са нашите ближни? - Вашите ближни са всички напреднали братя, които са завършили своята еволюция, които живеят на земята. По някой път те слизат да живеят между хората. /.../ Те сега се веселят. Казват: "Да се весели духът!" Значи, Бог е изпратил много от напредналите същества да се веселят в хората. Ако всеки ден вие се посещавате от тях и ако сте музикант, него ден ще свириш както никога не си свирил. Ако си поет, ще пишеш него ден, както никога не си писал. Ако си оратор, ако си майка, учител, баща - всеки ден ще опитваш туй, което иначе никога не би опитал. Ако не те посетят, ти се отчаеш. Тяхното присъствие ще бъде забележително - щастлив ден!*

В момента дават „Намирането на Немо" по телевизията. Впечатли ме репликата: "Защото те харесвам, не искам да си с мен". - Е, това е вече свръхлюбов! В един филм имаше нещо

подобно: "Толкова много те обичам, че мога да живея и без тебе."

1627 16.11.2014 Душевни надлези и подлези. До Р.В. 18:49 *Едната душа струва колкото всички останали, това го ИМА в Словото. Ако на някой цял живот му е липсвала отдаденост към отделното същество и най-близките, трябва да се поправи. Аз, който бях пълен вихър и учебно помагало по колективните дейности, сега не ходя и на лимеца - най-великото и благородно дело на планетата в момента. Дори се озадачават защо, понеже ме познават като "комсомолец". И аз не мога да се позная, но ако в края на това прераждане си принадя поне една десета от милиметъра в черепа към семейните и домашните чувства, ще е подвиг... Един мъдрец ни е учил, че атомът се строи отвътре-навън. Ако не сме съвършени в личната любов и грижа, другото Бог не го зачита. Има и точно обратната задача, но тя не важи за мене - челото ми е 2 декара, навъртял съм колективизъм и функционерство за 100 века, но за сметка на тила ми. Разбира се, функционерството не винаги е в челото - бива и на други места.*

Днес живо си представих още нещо: какво става, когато дойде Сатурн в живота ни, вкл. астрологически и нумерологически - VII вибрация. Космически екшън - корабът върви насрещно в поток от метеори. Шансът да оцелее е нищожен. Обаче постигнем ли тотално самоотречение, служим ли някъде, забравяйки напълно себе си, в духа ни се включва автопилот и почваме да маневрираме виртуозно между камъните. Нито един сблъсък - даже с прашинка! Това се нарича още ***душевен надлез и подлез****. Кръстовището, особено без светофари, е мисълта за себе си или за мисията си, дори да е велика и общочовешка. Тя престава да бъде велика, ако сме прегазили сърцето и на най-малкото същество. Но решим ли да му послужим, да му се отдадем напълно, вече няма катастро-*

фи по кръстовищата, понеже минаваме по надлез или подлез. В някои случаи ЛКЕ (Личната Космична Енергия) е единственото спасение. Имаше една приказка, която един ден ще ти разкажа. Жорж Радев я е разказвал на майка ми. Един бял космически принц спечелва състезанието за ръката на една принцеса. Те поначало се обичали, но царят искал той да докаже качествата си. Издържал блестящо 9 изпита, но на последния се "провалил". Така мислели всички, защото изчезнал преди последното изпитание - отлетял на белия си вихрогон към звездите. Но той бил подарил една птица-феникс на любимата си, за да държи връзка с неговата, която е винаги на рамото му. Чрез тях принцесата разбрала, че баща му е на смъртно легло и има нужда от него на тяхната планета. Спечелил и по тази точка - била за милосърдие към ближния.

1628 17.11.2014 Незабавни пълни изцеления. До Х.С. 06:22 *Тогава ще им изпратя - на първо време - още описани на случаи пред очите ми на незабавни пълни изцеления. Имах позната в Бургас с такова детенце, а сестрата на един приятел с такива припадъци получи подобрение или пълно излекуване (не съм проследил по-нататък) чрез едно осияние "Когато е дадено". Случаите обаче искат не само вегетарианство, но и пълно суровоядство, плюс изучаването на текстове, в които ние вярваме, че има Слово. Може би съм ти казвал за един човек в Рига, който ми се обади по телефона с молба да излекувам баща му, който си отивал от рак. Никаква надежда повече. Казах му, че са му дали грешен телефон, че не съм лечител, но той настоя че няма грешка, понеже имената ми се съвпадат с това, което знаел от други хора - били станали изцеления в Латвия с мое съдействие. Това не го знаех, но се сетих, че пак може да е било проведено нещо чрез мене на свръхсъзнателно ниво. След няколко дни същият човек се обажда и ми благодари - баща му бил станал и излязъл от болницата напълно*

*здрав, без следа от рак. Бил съм му казал още първия път, когато се обади, нещо, което абсолютно не помнех: "**На вашия човек се дава изцеление"**. И друг път са ми се случвали такива неща. Не помня дали съм ти пращал описание на много подобни случаи в живота ми, не само на изцеления. В едно писмо до приятелелка ги сумирам и съм я помолил да не ги разпространява, докато съм на тази земя. Ако не съм ти го пращал това, кажи - на теб ще го дам. А за Елена важи казаното в предишното ми писмо, че тя не е обикновено същество и че би трябвало да прави изборите си в живота по най-висок идеал - какво и как ще яде и пие, с какви хора ще общува, с какви ценности ще храни душата си. Тя е избрана от векове да бъде ученик и ще я държат изкъсо, ако подражава на обикновените **хора. Не искам да ѝ внушавам нищо, но което си е качествено, то самичко си** извира отвътре.*

1629 22.11.2014 Нещата могат да се опитат лично. 21:09 UTC + 02 *Няма защо да не искам някой да влиза в toyonus.com, той е за всички. В другия сайт досега са влизали над 102 хиляди човека, над 3000 са отбелязали, че харесват "Необятното продължава да говори", но само десетина от всички са се сетили, че това не са фантазии и че нещата могат да се опитат лично, ако се влезе във връзка с хората, които са оставили координатите си в края на всяка книга. Почти готови са още 3 книги, но в момента няма условия да се дооформят.*

1630 22.11.2014 Незаменимостта на родителите. До Р.В. 21:19 *В бъдеще ще дават много години най-високи издръжки на бащата и майката на детето, защото те са незаменими. Или би трябвало да бъдат, защото в някои случаи никои не са били родени за майки и бащи и затова бабата и понякога дядо дават на детето това, от което има нужда душата му. Има обаче проблем: психически те може да дават много повече от биологическите родители, но възрастните са разпадащи се организми, и без да искат смучат енергия от свежия извор. Четох в едно научно списание за една от причините за ранния детски диабет - живот с баба и дядо. Не могат да си го обяснят, но статистиката категорично го доказвала.Само от сърцето на майката изтича особено и незаменимо астрално мляко - и не само астрално. А това иска плътна близост не само заради физическото кърмене.*

1631 22.11.2014 Издигане на фонтанелата

22.XI.150(2014)

ИЗДИГАНЕ НА ФОНТАНЕЛАТА ✳ ПОВДИГАНЕ НА ЧЕЛОТО ✳ ИЗПРАВЯНЕ НА КАМПЕРОВИЯ ЪГЪЛ ✳ ПРИБИРАНЕ НА ДОЛНАТА ЧЕЛЮСТ ✳ НЕЖНА УСМИВКА ✳ БЛАГ ПОГЛЕД

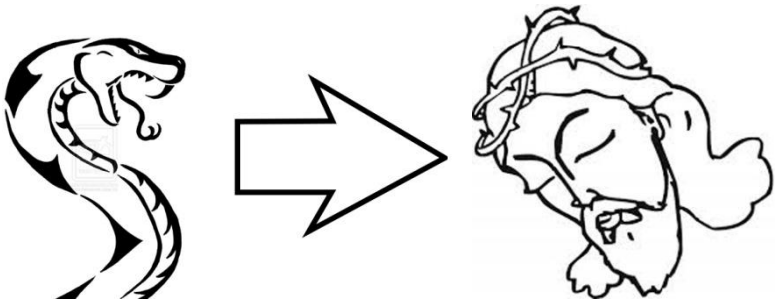

Примирение, мекота, кротост, милосърдие, благост, доволство, добромислие, доброслoвие, добропаметство, съчувствие, прощаване, търпение, себеотрицание, благородство, отстъпчивост, финес, нежност, обхода, щедрост, саможертва, служене, слугуване, слепота за злото и недостатъците -

и постоянно благодарене

(мисли от беседите)

Импулсатор - Една

"А плодът на духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание. Против такива няма закон" *(Гал. 5:22-23).*

Тази подборка не важи за честните борци за свобода и правда, за воинстващите журналисти и функционери и всички

останали, които в пътя на еволюцията си са символизирани от външните фигури на Пентаграма и от първата по върховете му - Тясната Врата на Вярата, валидна за пророците и праведниците. За всички тях има немалко твърдения в Словото в точно обратния смисъл: ако не изпълнят предназначението си да бъдат безкомпромисни, директни, твърди, недоволни, критични, остри и борбени, готови да дадат и живота си за Правдата и Истината, Бог няма да е доволен от тях.

Избраните мисли от лекциите и беседите на Учителя тук са само за много тесен кръг от ученици на Новото от II Посвещение нагоре (Смирение, Просветление, Преображение, Възкресение) - за такива, които са пред прага на Новото Небе и Новата Земя или вече възлизат там. Впрочем, в последното, V Посвещение, ученикът отново има силата и правото да бъде остър, но само срещу наглите и злите. Той вече е преминал от Бялата ложа към Всемирната, където Майсторите оперират и по мекия, и по твърдия начин, но при тях резултатите са винаги добри.

Ето споменатите мисли от Учителя:

Теософията е учение за примиряване на противоречията в света. Тя е наука за примиряване мъжа с жената. Нещо повече. Като казвам да примири мъжа с жената, подразбирам да примири човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон: как да се примирява с този, когото мрази.

Спиритизмът е движение; теософията – примиряване на противоречията, а мистицизмът – сливане. Може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на земята - единствената наука,

която ни научава как да живеем. Само той може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата – за изплащане на стари дългове.

Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? – То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, сиромахът не може да бъде такъв. (Обаждат се: "Ами обещанието, че Христос обогатява?...") *- То е за християните* ***на кредит*** *– за ония, които Христос* ***кредитира****, търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото* ***Христос*** *е "християнин"...*

*Теософията е наука за **примиряване** на половете, а християнството - за тяхното **сближаване и обединявяне**. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединяване на духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство - то трябва да претърпи преобразувание. Ако бе християнството тъй, както **ние** го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид.*

*Всички неприятности, които се случват между вас, според окултната школа са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, но не по изкуствен начин. Зная случаи: събират се двама, целунат се и рекат: "Да се помирим"; но като излязат вън, пак почнат да се одумват... Това не е начин за примирение. Примирението трябва да стане **вътре** във вас. Като слезете в дъното на мъчението, гото-*

*ви ли сте да кажете: "Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми"? - **Това е най-важният психичен момент!***

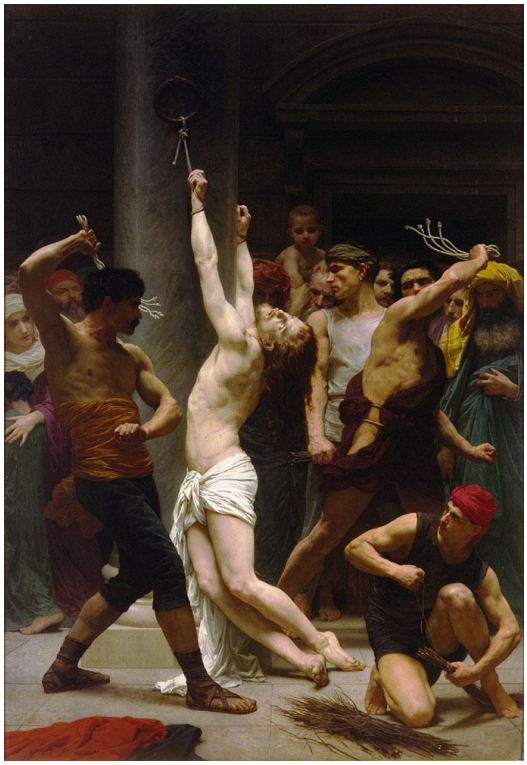

*Бог едновременно се намира и на небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе, на небето – "при Бога", а аз казвам: ще отидете **горе**, за да ви прати Бог **долу**. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света **няма** – има **тесен** път.*

Друго нещо за учениците, което трябва да научат, е примирението, но не индиферентността. Да слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувстват само своето мъчение. ***(Из "Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството", беседа от Учителя, държана на 12 февруари 1920 г., четвъртък, 7 ч., беседа за жени)***

Преди да влезе човек в света на Любовта, той трябва да мине през причинния свят, където настъпва пълно примиряване на противоречията. Причинният свят е свят на примирение. ***(Из "Тяло на Любовта", "Учителят говори")***

За примирение изберете най-хубавия ден, когато няма никакво облаче на небето. За примирение изберете, когато всичките звезди светят. За примирение изберете, когато всичките плодове зреят, когато има сливи, череши, когато има грозде. /.../ Когато искаш примирение, търси най-хубавото. Когато искаш да се примириш, търси най-хубавото, което е божествено. ***(Из "Постижения", XXVI лекция на младежкия клас, 8 декември 1944 г., петък, 5 ч.с., София - Изгрев. Изказано само 19 дни, преди Учителят да стане невидим за повечето хора.)***

Какво представляват мъглите в човешкия живот? - Те не са нищо друго, освен противоречия. Щом

слънцето изгрее, мъглите се разпръсват. Щом Бог живее в човека, противоречията изчезват. Щом изчезнат противоречията, хората лесно се примиряват. Излезе ли Бог вън от човека, противоречията веднага го нападат. Докато има противоречия, никакво примирение между хората не може да стане. ***(Из "Божествен и човешки свят", беседа от Учителя, държана на връх Мусала, 23 юли 1940 г.)***

Християнската епоха се отличава като епоха на примирение с Бога. Обаче сега виждаме, че хората днес, освен че не се примиряват, но Му се и зъбят. Страданията са език на ***Бога****. Господ ти говори, за да се поправиш. На една сестра, която е много остра, казах: "Небето ти даде това страдание, за да се*

развие твоята мекота". **(Из "Езикът на 7-те тона" от 14 юни 1939 година и "Чрез страданията човек се усъвършенства" от "Акордиране на човешката душа", т.1)**

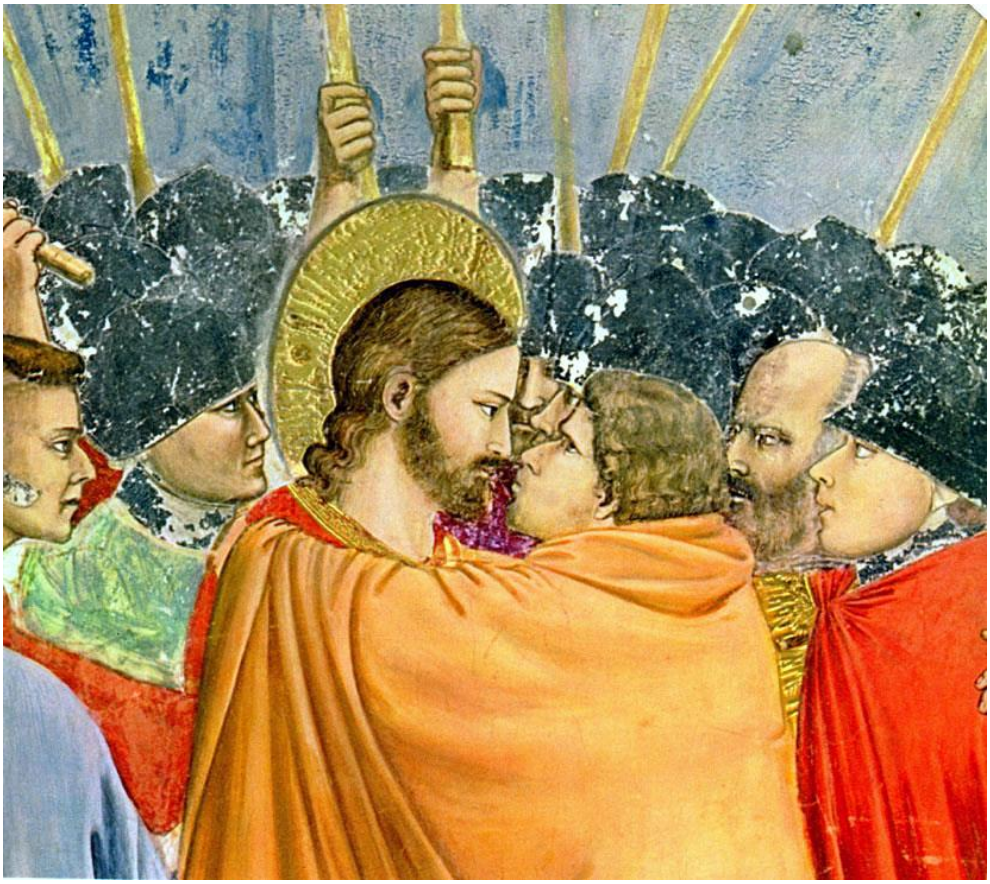

Само цялото представлява велик закон за примиряване интересите на частите. Следователно, всеки човек, който се занимава с частите, преди всичко трябва да разбира закона на Цялото, понеже всяка част има определено място в Цялото; и тя е част дотогава, докато запазва своето място. Изгуби ли това място, тя вече не е никаква част. /.../ Ще знаете: всяко препятствие в живота на ученика е специфичен акт, даден с цел да го избавят от някое по-голямо зло. Затова трябва да се благодари на Бога. Не е лесна работа да благодариш, да се научиш да се

примиряваш с всички препятствия и мъчнотии в живота. Най-малко десет пъти ще се изпотиш, докато се научиш да благодариш!... ***(Из "Братя в единомислие", 20 август 1927 г.)***

Това *значи да бъдеш разумен - да можеш да примиряваш всички противоречия в живота и да останеш доволен, когато Бог те лишава от нещо. /.../ Това са най-големите нещастия, които съвременните ученици претърпяват в Школата. - Не, от окултния ученик се изисква едно важно качество – примирение, но* ***разумно*** *примирение. Примирение с условията, примирение с лишенията - изобщо, примирение, което да почива на дълбоко разбиране на живота.* ***(Из "Основа на знанието", 4.XI.1923)***

Да се примириш с Бога, това значи да приемеш Неговата Любов. ***(Из "Свещени думи на Учителя", 200-250)***

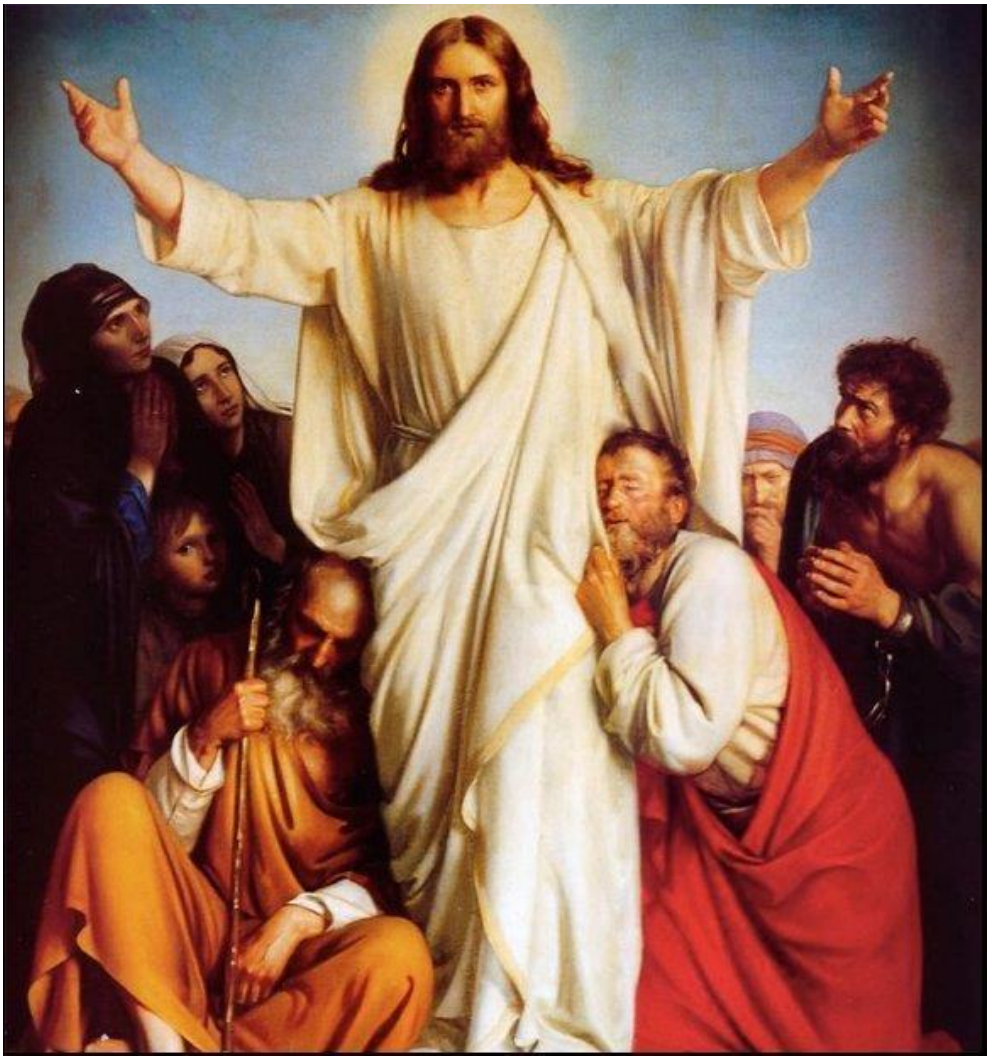

Казано е, че Бог е Любов, но Бог се проявява и чрез хората. Обичате ли някого, ще знаете, че ***Бог*** *се проявява чрез вас. Обича ли ви някой,* ***Бог*** *се проявява чрез него. Колкото повече проявяваш любовта, толкова повече и Бог те обича. Главното е да бъдеш полезен за другите. За да ви обича Господ, трябва да не сте помислили нито една лоша мисъл, да не сте отправили нито едно лошо желание, да не сте извършили нито една лоша постъпка за някое същество, което Бог е създал. От това зависи успехът ви на земята. И всякога, когато у хората се прояви жела-*

*ние да ограничат Любовта, те създават в себе си зло. Не ограничавайте Божията Любов! Щом дойдете до Любовта, кажете: "Това е **Божия** работа".*
(Цитирано в интернет без отправка)

Та казвам: в новото учение най-мъчното нещо е да примириш противоречията. Божественият свят е примирявяне на противоречията. Доброто е примиряване между човешкия и божествения свят; примиряване и в човешкия, и в ангелския свят.

Та казвам: когато вие сте нещастни, вие отивате при ангелите. Но когато сте радостни при ангелите, не искате да слизате при човеците. И затова на земята хората винаги ги сдружават един лош с един добър. /.../ Та казвам: само Божественото във

вас може да примири нещата. ***(Из "Любов към всичко", 16 октомври 1938)***

Противоречията са неща, които неизбежно съществуват. Например, как ще примирите злото и доброто? Те не могат да се примирят по никой начин. Абсолютно е невъзможно да стане примирение между тях! Обаче ти можеш ***да съгласуваш доброто и злото в себе си****. Те имат допирни точки. Да примириш доброто и злото, значи да се заемеш с грандиозна задача, каквато и боговете не могат да разрешат.* ***(Из "Пробуждане съзнанието на ученика", 22.VIII.1927)***

После, друго едно нещо: като ученици на окултизма, вие не се старайте да поставите тази школа в противоречие с общия живот. Окултната школа примирява **всички** противоречия. Вие трябва да се стремите към **примирение**. Не можете да се примирите с всичко, но се старайте. Нещата сами по себе си ще се примирят, но вие поне **в себе си** гледайте да примирите всичко. Разбира се, някои от вас в школата имате по-тежка карма - следователно, ще вървите по-мъчно, ще имате повече и по-големи спънки.

(Из "Прояви на съзнанието", 28.VI.1922 г.

Брат, който не може да се примири със сестрата, главата му е другояче построена. Разликата не е голяма, има един милиметър само, половин милиметър на едно място. Поради главата си, както е по-

строена, този брат по никой начин не иска да се примири със сестра си. ***(Из "Двата закона", 5.VI.1940)***

Представете си, че две сестри са се скарали. Едната казва (Учителят го произнася много грубо): "Аз дойдох да се примиря с тебе!" - Така не се говори! (Сега Учителят го изговаря по-меко): "Сестра, ще ми простиш, дойдох да се примиря с тебе. Две години не сме си казали по една сладка дума. Дойде ми нещо на ума, искам да се примирим." - Още не е музикално... Като го кажеш музикално, веднага ще се примири. Ти ѝ говориш, пък тя си мърда носа, устата, очите... Та-

ка примирение няма да стане. ***(Из "Примирете се със себе си", 13.V.1942)***

Двойката е жената, т.е. число на примирение. Значи, само жената може да примири двама мъже. Тя е дошла на света ***да примирява****. Злото е съществувало преди жената. Ще кажете, че жената е създала злото... - Така мислят* ***децата****.*

Да се мисли, че жената е донесла злото в света, е толкова вярно, колкото е вярно твърдението, че децата идат от реката. Така говорят бабите на децата. Също, бабите казват, че жената била донесла злото в света. - Това не е нито философски, нито

научен извод. Простият, невежият казва, че ако жената не беше дошла на земята, нямаше да съществува злото. Всъщност, жената дойде в света, за да примири двама души. ***(Из "Обич и знание", 8 май 1932)***

Не само двама, но 10, 100, 1000, милион – всички! Отново както ги вижда Джубран:

*И тъй, едно мило, но много енергично малко същество в момента се събуди и пак ще поиска цялото внимание на философа за 20 ча̀са от денонощието (понеже нощем много плаче и трябва да бъде успокоявано не само от майка си)... Темата ще остане недовършена, за да се прояви именно това, за което става дума по първата тема досега - примирението... Примирение и с това, че все още няма братски живот, за да се заменят взаимно по домовете в грижите за децата, за всичко. Затова по останалите теми в заглавието на този материал всеки може да потърси сам силни мисли от беседите.**

1630 25.11.2014 Помагане на майки с монада. Мощта на стотъка. 05:51 до Я.Д. *Има два основни и безброй разнообразни начини да помагаме на Майките с монада. На тия от тях, които са свободни от интервенти (мъж-собственик и близки-дракони), помагаме директно, защото те с радост приемат това. В цялото си свободно време или в част от него работим с песен на уста за тях! Един час месечно да отделим - пак е от полза. Ако такава майка е с монада и особено с полиада, тя приема помощта на повече хора с душа. Тя няма титуляр и други домашни зверове да й дишат във врата, за да попречат на това. Ако има 10 души приятели, стават 10 часа, ако са 100 - 100 часа месечно да й помагат. Но когато майката е надалече или зависима, а е с душа, засега можем да й помагаме тайно или полуявно, ако ни даде адреса си или банковата си сметка. Знаем, че има понятие "стотък" и даже "хилядък".* ***Една*** *стотна или хилядна от всеки доход дори на най-бедния човек е златна мина в очите на Бога! Помниш "Занемелите камбани" на Елин Пелин. Една топлийка дар от сърце е по-голямо дарение в очите на Бога, отколкото хиляди монети и банкноти със златно покритие.* ***Сиромасите*** *ще спасят света, не някой друг! Да направим сметка: при най-ниската пенсия у нас от догодина 154 лева, стотък от нея е 1.54. Дори само един такъв приятел да има някоя закъсала майка, тази сума може да спаси живота и млякото й за няколко дни, ако знае как да яде лимец. Дори да си го купи от негодник, т.е. от продавач, лимецът пак свети донякъде, не е загубил монадите си напълно. А колко ще получи тя, ако има 10 души най-бедни приятели, които ѝ отдават стотък? И хилядна част да отдаваме, Бог е в нея.*

1631 26.11.2014 Тури, най-после, любовта към Бога на първо място! 07:02 до Я.Ю. *Когато обективните обстоятелства са непромениими по никой начин, остават примирението и благо-*

дарността, че е именно така. Но в ръцете ни са три неща: молитвата, мечтаенето и планирането. Разбрал съм, че Бог обича не само общите молитви, но и конкретните, ясно формулираните, визуализираните. Имаме доста опит. Но ти го знаеш това, не ти казвам нищо ново. Формулирай си пак общите молби към Бога, но и реши къде искаш да живееш и какво би искал да работиш и даже си го запиши на лист. Бог обича също да съзнаваме недостатъците и да се отказваме от тях твърдо и методично - един по един. Въздава ни блага и опрощаване на кармата, съобразно това.

За майките е добре и да се мисли принципно, "глобално", тъй като винаги и навсякъде изникват нови майки. Не изключвам да се явят още по-безпомощни и в София, и къде ли не.

Напоследък все по-често се сещам за думите на бате Крум: "Внимавай духовете да не те запратят в някоя девета глуха, защото ти имаш този навик от векове. Нашата работа е сред хората." Това ме кара да се замисля отново за възможности в покрайнините на София или околните села. Ще видим. Казал ми е още в самото начало, в най-ранната ми младост: "През всичките си животи досега си поставял любовта към ближния ***пред*** *любовта към Бога. Време е нещата да се обърнат". Но заедно с това и точно обратното: че трябва да се посветя на* ***една*** *жена и* ***едно*** *семейство до края на живота си, да им се отдам изцяло. Ами сега? Кои от думите му да послушам?... В момента карам по втората линия и имам удовлетворителни успехи, но това не е никаква "жена" и никакво семейство - нямаме интимни отношения, не е длъжна, тя е млада и трябва да си е свободна. Ползата е, че детето вижда много любов и грижа, пък и че майка му за пръв път си отпочива в човешки обстоятелства. Но днес заминават в града и ще живеят там с две приятелки.*

Не знам доколко развиването на ЛКЕ (личната космчна. енергия) при теб би трябвало да е приоритет, както беше и остава да бъде при мен в останалите ми години, понеже отзад главата ми е плоска - нямам семейни чувства. Щом Венно ме накара да се оженя и винаги е настоявал да съм перфектен в този план, значи е знаел това за мене и ми е внушавал тази позиция до последния момент. Но заедно с това и ме е предупреждавал (и всички нас въобще), че жената е като удавник - : спасяваш ли го, трябва ти да го хванеш по всички правила, а не той да те хване и да те завлече на дъното. Аз не владея желязната хватка, въпреки че знам технологията, затова винаги отивам докрай в услужливостта и мекушавостта си, качват ми се на главата и даже ме тероризират, унижават ме, назидават ме, казват, че мразят компютъра ми до дъното на душата си...

Седир говори за Учителя си Теофан как е съветвал много хора, които е спасил по един или друг начин: да се отблагодаряват на божественото милосърдие по най-различни начини, вкл. конкретни грижи за изпаднали майки и вдовици и осиновяване на сирак. Това обаче може да важи само за хора, които нямат важна общочовешка задача или това не би им попречило на изпълнението й. Завиждам благородно на всеки от вас, който е имал ум и разум да не се хваща на такова хорò и му пожелавам с всичките си ядрени мощности да продължи така докрая... Вие имате най-голямото щастие в света: самотата и неприкосновената лична територия. Просто не можете да осъзнаете какво грамадно щастие е това! Извини ме, че толкова много ти говорих за себе си, но си ми близък и споделям. Казано е "Който говори за себе си, не е ученик". Ами може и така да е - да съм още далече от ученичеството. Не помня дали съм ти изпращал една беседа на Ошо - "Защо боледуват Посветените", уникална е. Не че не го знаем от

Учителя, още повече, че Той сам казва за себе си:"Аз съм човекът с най-големите противоречия в света".

1632 26.11.2014 Сериал за България 07:26 до Ж.Р. *Благодаря, ще проуча всичко внимателно. Както знаеш, това ми е един от "смислите" на живота - да проследим и изобразим творчески България от раждането й досега. Казал съм ти за Маргарита в Париж, която искаше да спонсорира такава филмова поредица, не знам дали поддържа това и досега. Подсещал съм те за ръкописите на Николай Райнов - една поредица от романи за прераждания на героите му от първобитни хора през орфизма, богомилството и т.н. Издал е само "Кръвожадни" от тях, другите все още лежат на дъното на един сандък на тавана, както твърди Богомил - трябва да се сондират наследниците му! Защо да откриваме велосипеда, след като един гений и ясновидец като Николай Райнов сам е видял себе си като прероден богомил? Защо да смучем от пръстите си, след като един Антон Глогов ни е дал максимума с Тайната книга на Богомилите, а днес Антон Дончев също прониква ясновидски в тази епоха със "Странния рицар на Свещената книга"? Би било истинска наглост да правим свободни съчинения и да откриваме Америка, след като с такива произведения и автори можем да бъдем на върха. Кой може да дръзне да подмине Никола Гигов и Кеазим, ако ще прави нещо за Орфей? Ама ние, българите, сме наистина с най-дебелия череп на света, тотални специалисти по неуважение към корифеите над нас и по ерзац-самодейности за откриване на велосипеда!...*

1633 26.11.2014 Хòра от улицата. 07:42 UTC+02 *Както знаем, приятелите са важно нещо, тях въздига на трон сам Христос, но мен са ме спасявали душевно, сърдечно, квартирно и от глад предимно хора с по-малко духовни претенции... За последните говòри пак Същият, след като кани на Трапезата Си*

хора от улицата. "Неразумните девици" нямат масло в светилниците си за участие в Тайните вечери и даже в обявените явни; поканените "избрани" са си избрали други симпатии и приоритети, затова ние предпочитаме публичния достъп. Така нареченият "съидейник" няма да ти отстъпи леглото си и хонорара от книгата си, нито парите, с които издава своите си книги, а това правят "случайни" хора с душа от "публиката", предимно чужденци. „Съидейникът" даже ще говори против тебе, друг ще те обере. Предимно чужденци слизат от сцената и ни преотстъпват реда и средствата си и в печатницата... Дори в публичните домове има "девици с масло в светилниците си" - в някои от тях има по-голямо разпознаване и милосърдие и по-голяма чистота в очите на Бога, в сравнение с много духовни егоисти и горделивци, които познаваме. /Не че сме посещавали такива домове, но Небесната статистика ни показва такива души./

***1634 26.11.2014 Шпионите на „Брата".** От Я.Ю. 19:59 UTC+02 Да, съгласен съм, но покрай тези чисти души носа си ще навират в нашата стаичка и всякакви нечистоплътни типове. А някои от тях и ще ни пречат на проектите, които сме съобщили публично - с мисъл или действие, с отрицателна оценка, с подигравка... Само това ме спира да публикувам публично лични впечатления и размисли. Нали знаем, че шпионите на „Брата" дебнат отвсякъде... точно нас, дето се въртим около Словото.*

***1635 26.11.2014 Зад всеки агент днес има по 10 хиляди от светлите.** До Я.Ю. 21:08 UTC+02 Да, прав си, но в Чии ръце е всичко? Зад всеки съзнателен или подсъзнателен агент на "братовчедите" днес има по 10 хиляди невидими контрольори от светлите! Да ни се направи кал от зъл или безразличен вече е напълно невъзможно, освен ако ние някъде сме студени, зли или безразлични. Знаеш, че безразличието към Божественото е по-голям грях от активното зло.*

1636 27.11.2014 Сам Бог не знае Истината за Любовта. 08:12 UTC+02 *Истината прави човека свободен. На първо място – Истината за Любовта. Най-първото и най-последното, което не го знаят в пълнота не само ангелите, но и боговете. Тя ни се разкрива постепенно, безкрайно, на степени. Най-странното - не я знае и сам Бог! Оставил е тази най-сладка зона на агностицизма само за Себе Си и за родените от Нейго (Тяй е андрогин), за да може да се изпитва щастие. Щастие от непознатото, неизпитваното и неочакваното - най-голямото щастие! Яснотата е велика, но има и нещо над нея; при това тя може да бъде оръжие и на същества без душа - на прокурорите в общуването. Затова и великият Евтушенко казва: "Аз твоя дух безкрайно мил / с неяснота не бих окалял,/ и с яснота не бих убил". Ако искаш, ще ти пратя още две-три стихотворения на тази тема. Ти излъчваш непосредственост, т.е. Чистота.*

1637 27.11.2014 Безразличието към безразличните е от Бога. 08:33 UTC+02 *Говорихме за греха безразличие. Има само едно безразличие, което е от Бога - безразличието към безразличните. Поне докато са такива към Божественото, към Любовта. Един приятел разправяше за свое видение в ментала: там интелектуалците, самомнителните, себичните, даже и гениите, които се интересуват само от своето творчество и собствената си изява, представляват огромни глави без тела. И постоянно се надуват още повече поради мисълта за себе си, за своя си просперитет и своята мисия. Не знаят за Закона за Границите на Радиуса, както е във вселената. Не знаят, че неизбежно им предстои рухване навътре, имплозия. Ако обаче са еволюционно узрели, те сами отпускат периодично своя въздух под налягане и така не се стига до драстични имплозии, стават безсмъртни. Един от начините*

е да се интересуваш и от чуждата дейност и творчество и да ги лансираш. Това значи да не си самовлюбен и горд. Естествено, зависи кого и какво точно лансираш, кому помагаш, на кого отстъпваш мястото си на сцената и в печатницата...

1632 27.11.2014 Граматика на Бога и граматика на ада. 06:16 UTC+02 *УЧИТЕЛЯТ - ИЛИ УЧИТЕЛЯ? Първо, все още има спорове дали това е прякор (прозвище), дали е само допълнение в Битието или е Подлог -* ***Главният*** *Подлог. Днес мнозина Го считат за допълнение или обстоятелствено пояснение и го пишат с непълен член, понеже си мислят, че именно те извършват действието, че* ***те*** *са факторите и подлозите в живота, а всъщност са само... подло̀ги... Която и граматическа школа да е взела връх, ние имаме правото на собствено разбиране и собствен правопис и правоговор, ако вярваме, че нещо произтича от Истината. Не искаме да налагаме мнението си, то може да е само работна хипотеза. Обаче съществува и кабалистическа граматика, която отчита обратното четене на думите - божественото. "Учителят", четено обратно, усилва вибрацията на* ***Новата Ева*** *в Битието: "Тя лети – чу!". Старата Ева трябва да чуе Бога и пратениците Му, за да полети, да възлезе в Новата вселена. Иначе я лети, я не лети; или лети със свраките... "Я" начално и "я" под ударение създават сериозни проблеми, не са лъжица за всякоя уста. Опонентите на Бога през всички векове водят люта битка за налагане на свои граматически и знакови печати. Изхвърлянето на важни букви от азбуката ни е тяхна крупна победа, така те затвориха съответните чакри у българина и славянина, но нищо не става без контрола на Бога - и тук Той е допуснал това с определена цел. Напоследък "братовчедите" направиха още 3 удара, които могат да бъдат смъртоносни за ментала на България, ако не знаем как*

*да им се съпротивим. Първият е пробиването на пряка сонда към ада с въвеждането на АД без кавички към имената на фирмите. Ние се мъчим да внушим буквите да се разменят - да стане "ДА" – утвърждение, "Дружество Акционери". Вторият е новата щампа на Черната ложа в логиката и философията на българската граматика: - изрази от типа на "Той се помоли на Бог", вместо "на Бога". Немислещите граматици и редактори веднага приеха първото и префасонират цялата ни писмена и говорна култура в опасна посока, понеже застанаха в левия път и по този показател. Третият израз пак е от битката за размяна на подлог и допълнение, от която зависи ще останат ли на Земята или поне в бъларската езикова зона на ментала човекоподобните. Как ви звучи, например, "Има някого", това нормално ли е? Толкова ум ли имат в главата дори много интелигентни хора, да приемат това безропотно, вместо правилното "има някой"? Обаче Посветените следят не само масовите последствия от такива извращения, но и личната съдба на граматиците от левия път, които са успели да ги наложат. Важното е да помним, че Бог управлява и съграждането, и разрушението. Не друг, а **Той** е зад всичко. Над Бялата и Черната ложа е **Всемирната**, тя дава свобода на избор. Именно тя внуши в един момент свободния избор на това да **я**-каме или да **е**-каме; на това, дали да употребяваме пълен или непълен член. С първото се даде шанс за намаляване на огромните вреди от победата на източнобългарския диалект с официалното въвеждане на я-кането в българската езикова култура. Кой знае, Царят може да е на правия път в това отношение, понеже шопският говор е на страната на Бялата ложа, на Русия. Т.е., на Стара България отпреди ликвидацията на орфизма. И "я"-то е свещено - цяла Източна България несъзнателно се бори за равноправието на Дионисий с Орфей.*

В никой случай не бива да се налага едната или другата школа като задължителна, официална, понеже "е"-то и "я-то" управляват съвършено различни етнически чакри, равностойни и еднакво необходими. Всемирните български маги знаят кога на кой диалект да говорят.

1633 28.11.2014 Янтрѝните в Битието и в Жорж Санд, Нона Йотова и приятеля Янтрѝн. 20:57 UTC+02 Ами как стои въпросът с янтрините кабалистично? Понеже преди няколко години открих, че в осиянието за Нона Йотова се споменава за Жорж Санд като янтрѝна, затова и приех „Янтрин" като псевдоним, та да получа малко от тази вселена и енергия. Пък ти сега говориш, че началното Я е проблематично. Защо така?

1634 28.11.2014 Думата „аз" в някои етноси. 17:27 UTC+02 *Това го твърди Учителят в беседите. Аз не казах, че е фатално, но е сложно – иска големи сили, за да се справи човек. Всяка буква и звук, всяко нещо, същество и човек са* ***Бог****, но в различен аспект и с различно предназначение. "Я"-то е превръщането на идеалното в индивидуално - свещен процес на инволюция. Но опасността е индивидуализмът, гордостта, тщеславието, себичността. В Русия става трансформация на аза в* ***божествен*** *аз, понеже тяхната дума за аза е "я", а това е последната буква в азбуката им. Ще постигнат идеала на християнина и ученика да е винаги на последното място, но не защото не е индивидуализиран, а понеже е вече* ***индивидуѝран*** *(термин на Юнг). Същото би трябвало да стане някога и с нашите шопи, но само когато се превърнат в "йопи" – един съвършен аз, добил* ***мекота на духа, мекота на душата, мекота на ума и мекота на сърцето****.*

Да обърнем внимание: английското „аз" е „ай" – точно обратното на западнобългарското и руското „я". Затова народите на Петата раса имат за цел да утвърдят аза, индивиду-

*ализацията, и да го устремят към Идеалното. Славяните, ако говорим за съвършените славяни, а най-вече божествена Русия, както стана дума, започват от Идеалното и слагат аза **накрая**. Получава се **божествен** аз, който е любовен служител, а не някой, който иска да е винаги в центъра и над всички. Друг е въпросът, че английското „ми" като синоним на „ай", компенсира в голяма степен негативите на аза им и го издига към висотите на Шестата раса и даже на Седмата, която ще бъде в Америка. Там милосърдието ще бъде върхът на себеосъзнатия „аз".*

1641 30.11.2014 Той ми говори за радостта и Цялото, а аз съм тъжна... 16:48:03 EET от Р.В. Ама сега, като той си тръгна (беше тук само за 24 часа, как да ти го опиша?... Все едно оставам половин човек - нещо, което само този, който го преживява, го знае какво е... Празнина в мене, която ме смазва от тъга. Той ми говори за радостта, за Цялото, ама как да го разбера? Искам да съм в радостта, да изгоня тъгата, ама къщата празна, него го няма... Та как да го разбера това, Цялото, дето той го знае? Защо аз не го знам? Защо въпреки всичките си загуби той е "в радостта", а пък аз унивам?...

Прощавай побратиме, със себе си те занимавам.... ама нали си мъдрец...

1642 30.11.2014 Защо имаме това усещане за самота, защо? 16:53:05 EET от Р.В.. Побратиме, защо имаме това усещане за самота, защо? Тъкмо ти писах преди миг: защо Х. няма това усещане? Как се постига това състояние да се почувстваш едно с Цялото или да се слееш с Цялото - и това те вкарва в радостта.... Какво се изпуска?

1642 30.11.2014 Ах, от таз вода ако не пия, скръб ще ми пълни сърцето! 18:18 EET до Р.В. *Аз знам само, че Учителят и Ученето Му, понеже са божествени, говорят не само за мировата скръб, но и за личната. "**Ах** - казва героят на една от песните*

*Му, **- ако таз песен, Лиляно, не чуя; ах, от таз вода ако не пия, скръб ще ми пълни сърцето!"** Тази наша скръб е свещено изкупление на несъвършенствата в хората, които обичаме; на липсата на баланс у тях, но и в нас, между Неличната и Личната Космична Енергия. Със скръбта си ние ги предпазваме от нещастия - един ден ще видим това в акаша.*

1644 30.11.2014 Бойната любов на егоизма – и истинската любов. 19:17 до Р.В. *Трудно ми е да ти отговоря в прав текст, понеже този проблем е всемирен, но много деликатен, и касае милиони хора по света, еднакво духовни и недуховни, касае и лично нас. Всичко опира до "любовта с обект", за която говори Учителят, до така наречената "фиксация", била тя по кармични причини или не. Да, ЛКЕ (Личната Космична Енергия) е свещена, без нейния баланс у което и да е същество с душа Космосът би рухнал, но липсата на любимия и скръбта по него няма само възпитателни и превантивни цели. Мъката ни по тази причина, която и аз съм изпитвал в пълна мяра и съм я отразил в "декадентския" период на поезията и писмата си, се корени в астрала ни, а не в будическия и илухимния светове. По-точно - в естрогенния, женския астрал и в двата пола, макар и у мъжа да е по-слаб. Ако почнем от древната източна поезия, където скръбта от липсата на любимия е смъртоносна, и минем през "Страданията на младия Вертер" на Гьоте и още стотици и хиляди стихотворения, разкази, романи и опери, ще видим, че от тази яма обикновено излизане **няма** или е много трудно. Владимир Леви, чиято книга "Изкуството да бъдеш другия" преведох, настоява никога да не прекъсваме нишката, на която виси влюбеният в един образ, понеже, дори и когато е илюзорна, тя го поддържа жив. Имал съм десетки случаи в ролята си на изповедник на прекрасни жени, които с*

десетилетия са били и някои все още са в плен на монофиксацията. Володя Леви ми беше на гости и много сме обсъждали този проблем, засегнат в книгите и практиката му на психолог и психиатър, специалист по депресиите и самоубийствата. Питал съм го имал ли е пациентки, които са разбрали повика му за "скритите, тлеещи въглени" в душата им и са се спасили чрез тях, но той отговори, че се броят на пръсти. При най-тежките и безизходни депресии от "любов" той препоръчва ровене в пепелището на душата ни, в което почти винаги тлеят невидими, неугаснали спасителни жарчета – разковничетата на ***симпатиите****. Не иска да набляга на егоизма, морализма и зомбировката на жените и някои мъже от времето на Грехопадението, за да не обижда никого, но дава внимателно шанс за спасение на тия, които биха искали и могли да го чуят. Казва, че от жарчето на някоя симпатия може да лумне мощен огън, който да спаси живота и душата на човека. Изисква се смело прехвърляне от образа на вторачването в* ***друг*** *образ, едно психическо салтомортале, което не дава такива фантазии и такава тръпка, но може да се окаже* ***светлина в тунела****. Говорили сме и за това, че този "механизъм", по-скоро "психанизъм", дори и когато е осъзната стратегия (има го в романите), в някои случаи осъществява чудо: спира лазерния лъч на влюбения, забит постоянно в обекта му и презизпълнен не само с любов, но и с въпроси, очаквания, гняв, осъждане, огорчения. Обектът усеща тази изгаряща лупа през всякакви пространства и инстинктивно избягва срещи с причинителя на тези болки или ги разрежда. Ако изповедникът, психологът, приятелят, Гуруто успее да убеди вторачения да прибере бойната си "любов" към обекта и от кохерентна да я направи дифузна или да я насочи към друг обект, спасяват се най-малко двама души, но и много повече по веригите на сродните им души. В освободеното векторно пространс-*

тво се явява контра-лазер, мощен вакуум, който "всмуква" любимия и го кара да почне да има неистова нужда от нас. Това е природен, психически закон. Ако човек го направи със съзнание и любов, а не от манипулация, познавайки този закон и преодолявайки границите на егрегорния морал, понякога може да привлече сродната си душа с неотразима сила и да останат заедно завинаги. Усещайки балсам, а не жигосване, любимата душа "автоматично" отива там, където се произвежда този балсам. Обаче в хората без монада или със силно замъждяла монада, лоясала от гордост и себелюбие, озлоблението е тъй голямо или поне огорчението, че в тях се явява реакцията на елементарните души: "Никога повече завръщане!". Отрязват обекта на "любовта" си "завинаги", с което прерязват не само определеното от Бога, ако е такова, но и демонстрират пред Небето факта, ***че това не е било Любов, но астрал, его****. Понеже е казано в една Вечна Книга, че Любовта не осъжда, не дири своето си и никога не отпада.*

Би казал моралистът от Старата Вселена: "Ами ако любимият се върне, какво ще правя, ако вече съм зает?" - На този въпрос отговаря розенкройцерът, т.е богомилът Гьоте, в една своя пиеса от най-гениалните. Проблемът на Вертер той го решава радикално в „Стела".

1645 30.11.2014 Източните или зап. бълг. говори са меки като руския? От Янтрин, 20:35 UTC+02 Тук има някакво противоречие, поне на пръв поглед. Нали мекият изговор на Източна България е сходен с мекото говорене на русина – защо твърдостта на шопския диалект да "е на страната на Русия"? Точно мекотата е характерна за източния диалект у нас, а твърдия шопски е израз на хитростта и меркантилността.

1646 30.11.2014 Аз сравнявам Русия и шопите само по "е-кането. ***До Янтрин 06:35 UTC+02*** *Прав си, обаче аз ги сравнявам само по "е-кането", а това не е малко.*

1647 30.11.2014 Въпроси за янтровселената, алохимите, От и Пралайа. От Янтрин, 16:39 UTC+02. Ти обаче нищо не ми каза за псевдонима ми. Елма бе казал, че Янтра, а бих добавил и янтарът, както и други обекти и образи с този корен, ни свързват с янтровселената. Доколкото помня, тя е женската част на алохимното царство, в която управляват От и Пралайа. Мислех си, че съм си избрал подходящ псевдоним, за да усили в мен творчеството и алохимността, пък ти направо ме срина с твърдението, че началното "Я" едва ли не е пагубно. Сега какво да правя? Моля те, дай ми съвет.

1648 01.12.2014 Из "ИЗВЪНРЕДНО ПОСЛАНИЕ от Възлюбената Порция". 16:59:58 EET от Д.Т. Посланието е от 27 юни 2014 г. "Много наши ученици, поради собствената си горделивост и леност, измислят свои собствени планове и решават задачи, които са важни, но не за дадения момент. Представете си, че в дома ви избухва пожар. Огънят се усилва и постепенно обхваща цялата покъщина. А вие в това време се опитвате да свирите на пианото... Ще бъде ли разумно това? Или това няма да е съвсем адекватно? Уви, много наши ученици продължават да се занимават с неща, които сами по себе си не са лоши и дори могат да доведат до развитие на техните души, но един от крайъгълните камъни на нашето Учение е УЧЕНИЕТО ЗА ПОМАГАНЕ НА ВСИЧКИ ЖИВИ СЪЩЕСТВА. Вашата физическа платформа, която ви осигурява развитие в продължение на милиони години, се нуждае от бърза помощ!

Ние казваме, че САМО МОЛИТВЕНА РАБОТА ВЪВ ВАШЕТО ВРЕМЕ Е НЕДОСТАТЪЧНА. Необходимо е да се приложат КОНКРЕТНИ УСИЛИЯ НА ФИЗИЧЕСКИЯ ПЛАН, за да се гаси негатива в съзнанието на хората. За това са необходими КОЛЕКТИВНИ ДЕЙСТВИЯ, насочени към неутрализация на негатива. Да, именно защото Божественото съзнание е напуснало живота на хората, ние наблюдаваме криза във всички области на човешкия живот.

Обаче едва ли един човек на милион, от живеещите на планетата притежава необходимата вяра и осъзнатост, за да се вслуша в нашите съвети. Останалите упорито продължават своето шествие към бездната.

Аз дойдох днес за решителен и извънреден разговор! Затова категорично ви призовавам да оставите настрана своите лични инициативи и напълно да съсредоточите своите усилия за поддържане баланса на планетата с помощта на молитвени практики и чрез ваши КОНКРЕТНИ действия."

1649 01.12.2014 „Я"-то е за силни хора. До Янтрин 21:10 UTC+02 *Казах, че „я"-то е за силни хора, а щом са ти позволили да го ползваш, значи ти се доверяват.*

1650 01.12.2014 Божествени грешки и адска безпогрешност. 20:10 UTC+02 *Грешките при съществата със сърце и душа светят сияйно, а безпогрешността на човекоподобните смърди отвратително...*

1651 02.12.2014 Ако обичаме всички, ако си гостуваме по-често. 09:42 до Д.Т. относно Посланието на Порция *Благодаря ти много - наистина, уникално Послание! И наистина, когато се делим и всеки се занимава с измислени самодейности, общото ни поле отслабва и става пробиваемо за злото. Някъде се казваше, че ако общуваме по божествен начин, ако обичаме всички, ако си гостуваме по-често, ще създадем поле, нетърпимо за Техническото Чудовище и другите егрегори на Интервентите - и те ще се разпаднат.*

1652 04.12.2014 Един трепет на пробуждане. 09:12:44 EET от Б.Т. Моля за помощ! Видях прекрасен образ на снимка и като че "чух" красивия ти глас! Изпитах онова дълбоко чувство, което изпитах на Рила, когато бях напълно сама и ти мина покрай мен! Това е един трепет на пробуждане и едновременно без-

крайна самота, който не се описва с думи! Бъдете винаги така красиви тялом и духом!

1653 04.12.2014 Изпратена Книгата „Как съсипваме живота си" от Юлия Сияш. Из предговора:
Къде е грешката? - При наблюденията си авторът стига до най-неочаквани изводи. Грешката е заложена още в началото на пътя. А именно: погрешно е самото изходно условие. ЧОВЕКЪТ НЕ Е ГОТОВ ЗА ПЪЛНОТО ЩАСТИЕ. Следователно, той не е заинтересован от решението на повечето си проблеми. В противен случай всички живи хора отдавна биха били щастливи. Те биха се раждали щастливи и биха умирали щастливи. Самият човек може би не се досеща за това, но е така. Той подсъзнателно не е готов да бъде щастлив. Въпреки че на всяка крачка крещи: "Искам да бъда щастлив! Искам, но не мога! Пречи ми това, пречи ми онова..." - ПРАЗНИ ПРИКАЗКИ! - Ако вие действително искахте да решите някакъв проблем, то още на минутата, дори на секундата бихте се справили с него! Но човек не проумява именно този факт (можете да проверите това по себе си). За това ще поговорим по-подробно по-нататък, а засега - просто ми повярвайте.

Ако човек се вдълбочи в мъдростта на подобни автори ще разбере, че самонаказването да сме нещастни се дължи изключително на любовта с обект. Сърцето ни - или това, което си мислим, че е сърце - иска да яде само краставици и нищо друго, въпреки че сме заобиколени от милиард други зрели и сочни плодове. Като няма краставици, страда.

1654 06.12.2014 Търсене на автор за предговор 06.12.2014 08:52
Здравейте, г-н Х. Пиша Ви с благодарност за интелигентната Ви и благородна дейност, в частност, за чудесното издание "Всеки дом". Бих искал да се запозная с Вашия живот и творчество, засега съм прочел само интервюто Ви с Божидар Палюшев и съм впечатлен. От много години изучавам книгите

му и съм горд, че имаме такива българи като него и д-р Стоян Съргойчев, например, но сега търся възможности за контакт с него и много се надявам на Вас - не намирам негови координати. Ако имате негов имейл, моля Ви направо да му препратите това мое писмо.

Конкретно, ето за какво го търся. На младини ние може да сме се познавали, обаче аз преживях сериозен срив на паметта, нещо като частична амнезия, поради изпитанията във връзка с арестите и разпитите 20 години в VI отдел на Държавна сигурност. Държаха ме и зад решетки, като "идеологически диверсант". После имах поражения и от работата като изолировчик по покривите поради бензина, който беше разтворител. Ето защо не си спомням за прякото ни познанство с Божидар, ако е имало такова, както и с други хора. Но той ме споменава в една от книгите си като първия българин, който в ония години е обърнал внимание на будните умове по посока на идеалистическата и езотеричната физика. До него трябва да е стигнало писанието ми "Дантевият "Рай" и модерната физика", което навремето вдигна доста шум сред мислещите и... немислещите и зломислещите хора, затова си имах неприятности и заради него.

Та сега, вече като съм на 73, това мое студентско съчинение и други мои неща в областта на литературната фантастика са вече пред печат, с корица и илюстрации от Кеазим Исинов. Най-много бих искал да напише предговор към книгата ми именно Божидар Палюшев, дори и да е само от 1-2 страници - на такъв гениален ум времето със сигурност е много скъпоценно.

Не смея да Ви изпратя веднага файл с книгата ми "Фантастични видения", понеже не е коректно да се прикачват още от първия път неща без съгласието на получателя. Ако

разрешите, със следващ имейл ще Ви я изпратя. А може да я видите и в сайта ми http://toyonus.com

В случай, че има причини г-н Палюшев да не може да се заеме с това, ще Ви помоля да хвърлите погед на книгата ми и да ме посъветвате кой в България би могъл да напише няколко думи като предисловие или послеслов за нея, за да не бавя изданието. Някога работих в Съюза на писателите, в изд. Народна култура, в БАН и в комитета на Людмила, знам как се оформя и заплаща хонорар за рецензенти и пр., та ако е необходимо, мога и да заплатя за такъв предговор.

Г-н Х., изпитвам интуитивно доверие и към Вас, възприех ви като един от честните и светли българи, така че и вие, ако напишете поне анотация за книгата ми, ще Ви бъда много благодарен. Ако не, можете ли да ми предложите друг интелигентен човек? Познавах повечето будни учени и писатели през 1975 г., бяхме приятели и с Любен Дилов баща, той би се откликнал, би го направил и Павел Вежинов, с когото също се познавах, но сегашните широко скроени умове у нас не ги познавам лично, освен няколко души. С уважение: (...)

1655 07.12.2014 Поне се стремя да служа на Отца повече, отколкото на себе си. 09:39:27 EET от Р.Е. Благодарен съм на Създателя за всичко, което чрез теб ни изпраща - информация, знание, откровения, които дават възможност да осмислим присъствието си на Майката Земя. Благодаря ти за откровената изповед - няколкото прочитания не са ме довели до пълно разбиране и намиране на отговори върху възникналите въпроси - очевидно объркването в слоевете на плътната материя се подсилва и от заблудите и стремежите ни да направим повече, отколкото ни са възможностите :). И в личен, и в семеен, и в приятелски, и в обществен план не сме достигнали до това, което искаме да направим. До известна степен се чувствам удовлетворен, че поне се стремя да служа на Отца повече, отколкото на себе си. Ще стане ясно, когато теглим черта-

та…:). Продължавам да чета писаното от теб, без да мисля, че съм намерил мястото си в пъзела, но се опитвам да го търся.

1656 06.12.2014 Мръсните думи "Давай наем". 07.12.2014 18:51 до Р.Н*. Дадох му ключове и му казах да я ползва колкото иска.Той ме попита дали да ми дава някакъв наем, но аз - нали ме знаеш, - отказах... При мене спирачките са 2 - субективна и обективна. Първата е, понеже от устата ми не могат да излязат тия мръсни думи "Добре, давай ни наем"; и още по-гнусните - **аз** да определя сумата...*

1657 09.12.2014 Огнение при сродни и несродни души*. **07:23 До Б.Е. UTC+02** Помниш какво преживявахме с теб, когато гласовете и думите ни се съвпадаха в ефира. Дори физическото огнение с несродни души е по-слабо, по-малко блажено, в сравнение с това.*

1658 09.12.2014 Бих искала да имам очи. От Б.Е. 07:25 UTC+02 Бих искала да имам очи, за да погледна какво наистина стана тогава!

1659 09.12.2014 Намагнитване на Битието и сливане на вселени. До Б.Е. 07:27 UTC+02 *Става намагнитване на Битието и сливане на вселени, само защото две същества са се разпознали и не се съпротивляват на Бога.*

1660 09.12.2014 Цял океан е било това! От Б.Е. 07:28 UTC+02 А какво ли има още да става, щом само от разстояние цял океан е било това!

1661 09.12.2014 Зависи само от Бога, от свободната ни воля и пр. До Б.Е. 07:31 UTC+02 *...това, което зависи само от Бога, от свободната ни воля и все пак и от обективните шансове. Казва Учителят в една песен: "Когато времето е добро и ний сме разумни". Ще изгрее слънце и на нашата поляна! Облаци, раз-*

стояния и нощи не му пречат то да си грее в пространството...

1662 09.12.2014 Танците - само една от 144-те дисциплини на Школата. До Б.Е. 07:39 UTC+02 *Според Програмата, един ден ще възстановим традицията, в третата седмица след новолунието във вторник да изучаваме танци на епохите и народите - дори със съответните облекла... Бяхме намерили преподавател по танци от Народния театър и достъп до гардероба на Операта... Щяхме да си шием дрехи и сами...Това е само една от 144-те дисциплини на Школата...А ти нали си от гилдията на Шива - съвършена шивачка... Шиенето е велик символ - Сглобяване на Пъзела, съединяване на разединените души и същества...На първо време виж дали има книги с илюстрации в интернет за костюмите на народите и особено при танците им... Да ни бъдат за модел...Непременно трябва да се сприятелим с учители по танци на народите и на наши народни танци! Дори и да плащаме на външни, ако не са крайни скъпчии... Що пък да не си направите в Чикаго една каса за тая цел и да не ангажирате поне някой студент по тая специалност да ви преподава?*

1663 09.12.2014 Тя ни е дошла на гости от Андромеда До Р.Н. 10:21 UTC+02 *Сърдечен привет! Току-що ми се обади П.О. поетесата и пак си говорихме за Вас. Аз съм Ви фен отдавна и съм сложил Ваши неща в страницата си toyonus.com. Не изключвам възможността да съм Ви помагал някога за подобряване на здравето, но може да е бил и друг човек или това да е ставало на свръхсъзнателно ниво. Древните конници от Стара България трябва да си помагаме - виждам как препускаме, но ние двамата не сме убивали, а само сме лекували и пророкували, с върховно разрешение на Кана. А когато в сегашния ми живот е било съзнателно, за много случаи днес не си спом-*

ням, защото, преживях неща, които предизвикаха амнезия и сега се опитвам да си възстановя приятелствата. За някои случаи на изцеление и други интересни неща съм разказал в http://neobyatnotogovori.com/ Може да погледнете и филмчетата ми във фейсбука, но едно пиленце в момента ми казва, че ако ги гледате заедно с една удивителна душа около вас, ще ги преживеете по друг начин. Тя ни е дошла на гости от Андромеда и има съвършено друго устройство на точ-ките, чакрите и меридианите.

1664 09.12.2014 Водихте ме на Бивака и се оправих напълно. От Р.Н. 19:51 UTC+02 Привет! Аз имам предвид периода, когато живеех в София. Тогава дружихме със приятели от кръга на Емил Кудличка, преподавател в СУ. Те следваха Славянска филология. Често се виждахме. Разболях се от умствена преумора и ТИ и още няколко приятели, почитатели на Дънов, ме водихте една седмица с вас на Бивака над Симеоново. Оправих се напълно. След това аз напуснах София и заживях в Казанлък. Все ми се струва че този млад мъж, който ми помогна тогава си ти. Бяха много добри времена, защото аз се чувствах много зле в София. Работихме и живеехме с още няколко приятели в скулптурката Златка Асенова, до Технокомплекта, на Изгрева. Ще се радвам, ако се видим някой божи ден, защото душите ни имат общи неща.

1665 09.12.2014 Дето обич и любов, там и Господ е готов! До Р.В. 09:09 UTC+02 *Дето обич и любов, там и Господ е готов! Ти единствена от Благия град се оказа, че отговаряш на това му име. И Б. също.*

1666 09.12.2014 И нека бъдем в мислите с любов и светлина. От Р.В. 13:00 UTC+02 Мило ангелско същество, много съм щаслива че те познавам! Радвам се че Бог ни даде тази възможност чрез Б. Желая ти много здраве и силен дух. Обичам те и ти благодаря за всяка твоя дума, мисъл и написано с любов към

мен. Благодаря ти! Когато имаш нужда, пиши ми и ще си говорим . И нека бъдем в мислите с любов и светлина![22]

1667 09.12.2014 Подайте една ръка на приятелство! От Я.Р. 10:55 UTC+02 Подайте една ръка на приятелство! Благодаря ви за танца на Богинята! Много спомени събуждате от древното ми минало! Благодаря! *(Става дума за филмчето „Свещеният танц на богиня Сати и Господ Шива" от 7 декември 2014 г., което го има във Фейсбука и toyonus.com)*

---

[22] ***Тук се налага споделяне на още един урок, още една опитност. До този момент в тия книги и другаде не включвах крайно емоционалните писма и изрази или ги редактирах сериозно. В един момент ми се направи забележка от Най-Високо Място: „Защо Ме премахваш и редактираш!?" Оказва се, че добрите чувства и Любовта на всяко същество без изключене и на всички нива е пак сам Той – най-иманентната Му същност. Когато съществата обичат някого и се възхищават от него, то е към Божественото в човека, т.е.към самия Бог. Бог е и Мъдрост, и Истина, но най-много от всичко е Любов. В този смисъл ми се направи забележка и конкретно за две поредици, които съм заключил в ума си, в интернет и по шкафовете с по 10 катинара, мислейки, че това е нещо много лично и едва ли не „излагащо", въпреки че е много трогателно и поетично. Една директория с кореспонденция „Колко много любов" и 3 много дебели папки с любовни писма бях определил за предаване на доверени приятели за евентуална строга обработка и ограничен достъп до тях едва след като си отида от този свят. Не бивало така, нямал съм право да се разпореждам с работите на Бога.***

1668 09.12.2014 Винаги сърдечна ръка за приятелство с души от Ятото! До Я.Р. 00:40 UTC+02 *Винаги сърдечна ръка за подновено приятелство с души от Ятото!*

1669 09.12.2014 Още много вълшебни мигове. От Н.И. 10:15 UTC+02 *Честито Рождество! Да са пълни със светлина дните ти, както е пълно с любов сърцето ти! Още много вълшебни мигове в компанията на Духа на Планината.*

1670 11.12.2014 Да идва, по-скоро да идва! 09:15:29 EET от Р.В. *Лично аз чак СЕГА разбирам защо Любовта на Земята е в оскъдица....Учителят казва:* ***"Вие я нямате, затова все я търсите"****... Да идва, по-скоро да идва!*

1671 11.12.2014 Истината за Любовта 11 09:34 Р.В. *Понеже при мене не идва, аз се "изхитрям"* ***сам*** *да отивам при нея, както Мохамед при планината... Това зависи* ***само от мен,*** *а на хората, които си имат други вкусове и приоритети, не им е щукнало да си помислят колко сме самотни ние и колко ни е необходим въздух за дишане - любов. Затова пък има същества,*

много по-безпомощни и лишени - като решим да дадем на тях, все пак токът протича и планетата не се взривява.

*Тук не говорим за полигамия, безнравственост и пр. Става дума за **Истината за Любовта**, която е най-скритото нещо в света, милион религии и морални системи се мъчат да я унищожат.*

1672 11.12.2014 Всичко изглежда толкова красиво и загадъчно! 22:12:40 EET до Л.М. ***Сърдечни благодарности. Всичко изглежда толкова красиво и загадъчно! В същото време, изпълнено със значение и смисъл. Усеща се колко добре работите, в синхрон с една отдавна загубена от повечето хора дълбочина и мъдрост. Благодаря за отделеното време и енергия - и най-вече за желанието с което сте направил това. Вашата интерпретация ще ми бъде много полезна.***

Тук може да се разкаже за още един урок. Целия случай – с най-най-добри чувства към Л.Л. и майка й. По това време имах

много пари от изплащането на един имот и можех да си позволя да отида на една поредица от оперни спектакли с музиката на Вагнер. Билетите бяха изключително скъпи – от 100 лева нагоре. За целия цикъл - да не говорим... Предложих на тази нова приятелка да заведа и нея и майка й, имах възможност за това. Те знаеха колко е скъпо, а са големи любители на операта и Вагнер. Такива неща съм правил винаги и ще ги правя и в бъдеще, когато имам възможност. Както се казва: „Нищо лично". Майка й обаче рязко отказала, отказа се и Л. На петмитуките нощем се проследяват думите и мислите на хората, анализиран бе и този случай. Тук няма да споделя извода, ще кажа само, че след този момент Л. не ми писа повече. Тук не говорим за вина, просто изучаваме живота и хората. Чест им прави на мнозина, че имат ясно чувство и понятие кого да допускат в зоната на Приятелството и кого не. По-късно имах друг „учебен" случай, но реакцията на една майка беше неописуема с думи, такива думи не могат да се напишат и изговорят по никой начин. Жената е образована и интелигентна, но как можа да каже това, умът не го побира. Казах на дъщеря й, тормозена жестоко от майката, че съм готов да ида в града им, да си намеря къде да живея и да водя майка й на ресторанти, на разходки, екскурзии, опера, концерти и т.н. Имах желание да помогна на дъщерята по този начин, въпреки че такова нещо щеше да е една огромна жертва за мен. Зад гърба си имам успешни случаи от този род. Мислех си, че ще мога да изтръгна пипалата, с които тази майка изсмуква живота на дъщеря си и на околните. Да й въздействам да се осъзнае, понеже си представих, че има душа. Като чула това, тя ме засипа с телефонни атаки и SMS-и с възможно най-вулгарните и отвратителни думи. Заплашваше да прати човек да ме пребие от бой. Ние от „сектите" сме заслужавали само това, щяла да включи и полицията и съда. Помислила си, че не ми стигат младите жени, ами налитам и на възрастни – „дърт извратеняк"... Тогава си спомних за Г., която умря млада от психогенен рак. Мъжът й и баща й я връзвали за стол и я биели с железна пръчка, за да прояде месо. Подкупиха съда в провинцията и й взеха децата като „луда" и „сектантка" - не можела да възпитава деца. А тя в същото време беше образцова учителка в едно софийско училище, даже идваха на уроците й родители и други учители, за да се учат от нея.

1673 12.12.2014 Кажи ми коя е Истината за Любовта. Ти знаеш ли я? 21:57:02 EET от Р.В. Побратиме, кажи ми коя е Истината за Любовта? Ти знаеш ли я? Никой все още не я знае! Знаел я е само Исус... Тогава не са Го разбирали, а сега разбираме ли го!? Щом сме болни и нещастни, нямаме Любов!

1674 12.12.2014 Не я знаят и ангелите и боговете, не я знае и сам Бог 21:57:02 EET до Р.В. *Ако знаех Истината за Любовта, сега нямаше да съм на това дередже по основни показатели... Доколкото ми е известно, не я знаят и ангелите и дори боговете, а може би не я знае и сам Бог. Знаенето е обект на гностицизма, а Любовта и Истината са на безброй степени над него.... И без да я знае обаче, Той я* ***живее****.*

1673 12.12.2014 Писмо от приятелка с мисли от Учителя за Любовта. 17:18:34 EET от Р.В. Учителят Петър Дънов е изнасял безброй беседи по различни аспекти от човешкия живот. Една

от тях е посветена на Любовта, в която дава безценни съвети за хармонична и пълноценна емоционална връзка. Ето какво казва той:

„Ако прекалено силно обичате един човек и постоянно мислите за него, вие му причинявате вреда. Това го прави неспокоен. Любовта означава да оставиш човека спокоен и да искаш само най-доброто за него."

"Знайте, че любов, която не може да издържи на всички изпитания в живота, не е истинска любов. Не съжалявайте за нея."

"Човек трябва да бъде готов да жертва всичко в света за любовта. И във всички противоречия трябва да види красивото и хубавото."

"Любов не може да се изисква. Който я иска, той няма любов в себе си."

"Чувството любов изключва всякакво насилие. Тя действа, само когато отношенията са напълно доброволни. Слагането на любовта в окови е най-престъпното невежество."

"Носите ли любовта в себе си, където и да отидете, ще ви приемат с отворени обятия. Вие сте изпълнени с мир, радост и веселие."

“Обичаният човек се преобразява. За него вече не е важно, че е невежа, че е сиромах, че е грешник – той е изпълнен с любов.”

“Най-висшата мисия на всеки човек в този свят е да намери онзи, който го обича и когото той да обича.”

“В закона на любовта малко се говори и много се върши.”

“И запомнете - слабият не може да обича. Вие сте силни само тогава, когато обичате.”

1676 12.12.2014 Херцовете според Учителя и днес 18:49:42 EET от Х.Ч. Имам един запис от 1939 година от паневритмията, ето тук може да го чуете:

https://soundcloud.com/sila-jiva/sets/1939a Има и линк да си изтеглите "Дишане".

http://petardanov.com/index.php/blog/1/entry-25-относно музиката/

А това е една статия, която качихме вчера. От 1950 година е въведен стандарт, който задължава всички музиканти да свирят в определена честота на тоновете, в случая за тона ЛА=440hz. И какво се получава? В съвременната музика днес в София симфоничен оркестър изпълнява музиката от Учителя

в 443hz. Едно време Учителят е посочил точните херци в които да се свири - в статията ги има подробно и линкове към беседите. Учителят е дал за тона Ла 426,7hz, и за останалите тонове. Преди 200-300 години се е свирило на по-ниски честоти.Това е доста голямо разминаване, в статията има линк към клип, в който се показва разликата между двата тона. На записа от 1939 година се чува по-ниския строй на свирене, който е истинският. Учителят казва, че и Паганини, който единствен е владеел окултната музика, е свирил на по-ниски честоти с по-къси трептения, в които има по-малко дисонанси между тоновете.

Намерих и 4 песни от Михаил Иванов от Франция ето ги линковете:

Аум

https://www.youtube.com/watch?v=In5phDi7SmQ

Аз ще се подмладя

http://mikhaelaivanhov.org/images/stories/audio/05-Track-05.mp3

Кой на ранина

http://mikhaelaivanhov.org/images/stories/audio/07-Track-07.mp3

Зов на планината

http://mikhaelaivanhov.org/images/stories/audio/12-Track-12.mp3

Тези песни са изпълнени също в оригиналния строй, който е дал Учителят. Свързах се с едни хора от издателство "Просвета" в Америка, които ми обещаха, че ще намерят още такива записи с песни от 70-те години. Там можем да чуем музиката, изпълнена по всички правила от Учителя. Както и на записа от 1939 година от езерата, и там има и още 2 песни от Изгрева по онова време. Писах на няколко музиканта, които изпълняват музика от Учителя, и отговорите им не бяха положителни - казват, че никой вече не свири в този строй и че сега се свири само на 440, а това отказва огромно влияние върху съзнанието ни; за съжаление - не положително. Но вярвам, че ще се намерят музиканти, които да изпълнят наново тези мелодии.

Във видеоклипа, който сте направили, измерих някои тонове. Дали защото сте обработвали с програма или наистина са свирили в по нисък строй не знам, но ще се радвам, ако можете да ми изпратите старите версии на Паневритмията, каквито имате. Много Ви благодаря! Хубава вечер.**

1677 12.12.2014 Изпращам "Тържествената" паневритмия на Ф.Стоицев 05:56 до Х.Ч. *Крайно интересни неща научавам сега от вас! Прослушах изпълненията и ми въздействат по-силно от познатите ми неща, явно има разлика. Въпреки че Михаил*

импровизира свободно, пак е завладяващо - сега разбирам още по-добре защо са го последвали французите. Бил е приятел на вуйчо ми, баща ми и майка ми на Изгрева. Не споделям негативното отношение на много хора тук към него. Аз имах лична среща и разговор с него в София през 1980 г., когато го покани Людмила Живкова. В момента ви изпращам "Тържествената" паневритмия на Ф.Стоицев.

Към този отговор трябва да се допълни, че за фимчето с учебната паневритмия от 1977 г., което направих, бях избрал интуитивно точно този запис, този аранжимент на ***Филип Стоицев*** *с това изпълнение на състава му. Носих този запис навсякъде по света, където сме играли, и въздействието бе най-голямо. Сега виждам, че записът от 1939 г. е точно по този негов аранжмент и с херците, дадени от Учителя. Ето, Х.Ч. си е направил труда да ги измери в това филмче и потвърждава това.*

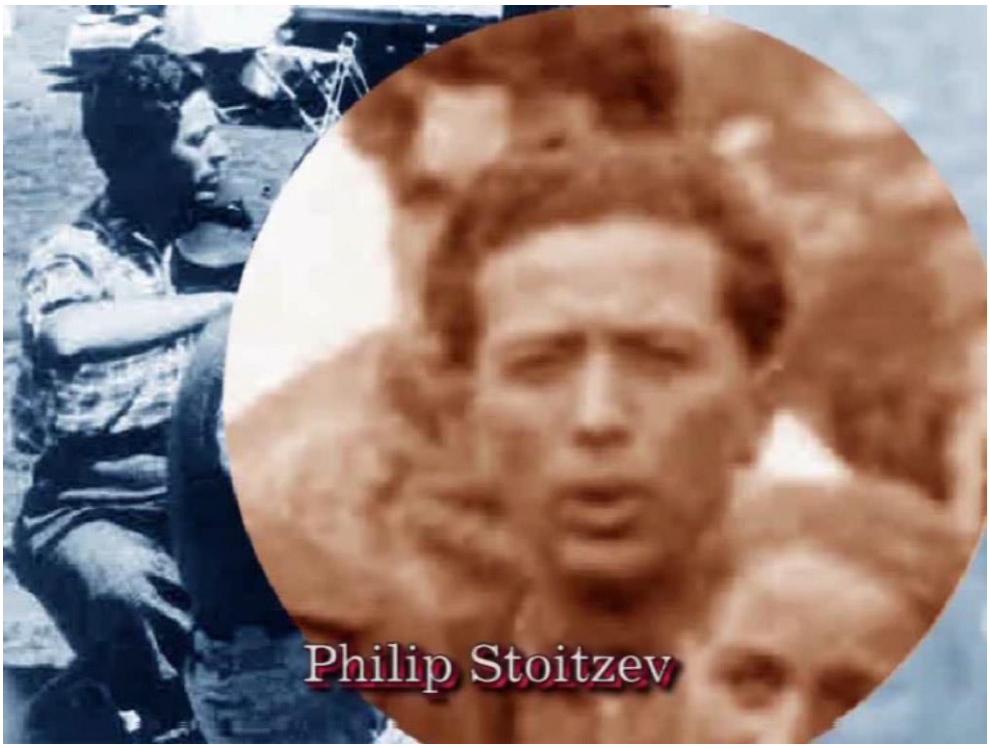

Ето го това филмче под музиката на чичо Филип, където танцуваме паневритмия с Мария като млади:
https://www.facebook.com/GrigoriyVatan/videos/vb.100007398105494/1477808659142390/?type=2&theater

Той беше един от най-любимите ни и прекрасни братя, няма да го забравим никога! Внаги бодър, весел, добър, свръх-талантлив, творец и педагог от най-върховна класа, истински ученик на Учителя! Като такъв, чичо Филип бе разбрал Учението Му в най-голяма дълочина и прилагаше заветите и практиката Му от Младежкия клас по един съвършен и крайно свободен начин. Не само че душите ни пееха, когато ни беше ръководител и диригент на братския хор и оркестър, но той показа верността си на Учителя и в прилагането на един от най-върховните принципи на Учението – многовариантността, творческата свобода. Някои хора от консерваторите в нашите среди едва ли не ни качиха на кладата, когато той ме помоли да заместя религиозните думи в някои песни от Учителя с думи, приемливи за всички. Имà смелостта да разработи тия псни за хор „Планинарска песен", където те прозвучаха на живо пред цяла България, пред целия свят. Филип Стоицев бе един от тримата възрастни в Братството, които харесаха и новия текст на паневритмията:
http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=3&book=1

1678 12.12.2014 БОГ ли няма да знае? Знае, знае, но... 20:25:10 ЕЕТ от Р.В. относно Истината за Любовта. ***Много харесах отговора ти, но предположението ти, че може би не я знае и БОГ, но я живее, ме обърква... БОГ ли няма да знае? Знае, знае, но се тае... Гледа ни сеира и се „мае"... докъде ще я докараме... А за Исус... - ооооо, побратиме!... Слава Севрюкова го е описала феноменално! Удивлението ми е огромно, умилението също.... Хайде да си пожелаем да ни посети, да ни осени, да ни благослови!***

1679 13.12.2014 Гносисът е много под Живота и Любовта 06:35 до Р.В. *Няма начин Бог да не може да знае нещо, включително и това, за което говорим. Но се казва, че когато иска да слезе на полето на гносиса, дори и това да е най-дълбоката мъдрост, Той съзнателно и доброволно се самоограничава и намалява временно пълния интензитет на любовта и живота Си. Не знам, може да си го може и паралелно, сложна работа... Знам само, че когато ние, гнидичките, включим ума си да определя Любовта и да мислюрка има ли тя забрани и параметри, луда ли е или трябва да се контролира, изпушваме и накрая остаряваме и умираме. За мене е важно, че съм срещал лудостта ѝ да се хвърля незабавно и без замисляне. Момиче с половин век по-младо идва от Америка и иска да живее с ня-*

кого, да има дете от него, да живее с него на таванче от пет квадрата 2 години, а после - навсякъде, където той отиде. На такъв дядо му стига, че приятелки в чужбина не могат да останат на гарата, когато го изпращат, ами си взимат билет без замисляне и идват с него в България или поне до границата... Ако каже, че може да има спин, готови са да умрат, дори и да са само няколко часа с него... На човек му стига, когато приятелка от другия край на България идва с влака, за да поседи с него само 20 минути в чакалната до обратния й влак, понеже на другия ден е на работа. Когато съвсем млади жени, дори с бебета или малки деца, бягат от младите си съпрузи полови атлети, заживяват с дядото в града или или някъде по гори тилилейски и искат даже да се разведат, да се оженят за него и да не се разделят никога, въпреки че той настоява за платоническа връзка и не иска да разваля семейства. Една 19-годишна с 30 години разлика иска същото - иска той да не работи, понеже бил „творческа личност", а тя да работела на постройките като зидаро-мазачка и да се грижи за него... Естествено, той не приема. А когато такава душа категорично остава в дома ти, то не е заради „силните преживявания" на хората, а защото липсват шамарите и душевната грубост... Когато дядото твърдо не иска да я приеме в дома си, Един горе се усмихва много широко и казва:

"Може, може, може, може!... Това ви е дадено, понеже хармония и любов, дори и за миг, „незаконна" и без перспективна, предпазва цели вселени от рухване и ражда нови вселени, лекува и спасява милиони същества. Само да знае, че това е за един месец; после ѝ пращам истинския съпруг, който ще я обича безкрайно и ще си родят дете, ще живеят в чужбина".

И всичко това става точно, както е казано. Господ е „арабѝя: - позволява неща, които Змията отвън и вътре в нас счита за немислими и иска да сме "разумни", за да пие от мъката ни, когато сме самотни. В същото време през стената ни или през една улица има хора, с които се разминаваш десетки години без нито едно „здрасти" даже. Същото е и в гората с танците и на планината. Така че, пространството е нищо.

*Като едно допълнение с по-късна дата към това писмо може да се каже, че когато **Бог** каже, близостта **ИМА** значение, братският живот на една малка територия **ИМА** значение, готуването и пътуванията със сродни души **ИМАТ** значение.... Само за тия, които не са попадали досега на едни текстове, слагани неведнъж в предишните книги и другаде, тук може да се повторят едни линкове:*

http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=963&book=26
http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=1127&book=32
http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=729&book=21
http://neobyatnotogovori.com/index.php?idpub=753&book=21

1680 14.12.2014 Тази информация е проявена чрез чистия огън. 01:17:45 EET от Л.Н. В най-съкровената си форма, тази информация е проявена чрез чистия огън, отвъд всякакви ограничения... Благодаря ти за този процес, чрез който ми посочваш прѝстана.

1681 14.12.2014 Ние с теб сме приятели от един живот в Исландия. 09:18 от Л.Н. до от Л.Н. *Измислям или не, но сега ми идва, че ние с теб сме приятели от един живот в Исландия...*

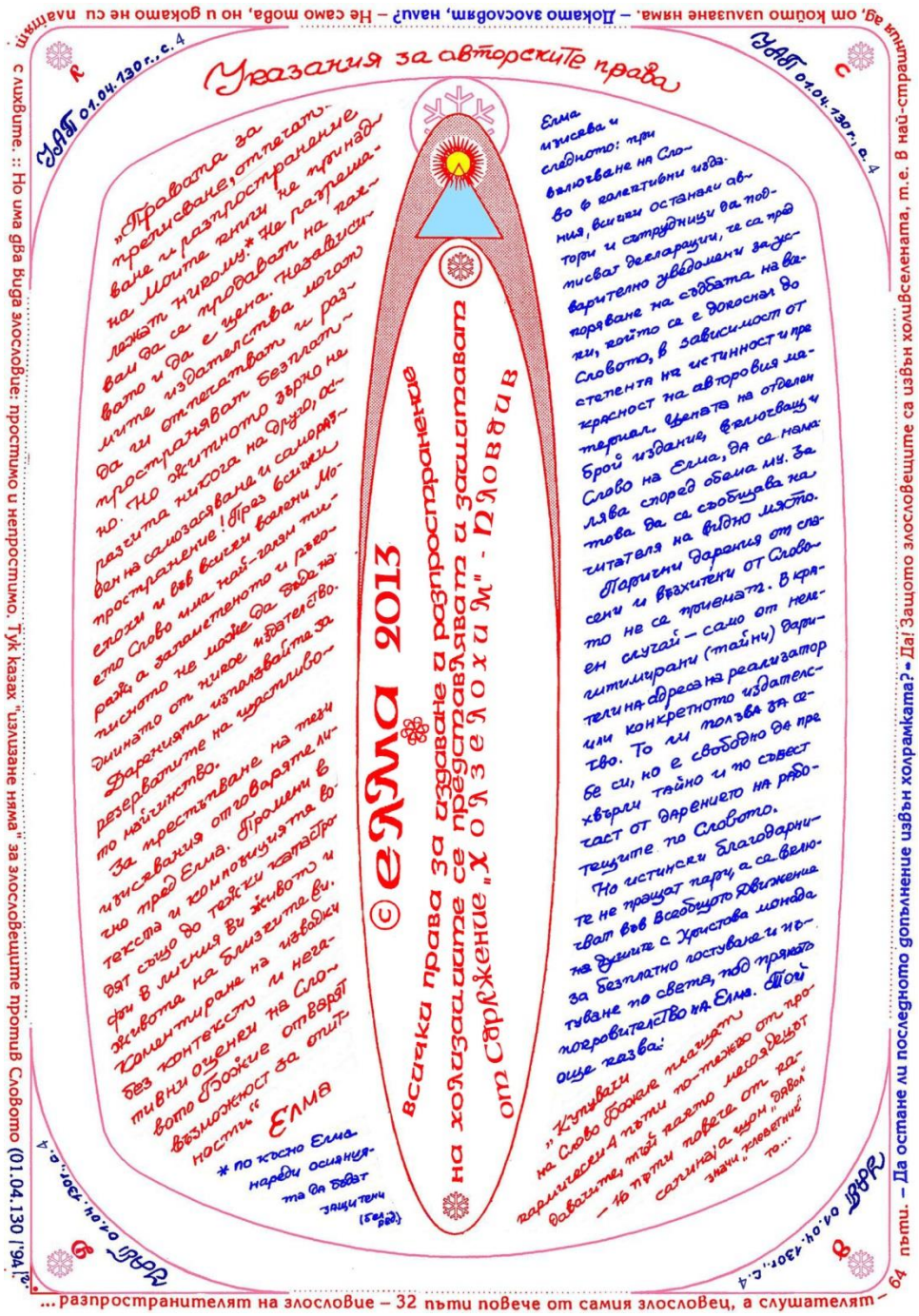

За пред света и според съществуващия днес закон за авторските права, настоящото издание е под юридическата протекция на кантора "Юсаутор".

Принципите на Христóвия Дух са истинността, анонимността и безплатното разпространение. Осиянията не бива да се продават по никой начин, а който ги включва в свои или периодични издания, трябва да намалява цената им съобразно обема на включената холизация.Илюстрациите са взети изключително от интернет, доверявайки се на съобщенията, че са предоставени за безплатно ползване. Ако някой автор попадне на своя творба в нашите книги и заяви претенции, ще заменим съответната илюстрация с друга. Бъдещото човечество, което ще е много по-етично, свободолюбиво и истинолюбиво, ще слага в изданията си специален знак, символизиращ правилото на Свободната Вселена: "Всички права - на всички".

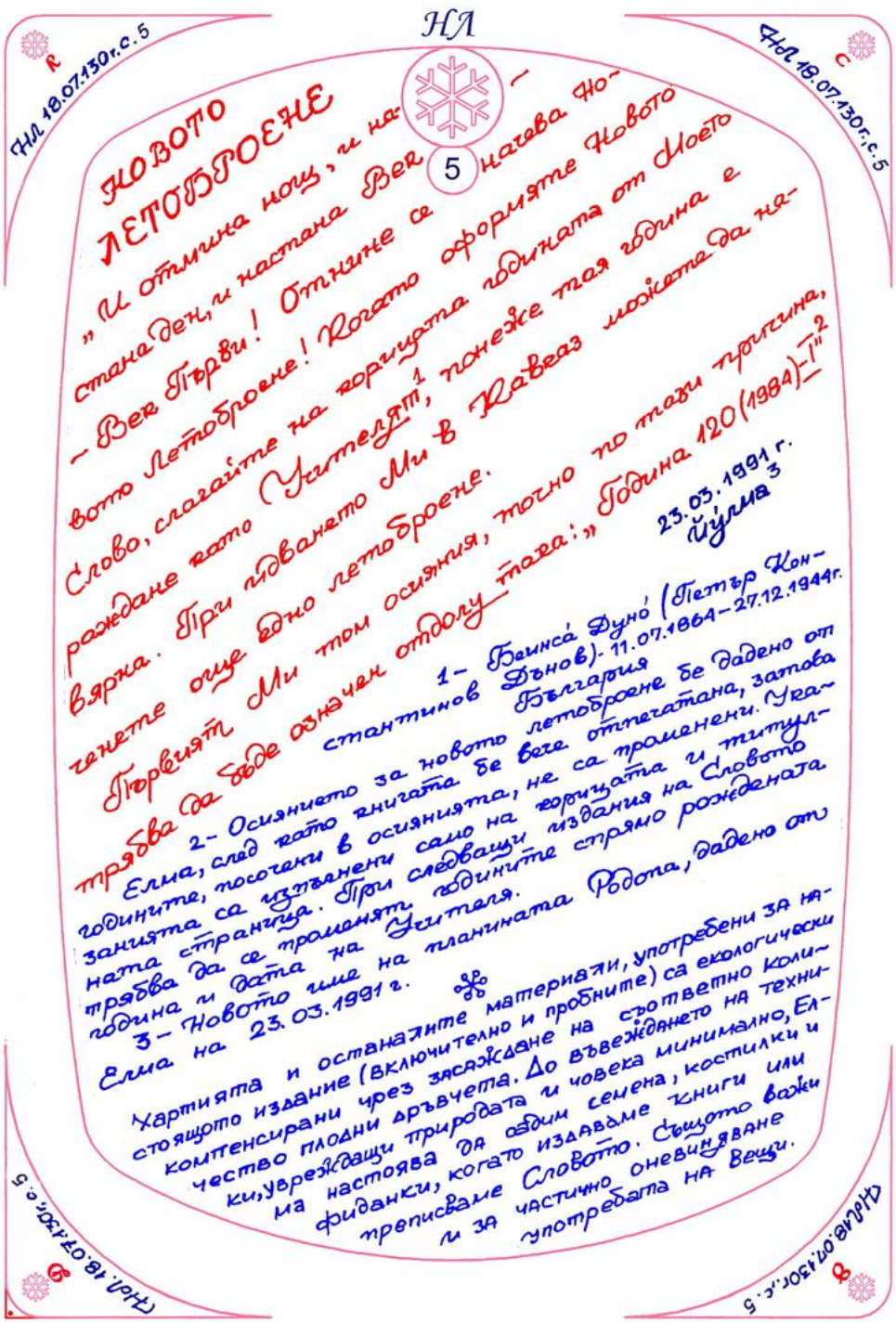

НЛ

НЛ 18.07.130г.с.5

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ

„И отминна нощ, и настана ден, и настана Век Първи! Отчине се начева Новото Летоброене! Когато оформяте Новото Слово, слагайте на горицата годината от Моето раждане като Учителят[1], понеже тая година е вярна. При годването Ми в Кавказ можете да начетете още едно летоброене.

Първият Ми том осиянния, точно по тази причина, трябва да бъде означен отдолу така:" Година 120 (1984)-I"[2]

23.03.1991 г.
Йулма[3]

1- Беинса Дуно (Петър Константинов Дънов)- 11.07.1864-27.12.1944г.

2- Осиянието за новото летоброене бе дадено от Елма, след като книгата бе вече отпечатана, затова годините, посочени в осиянията, не са променени. Указанията страница. При следващи издания на Словото трябва да се променят годините спрямо рождената година и датата на Учителя.

3- Новото име на планината Родопа, дадено от Елма на 23.03.1991 г.

Хартията и останалите материали, употребени за настоящото издание (включително и пробните) са екологически компенсирани чрез засаждане на съответно количество плодни дръвчета. До въвеждането на технически, увреждащи природата и човека минимално, Елма настоява да общим семена, костилки и фиданки, когато издаваме книги или преписваме Словото. Същото важи и за частично оневиняване употребата на Вещи.

Страницата, която виждате, е от 18.VII.130(1994)г.Затова се налагат някои пояснения, съобразени със сегашния момент [150(2013)г]. В новите ни издания годините са променени според Новото летоброене, като в ско - би се дава и годината по официалния календар. В точка 2 по - горе се го - вори и за начало от *рождената дата* на Учителя, но това не сме напра - вили, понеже ни е казано, че моментът още не е настъпил. В такова ново летоброене ще има нов тип месеци (плаващ лунен календар според реалните фази на Луната), ще се сменят коренно датите, а това би довело до драстични промени, за които човечеството още не е готово.

Когато говорим за Ново летоброене, ние имаме предвид календар с начало рождената дата на Мировия Учител във всяка кардинална епоха на човечеството, когато сам Господ слиза във всеки един от безбройните светове като физическо въплъщение на Бога. Христòвият Дух казва чрез Емануил Сведенборг (1688 - 1772), че Бог не е само невидим и абстрактен, както твърдят повечето религии. Бог винаги присъства във всяко човечество в Битието и с физическото си тяло като Богочеловек - Учител на всички Учители и същества. Истинските Му ученици и в нашия век Го разпознават безпогрешно - и се начева Ново летоброене.

С Бога може да ви свърже само Господ;
с Господ може да ви свърже само Учителят;
с Учителя може да ви свърже само Ученик.

Този род текстове с възможни намеси на Ѐлма
продължават в книга 44

http://neobyatnotogovori.com/
https://web.facebook.com/GrigoriyVatan
http://toyonus.com/
anhira@abv.bg